UNIVERSITY OF TORONTO
3 1761 00458856 2

THE

PUBLICATIONS

OF THE

SURTEES SOCIETY.

VOL. CXIX.

THE

PUBLICATIONS

OF THE

SURTEES SOCIETY

ESTABLISHED IN THE YEAR

M.DCCC.XXXIV.

VOL. CXIX.

FOR THE YEAR M.CM.X.

PRINTED BY
J. WHITEHEAD AND SON, ALFRED STREET BOAR LANE,
LEEDS.

DA
20
S9
v.119

LIBRARY
739857
UNIVERSITY OF TORONTO

RICHARD D'AUNGERVILLE,

OF BURY.

FRAGMENTS OF HIS REGISTER,

AND OTHER DOCUMENTS.

Published for the Society by
ANDREWS & CO., SADLER STREET, DURHAM;
BERNARD QUARITCH, 15, PICCADILLY, LONDON; AND
A. ASHER & CO., UNTER DEN LINDEN, BERLIN.

1910.

At a Meeting of the SURTEES SOCIETY, held in Durham Castle, on Tuesday, Dec. 1st, 1908, the DEAN OF DURHAM in the chair,

It was resolved,

That the Records of Richard de Bury, Bishop of Durham, be edited by the Dean of Durham.

WILLIAM BROWN,
Secretary.

PREFACE.

This book is a collection of documents issued by Bishop Richard of Bury, together with papers referring to his episcopate or bearing on his life. An incomplete affair it must be; for though Bury made "a more perfect series of Acts of Jurisdiction than had been done in any previous era," still, after all searching, we have only a scanty result. For he fell absolutely out of remembrance; his fine collection of MSS., "more than all the bishops of England possessed," was scattered abroad. It has been stated repeatedly but wrongly that he gave or left them to the University of Oxford, or to the Durham College there; it is plain that they never found their way thither, whatever might have been his wishes. His Episcopal Register seems to have perished, for of the eleven and a half years of his episcopate there survive only two fragments, which do not cover a whole year. The famous Philobiblon, an epoch in English literature, was completely neglected till our times; it was not till Mr. E. C. Thomas, of Trinity College, Oxford, issued his admirable edition in 1888, that the book came again to be thought about. Even then, the authorship of it was disputed. It is argued that Bury did not himself write the book, but entrusted it to Holcot, the author of a treatise "super scientia," and one of Bury's closest literary friends. The theory is that Holcot, out of affection called it Bury's work. Such a proceeding is by no means rare in literary history.

The fragments we have from Bury's Register are these:—the first part of it, a copy by Dr. Hunter of about three months (23rd January to 13th April, 1343); the other part is preserved in eight folio leaves, now bound up with Bishop Hatfield's Register in the

Cathedral Library at Durham; it runs from 12th September, 1343, to 25th May, 1344. The grand collection of documents in the Registrum Palatinum Dunelmense contains also a further portion of Bury's Register. In all, about a year and a half of it survives. Bishop Godwin says of Bury, that he "writ many things, not yet perished."* These, however, excepting the Philobiblon, are now lost. The "Epistolae familiares" and the "Orationes ad principes," formerly attributed to him, were only collections made for him by his friends. This is also true of the very interesting "Liber epistolaris quondam Ricardi de Buri, Episcopi Dunelm.": a handy volume of collections, with many valuable documents in it. This MS. is in the Library of Lord Harlech at Brogyntyn, and has, through the great kindness of the owner, enabled me to add some important pieces to this volume. Bury, a north-country prince and prelate, who had charge of the perilous "March" on the Scottish border in troublesome days, could scarcely give much time to book-writing. And when we remember with what persistence Edward III sent him as ambassador to France, or sometimes to Scotland, to patch up peace; or set him to define the boundaries of neighbouring jurisdictions in Yorkshire and Westmorland, we can only wonder that he succeeded so well as he did. For only during the last four or five years of his life did he find time for that much-loved literary work in which lay his happiness.

In the Registrum Palatinum Dunelmense, though the substance of the book is Bishop Kellowe's Register, there are many documents of the same century, later than Kellowe's death. In Vol. iii, pp. 106–207, there is a series of lists of Orders conferred, clearly drawn from Bury's Register, and after these follows a long part of the Register itself. This, and the Register headed by the name of "Willelmus Legatus" for 1338, fill up

* Godwin, *Cat. of Bishops*, 1601.

pages 107 to 523 of the third volume of the Registrum Palatinum. On p. 365 begins a new period of Bury's Register; it is headed with this phrase: Incipit Registrum de tempore Magistri Johannis de Wytcherche Vicarii Generalis Domini Dunelmensis. John of Whitchurch was in 1338 appointed Vicar General, because Bury had in that year to be abroad on the King's business; this part of the Register begins on the 5th July in that year, and closes on the 16th Dec., 1342. The headings only of these documents are given in this volume, for it has not been thought well to reprint papers already so carefully edited and so easy of access.

From the "Tres Scriptores Dunelmenses" (Surtees, No. ix, 1839), a few additional papers of this period (numbered cix, cx, cxiv) are here reprinted.

We have here also a few documents from the "Liber Epistolaris quondam domini Ricardi de Bury," chiefly before Bury's days. Through the kind permission of Lord Harlech I have inserted some of these, which have not yet seen the light. The whole book is not (as has been said) a complete letter writer or book of forms, but is mainly a collection of copies of important letters. Unfortunately, the copyist very rarely gives date or place for them. In the first part of the book are many Papal briefs, and among them two letters of Stephen Langdon; then follow royal letters, from Edward I onward. Then comes an interesting group of documents bearing on the English holding of Gascony; these were probably collected by Bury in those early days in which he was acting as principal receiver, or "Constabularius de Burdegala." Towards the end of this set is an interesting letter from Edward III to the Burgomaster of Ghent. Then comes a letter of Edward II to his "beloved kinsman and faithful follower," Henry of Beaumont, then Warden of Durham Castle; this letter deals with the scandalous election of Ludovicus de Bello Monte as Bishop of Durham, in 1318, an appointment as to

which Beaumont's cousin, Queen Philippa, was so eager, that it is recorded that she wrote a letter to each of the electing monks of the Cathedral Convent on his behalf. Soon after this point comes a break in the collection, by the insertion of a long series of "Arengae" (this word is the same with our "Harangue," and is a late Latin word of Scandinavian origin, meaning an address *ad rengam*, *i.e.* to a ring, or company of hearers ringed round the speaker). The headings of these Arengae with short illustrations occupy ff. 161 *b* to 172 *a*, and are dated at the latter page with "In nomine Domini, Amen. Anno ejusdem incarnationis, 1255." At the end comes: "Expliciunt Arengae compositae a Magistro Petro de Loro." After a thorough search, Sir T. Duffus Hardy writes that he has failed to discover anyone of this name; and that he thinks the scribe made a blunder, and that these Arengae were collected by Peter de Vineis. The Arengae are followed by a series of "Salutes," that is, forms for the openings of letters; of these salutations there are 36 in the first hand, and other 10 in a faded ink, of nearly the same time. Then there is a group of most interesting documents relating to the childhood and youthful struggles of Oxford University. One may surely hope that some day this very interesting collection may be printed and given to the world.*

Next, in a series of five MSS. in the Durham Treasury, the Cartuarium vetus, and the Cartuaria in four volumes, we have a collection of papers, among which are many connected with Bury, giving an account of his visitation of the Cathedral Monastery, and of the cells pertaining

* This Liber Epistolaris, a folio, is a MS. in excellent condition. As it was made for Bury, it respects his objection against costly illustrations. The first four leaves have been nibbled by mice, f. 2 being almost lost; after that the MS. is perfect and well-written, though the pagination is odd. It begins with f. 54, and runs on to f. 199, with five leaves missing (ff. 154–158). After f. 199 the pagination leaps to f. 1,000, and so on to the end. There is no break in the MS. itself. The last folio is 1,094; at the end of this folio the book ends in the middle of a sentence. Sir T. Duffus Hardy has, with pencil, renumbered all the leaves. At the end of the volume, on spare leaves, is a collection of ways in which an epistle might end,

to it; incidentally, these MSS. contain a list of all the monks present at this visitation, with other matters of interest.

Also from the Mickleton MSS., kept in Bishop Cosin's Library at Durham, we have a group of MSS. bearing on a striking dispute which had arisen between the Prior and Convent of the Cathedral Monastery on the one side, and certain citizens of Durham on the other, on the removal of the font out of St. Margaret's Chapel; these documents throw light on the ancient relations between the great parish of St. Oswald's, Durham, and St. Margaret's.

Our collection of documents also contains some papers of local interest; some referring to the Church and Vicarage of St. Oswald's, Durham, and also others to the present Rectory of St. Margaret's, in Crossgate, which was then only a local chapel of St. Oswald's.

The kind help of Mr. Bliss, who left Oxford for Rome, and had for many years been connected with the magnificent Vatican Library, has enabled me, just before his late lamented death, to obtain from that chief of libraries several very interesting documents; they bear chiefly on the new appointments due to Bury's elevation to the See of Durham in 1333.

Finally, at the close, comes a little group of appendices, which bear more or less closely on his life.

corresponding to the "Salutes" in the text. The "Valete" take many forms, thus:—

De hoc verbo valete, quod consuevit in fine literarum poni.

Valete et valeant qui vos valere cupiunt, et affectant vel desiderant.

Vivite feliciter et valete.

Valete et vestri valeant amatores.

Ab adversis vos protegat clementia Redemptoris.

In prosperis vos conservet, qui cunctis fidelibus dat salutem.

Felices et prosperos pro grege sui regimine multipliciter vobis annos . . .

Ad regimen suae ecclesiae vos dirigat per prospera Trinitas incoronata . . .

Ad regimen ecclesiae suae sanctae in prosperis vos conservet clementia Salvatoris.

Vestram reverendam dominationem protegat ab adversis Trinitas gloriosa.

The MS. was probably bought on Bury's death by the monks of St. Edmond's, Bury, for it is inscribed (in a somewhat later hand) as "Liber Monachorum S. Edmundi Regis et Martyris."

The biography of Bishop Bury in the *National Dictionary of Biography* was contributed by one of the ablest of modern English historians. Unfortunately, he undertook it when he had been called to the episcopate; that is, when the burden of overwhelming work would not allow him to do justice to so delightful and picturesque a subject. He relied far too much on the old *Biographia Britannica*, and reproduced several of the errors of that work. Mr. Thomas, in his admirable and scholarlike edition of the Philobiblon, has carefully noted and corrected these blemishes; he has also given us a quite sufficient biography of the bishop, so that it is not now necessary to lengthen out this Preface by a detailed history of Richard of Bury; we will only deal briefly with his career.

Richard of Aungerville, now usually styled Richard of Bury (that is, of Bury St. Edmund's, in Suffolk), was the son of Sir Richard d'Aungerville, a knight of some note in the eastern parts of England. He was born (if we may accept the Colophon of the Philobiblon), on the 24th of January, 1287. This Colophon refers to the completion of the book—"aetatis nostrae quinquagesimo octavo [anno] praecise completo." The date it gives runs thus: 'completed in our Manor of Aukeland, the 24th day of January, A.D. 1344 (*i.e.* 1345)* —go back 58 years from this date, we reach A.D. 1287.

Bury was born somewhere near the town of Bury St. Edmund's, in Suffolk; he is one of the earliest of those men of note who have come from that eastern county. The family name was apparently "Aungerville† of Willoughby," Willoughby being a village in Leicestershire.

* Unfortunately, the books of reference all follow the *Biographia Britannica*, and give 1281 as the date of his birth. There seems to be no evidence whatever for this earlier date. It may have been a guess or deduction from the youthfulness of Bury at the time of his appointment as tutor to Prince Edward, some time before 1322.

† It is worth noticing that the "Aula Periculosa, in Horsmongar Strete," outside the city of Oxford, in St. Mary Magdalen Parish, standing where Kettel Hall now stands, was supposed to be styled "Perilous Hall," from the

One may safely conjecture that the name Aungerville was brought over from abroad. The settlers in Suffolk and Norfolk came in large numbers from the Low Countries; for those two counties lay on the highway from Germany and the Netherlands to England. If this conjecture is worth anything, d'Aungerville may mean "of the town of Anger," *i.e.* of Enghien, of which place the Latin name was Angia.

After an education provided by his uncle, John of Willoughby, in which Bury showed great aptitude for learning, he was sent forward to the new Studium Generale at Oxford. Here he did well in philosophy and theology; and, no doubt, also in the skilful writing of Latin. For University work then required this skill in constructing Latin sentences; this was of the highest value for a student; it was by his Ciceronian Latin that later on Pius Æneas Piccolomini found his way to the papal throne as Pius II. Bury's marked style was learnt long before he went to Durham, and is well displayed in the Philobiblon.

Standing out among his fellows, Bury attracted the notice of Edward II, and was made tutor to Prince Edward of Windsor. Now as this Prince was born in 1312, and as Bury was appointed Chamberlain of Chester on the Welsh March in 1322,* the boy must have been very young while under Bury's care.

Petrarch, who met Bury a little later at the Court of Avignon, describes him as a man of an ardent spirit and of great capacity, acquainted, 'to some degree,' with history, and 'perhaps too curious as to the secrets of the world we live in': "abditarum rerum ab adolescentia supra fidem curiosus."†

surname of Bishop Bury. Antony-a-Wood's note runs thus:—"Aula Periculosa, sic dicta, quia sita fuerit in regione Collegii (*i.e.* Durham College) per Ricardum *D'anger*-field positi." It is curious that Antony-a-Wood in making this joke, blundered also about the name, and wrote it with the ending "*field*," instead of "*ville*."

* In the Liber Epistolaris, f. 171*v*, there is a Litera regratiatoria, alluding to Bury as Chamberlain of Chester.

† Petrarch, Epistolae de rebus familiaribus, iii.

There survives, from Bury's days as Chamberlain of Chester, a friendly letter addressed to him by John, Abbot of Furness who, being also, as we may say, on the frontier, had some reasons for being grateful to him. This letter is found in the Liber Epistolaris R. de Bury, f. 102 *b* (or 171 *b*).

"Honorabili viro et amico in Christo sibi Karissimo domino Ricardo de Bury, Camerario Cestriae, suus frater Johannes Abbas de Furnes paratam ad omnimoda ejus beneplacita voluntatem. Ne immensa quibus nos praevenistis gratitudinis merita excidisse nobis memoriae videantur, de eisdem gratias vobis referimus viscerales, supplicantes ut si quid per nos fieri poterit quod gratum vobis existit, aut cedere valeat ad honorem, inde nobis eo confidentius praecipiatis vestrae beneplacitae voluntatis quo scire indubitantius debeatis, quod scimus et possumus vestri sumus. Diu in Christo valeat vestra dilectio per gradus prosperos et successus felices jugiter exaltanda."

This document, written about 1322 or 1323, shows how Bury had already impressed men with a sense of power. One wonders whether he replied by asking for the gift of some neglected manuscript!

He speaks of these earlier days with a becoming gratitude, alluding frankly to the narrowness of his means. This is one of the personal points which must have come from his own hand in the Philobiblon; he thus speaks of himself: "On the succession of prosperous days, which ensued on his having attracted the notice of the King's majesty, and on his becoming a member of the royal household, he got a wider faculty of means for visiting and hunting in the loveliest glades of libraries."* For now began his vigorous quest after MSS. He tells us how a man short of money might still gratify his love of books. "Those," he says, "who needed his help or influence, saw that he could be won better by MSS. than by bribes of money." It is an innocent confession

* Bury, Philobiblon, c. viii, § 117 (ed. Thomas).

of the way by which he accepted a somewhat corrupt bribery. They came to him with their codices, for they saw that he had easy access to the royal favour, being able, as he says himself, "et obesse et prodesse," "officere et proficere." So, he confesses, "instead of cash and jewels poured in a plenty of filthy MSS. and tattered codices, which we welcomed joyfully." Similarly, monasteries also wanted privileges or power, and threw open to him the dusty chests and cupboards of their libraries; there he found many a treasure. St. Alban's Abbey gives us a striking example. The Abbot wanted the power of imprisoning those whom he had excommunicated. This was a delightful privilege already enjoyed by bishops, and it surely might be useful to hold the Abbey creditors at bay. So he approached Bury, then Clerk of the Privy Seal, with a handsome gift, four fine MSS. out of the Abbey Library, a Terence, a Virgil, a Quintilian, and St. Jerome contra Reginum. So eager was the Abbot for this that he also persuaded his reluctant brethren of the Abbey to sell for fifty pieces of silver thirty MSS., in addition to the above. One of these can still be identified, for it is in the British Museum, a copy of the "Ententicus" of John of Salisbury. On the first page it bears a note, telling us the whole story of the migration and restoration.*

* This notice runs thus :—"Hunc librum fecit dominus Symon Abbas S. Albani quem postea venditum Ricardo de Bury, Episcopo Dunelmensi, emit Michael (Mentmore), Abbas S. Albani ab executoribus praedicti episcopi A.D. 1345 (1346), circa Purificationem Beatae Mariae." It is, perhaps, worth our while to reproduce the document by which St. Alban's Abbey got this privilege. It runs thus :—

LICENCIA REGIA DE EXCOMMUNICANDIS CAPIENDIS MEMORATO ABBATI CONCESSA.

Impetrata fuit et alia Carta per auxilium Domini Ricardi de Bury, clerici de privato Sigillo, in qua Rex concessit Abbati subscriptam libertatem, quod sicut ad significationem Episcopi conceditur breve regium de excommunicatis per carcerem puniendis de lege communi, sic ad significationem Abbatis amodo fiat de Cancellaria. Quod tamen semper prius de speciali gratia factum et concessum fuit, cum hac clausula "De nostra speciali gratia, ista vice." Chronicon S. Albani, Gesta Abbatum, etc., p. 283.

A bull of John XXII (1332) states that Abbot Richard (of St. Alban's, 1326–1335) "was, by divine judgment, smitten with leprosy"; consequently, the Bishop of Lincoln (Bishop H. Burwash) issued a commission to inquire and act. The Abbot and Convent appealed to

When Adam of Murimeth tells us, with faint praise, that Bury was "fairly good at letters," 'mediocriter literatus,' * we feel that he re-echoes the scornful words used by him of Bury: "volens magnus clericus reputari," ambitious to pose as a great scholar. It is largely due to this phrase that critics have argued against Bury's writing the Philobiblon, and have declared that it was Holcot's work. Though Holcot's style does not resemble the marked mannerisms of the Philobiblon, yet it is true that he often did suggest matters of interest, or cunning illustrations suitable for Bury's hand. We cannot be sure that the Bishop was quite honest in his high praises of Aristotle,† or whether one of his friends, such as Burley, greatest of doctors, had infused into him this high respect for the large philosophy of the ancients. We feel always that Bury, in his life generally and specially in letters, was a keen clever man, alert to learn and interested in phenomena, a man who travelled far, and saw and heard the best of men and things. Curiosity and quickness he certainly had, a temperament that could assimilate and absorb with small effort the learning of his neighbours. His careless treatments of Petrarch's appeal for better information about that "ultima Thule," which lay in the north not far from the British shores, shows that he had but a slight taste for solid inquiries. Petrarch, after many letters to him, gave him up, for "quamvis saepe literis interpellatus expectationi meae non aliter quam obstinato silentio satisfecit."‡

Edward III, who took up the matter warmly, as it seemed to him to be an interference with the royal prerogative; and Bury had to write a letter for the King, protesting against this commission. Bury was much censured for this act. "Quia compertum erat, quod haec suggestio facta fuit ad Papam sub sigillo Regis, culpatus fuit non modicum Dominus Ricardus de Bury, portator privati sigilli, eo quod tales literas promiserat sigillari Papae; vero anxius respondebat, se pro hac causa a tantis talibus et tam magnis requisitum interpellatum et pulsatum fuisse, quibus resistere non valebat."

* Adam Murimeth cont. Chronic., Rolls Series, ed. E. Maunde Thompson, D.C.L., p. 171.

† He calls him "philosophorum principem cui in orbis dominium Deus ipse commisit dominium." He also calls him "Sol philosophicae veritatis" and "Phoebus philosophorum," ending with the scriptural phrase, "quem paulo minus minoravit ab Angelis Altissimus."

‡ Petrarch, Epist. famil., iii, 1.

In many ways Edward III showed the confidence he placed in Bury. In 1330, he had been acting as Keeper of the Royal Wardrobe, and so in charge of the royal jewels. In the *Archæologia*, vol. x, we find him giving up this task, with a full list of the splendid collection in the form of an indenture—"Indentura facta inter dominum Ricardum de Bury nuper Custodem Garderobae domini Regis Edwardi III post conquestum, et Magistrum Thomam de Gaston succedentem eidem in eodem officio de jocalibus vessellamentis auri et argenti et aliis remanentibus in eadem Garderoba, et liberatis eidem Magistro Thomae per dictum Dominum Ricardum apud Gloucestre 24° die Sept. regni Regis 3°, quo die idem Magister Thomas suscepit dictum officium."

Before Bury became bishop, as well as afterwards, he was sent on many important embassies. Whenever there was an awkward matter before him, Edward III always turned to his old tutor. His handsome presence, his tall figure and splendid bearing, were all elements making for ambassadorial success. And he made the most of these personal advantages by the quickness and subtlety of his ready mind; he was also most conciliatory in word and manner. It was by his journeys to the Papal Curia that Bury made use of these advantages. There he always appeared with a splendid following of squires and clerks, in full number, and in fine dress and bearing.

It was then that he won the favour of his King and the Pope, by which he gained his Papal "provision" for the See of Durham. It seemed as if the august combination of Pope and King was needed to secure this prize. It was just at this time, in 1333, that Edward III found it needful to protect his old tutor, who was at the time the King's Clerk, in the matter of receipts; he therefore issued for him the following grant of a general pardon:—*

* From the Patent Rolls of Edward III, 7th Edward III, p.l. m. 21, printed in Hardy's Additamenta to the Registrum Palatinum Dunelmense iv, 173.

Rex omnibus ballivis et fidelibus suis ad quos etc. Salutem. Volentes securitati et quieti dilecti clerici nostri Magistri Ricardi de Bury, ne quaesitis occasionibus possit futuris temporibus indebite impetiri quatenus poterimus providere, perdonavimus eidem Ricardo sectam pacis nostrae, quae ad nos pertinet, pro quibuscunque receptamentis quorumcunque felonum et latronum sive utlagatorum, seu de feloniis, latrociniis, domorum combustionibus, seu burgariis, aut aliis transgressionibus seu maleficiis quibuscunque judicatorum aut amettatorum, et firmam pacem nostram ei inde concedimus. Nolentes quod idem Ricardus ratione receptamentorum hujusmodi per nos vel haeredes nostros seu ministros nostros quoscunque occasionetur molestetur in aliquo seu gravetur. In cujus rei, etc. Teste Rege apud Ebor. vi° die Februarii [1333]. Per breve de privato sigillo.

Soon after this, on the death of that singularly worldly and incompetent Bishop, Louis of Beaumont, whereby the bishopric of Durham fell vacant, Edward III hastily (within a fortnight of the death) issued to the Prior and Convent of St. Cuthbert, a proper licence for the election of another bishop; he apparently did not then indicate his wishes in the matter. Thereupon the Chapter at once nominated its "Compromissarii," thirteen in number, for the election. These were* the following men:—(1) Galfrid of Burdon, formerly Prior of Durham, and then by provision Prior of the Cell of Wearmouth; (2) William of Durham, Sacrist; (3) John of Seton, Subprior; (4) Gilbert of Ellewyk, S.T.P., Prior of the Insula Sacra Cell; (5) Emeric of Lumley, Prior of the Cell of Lythum; (6) Thomas of Lund, S.T.P., Prior of Finchal; (7) John Fossour, Prior of St. Leonards by Stamford (afterwards, in 1341, Prior of Durham); (8) Alexander of Lamesley, Master of Jarrow; (9) Peter Hilton, feretrarius; (10) Walter Scaresbek, hostellarius;

* We are so told in detail by Graystanes' *Tres Scriptores*, Graystanes, c. xlix, p. 120.

(11) John of Beverley, S.T.B., Prior of Oxford Cell; (12) William Dalton; and lastly, (13) Graystanes himself. These thirteen electors, who highly esteemed Graystanes, and doubtless were much alarmed at the threat of an outside bishop, gladly voted for and elected the man they knew so well and liked. And, though the King withheld his sanction for their choice, still the Archbishop of York did not hesitate with the assistance of the Bishops of Carlisle and Armagh to consecrate Graystanes. After this solemn ceremony at York, the new Bishop returned direct to Durham, and was installed in the Cathedral. It only remained for him to petition the Crown for the temporalities of the See, now lying in Ralph Neville's hands, and awaiting the full appointment of Bishop Beaumont's successor. Graystanes therefore hastened to lay his petition at the royal feet. But Edward was offended and would not even see him; he replied by a messenger that he had already refused to sanction this appointment, and that he, the King, understood that Richard d'Aungerville had already received authority from the Pope to take "per provisionem" the first bishopric that he wished to take. So the King, unwilling to offend his Holiness, could not accede to or approve the election made by the Prior and Convent. In other words, Edward III did but follow Edward I, who, after making the famous Law of Provisors, did not object to breaking it openly if it suited him to do so; the King now did not hesitate to use the Pope's Provision to stop poor Graystanes. Graystanes was told by the Treasurer that his election must be quashed, for the King absolutely refused him his temporalities. When the Archbishop of York ventured to protest against such a high-handed treatment of Durham and of his own action in the matter, he was simply warned that, if he persisted, his temporalities also might be withheld, or resumed into the King's hand. Alarmed by such a threat of poverty, he wrote to the Durham Brethren,

telling them that there was too strong a combination against their elected Bishop; and that they must, in the end, accept the King's orders, and treat their election as a void affair, as indeed they forthwith did. Graystanes gives us a very fair and temperate account of the matter; he describes what he did himself; finding the King and the Pope were against him, and having failed to secure his temporalities, he thought it best to withdraw from the struggle. "The Archbishop of York," he writes, "having seen the papal bulls, and being frightened by royal threats as to his livelihood by withdrawal of his temporalities, being also swayed by the advice of the King's friends around his person, wrote to the clergy and people of Durham, to tell them they must obey, and should accept as their Bishop Richard of Bury; and that they must count his former letters as naught. And thus it was that Robert (Graystanes) the Bishop, though neither summoned nor warned, nor guilty of any contumacity, was despoiled of his rights, though he had the common law of the land on his side, and could have secured legal protection against all attacks of Richard, in spite of his 'Provision.' Still, though he could have fought these 'Provisions,' he bore in mind the state of the House and the Prior, which were so much impoverished by war and mishaps, that they had no resources with which to resist combined King and Pope. Thus considering also that to raise such matters was in itself a thing vile and odious, he preferred, as he says, to dissimulate, and to wait patiently for the course of God's will, rather than to try the uncertainties of a lawsuit."

So the wronged man stood honourably aside, choosing a quiet life and the blessing of a good conscience in Durham for the rest of his days; there he wrote his chronicle, with the esteem of all his brethren. Consequently, in these his last two years of life, we have the unwonted sight of two actual Bishops of Durham

living at the same time. Happily, both were men of peace, and showed so much respect for each other, that things went on quite smoothly. Neither Graystanes, who had suffered the wrong, nor (which is more wonderful) Bury, who had triumphed unfairly, showed any ill-feeling. In fact, Bury used much courtesy towards his rival. We find, too, that he protested against being thought to have grasped at so great an office; for when people asked him whether he would not apply for this bishopric, he had replied that he never had asked for anything, nor would he ever ask. Later on, when Graystanes died, Bury showed an excellent spirit. William of Chambre, in his continuation of Graystane's Chronicle,* tells us that, "One day, as Bishop Richard sat at table at York with seven others, in came Master John Warham with the news that Graystanes was dead. And the Bishop took it so much to heart, that he dismissed the messenger, and sat distressed, until the guests asked him why he felt it so keenly? To this he replied that 'if you had known his industry as I did, you too would grieve as I do'; and so he paused a while, and then added: 'Yes, he was more fit to be Pope of Rome than such a man as I am to hold even a lesser dignity in the Church.'"

A curious incident arising from this failure of the Convent to secure the see for Graystanes, appears in a letter addressed by the King to his Justiciaries on 30 March, 1334, to tell them that he had pardoned William of Melson, Archbishop of York, for having presumed to consecrate Graystanes: "Rex dilectis et fidelibus suis Ricardo de Wylingby et sociis suis Justitiariis ad placita coram nobis tenenda assignatis Salutem:—Cum de gratia nostra speciali pardonavimus Willelmo Archiepiscopo Eborum transgressionem et contemptum, quas nobis fecit confirmando electionem nuper factam de Roberto de Graystones, Monacho ecclesiae cathedralis Dunelmensis

* *Tres Scriptores*, p. 129.

in episcopum loci praedicti, et ipsum episcopum consecrando, dicto Roberto per nos non acceptato, nec regio assensu nostro, prout moris est in hac parte, adhibito, Vobis mandamus quod placito inde coram nobis inter Nos et praefatum Archiepiscopum per breve nostrum moto ulterius tenendo pariter supersedeatis, et ipsum Archiepiscopum praemissa occasione non molestetis in aliquo seu gravetis. Teste Rege apud Rokyngham, 30 Mar., 1334."

Richard of Bury, then Dean of Wells, received the temporalities of Durham See on the 7th December, 1333. At the beginning of our volume we find documents bearing on this transaction: first, the Compotus Roll of Ralph Neville, who was guardian of the temporalities in the vacancy,* and then a letter of Edward III and his Mandate, ordering the transference of the worldly affairs of the See to the new bishop.

In the course of this year, somewhat earlier than this transaction, Edward III was lodging in the Prior's house at Durham, which is now the Deanery; Graystanes, a monk of the Cathedral House, and on the spot at the time, describes a singular incident that occurred at this moment. Edward was having his supper on Friday in Easter Week, 1333, in the Prior's Refectory, when Queen Philippa arrived. She had ridden over from Knaresborough, and "in her ignorance† had entered the Abbey," and disregarding the usages of the Church, dismounted at the Prior's door. There she went in, and joined the King at supper. After this, being wearied with her long ride, she retired to bed, no doubt in the chamber which now goes by the name of "King James' Room," and fell into her first sleep well earned. Meantime, one of the monks craved audience with Edward, and pointed out to him that St. Cuthbert could not abide a woman within his House, and would visit the Queen's sleeping there with

* In the Record Office, London.

† That is, her unconsciousness of St. Cuthbert's views about women.

some horrible murrain. So the King sent someone to the chamber in which Queen Philippa was lying, and she, thus unkindly roused, sprang up, threw a cloak around her shoulders, and went off, just as she was, out of the precincts of the priory; she passed through the Treasury Gate and then Lichgate, and took refuge in the Castle, where she ended her disturbed night. Graystanes opines that she was alarmed at the displeasure of St. Cuthbert, "and prayed the Saint that he would not punish her for what she had done in ignorance."*

This visit of Edward III to Durham "Abbey" was in days of anxiety as to the Scottish enmity, always perilous to him when war with France was impending. Bishop Beaumont was failing in health (he died that September), so that the King must have thought how vital it was for him to place in the Durham Bishopric, that most important inner stronghold of the northern "March," some man whom he could trust, a man who would be a better protector against Scottish raids than weak Louis of Beaumont, so ignorant, idle, and selfish. What had been the use of such a man? He was "greedy of gain and wasteful in spending,"† a man of whom the contemporary chronicler tells us that he "cared for nothing but himself, and how he could extort money from the Prior and Convent;" who, when men remonstrated with him, coolly replied, "you do nothing for me, why should you expect me to do anything for you? Pray for my death; for while I live you will have nothing from me."‡

At any rate, when death did take him, Edward III thought that his old tutor was the very man for the place. He knew with what peaceful persuasion he would handle the thorny border difficulties. Hence came the curious struggle just described.

* *Tres Scriptores*, Graystanes, c. xlvii, p. 117.

† *Ibid.*, c. xlviii, p. 118.

‡ *Ibid.*, p. 119.

Bury was not enthroned at Durham till the 5th June, 1334.* At this moment he held not only the Deanery of Wells, but a long roll of benefices needed to support his lavish magnificence. Since the accession of Edward III the King had bestowed on him fourteen valuable livings, etc., in different parts of England.† It does not appear that he even visited many of them.

Immediately after Bury's enthronement we find a glaring illustration of his passion for magnificence, in the description of the great feast he gave to the assembled royalties and nobles. There sat down at his table in Durham, Edward III and Philippa his Queen, the Queen-Mother, the King of Scots, now a friendly guest, the Archbishops also, and several bishops, earls also, with their countesses, and, in fact, as the Chronicle says, all

* We have two curious entries of this date: In 1333, Cowton, Prior of Durham, spent 10*s.* 1*d.* in going to greet Robert of Graystanes on his consecration as bishop; and then, directly after, we find this: "In expensis ejusdem [prioris] apud Eborum ad loquendum cum domino nostro Episcopo Ricardo, x*li.* xi*s.*, iv*d.*"

† Bishop Tanner, in his *Britannico-Hibernia* (1748), enumerates these preferments thus:—

1327. Rector of Croydon, and Prebendary of Crediton.
1328. R. of Dadington, Lincolnshire.
1330. Prebendary of Penryn; Archdeacon of Sarum (which he shortly after lost); Prebendary of Beniston 2*a* and of St. Botulf.
1331. Prebendary of Northampton (but this was also given away 'per provisionem papalem,' so that he missed it); also Canon of Weston, in the College of Westbury, and Prebendary of York.
1332. Canon of York; Prebendary of Lok in St. Patrick's Cathedral; Parson of Salrichesworth.
1333 (Feb.). Dean of Wells, by Papal Provision, and Bishop of Durham.

There were certainly more than these. Thus in the Reg. Pal. Dun., iv, xxxii, the Archbishop of Canterbury writes to Bury as Rector of S., styling him "the King's Clerk." The document runs thus: R. [Winchelsey] permissione divina Cant. Archiep. totius Angliae primas delecto filio R. de B. subdiacono, *rectori ecclesiae de S.* nostrae diocesis, illustris Regis Angliae clerico, salutem. Tuas occupationes arduas quibus ad utilitatem publicam in ipsius domini Regis obsequio, prout asseris, continue detineris plenius advertentes, ut a quocunque Episcopo nostrae provinciae Cantuarensis ab unitate ecclesiae non praeciso ad subscripta potestatem habente omnes sacros ordines a te per . . . . non susceptos oportune suscipere valeas, non obstante quod in nostra diocesi, ut praemittitur, beneficiatus existis, liberam tibi concedimus facultatem. In cujus rei, etc.

And similarly for a Rectory in Carlisle diocese (Liber Episc. R. de B., f. 23*v*), Pateat universis praesentes literas inspecturis quod nos Johannes [Halton] miseratione divina Carliolensis Episcopus ordines celebrantes in Capella Infirmariae sita infra Prioratum ecclesiae nostrae Beatae Mariae Carliolensis, die Sabbati quo cantatur "Sitientes," anno gratiae etc., dilectum nobis in Christo dominum R. de B. *rectorem ecclesiae de B.* literas

the magnates of the north, with a multitude of the religious and a countless crowd of the common folk.

Bury was not long permitted to stay quietly in his new home. Just before he became bishop, in 1330 and 1333, Edward had sent him as his ambassador to the Pope at Avignon. For the 1330 mission he had been accredited by an autograph letter from the King, and in 1333, Edward had also addressed the papal nephews with language of great trust and affection towards his envoy: "Unicum igitur secretarium nostrum carissimum Magistrum Ricardum de Bury."*

In these embassages he took the papal court by storm, so gallant was he with a brilliant suite; behind him were ranged twenty clerks and thirty squires, all wearing his uniform; and the effect of this splendour may be seen in the bull issued by Pope John XXII in 1333, together

venerabilis patris domini Thomae Oxoniae (*sic*) [should be Exoniae] Episcopi [sc. Th. Sutton] nobis dimissores porrigentem et subdiaconum duximus ordinandum, has literas patentes concedentes eidem in testimonium praemissorum. Datum etc.

And a record of the intention of Edward III to heap preferments on Bury's shoulders is a document in the Lib. Epist. R. de B., f. 1,043*v* (or 206*v*).

Ut quis permittetur beneficiorum pluralitate gaudere.

Suo desiderato patri et domino reverendo domino R[obert Winchelsey] Dei gratia totins Angliae primato (*sic*), W[alter Langton] ejusdem permissione Coventriae et Lichfeldiae ecclesiarum minister, salutem et obedientiae debitum cum reverentia ac honore. Dum omnium beneficiorum exilitatem domini R. de B. clerici domini nostri Regis et nostri attente conspicimus, pensantes quod propter obsequia regia quibus insistit non modica oporteat ipsum subire overe [onera] expensarum, quodque duntaxat beneficia ecclesiastica quae optinet summam xx[l] marcarum vel circiter vix attingunt, et ipsum coram vobis super beneficiorum ipsorum pluralitate ex officio impetitum, prae compassionis affectu compatimur, arbitrantes Deo placabili nec a sanctorum patrum traditionibus alienum ipsum in tam exilibus beneficiis gratiose dimittere pacificum et quietum, et praecipue cum si quid recepimus alias, ipsum dimisistis a vestro officio super istis. Hinc et quod vestram reverendam paternitatem omni affectu quo possumus ex corde duximus requirendum, quatinus ejusdem clerici devotionis promptitudinem, favorem regiam nostramque instantiam considerantes, ac propter haec et alia quae eundem clericum gratiae dignum reddunt, plena benevolentia prosequentes eundem ei in suo negotio quod in auditorio vestro tractatur sperati favoris et optatae gratiae impendere dignemini complementum, ut idem clericus per nos se juvari laetetur, et nos, qui totaliter vester sumus in his quae cordi vestro votiva fuerint fortius astringamur. Ad regimen ecclesiae suae sanctae . . . . . altissimus vos conservet. Datum, etc.

* Rymer, *Foedera*, a. 1333 (ii, 854).

with a receipt in it for the large sum of 1,500 marks of silver, then paid by Bury into the papal treasury.

Before his installation, Edward made him Treasurer of England first, and then Lord High Chancellor. This great office was conferred on him on the 26th Sept., 1334.* He did not long hold the seals; for in the next year he hands them back again to the King.†

Edward had ordered him to resign the seals that he might have him free to undertake more of that diplomatic work in which he had already shown himself to be an adept. All diplomatic work spells compromise, and Richard, with his peaceful and flexible character, his handsome person and dignified state, was well-fitted for such work. Nor did Edward hesitate to lay still more burdens on his old tutor's shoulders, one task following another. Thrice he had to go to Paris; he lets us know that he felt the charm and beauty of that fascinating city; he calls it the "Paradisus Orbis Parisius." In the eighth chapter of the Philobiblon we find a glowing account of his love for Paris: "Blessed God in Sion! with what a flood of joy my heart rejoices, when I have the chance of staying a while in Paris, Paradise of the world! Our sojourn there seemed short, for the vast love we had for that city. In Paris there are pleasant libraries, sweeter than thyme; there are green paths of books of every sort; there, too, are the meads of Academe, full of life; there are the Peripatetics of Athens, the hill-tops of Parnassus, the porches of the Stoics. . . . . When at Paris we threw open our treasure-chests, untied purse-strings, scattered money joyfully, as we rescued from sand and mud inestimable books. 'It is naught,' says the buyer—yet see how good and pleasant it is to gather

* Claus. viii, Edward III, m. 10. Yet on the 20th Sept., 1334, the King by letter makes a commission to inquire into the turbulence of Oxford, and places on it the Bishop of Coventry and Lichfield, the Bishop of Norwich, and Richard of Bury, whom he styles "R., Bishop of Durham, the Chancellor" (see Rymer, *Foedera*, iv, 622).

† So recorded under 9 Edward III (1335).

together in a library the armour of clerkly warfare, ready to crush the attacks of heretics, if they fall on us."* One can believe that Bury when in Paris was a frequent visitor to the Sorbonne,† that earliest of universities, in which lay, as his phrase runs, a "virtus infinita librorum," where even then books were to be bought at ancient stalls.‡

In these days a most unfortunate period of war impended over Europe; for in 1337 began what is sometimes called "The Hundred Years' War"; a proud attempt of English kings to hold part of the realm of France as a secondary lordship under England.

Bury also visited the Low Countries, and in company with the King's party, travelled up the Rhine, to meet the Emperor Louis, in 1338. In the year after this we find a letter from him, written when he lay at "Antwerpia in Brabancia." In these days he may have become a friend of that wonderful Low Countries' hero, John of Artevelde, who was inclined to lean on England at that moment. He had also to treat (it was but a vain attempt for peace), with Philip of Valois at Paris, with a view to a crusade to be undertaken by England and France together to the Holy Land; and this same year he was also charged with the difficult duty of allaying the serious quarrels of two rival counties of the north. He also had to work out the terms of the King's occupation of Gascony. Not long after this he was dispatched to make, if he could, peace between England and Scotland; and just before this had to sit on a commission which worked for some years to fix the bounds between Yorkshire and Westmorland; as to this commission several documents are in the Record Office. It was in these days that Bury

* Philobiblon, c. viii (ed. Thomas).

† Philobiblon, c. ix, § 156, "fere friguit zelus scholae tam nobilis, cujus olim radii lucem dabant universis angulis orbis terrae."

‡ In Thomas's edition of Philobiblon, § 126, p. 69, a thirteenth century poem is quoted in praise of Paris, which declares that the city was one "civitates superans omnes modis mille."

made a "concordat," as if between two great powers, between the other northern counties and the Palatinate of Durham. "If felons," it runs, "or other scoundrels should take refuge from Northumberland, York, Cumberland, or Westmorland, within the franchise of the bishopric, they shall be handed over at once to the sheriffs, etc., of their respective counties, and similarly *vice versa* with the ruffians from the Durham Palatinate."

In 1338 a protection is granted to Stratford Archbishop of Canterbury and Bury, "to go over seas, at the instant request of certain Cardinals, who had come from Avignon to the King's Court." The records clearly show that this was a tossing kind of time. Powers to treat with the French King were granted, then revoked, then granted again. Men were fencing and playing before a great war. And Bury, with all his goodwill for peace, and influence over the King, could do nothing to stay the sword. We know how eagerly he desired a quiet time for England and for himself—war with France always meant trouble with Scotland; and that trouble fell heaviest on his Palatinate. His attitude towards war gleams honourably through his instructions to the Prior and Convent of Durham in 1340.* It shows his grave anxiety, and the relief provided by the destruction of the French fleet at Sluys.†

In 1338 we also find an interesting Release granted by Edward III of his claim on the valuable living of Symondsburn. This he did in accordance with a vow he had made before a battle with the Scots. Yet this transfer was to be dependent on the establishment by Bury of "quandam domum de quodam priore et duodecim monachis de capitulo ecclesiae Dunolmensis, super placeam prioris et Conventus Dunelmensis in suburbio villae Oxoniae ad studendum in universitate ibidem fieri faciant ad

* This Litera ad deprecandum pro Rege is reprinted in this volume from Surtees, xxi, p. 10.

† In 1340 we find in the Rolls that £1,341 4*s*. 11*d*. were to be paid to Bishop Bury to defray the costs of his embassy to France.

sumptus nostros." The King, though the Oxford College was not then made in solid sort, granted to Bury the power to authorise the Prior and Convent to have the advowson of Symondsburn.

We now (3rd July, 1340) find Bury complaining of the exactions of Rome. In a letter to Pope Clement, to whom he was still attached by being, as he calls himself, "vester devotus orator," he declares that through constant procurations there is scarcely a living in his Diocese that is worth more than the sum laid down "ad quam per libertatem Sedis Apostolicae mandatur in forma communi pauperibus clericis provideri."

Immediately after this Bury, with other men of note, was charged by the King to deal with the northern counties, for their aid against the impending invasion of the Scots. Finally, for the last five years of his life, he was able to be at home in his palatine bishopric. For this space of time, in spite of Scottish threats, he enjoyed a fairly quiet life. Home affairs occupy him; thus, in 1340, he has trouble with some men of the Robin Hood kind who poached in his privileges; there exists an order from the King of this year that the Bishop should have his rights as to whales and sturgeons cast ashore on his coast; these actually are said to be worth £3,000! The King's documents mention these jetsam rights as to fish, and also tell us that the deer in his forests, the trees, hares, rabbits, partridges, had been shamefully taken by poachers at this time. Signs these that the Bishop's absence on the King's affairs had weakened the discipline of the borderland; poaching and affrays with his bailiffs were far too common. One of the most curious of these difficulties, which shows us how much a firm hand was needed in these parts, can be seen in 1340 in the case of William l'Escheker, who had been sent by the Cathedral Monastery to the Cell of Coldingham, in Berwickshire. This person was afterwards guilty of great enormities; he was imprisoned

"by reason of his extravagance, and the wasting of the goods of the house," and for other offences against the Order; and specially because he had wounded to death Brother Robert of Kellawe, "his fellow-monk and comrade." They had him in gaol, but he was bold and clever; he broke out successfully, and no more is heard of him.

In this year, 1340, we find that Bury was joined with Gilbert of Umfraville, Earl of "Angos" (Angus), Henry of Percy, Ralph of Neville, and Wilfred le Scrop, as a commission to make the terms for a "final peace" with the Scots. There seem to have been but poor results from their efforts.

The administration of justice sometimes went on in a way of its own: thus on one occasion, at Bradbury, in Durham County, Reginald and Emma his daughter were sitting by their fire and came to a quarrel, "litigaverunt ad invicem per verba," and as the daughter had the shrewder tongue, Reginald grew angry, and "wishing to chastise her" threw at her his stick, which was shod with iron at the foot, and hit her on the head with it, whereat she lay abed three days and then died. Reginald was had up to the Bishop's Court, and pleaded that he had not done it with thought of murder, "non per feloniam aut excogitatam malitiam," and therefore prayed for mercy. So Bury, as there was no distinction between murder and manslaughter in these times, freely pardoned him, and he escaped altogether unpunished.

Yet in spite of these dark incidents, we have evidence that he cared about the religious welfare of his great Palatinate. Thus, in 1343 or 1344, we find Hutchinson (*Durham*, vol. iii, p. 62) telling us that "Though a grant was made to hold a market on Friday (at Sedgefield), a custom prevailed of exposing merchandise on the Sabbath day, which, being complained of by John of

Whytechurch then Rector, Bishop Bury issued his inhibition commanding the sheriff to proclaim the same."*

Still, these last years of our Bishop were, comparatively at least, tranquil; and gave him time to live at peace at Auckland. These were the days in which he collected the requisite information, and got help of friends to enable him to write his book the Philobiblon; he also added much to his fine library of MSS. Unfortunately, he seems to have been always in money troubles; though the King sometimes helped him out. We see in the Records of his time that on one occasion the King gives order to the Treasurer and the Lords of the Exchequer to pay him £151 1*s.* 4*d.* for his journey, etc., to France, with five marks daily for his sustenance. On another occasion, Paul di Montefiore has to pay him £100, though the record does not tell us why; and in 1341 there is a remarkable order that he should have his debts remitted. We do not know how much he cleared by his ancient right of coining silver pennies; it was generally a lucrative business. That he had this power is plain; in 1336 we have the proof of it; then the King sends to the Barons of the Exchequer the following mandate: "Mandamus vobis quod habere faciatis venerabili patri R. Dunelmensi episcopo Cuneos pro sterlingis monetae nostrae inde faciendis, cum omnibus ad cuneos illos spectantibus, prout praedecessores sui episcopi Dunelmiae cuneos illos habere consueverant temporibus retroactis, salvo nobis inde jure nostro. Teste Rege apud Bothevilla xxvii° die Novembris." And later on, in 1344, we find a grant to him of three dies for coinage. Yet till quite lately no coins have been identified as of his striking. In the unique collection of episcopal silver pennies in the University Library

* Rot. Bury, Sched., xix, A° Episcopatus x°; see also Hutchinson, iii, 59.

at Durham, there are two small pennies, which are said by good authority (that of Mr. W. Talbot Ready) to be his, though there are no special marks that certify them as such.

Yet with all these advantages, and the large supplies provided by the episcopal estates and Palatine rights, Bury could never shake off the weight of heavy debt.

He was still called on to do diplomatic work. In 1340 he persuaded the Scots to agree to a truce; and in 1341 was much engaged strengthening the defences of the north against these unbrotherlike neighbours. This work must have been very distasteful to a man who yearned, above all things, to dwell in peace and comfort at home. The record adds that in 1341, Bury had to furnish and equip, at his own charge, a body of forty men.* There seems to be no truth whatever in the statement of Froissart,† that in this year Durham was sacked, and the inhabitants massacred by the Scots. Froissart may have mixed up the earlier burning of Durham in the second year of Bishop Kellowe with some panic-story; for such tales the inhabitants of Durham are ever ready. At any rate the city was on the very borderland, always liable to be attacked; so wealthy, too, with a Palatine Bishop's castle, and a well-appointed monastery and shrine, waiting to be looted. One sees by the Battle of Neville's Cross, only the year after Bury's death, how near to Durham the peril then came. Among the documents printed in this volume there is one which shows how anxious those who lived on the border were. On the 20th of August, 1343, Bishop Bury wrote to the Prior of the Cathedral Monastery, forbidding him to attend the great Chapter of the Benedictines of the province, because of the risk arising from the forwardness and frowardness (*protervitas*) of the Scots; it urged that there would be great danger

* At the close of this year, Edward III excused Bury of all his debts, by a deed, dated 24 Dec., 1341, at Newcastle-on-Tyne.

† Froissart, Chronicle, clxxi.

were Durham attacked during his absence. We know that the Prior had under him a considerable fighting force. In a word, the hill of Durham, crowned by the Castle and the Cathedral, that

"Half church of God, half fortress 'gainst the Scot,"

would be in utmost peril were it left without its chief commander at a critical moment.*

Still, in spite of alarms, Bury had some quiet stretches of time during these last years of his life; he gathered round him that remarkable group of learned men, who with him were the harbingers of that "new learning," which was still in its earliest spring. These men were Bradwardine, afterwards Archbishop of Canterbury, a writer of note in his day; Fitz Ralph, soon to be promoted to the Archiepiscopal See of Armagh; the great and learned doctor, Walter Burley; the astronomer, John Mauduit; and the man who, perhaps, most influenced Bury's literary life, and helped towards his fame, Robert Holcot. Besides these there were other notable men who were examples of that familiarity with the chief classical authors, which is usually thought to have begun after 1453. This knowledge, however, was probably second-hand, through current translations made by Arabic scholars; yet still it is plain that just a century before the time usually given as the beginning of the Renaissance Age, there was at Durham a remarkable familiarity with, on the one hand, the text of Holy Scripture, and, on the other hand, with the philosophy and poetry of the Greeks and Latins. Bury, in the ninth chapter of the Philobiblon, gravely asks the old question: Were the ancient writers greater and nobler than the modern? He assures his reader that though he loves the ancients more than the moderns, he still will not condemn the efforts of his contemporaries; with a curious turn of thought he accounts for the lack of excellence in the writers of his day, by declaring that

* For this letter of Bishop Bury, see p. 179.

in his period men were too fidgety, and could not apply themselves seriously to thought and study. He might have been writing of our own times, for he says, "The ancients gave up their whole lives for philosophy; nowadays we carelessly, nay, lazily, apply ourselves for a few of the years of our hot youth to learning; and even then we sometimes are at work, and sometimes we wallow in excess of vice; and so, when passions are stilled, and men have reached the time for discerning truth from falsehood, and for settling their doubts, they sadly fall away from learning, and are caught by worldly business; thereby they bid farewell to the schools of philosophy. For to philosophy they have given nothing but the hot ferment-time of youth, and when their wine of life has cooled and become clear, when there had come a hope of improvements, they turn their backs on knowledge, and plunge into the anxieties of money-grabbing—and

Philosophia Exilium patitur et Philopecunia regnat;"*

a line from that wretched poem, entitled De Vetula, which, with a sad lack of rudimentary criticism, Bury was content to accept as Ovid's work.

In the days of which we now speak, Bury, like many another, kicks away the ladder by which he had climbed into greatness. He warmly blames those Papal Provisions, which had won him his Palatinate bishopric: "The Papal Provision," he says, unblushingly, "and the interests of the great, have preferred and advanced many unworthy clerks.†

The study of Bury's Philobiblon makes us wonder how it is that we have been so hasty in talking about the ignorance of the "Dark Ages." We keep on saying that the study of Scripture was practically unknown before 1453; that it begins with the art of printing, and the spread of classical literature; yet here, in the middle of the fourteenth century, we find a book

* Philobiblon, c. ix, § 147, 148.

† Philobiblon, c. ix, § 151

"soaked in Scripture"; in every page it shows a knowledge of Holy Writ; it delights in applying the sacred words, and incidents of Scripture, to every daily circumstance. The Scriptural allusions are far more frequent than is the fashion now. And, not only in Biblical allusion, but in other matters also, the Philobiblon, as M. Cocheris declares, "is one proof the more that the study of classical authors was far more widely spread in these "Dark Ages" than is usually believed.* Perhaps the most remarkable passage in the Philobiblon is Bury's warning about the common errors of language-teaching. He forestalls the view, only now just coming into general favour, that we must get rid of the old classical way of driving modern languages into the minds of the young by memory and study of grammar, and replace that system by a new and living method of teaching languages as if they were alive, not dead. At the end of his tenth chapter, Bury enumerates his wishes as to this, "whether we be Christian or Gentile"; for "ignorance of Greek is a great hindrance to the study of the Latin writers; and the same evil lies in the ignorance of Arabic and Hebrew." He closes the subject with the remark that "nothing but the hearing of the ears can represent to the learner's intelligence the true nature and qualities of any language."†

Thus, and in other ways, Bury aimed at building up a true 'royal road' for learning; he professed to give explanations of all 'exotic words,' and of the grammatic spelling of the ancients, as he discourses on prosody, etymology, and syntax. "These matters we have studied with ceaseless curiosity, trying, by better descriptions and definitions, to make them clear to all. Thus will we smooth the student's way." Unluckily, he has left no note, that can be found, as to the very many curious words used in the Philobiblon.

* Cocheris, Introduction to the Philobiblon, p. xxxiv.
† Philobiblon, c. x.

In addition to these far-seeing views as to the best way of teaching languages, there is another matter discussed in the book. And this is a criticism of Plato's condemnation of the poets in the Republic. As to this, Bury holds that in two ways poets are really an advantage to the community: first, because that even, as he puts it, "in obscena materia" they write gracefully, so taking from the evil much of its sting by not being coarse; and, secondly, they give light to natural or historical truths by throwing over them the glamour of an allegorical fiction. These are but poor arguments as a defence of poetry. In thus giving honour to those who wrote well on obscenities, we find the first appearance of that scandalous apothegm, that "Vice loses half its evil by losing all its grossness"; a saying to be paralleled only by that "whitewashing" of the Borgias, attempted by a distinguished modern historian, when he says that Pope Alexander VI and Caesar, his son, whatever else they might have been, were "true gentlemen."

The "higher criticism," which declares that Bury never wrote the Philobiblon at all, deserves some consideration; it is one of the most interesting of literary problems. The assertion is that the circle of literary friends combined to provide both facts and thoughts for the book, and more specially that Robert Holcot was the actual writer of it, though he called it by his patron's name, and though that patron may have added to it here and there a piece of his own.

In considering this problem, let us take only the simple questions, as: Was Bury or was Holcot the author? And then, if Bury did write it, how far was he beholden to his friends for the substance of it? The arguments against Bury's authorship may thus be stated briefly:—It is urged that it has always been common to give a great name to one's writings, partly to arrest attention, partly to please some Maecenas. And this general view is fortified by the words of that contemporary of

our Bishop, Adam Murimeth, whose opinion as to Bury we have already cited.

William de Chambre, one of the Tres Scriptores, contemporary of Bury, and dweller in the Durham Monastery, says, with grudging praise, that he was a man "sufficientis literaturae"—a poor view of his literary position and fitness to write such a book.*

Then it is significant that Chambre, in his minute account, as an eyewitness, of Bury's life and doings, never alludes to the Philobiblon. How could he be ignorant of it, or of its value for Bury's reputation ?

It has also been urged that the Bishop was always overwhelmed by diplomatic work, and so harassed by long journeys for his master the King, that he had no leisure for the composition of any book. There is also evidence from early times that it was believed that Holcot not he wrote the book. Thus the titles of several of the existing MSS. of the Philobiblon definitely assert that Holcot was the author. Thus (1) the MS. in the Bibliothèque Nationale at Paris (3352*c*), a MS. attributed to the fourteenth century, has on the first page this inscription in red ink: "Philobiblon Olchoti angli"; (2) a MS. in the Library of Corpus Christi College, Oxford (No. ccxxii, f. 37, a small quarto of the fifteenth century), begins with these words: "Incipit prologus in Philobiblon Ricardi Dunelmensis Episcopi, *quem librum compilavit Robertus Holcote* de ordine praedicatorum, *sub nomine dicti Episcopi*" (the word "composuit" may be read for "compilavit"); (3) there is also a MS. note among the MSS. of Corpus, No. 167, which runs thus: "Composuit etiam Philobiblon de commendatione amore et pia tractatione librorum." Hence it is clear that Holcot's authorship was very generally recognised in early days. (4) A quarto MS. in the Bodleian (Add. MSS., c. 108, f. 20*v*), of the end of the fifteenth century, begins thus: "Incipit Philobiblon, id est, tractatus de amore librorum

* Chambre, *Scriptorum Tres*, p. 130.

venerabilis viri domini Ricardi de buri, Episcopi Dunelmensis, editus per venerabilem magistrum Robertum Holcot, Anglicum, Ordinis praedicatorum." Thus in seven of the many MSS. of the work extant, it is in some way attributed to Holcot. Either it is stated that he composed it, or compiled it, or that it was Bury's book, edited by Holcot.

It is also asserted, though the connection is but weak, and easily accounted for, that habitual phrases used by Holcot reappear in the book; thus, for example, the words: "oculis lynceis penetrando perviderat," answers to Holcot's favourite "lynx-eyed." Finally, the Dominicans, to whose Order Holcot belonged, are all strong in his favour, warped no doubt by his connection with their Order.

These, then, are the main arguments on Holcot's side. It is, perhaps, natural that Mr. Thomas, in his admirable preface, should regard these arguments as weak. "The evidence," he says, "that Holcot wrote the Philobiblon is not very satisfactory; it would be unfair to deprive Bury of the credit of having planned and written his own book on such shadowy evidence as can be adduced in favour of Holcot's claim."

Yet, in truth, the documentary evidence on Holcot's side is strong; if there were no counterfoiling arguments on the other side, we might well say that Holcot, a good writer, though not showing anywhere the style of the Philobiblon, had done the book for his friend and patron, though he modestly allowed the Bishop to take the credit of it.

There are, however, other points to be urged. Thus, the book is throughout an essentially autobiographical work; no one but Bishop Bury could have written or dictated many parts of it. Thus in the preface and the "Explicit" at the end, he obviously speaks directly for himself; there runs throughout the work a marked and distinct note of an individual character.

Next, the greatest modern authority on the subject, Mr. Thomas, has purposely read, as he tells us, the extant works by Holcot, and ends by writing: "I have no hesitation in saying that, so far as the evidence of style goes, there appears little reason to assign the Philobiblon to Holcot." One of these very marked peculiarities of style is singularly characteristic, and makes a striking difference from Holcot's manner of writing—this is the constant use of puns and jingle-jokes, such small things, for example, as "elegorum, quin potius electorum," or the play of meanings in the word "Liber," or the saying that war turns "Phronesis into Phrenesis," or when he jokes on the value of his MSS.: "libros non libras maluimus," or with "neglector potius quam inspector," or "cantus ludentis non planctus lugentis." Such tricks with words are a marked quality in Bury's way of expressing himself. There is also another striking usage in Bury's work, which differentiates it clearly from Holcot's writings; he loved to use many curious foreign words in the book—where else could we find such strangers as assul, obryzum, panfletus, geuzahar, elefuga, etc.? They give a distinct character to the writing.

There is also another small argument that might be urged. Bury quotes, without any sign of hesitation, two poor lines from the "De Vetula"* as having been written by Ovid, nor has he any doubts as to the authorship of it, whereas Holcot knew better, and speaking of this same poem, says, "au sit Ovidii, Deus novit." This is a plain evidence that Holcot did not write the book. There is also a phrase in the book which seems necessarily to have dropped from Bury's pen; as he describes it, from the author's point of view, in the Prologue: "That, therefore, the aim of our intent may be clear to posterity as well as to our own age, and that we may, as far as in us lies, permanently

* Philobiblon, quoting from the De Vetula, c. ix, § 148.

close the mouths of those who speak perverse things, we have brought out this tiny tract, in the lightest style of modern writers." So he reckons his book as one of those many "pamphleti" that he loved to collect;* and he also, it may be, makes here a bye-apology for the quips which appear in almost every page.

Finally, who but Bury himself could have written down the terms by which he might be bribed by suitors? As he writes: "So widespread the fame of our love for books that our people knew that they could win our favour far better by MSS. than by gold."

And the sum of all this balancing of arguments is about this; that while external evidence is strong against Bury's authorship, the internal proofs are heavily in his favour. Whether or not every page of the book was actually written by him, no one can say; yet this is certainly the case, that the whole work on every page bears the clear impress of his personal character, and his wish to let the world know what were his aims. His friends certainly helped him; it may be granted that much of his credit as an author is due to them. Still, he was the real parent of the complete scheme for books and libraries; he got it all into shape, and brought to bear on it his practical acquaintance with the uses of the Sorbonne Library; the rules for the borrowing of volumes were also in the main drawn from existing arrangements in Paris. His friends really were, as he clearly regarded them, his books of reference. There is even a suspicion that he was, as a man of the world, rather fastidious as to his student or cloistral neighbours. He writes as if they were suffering from thinness of blood, "after the manner of clerks," as he puts it. "Clean hands," he writes, "and decent, would be a great blessing to books, were it not, unfortunately, the case that scabs and pustules are the characteristics of

* Le Clerc gives us the names of no less than 10,000 such small works or pamphlets that were issued in the fourteenth century, in his Etat des lettres au 14° Siècle, i, 542.

clerks." Here we have one of those pictures of unpleasant and unwholesome life which meet us in the fascinating pages of this book, contemporary touches of the actual and squalid existence of indoor work in the fourteenth century.

His Colophon tells us that the Philobiblon was not completed till about a month before his death, which took place on the 14th of April, 1345. He died at Auckland. As there are no traces of any will of his, we must be content to reckon the 19th and 20th chapters of the Philobiblon as his "ultima voluntas." These give us interesting information as to his wishes and projects. We learn that he had in mind a broad scheme for "giving and granting (on the promptings of a warm love towards the community of scholars in the Hall N. at Oxford) the whole of his library of MSS., to be used by the masters and scholars of the University." He evidently meant it to be a lending library, after the way of public libraries of MSS. in those days, protecting it by a strict system of "cautions," or pledges, given for each book lent out. This was already a well-known system at Oxford; the University kept these cautions safe for the borrower in the chests under its care; thus there was one of these in the chapel on the north-east side of the chancel of St. Mary's Church, in the High Street. It was really the beginning of the whole system of accommodation, whether that was by the borrowing of books or by the usury of money.

It has often been said that Bury gave or bequeathed his wealth of books to Durham College at Oxford. But Durham College, though it probably existed in a small way before his time,* was really made by Bishop Hatfield, Bury's successor. It is clear that his MSS., when the Philobiblon was completed, a very short time before the Bishop's death, were still in his own hands, and had not been sent off to Oxford. It is true that Dr. Thomas

* See Appendix, p. 265.

Kay states that he saw and read at Durham College, near the end of the reign of Henry VIII, a copy of the Philobiblon, which, he said, had been given to the College by Bury himself: "Eundem ipsum indubie quem ipsemet bibliothecae illi vivus contulerat.*

Yet this statement may have been only Dr. Kay's surmise, or it is quite likely that a copy of the work might have been made in Bishop Hatfield's days, and sent by him to the College.

Bishop Bury's death came at an unfortunate moment; he was carried off just as he was hoping to turn his wishes as to his MSS. into effect by sending them to Oxford. It also betrayed the unhappy state of the Bishop's finances. Adam Murimeth describes his death with a scornful pen: "obiit Ricardus de Bury, episcopus Dunelmensis, qui ipsum episcopatum et omnia sua beneficia prius habita per preces magnatum et ambitionis vitium acquisivit, et ideo toto tempore suo inopia laboravit, et prodigus exstitit in expensis, unde dies suos in gravissima paupertate finivit. Eminente vero termino vitae suae, sui familiares omnia bona sua mobilia rapuerunt, adeo quod moriens unde corpus suum cooperire poterat non habebat, nisi supertunicam unius garcionis in camera remanentis."† From this we get a picture, desolate enough, of the confusion, and then the barrenness, of Bury's death, "with nothing but the shirt of a groom to cover his corpse." And it should be remembered that Murimeth was his contemporary. Chambre, also an eyewitness, with a touch of regret tells us that "he was buried with some kind of honour and fair amount of dignity in the south angle of the Church of Durham, before the altar of St. Mary Magdalen,"‡ that is, just at the south end of the Nine Altars.

There he lay forgotten till the other day. There had been a good ledger stone over him; but this was gone,

* Hearne's edition of the Assertio Antiquitatis Oxon. Academiae, ii, 433.

† Adam Murimeth, Rolls Series (ed. Thompson), p. 171.

‡ Chambre, *Tres Scriptores Dunelm.*, p. 130.

probably removed when the floor of the Nine Altars was relaid some years ago. Now, however, thanks to our friends from the United States, a flat stone of white Sicilian marble marks his place of burial. About five years ago a gentleman from the State of Maine called on the Dean to say that he was amazed to find that we had no monument to Bury, and said that his De Burian Literary Society would gladly undertake the task of doing honour to his memory, if the Dean and Chapter would permit them to make up for the omission. And so he departed.

Nothing, however, followed after this interview, and it had well nigh been forgotten, when another gentleman from the States came to Durham, and introduced himself to the Dean as the President of the renowned Grolier Society of New York. He made, in almost identical words, the same complaint which the head of the De Burian Society had made; and when he was told that that Society had offered to remove the neglect by a monument, he replied at once that his great Society would easily make things straight with the other body, and would undertake the task, leaving all practical matters entirely in the hands of the Dean and Chapter. We were, if possible, to identify the place where Bury's remains lay, and get plans and make arrangements as we thought best. Now, both Chambre, in his Continuatio Historiae Dunolmensis, and the author of the "Rites of Durham," had indicated whither we should go to find the place of his burial; it would be in front of the altar of St. Mary Magdalen and St. Andrew, at the south end of the Nine Altars in the Cathedral. There we drew a chalk line from the middle point of that altar westward, and the workmen were set on to see what they could find. Almost immediately, on taking up a second flag-stone, they came on the corner of a stone-built vault, and when this had been cleared out, we found the remains of a man about six feet high, who

had been buried in a common deal coffin. There were nails and some mouldering stuff, clearly the dust of soft wood. We did not disturb the bones, but covered them over with the ledger stone which now rests over them. This is a beautiful slab of pure white Sicilian marble, on which is figured the effigy of Bishop Bury, carved by a clever Irish sculptor, in low relief. The seal of Bury, one of the four which were broken up directly after his death, was of remarkable beauty, and carried a fine likeness of Bury. A copy of this we sent to the architect, who reproduced it; it was then carved, as may be seen now, on the stone. The Bishop stands in the central place; on either side of him is a niche holding two small figures, one representing Letters, the other Devotion; and under these two mottoes taken from the Philobiblon. In the original design we proposed to inscribe on a pedestal under the central figure the name of the Grolier Society, the donors of this most interesting gift; but when we sent the drawing of the design to New York for their criticism and approval, the President of that distinguished Society replied that, while they were delighted at the design, they begged us not to place on it any notice of their Society, as their only wish was to honour the forerunner of English libraries and literature, not to glorify their own Society; and, for this honourable cause, no mention of the kind donors of the monument is to be seen on the tomb.

Directly Bishop Bury expired, those who had lent him money wished to get what they could from his defenceless body. His attendants helped themselves to what they could find about him; his magnificent robes, and his still more splendid collection of MSS., and all his other assets, were wanted to pay off his debts. We see signs of much trouble over these things. In the appendix to the Tres Scriptores there are two documents: the first of these (No. 112, p. cxxxii) relates to the horses used to convey his body from Auckland Castle

to Durham; it secures them, as against the creditors, to John of Whytchyrche, Rector of Sedgefield, executor of the Bishop, for the Prior and Convent of St. Cuthbert, Durham. The other document (No. 114, p. cxxxiii) relates to vestments which the Prior and Convent claimed as a gift from Richard of Bury; these they had let him keep out of goodwill for his life-time; but they now claimed them from the executors as their own property. They also secured this valuable asset from the debts. The MSS. seem to have been sold for what they would fetch. We learn something about them from an interesting transaction described by M. Cocheris, who describes the affair with a kindly severity: "Une de ces concessions, si l'on peut qualifier par un terme aussi sévère le résultat de ses accommodements entre le ciel et sa conscience."* Thus was the fine collection of MSS. scattered everywhere; a few of them can still be recognised: there are some at the British Museum, others at the Bodleian at Oxford; probably one or two in the Cathedral Library at Durham.

Before his death, Bury had been haunted by fears as to the future of letters. At the end of the ninth chapter of the Philobiblon, after contrasting the eagerness of ancient students with the indifference of his own days, he cries aloud: "These our successors are scarcely equal to discuss the discoveries of the ancients, even to discern their meaning, or to understand a hand-book or summary of what they taught. For the ancients were more beautiful in bodily gracefulness than we are, and in mind far more brilliant; neither in body or mind can we attain unto them"; and he closes the matter by a saying of Phocas, that we new folk must be content to make hand-books out of their works.

Omnia cum veterum sint explorata libellis
Multa loqui breviter sit novitatis opus.†

* Cocheris, Philobiblon, Notice littéraire, pp. xxxi, xxxii.

† Phocas, de nomine et verbo, in his Grammatici illustres, Paris, ed. 1516, f. 54*r*.

So with a sad conclusion, he declares that in his day philosophy was in exile, "et Philopecunia regnat"—he even foresaw the bad days of millionaires' rule over England.

Yet in the end he cheers up a little; for he tells us that Minerva, the learned, passes from nation to nation. "We see that she has dwelt among the Indians, and has left them. So, too, she dwelt with Babylonians, Egyptians, and then with the Greeks; from them she has passed to the Arabians, and, lastly, to the Latins. She has deserted Athens, her own eponymous city, and Rome also. She has even missed Paris (praeterivit Parisius), and now finally has reached England, microcosm of all nations, and has come here to display her noble things as a debtor to both Greeks and Barbarians." So with a flattering allusion to the days of Sluys and Crécy, and the triumphs of Edward III, Bury concludes his survey of prospects of literary fortunes in his day.

We are specially bound to thank our dear friend Canon Fowler for his ever-ready help in preparation of the documents. His unerring accuracy has saved the transcripts from many an error. About two or three of the documents have, it happens, not been under his vigilant eye. Let us hope that no one will find this out. Our best thanks are also due to Mr. C. Kennett Bayley, the Cathedral's most capable Custos Rotulorum. His kindness enabled me to find not a few interesting documents of Bishop Bury's time. Lord Harlech also, by his generous loan of his interesting MS., the "Liber Episcopalis domini Ricardi de Bury," has added some good extracts to this collection; for which many thanks are due. Lastly, the Editor has made great use of Mr. Thomas' admirable edition of the Philobiblon. A goodly number of papers have been added to the book, from the Vatican Library, by the kindness of the late Mr. Bliss, of Rome.

Yet, all done, there are many gaps; nor is there much chance for the finding of more remains of the Bishop's

Register. Let us end by a few words from the hand of Mr. James Raine, Editor of the "Tres Scriptores" (p. xx), in which he tells us that "The truth must be told. The See of Durham does not possess one original record. . . . . to prevent disputes which might arise about Bishop Cosin's estate Mr. Basset directed that all the Bishop's writings should be burnt." And this was, unfortunately, done; for there were burnt up no less than eight or nine chests full of writings. Doubtless among these was the main part of Bury's Register, and what a store of invaluable records of the fourteenth century must have thus gone up in smoke we never shall know.

TABLE OF CONTENTS.

PAGE

PREFACE vii

DOCUMENTS RELATING TO RICHARD D'AUNGERVILLE BEFORE HIS ENTHRONEMENT AS BISHOP OF DURHAM:—

Letter from Edward III to Pope John XXII in behalf of Bury (1330) 1

Bull of John XXII acknowledging receipt of Annates, etc., from R. de Bury (7 July, 1333) 2

Bull of John XXII appointing, "per provisionem," Richard of Bury to be Bishop of Durham (Avignon, 15 Oct., 1333) . . 3

Letter of Edward III to Ralph Neville, ordering the restitution of temporalities to Bury (7 Dec., 1333) 6

Compotus of R. Neville "sede vacante" (7 Dec., 1333) . . 7

Letter of John XXII to Edward III, recommending Bury as Elect of Durham (23 Nov., 1333) 7

Letter of provision by John XXII (23 Nov., 1333) 8

Order of John XXII for Bury's Consecration (18 Dec., 1333) . . 8

Servitium Ecclesiae Dunelm. (4 Nov., 1333) 9

BISHOP BURY'S REGISTER, FIRST FRAGMENT:—

Commission by Bury to the Dean of Alnwick, etc., as to the appointment of the Prior of Brinkburn, Northumberland (23 Jan., 1343) 10

An Indulgence for building Relley Bridge (29 Jan., 1343) . . . 11

John of Hirlawe begs off being present at the Brinkburn inquiry (5 Feb., 1343) 12

Commission from Brinkburn Priory for two proctors (3 Feb., 1343) 14

Letter of Bury to Rob. Throuncton (6 Feb., 1343) 15

Letter of Bury to Brinkburn Priory (6 Feb., 1343) 15

Mandate of Bury to the Archdeacon of Northumberland to instal Throuncton as Prior (undated) 16

Licence to Isabel Clifford for a Confessor (10 Aug., 1343) . . . 16

Licence to T. Tweng to hear confessions (12 Aug., 1343) . . . 17

Indulgence for those who bring gifts for the Galilee at Durham (6 Aug., 1343) 18

Indulgence for all who pray for Adam Heppiscote and Alicia his wife (13 Aug., 1343) 19

Indulgence for the Auditors of the Cathedral Monastery (13 Aug., 1343) 19

PAGE

Mandate to parishioners of Middleton-in-Teesdale to produce certain Charters (*incomplete*) 21

BISHOP BURY'S REGISTER, SECOND FRAGMENT:—

Dimissory Letter for Adam of Bamburgh to receive orders from any Catholic Bishop (12 Sept., 1343) 22

Memorandum of Letters Dimissory for R. Marchal 22

Licence to T. of Auckland, Rector of Qwhalton, to be absent at Oxford for two years (15 Sept., 1343) 22

Licence to Thomas of Normanton, Rector of Hunstanworth, to be absent at Oxford for two years (14 Sept., 1343) 23

Concession of same privileges to the Subprior, etc., of Durham, as had been granted by Bishop Kellowe in 1311 (14 Sept., 1343) . 24

Commission to institute R. of Lonsdale and W. of Elwyk Chaplains of the B.V.M. Chantries at Staindrop (27 Sept., 1343) . . . 26

Indulgence for all who have helped to build, etc., the south aisle of St. Margaret's Church, Crossgate (21 Sept., 1343) 27

Power to hear confessions granted to Robert of Morpeth, Prior of Hulme (21 Sept., 1343) 28

The same to T. of Oterbourn to hear confessions (undated) . . 28

Commission to John Mauduyt, Dean of St. Andrew's, Auckland, to look to the dress of certain canons, etc., of that Church (22 Sept., 1343) 29

Order to inquire into the sequestration of sacks of wool at Durham Castle (1 Oct., 1343) 29

Statement of facts as to W. of Veyrac (30 Sept., 1343) 30

Commission to carry out the papal mandate on behalf of John of West Wytton (26 Sept., 1343) 33

Certificate addressed to Pope Clement VI as to R. of Blaykiston (25 Sept., 1343) 34

Grant of Vicarage of Bedlington to R. Stapelton, Priest (3 Oct., 1343) 39

As to a Provision for P. of Kilnese (13 Oct., 1343) 40

Fragment of a letter from York, citing T. of Morpeth, etc., to appear at Newcastle (11 Jan., 1344), with a further order to appear (29 Jan., 1344) 40

Commission to Bishop of Bisaccia to ordain in Lent (20 Feb., 1344) 41

Receipt for £10 due to the Bishop from St. Nicholas', Newcastle-on-Tyne (22 Feb., 1344) 42

Dispensation for illegitimacy of John of Lyndesay (14 Feb., 1344) 42

The same for T. Penchier (24 Feb., 1344) 43

The Will of C. Underwod (21 Feb., 1344) 43

Citation of Roger of Selby, calling himself Vicar of Tynemouth (27 Feb., 1344) 44

Commission in case of Roger of Selby (27 Feb., 1344) 45

Prorogation of this Commission (11 Mar., 1344) 45

PAGE

Creation of E. Howard, Archdeacon, to be Official of Durham (3 Feb., 1344) 46

Dispensation for illegitimacy of W. of Faloudon (28 Feb., 1344) . 47

Licence to the Monks of Durham to celebrate mass in private houses (30 Feb., 1344) 47

Appointment of proctors to enter and occupy the Church of Leek (12 Mar., 1344) 48

Commission to Bishop of Bisaccia to ordain (23 Mar., 1344) . . 49

Inquiry to be made as to state of Leek Church and Manse (two documents) (23 Mar., 1344) 49–50

Letter addressed to a Cardinal as to the appropriation of Bamborough Church to the Priory of Nostell (24 Mar., 1344) 51

Letter of Edward III to J. of Montgomeri, etc., for arrest of certain ships at Great Yarmouth (20 Aug., 1344) 52

Commission for execution of this letter (8 April, 1344) . . 55

Appointment of proctors for Parliament (10 April, 1344) . . 56

Charter of Pardon for T. of Gray for his father's transgression (10 April, 1344) 57

Letter of protection for T. Gray, Kt. (25 April, 1344) 58

Commission to Archdeacon of Northumberland to inquire into the 'provision' of P. Kilnese to Neuton-in-Glendale (2 May, 1344) . 59

Licence of absence for Mansero Marmyon, Rector of Houghton, from his church (11 May, 1344) 60

Commission to R. of Blaikeston and W. of Alverton as to the Vicar of Neuton (11 May, 1344) 61

Commission to Bishop of Bisaccia to ordain (25 May, 1344) . . 62

Commission to him to examine (25 May, 1344) 63

Mandate of the Pope's (Clement VI) Penitentiary (Avignon, 3 April, 1344) 63

Execution of said Mandate (fragment) 64

Headings of a Part of Bishop Bury's Register, printed in the Reg. Pal. Dun. 65

Documents relating to the Episcopate of Bury (1334–1345):—

Petition of Bury to be relieved of a yearly payment to Newcastle-on-Tyne (in French) (1334) 92

Indulgence for all who helped to build the Cathedral or to ornament St. Cuthbert's shrine (7 June, 1334) 93

Letter of Bury to the Sheriff of Norham 94

Evidence as to a holding in Beaurepaire (28 June, 1334) . . 95

Three documents bearing on the rights of the Prior of Durham:—

(1) Letter to the same (12 July, 1334) 97

(2) Letter to the Sheriff of Norham (26 June, 1334) 97

(3) Proclamation by the Sheriff (undated) 99

PAGE

On the delivery of the Great Seal (20 Sept., 1334) 100

Permission to the Cathedral Convent to appropriate xx librates of land (1 Feb., 1335) 101

Another document (undated) on the same 101

Bury on the affairs of Bedlington (22 Sept., 1335) 102

Charter for lands in Stanhope (29 Oct., 1335) 103

Agreement on exchange of Hunstanworth Church with Pittington tithe (12 Feb., 1336) 104

Confirmation of the same (7 Feb., 1336) 105

Receipt by Edward III for 1,000 marks as a fine from the Community of the Bishopric (2 June, 1336) 107

Action of Alicia del Slade against the Prior of Durham, and Bury's letter on the case, and the Assize held on the same (from 26 July, 1334, to "post clausum Pascha," 1336) 107

Letter from Bury on Collection of Money and his Indulgence (22 Sept., 1343) 112

Assize at Durham on the Common of Beaurepaire (25 July, 1334) 113

Assize at Durham as to a Tenement belonging to St. James' Chapel (Jan., 1345) 115

Assize held on the claims of the Prior against Alice o'th' Slade (26 July, 1334) 116

Edward III on the expenses of Bury as ambassador (4 Nov., 1336) . 122

Edward III on the expenses of messengers (4 Nov., 1336) 123

Four Inquiries and Assize, "Ad quod dampnum" (Monday after S. Peter ad Vincula, 1336) 123

Bury on his proposed Visitation (16 May, 1337) 127

Mandate for Visitation of the Cells (16 May, 1337) 128

Edward III on the Bishop's Liberties (18 Mar., 1338) 128

Grant of Office of Bailiff to Adam Scott (31 Mar., 1338) 130

Edward III sends orders for the safe crossing of his Ambassadors (Archbishop of Canterbury and Bury) (23 June, 1338) 130

The King gives orders for their protection (23 June, 1338) 131

Pleas and inquiry as to Billingham lands (July, 1338) 132

Benedict XII on Bury as an Ambassador (20 April, 1339) 133

Brief of Benedict XII to Bury on German affairs (12 Oct., 1339) . . 134

Permission granted to Prior and Convent of Durham to hold certain tenements, etc. (10 Jan., 1340) 138

Permission to elect a Prior (12 Mar., 1340) 139

Mandate of Edward III as to Bishop's Liberties (10 April, 1340) . . 140

Order for a Thanksgiving for the victory at Sluys (3 July, 1340) . . 140

PAGE

Edward III's Mandate to Bury for arraying his men (1 Sept., 1341) . 141

Mandate of Edward III to Bury (in English) (16 Oct., 1341) . . 141

Edward III on Bury's indemnity (4 Dec., 1341) 142

Confirmation of the Election of John Fossor as Prior of Durham Monastery (31 March, 1342) 143

Order by Bury as to Mikelbenton Church (25 June, 1342) . . 145

Arrangements for a Vicarage for Chatton (30 Sept., 1342) . . 148

Confirmation of the same by Prior and Convent (undated) . . . 150

Paper on the Visitation of 1342 and 1343 (27 Jan., 1343) . . . 150

On an Array of men, after the Winchester Statute (20 Feb., 1343) . 158

A bribe for a truce with the Scots (25 Feb., 1343) 159

Series of Documents on St. Margaret's Church, Durham (1343):—

Indulgence for all who have helped it (22 Feb., 1343) . . . 161

A further document on the Indulgence (Sept., 1343) . . . 162

On the removal of St. Margaret's Font (14 Feb., 1343) . . . 163

Instrument telling the inhabitants that they have no right to receive Sacraments in that Chapel (11 Mar., 1343) . . . 167

Arrangements for Alverton Hospital (9 April, 1343) 169

Edward III on whales and sturgeons caught in Palatinate waters (15 May, 1343) 171

Edward III restores to Newcastle-on-Tyne its Liberties (20 May, 1343) 172

Three letters as to Laysingby Church (10 July, 1343) 173

Clement VI sends permission to Bury to give flesh to his guests (8 Aug., 1343) 178

Letter of Bury bidding the Prior not to attend the Benedictine Chapter (20 Aug., 1343) 179

On the offices of Butler, Gauger, etc. (22 Aug., 1343) . . . 180

Confirmation of Bishop Beaumont's order as to rights of Durham Convent over certain churches (13 Sept., 1343) 180

Confirmation of position, etc., of Prior and Convent of Durham at a Visitation (13 Sept., 1343) 183

Confirmation of an order by Bishop Kellowe (14 Sept., 1343) . . 185

Permission to the Convent of Durham to elect a Prior (4 Mar., 1340) 188

Instrument as to Prebend of Thorpe (25 Sept., 1343) 188

Seizin of lands of Roger o' the Hall (24 Nov., 1343) 193

Commission for inquiry on obstructions in River Tyne (? 1343) . . 194

Documents bearing on the Bishop's Visitation (19 Feb., 1344) . . 196

Charter for Thomas de Gray, Kt. (10 April, 1344) 201

PAGE

Roll of Bury's Chancellor (April, 1344) 202

Seizin of lands of J. de Birtley (12 April, 1344) 203

Seizin of manor of Hart and town of Hartilpol (19 May, 1344) . . 204

Protestation by Bury as to his way of holding his Visitation (1 June, 1344) 204

Brief from Bury, granting the Prior of Durham his half of the fines on his lands (8 Dec., 1344) 208

Appointment of Sheriff and Escheator for Durham and Sadberge (26 Jan., 1345) 209

Leave to Prior Fossour to hold lands to the value of £20 (20 Feb., 1345) 210

Proclamation as to arrest of ships (1 April, 1345) 211

Note of claim of Richard de Sthuteforth, Vicar of Kellow, as to tithe of coals (9 April, 1345) 212

Revocation of letters patent for "Murage" (13 April, 1345) . . 215

Agreement (with an Indenture) between Bury and the Prior and Convent of Durham (undated) 215

Bury to the Sheriff of Durham, with a royal letter (undated) . . 218

Order as to the horses carrying the body of Bury to Durham (20 April, 1345) 219

Claim by Prior and Convent for robes lent to Bury (21 Sept., 1345) . 219

On the books given and sold to Bury by St. Alban's Abbey (undated) 220

Papal Provision for Bury's successor (10 June, 1346) 221

Appendix.

Papal Provision for Canonry of Hurst, in Chichester Diocese (11 June, 1334) 225

Papal Provision for the Deanery of Wells (6 Aug., 1334) . . 227

Do. a Canonry of Bosham (17 Oct., 1334) . . 229

Do. a Canonry of Salisbury (19 Oct., 1334) . 231

Do. the Deanery of Wells (12 Mar., 1335) . . 234

Charter of Edward III on Bury's claims on the navigation of Tyne and Tees (20 April, 1335) 237

Letter to Bury from the Bailiffs, etc., of Great Yarmouth (in French) (28 . . . . , 1335) 238

Two letters from Henry of Percy (1336) (in French) (13 Mar., 1336, and 3 April, 1336) 239

Letter from the Earl of Arundel (in French) 239

Papal Provision for U. de Zennetis to be Rector of Egglescliffe (7 May, 1338) 240

A Papal brief on the election of Lewis of Bavaria as Emperor (13 Nov., 1338) 242

PAGE

A brief of Benedict XII addressed to the Bishops of Winchester, Chichester, and Durham (7 July, 1341) 243

Letter from Clement VI to Bury, authorising him to appoint four Tabelliones (11 Nov., 1342) 244

Papal Provision for a Canon of Chichester (12 Dec., 1342) . . 246

Do. Canon of Salisbury (29 April, 1343) . . 249

Do. Rector of Stanhope (23 Oct., 1343) . . 253

Bull of Clement VI on a rearrangement of the income of Houghton Church (23 Oct., 1343) 255

Compotus of Bernard de Sistre, Papal Nuncio (1335–1343) . . 258

Of the unhappy moral state of Durham Diocese (in French) (26 July, 1344) 259

Order for arranging a Vicarage at Leek (the Rectory being appropriated ad mensam Episcopi) (27 July, 1344) . . . 260

Letter from John Fossor, the Prior, to Bury (2 Jan., 1345) . . 262

On the relations between the Bishop as Bishop and as Abbot (undated) 263

On the founding of Durham College at Oxford, from A.-a-Wood . 265

The Will of Ralph of Neville (1355) 265

CORRIGENDA.

Page xxi. Line 8 from bottom. *For* Melson *read* Melton.

,, 73. ,, 3. *For* Manduyt *read* Mauduyt.

,, 82. ,, 19. *For* Aquiro *read* Aquino.

,, 120. ,, 27. *For* Blachris (?) *read* Blattoris.

,, 138. Note †. *For* Absolon *read* Absalon.

,, 154. Marginal. *In* confratrum et *omit* et.

,, 177. Line 9. *For* dominiae *read* dominae.

,, 185. ,, 3. *For* illebata *read* illibata.

RICHARD D'AUNGERVILLE OF BURY.

DOCUMENTS RELATING TO RICHARD D'AUNGERVILLE BEFORE HIS ENTHRONEMENT AS BISHOP OF DURHAM.

Letter from Edward III, commending Richard of Bury to Pope John XXII.

AD PAPAM* LITERAE PROPRIAE REGIS MANU SCRIPTAE PRO RICARDO DE BURY (26 Dec., 1330).

[Rymer, *Foedera*, iv, p. 462.]

Papae Rex, devota pedum oscula beatorum. Pater desideratissime, ob affectionis intimae puritatem, qua personam dilecti clerici et secretarii nostri magistri Ricardi de Bury amplectimur in visceribus caritatis. Fructuosa obsequia quae nobis a pueritia nostra impendit multipliciter laboribus indefessis, et indies impendere non desistit, nostro assidue lateri assistendo, necnon ipsius merita probitatis et industriae magnitudinem contemplando, ipsum vestrae clementiae nostris literis conscriptis propria manu nostra, ut cordis nostri desiderium super hoc benignitati vestrae plenius nudaretur, recommendavimus vicibus iteratis. Et praeter haec dilectum et fidelem nostrum Willelmum de Monte Acuto,† quem nuper una cum aliis fidelibus nostris pro quibusdam nostris negotiis ad vestrae Sanctitatis praesentiam destinavimus, oneravimus ut ipse eundem clericum nostram commendaret vestrae beatitudini ex parte nostra; cui vestra tunc, ut nobis retulit, Sanctitudo respondit, quod de statu suo disponere volebat tempore opportuno; verum, quia ejusdem clerici nostri promotionem prae caeteris nostris clericis peroptamus, eo quod novimus ipsum virum in con-

* John XXII (1316–1334), the second Avignon pope, native of Cahors on the Lot. This town gives the name of Caoursini to usurers, and is coupled by Dante (*Inferno*, xi, 49–52) with Sodom. The Latinity of the king is very cumbrous.

† William Montague was a favourite of Edward III, and was with the king at Durham on his way north in 1333. He was probably in attendance on the king at the prior's lodgings.

siliis providum, conversationis et vitae munditia decorum, literarum scientia praeditum, et in agendis quibuslibet circumspectum, Sanctitati vestrae votivis affectibus supplicamus, quatinus nostrum in eodem clerico nostro, si placet, contemplantes, ei praebendas illas, quas Magister Gilbertus de Middleton Archidiaconus Norhampton jam defunctus, habuit in ecclesiis Cathedralibus Herefordiae, Londoniae, et Cicestriae, et quarum provisio ac aliorum beneficiorum quae idem Gilbertus habuit in diversis partibus regni nostri dum adhuc viveret, fuerint dispositioni vestrae et sedis Apostolicae, ut dicitur, specialiter reservata, conferre dignemini de vestrae apostolicae plenitudine potestatis, literasque vestras apostolicas gratiosas inde jubere fieri, nobisque per praesentium bajulum destinari, non obstante quod idem Ricardus quandam exilem praebendam obtinet in dicta ecclesia Cicestrensi, quam paratus erit dimittere juxta juris exigentiam in eventu.

Conservet etc. Datum apud Guldeford, 26° Dec. (1330).

Bulla Johannis XXII Papae de censu unius anni et dimidii regni Angliae et terrae Hiberniae ab ambassadoriis regis recepto (17 July, 1333).

[Rymer, *Foedera* (1821), iv, p. 563.]

Johannes episcopus servus servorum Dei carissimo in Christo filio Edwardo Regi Angliae illustri salutem et apostolicam benedictionem. Cum censum annuum mille marcharum sterlingorum argenti pro regno Angliae ac terris tuis Iberniae nobis et ecclesiae Romanae solvere annis singulis tenearis, censumque hujusmodi, viz.: Mille marchas sterlingorum argenti pro uno anno terminato in festo Apparitionis Beati Michaelis, de A.D. 1330; necnon et ulterius de eodem censu pro termino festi Resurrectionis Dominicae de A.D. 1331, quingentas marchas sterlingorum argenti, per manus dilecti filii magistri Richardi de Bury, Decani ecclesiae Wellensis capellani nostri tuique ambassiatoris et nuncii, in sex millibus florenorum auri, singulis marchis pro quatuor florenis auri computatis, die datae praesentium nostrae camerae persolvi feceris ac etiam assignari; Nos tuis in hac parte volentes indempnitatibus praecavere solutionem et assignationem hujusmodi ratam et gratam habentes, Te, fili carissime, ac regnum et terras tua praedicta de dictis mille et quingentis marchis sterlingorum in dictis

sex mille florenorum auri sicut et prout exprimitur superius, solutis et assignatis absolvimus imperpetuum et quitamus. Datum Avinione iij nonas Julii pontificatus nostri anno xvii°. *Sub filis canabeis.*

Reg. Vat. 107 (Johannis XXII, Com. An. xviii, Pars ii), ep. 4* (A.D. 1333).

Rubrica IIII: Riccardus preficitur in episcopum Dunelmensem.

Dilecto filio Ricardo Electo Dunelmensi Salutem etc.

In supreme dignitatis specula licet immeriti disponente domino constituti curis continuis angimur et propulsamur insultibus successivis, ut de personis talibus provideatur ecclesiis pastoribus viduatis quarum industria et virtute eedem ecclesie in suis iuribus et libertatibus conserventur reddatur transquilior cleri status et commodo salutis et gaudii plebs letetur. Nuper siquidem Dunelmensi ecclesia per obitum beatae memoriae Ludovici† episcopi Dunelmensis qui in partibus illis diem clausit extremum, pastoris solatio destituta, nos vacatione huiusmodi fidedignis relatibus (? relationibus) intellecta, cupientes ipsi ecclesie nostre cooperationis ministerio utilem et ydoneam presidere personam, provisionem ipsius ecclesie ordinationi nostre ea vice duximus specialiter reservandam. Decernentes extunc irritum et inane si secus super hiis per quoscumque quavis auctoritate scienter vel ignoranter contingeret attemptari. Ac deinde ad provisionem ipsius ecclesie celerem et felicem de qua nullus preter nos post reservationem et decretum predicta (?) se hac vice intromittere potuit neque potest ne ipsa ecclesia longe vacationis incommoda deploraret, paternis ac sollicitis studiis intendentes ac cupientes eidem ecclesie talem preesse personam que sciret vellet et posset eam preservare a noxiis et adversis et in suis manutenere juribus et etiam adaugere, post deliberationem quam super hiis cum fratribus nostris habuimus diligentem, demum ad te Decanum ecclesie Wellensis Capellanum nostrum in sacerdotio constitutum virum utique litterarum scientia preditum morum et vite honestate decorum discretionis maturitate conspicuum in spiritualibus providum et in temporalibus circumspectum et aliis multiplicibus virtutum meritis in-

* These documents from the Vatican Library are all printed as they were written by a Roman scribe for this volume.

† Ludovicus, s.c. Lewis Beaumont (Bishop of Durham, 1333).

signitum direximus oculos nostre mentis quibus omnibus diligenti meditatione pensatis de persona tua nobis et eisdem fratribus ob tuorum exhigentiam meritorum accepta eidem Dunelmensi ecclesie de dictorum fratrum consilio auctoritate apostolica providemus teque illi preficimus in Episcopum et Pastorem curam et administrationem ipsius Dunelmensis ecclesie tibi in spiritualibus et temporalibus plenarie committendo in illo qui dat gratias et largitur premia, confidentes quod eadem ecclesia sub tuo felici regimine, gratia tibi assistente divina, prospere dirigetur et salubria suscipiet incrementa. Jugum igitur domini tuis impositum humeris suscipiens reverenter et suavi eius oneri humiliter colla submittens ejusdem Dunelmensis ecclesie sollicitam curam geras, gregem dominicum in illa tibi commissum doctrina verbi et operis informando : Ita quod dicta ecclesia gubernatori circumspecto et fructuoso administratori gaudeat se commissam ac bone fame tue odor ex laudabilibus tuis actibus latius diffundatur tuque preter retributionis eterne premium nostre benivolentie gratiam uberius valeas promereri.

Datum Avinione ij. Idus Octobris anno decimo octavo.

In eundem modum dilectis filiis . . . . . Priori* et capitulo ecclesie Dunelmensis Salutem etc.

In supreme dignitatis etc. ut in proxima superiori. Quocirca discretioni vestre per apostolica scripta mandamus quatenus eidem Electo tamquam patri et pastori animarum vestrarum humiliter intendentes ac exhibentes obedientiam et reverentiam debitam et devotam ipsius monita et mandata salubria curetis devote suscipere ac efficaciter adimplere. Alioquin sententiam quam idem Electus rite tulerit in rebelles ratam habebimus et faciemus auctore domino usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

Datum ut supra.

In eundem modum dilectis filijs Clero Civitatis et diocesis Dunelmensis Salutem etc.

In supreme dignitatis specula etc. ut in tertia superiori usque suscipiet incremento. Quocirca universitati vestre per apostolica scripta mandamus quatenus eidem Electo tanquam patri et pastoris animarum vestrarum humiliter intendentes ac exhibentes obedientiam et reverentiam debitam et devotam ipsius monita et mandata salubria curetis

* The Prior was William of Cowton, a charming person, "vir utique Deo et hominibus amabilis," as Greystones, who knew him well, declares.

devote suscipere ac efficaciter adimplere. Alioquin sententiam quam idem Electus rite tulerit in rebelles ratam habebimus et faciemus auctore domino usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

Datum ut supra.

In eundem modum. Dilectis filiis Populo Civitatis et diocesis Dunelmensis Salutem etc.

In supreme dignitatis etc. ut in quarta superiori usque suscipiet incrementa. Quocirca universitati vestre per apostolica scripta mandamus quatenus eundem Electum tanquam patrem et pastorem animarum vestrarum suscipientes devote ac debita honorificentia prosequentes ipsius monitis et mandatis salubribus humiliter intendatis. Ita quod ipse in vobis devotos filios et vos in eo per consequens patrem invenisse benivolum gaudeatis.

Datum ut supra.

In eundem modum Venerabili fratri . . . . . Archiepiscopo Eboracensi* Salutem etc.

Ad cumulum tue cedit salutis et fame si personas ecclesiasticas presertim pontificali dignitate preditas divine propitiationis intuitu oportuni presidii et favoris gratia prosequaris ; Nuper siquidem etc., ut in quinta superiori usque suscipiet incrementa. Quia igitur ut idem Electus in commissa sibi dicte ecclesie Dunelmensis cura facilius proficere valeat tuus favor sibi noscatur esse plurimum oportunus fraternitatem tuam rogamus et hortamur attente tibi per apostolica mandantes quatenus eundem Electum et commissam sibi ecclesiam tibi metropolitico iure subiectam habens pro nostra et apostolice sedis reverencia commendatos in ampliandis et conservandis iuribus suis, sic eum tui favoris presidio prosequaris, quod ipse per tue auxilium gratie se possit in commisso sibi eiusdem Dunelmensis ecclesie regimine utilius exercere tuque divinam misericordiam et dicte sedis benivolentiam valeas exinde uberius promereri.

Datum ut supra.

In eundem modum Carissimo in Christo filio Edwardo Regi Anglie Illustri Salutem etc.

Gratie divine premium et preconium humane laudis acquiritur si per seculares Principes ecclesiarum prelatis presertim ecclesiarum cathedralium regimini presidentibus honor debitus impendatur. Nuper siquidem etc. ut in sexta

* William of Melton, Archbishop (1317–1340).

superiori usque suscipiet incrementa. Cum itaque, fili carissime, sit virtutis opus dei ministros benigno favore prosequi, ac eos verbis et operibus pro regis eterni gloria venerari, Serenitatem Regiam rogamus et hortamur attente quatenus eundem Electum et prefatam ecclesiam Dunelmencem sue cure commissam habens pro apostolice sedis et nostra reverentia propensius commendatos ipsos benigni favoris auxilio prosequaris. Ita quod idem electus tue celcitudinis fultus auxilio in commisso sibi cure pastoralis officio possit, Deo propicio, prosperari ac tibi exinde a Deo perennis vite premium et a nobis condigna proveniat actio gratiarum.

Datum ut supra.

In eundem modum Dilectis filiis universis vassallis ecclesie Dunelmensis salutem etc.

In supreme dignitatis etc. ut in septimo superiori usque suscipiet incrementa. Quocirca universitati vestre per apostolica scripta mandamus quatenus eundem Electum suscipientes devote ac debita honorificentia prosequentes ei fidelitatem solitam necnon consueta servicia et iura sibi a vobis debita exhibere integre studeatis. Alioquin sententiam sive penam quam idem Electus rite tulerit seu statuerit in rebelles ratam habebimus et faciemus auctore domino usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

Datum ut supra.

De restitutione Temporalium Dunelmensis Ecclesiae.

[vij° Edward III, p. 2, m. 37.]

Rex dilecto et fideli suo Radulpho de Nevill Salutem.

Cum Dominus summus pontifex vacante nuper Dunelmensi Ecclesia per obitum bonae memoriae Lodowici nuper Episcopi ejusdem loci provisionem ipsius Ecclesiae ordinationi suae ea vice reservasset, et dilectum clericum nostrum Ricardum de Bury Decanum Ecclesiae Wellensis in Episcopum ipsius Dunolmensis Ecclesiae praefecerit et pastorem, sicut per literas ipsius summi pontificis bullatas nobis inde directas, quae penes nos resident, nobis constat, Nos praefectionem illam acceptantes ac volentes cum eodem Ricardo in hac parte agere gratiose cepimus fidelitatem ipsius praefecti, et temporalia ejusdem Episcopatus, prout moris est, restituimus eidem. Et ideo vobis mandamus quod eidem praefecto temporalia Episcopatus praedicti

quae in custodia nostra ex commissione nostra existunt liberetis habenda in forma praedicta.

Teste Rege apud Marlebergh, vij die Decembris.

Per breve de privato sigillo.

COMPOTUS RADULPHI DE NEVILLE* CUSTODIS EPISCOPATUS DUNOLMENSIS VACANTIS PER MORTEM LODOWICI NUPER LOCI EJUSDEM EPISCOPI PER BREVE REGIS PATENS DATUM XI° DIE OCTOBRIS, ANNO VII° REGIS HUJUS IRROTULATUS IN ORIGINALIIS DE EODEM ANNO (1333).

Simonis de Grymmesby et Petri de Grymmesby attornati ejusdem Radulphi, sicut continetur in (?) memorando de anno viij° inter attornatum de termino Trinitatis praedicto pro eo de exitu Episcopatus praedicti a xxiij° die Septembris praedicto anno vij°,† quo die idem Episcopus obiit usque xxiij^um^ diem Decembris proxime sequentem, quo die liberavit temporalia Episcopatus praedicti Ricardo de Bury Decano ecclesiae Wellensis, quem summus Pontifex in Episcopum loci praedicti praefecit per breve Regis patens datum vij^d^ die Decembris anno praedicto.

Reg. Vat. 117 (Johannis XXII, Secret. An. xvii, xviii), ep. 1075 p.(A.D. 1333).

Rubrica: Regi Anglie recommendat dictum Electum.

Regi Anglie

Regalem excellentiam volumus non latere quod pridem ecclesia Dumelemensis per obitum bone memorie Ludovici episcopi Dumelensis pastoris solatio destituta nos eidem ecclesie cuius provisionem ea vice certis causis rationabilibus ad hoc nostrum animum inducentibus reservavimus de persona ydonea nobis et ecclesie Romane fideli Regieque grata et accepta celsitudini providere volentes, ad personam dilecti filii Richardi Electi Dumelenensis decani ecclesie Wellensis,

* Ralph of Neville was at this time a leader among Durham people; he was the son of Ralph, Lord of Raby, and had been made High Chancellor of England in 1323. Later on, at the Battle of Neville's Cross, he commanded the centre of the English force. He lies buried in Durham Cathedral. Chambre says that he was "the first secular" (except the bishops) "who had sepulture in the church of Durham."

† The whole amount of this revenue for the period of vacancy is given as £1,461 3*s.* 1½*d.* There is in the accounts an interesting item: "Robertus de Tantone, custos garderobae Regis, debet quinquaginta libris receptis mutuo ad opus Regis de Radulpho de Neville, custode Episcopatus Dunelmensis vacantis, sicut supra continetur."

Capellani nostri, Regiique clerici et consiliarii, dirigentes intuitum mentis nostre de ipso duximus eidem ecclesie de fratrum nostrorum consilio providendum. Quocirca Magnificentiam rogamus regiam attentius et in domino exhortamur quatinus prefatos Electum et ecclesiam habere velit benivolentia regia pro divina ac nostra et apostolice sedis reverentia regiis favoribus commendatos.

Datum ut supra (viii kal. Novembris, anno xviij).

Reg. Vat. 117 (Johannis XXII, Secret. An. xvii, xviii), fol. ccxi d., ep. 1074 (Oct., 1333).

Rubrica: Electo Dulemensi [*sic*] littera provisionis.

Richardo Electo Dunlemensi.

Vacante pridem ecclesia Dulemense per obitum bone memoriae Ludovici episcopi Dulemensis, nos de provisione ipsius ecclesie quam nobis ea vice certis causis racionabilibus que ad hoc nostrum animum induxerant reservaveramus solicite ne diutine subiaceret vacationis incommodis cogitantes et ad te decanum ecclesie Wellensis Capellanum nostrum dirigentes intuitum nostre mentis de persona tua nobis et fratibus nostris accepta duximus eidem ecclesie de dictorum fratrum consilio providendum te illi preficientes in Episcopum et pastorem. Quocirca discretioni tue per apostolica scripta mandamus quatinus onus impositum tibi huiusmodi suscipiens reverenter ad eiusdem ecclesie gubernationem providam procures dirigere studia mentis tue. Ita quod per tuam circumspectam providentiam assistente tibi divina gratia commodis spiritualibus et temporalibus amplietur tuque proinde divinam et apostolice sedis gratiam uberius assequaris.

Datum viiij kalendas Novembris, anno xviij.

Reg. Vat. 107 (Johannis XXII, Com. An. xviii, Pars ii), ep. 774 (A.D. 1333).

Rubrica: Dcclxxiv Ricardo Electo Dunelmensi conceditur quod possit recipere munus consecrationis a quocumque maluerit antistite.

Dilecto filio Ricardo Electo Dunelmensi Salutem etc.

Cum nos pridem Dunelmensi ecclesie pastoris Regimine destitute de persona tua nobis et fratribus nostris tuorum exigentia meritorum accepta de fratrum eorumdem consilio

auctoritate apostolica duxerimus providendum preficiendo te illi in Episcopum et pastorem prout in nostris inde confectis litteris plenius continetur Nos ad ea que ad tue commoditatis augmentum cedere valeant favorabiliter intendentes tuis supplicationibus inclinati, tibi ut a quocumque malueris catholico Antistite gratiam et communionem apostolice sedis habente et in hoc sibi assistentibus duobus vel tribus catholicis episcopis similem gratiam et communionem habentibus munus consecrationis recipere valeas, ac eidem Antistiti ut munus predictum auctoritate apostolica impendere libere tibi possit plenam et liberam concedimus tenore presentium facultatem. Volumus autem quod idem Antistes qui tibi prefatum Munus impendet postquam illud tibi impenderit a te nostro et ecclesie Romane nomine fidelitatis debite solitum recipiat iuramentum iuxta formam quam tibi sub bulla nostra mittimus interclusam ac formam iuramenti quod te prestare contigerit nobis de verbo ad verbum per tuas patentes litteras tuo sigillo signatas per proprium nuntium quantocius destinare procures quodque propter hoc Venerabili fratri [William de Melton] Archiepiscopo Eboracensi cui prefata ecclesia metropolitico iure subesse dinoscitur nullum imposterum preiudicium generetur.

Datum Avinione xv kalendas Decembris, Anno decimo octavo.

Obligat. 14, fo. 14.

Servitium Ecclesiae Dunelmen.

Eisdem anno[1] indictione[2] pontificatu[3] die[4] et loco[5] dominus Ricardus Electus in Episcopum Dunelmensis promisit pro suo communi servitio per Magistrum Guill'um de tylhull. procuratorem suum ix^{m}* florenos auri et v servitia consueta solvend. medietatem in festo Nativitatis beati Johannis baptiste et aliam in prima dominico Cadragesime ex tunc secutur, alioquin infra v menses etc. et juravit ut in forma etc. Presentibus consuetis.

1) domini Millesimo Trecentesimo Tricesimo Tertio.

2) prima.

3) sanctissimi patris et domini nostri domini Johannis pape vicesimi secundi xviii.

4) iiij Novembris.

5) in Camera Thesaurarie domini nostri.

* ix mille.

THE FIRST FRAGMENT OF BISHOP BURY'S REGISTER.

[Dean and Chapter Library, Hunter, 132.]*

This short collection was found in a small octavo volume, written by Dr. Hunter himself a little before the middle of the eighteenth century. His collection of most interesting papers was bought by the Dean and Chapter of Durham from his executors in the year 1756; they gave £42 for it. No part of Bury's Register before 1338 has been found. Dr. Hunter unfortunately does not say where the MS. was that he copied here.

RICARDI DE BURY, ERUDITISSIMI ILLIUS EPISCOPI DUNELMENSIS PHILOBIBLI NOMEN AEQUISSIMO JURE MERITI REGISTRI PARS ANNIS 1342 et 1343, IN PERGAMENA (*i.e.* from 23rd January, 1343, to 13th April, 1343).

Commissio episcopalis Decano de Alnewick et Vicario de Horslee, ut citari faciant in ecclesia de Brynkeburn, Oppositores Rob. de Throuncton in Priorem Priora-

Ricardus permissione divina Dunolmensis Episcopus dilectis filiis decano de Alnewick et perpetuo Vicario de Horslee, nostrae dioecesis Salutem gratiamet benedictionem. Praesentarunt nobis electi filii domini Willelmus de Howyk† et Petrus de Dunolmo, Canonici Prioratus de Brynkeburn,‡ Procuratores Suppriores et Conventus loci ejusdem, dominum Robertum de Throuncton in Priorem prioratus

* Nos. 1, 3, 4, 5, 6, and 7 of this part of the register deal with the appointment of Robert of Throuncton to be prior of Brinkburn Priory. It appears that the election of the convent was challenged by someone. We have no information what might have been the illegality of it, nor of the challengers' names or position. The opponents of Robert's claim appealed to Bishop Bury, who (in No. 1) appoints two commissioners, both being canons of Brinkburn, to cite the opponents to appear in St. Nicholas' Church in Newcastle-on-Tyne on 23rd January, 1343. No. 3 is a petition from the Vicar of Newcastle to be excused from appearing as a judge in the matter. The next document (No. 4) is a commission issued by the priory, making the two canons (Lowick and Peter of Durham) their representatives; also in No. 5, which follows, the Bishop announces to Robert of Throuncton that his election must be condemned as uncanonical; then comes the important document (No. 6), in which the Bishop declares to the subprior, etc., that this uncanonical election had thrown legally the appointment into Bury's hands; and that he, thereupon, declares the election void, and then immediately on his own authority appoints Robert of Throuncton Prior, as being a prudent man, discreet and fit for the office. Finally (in No. 7), Bury gives orders to the Archdeacon of Northumberland to install Throuncton into actual possession of the priory.

† It was Lowyk, not Howyk, who was here appointed; a copyist's mistake.

‡ Brinkburn Priory, a house of Augustinian canons, is on the River Coquet, about three miles north of Rothbury.

dicti tunc vacantis electum, Nobis humiliter supplicantes quatenus personam dicti electi et processum electionis de eodem celebratae examinare ipsamque electionem fore canonicam pronunciare ac canonice confirmare dignaremus. Nos, vestigiis Apostoli praecipientes, nemini cito manus imponendas haerere volentes, proclamationem primitus prout praecipiunt Canones decrevimus faciendam. Vobis ergo firmiter injungendo mandamus, quatenus coelectum dicti Dni Roberti, seu oppositores vel oppositorem, si quos vel quae [quem] habeat, specialiter et nominatim ac peremptorie citetis seu citari faciatis, alioquin in genere in ecclesia de Brynkeburn, ubi praedicta electio dicitur celebrata fuisse, publice proposito citationis edicto, moneatis et peremptorie citetis omnes et singulos, qui quicquam in formam electionis praedictae seu dicti Dni Roberti electi personam objicere voluerint vel potuerint, quod in ecclesia beati Nicholai Villae Novi Castri in die Martis proxime ˹post Festum sanctificationis beatae Mariae proxime futurum coram idoneis vel Commissariis nostris seu commissario compareat vel compareant, proposituri et obje[ctu]ri quicquid in formam electionis vel person[ae] electi proponere vel objicere voluerint vel valuerint. Ac in dicto electionis negotio et causa quae occasione objiciendorum oriri poterunt, processurus vel processuri, ulteriusque facturus seu facturi, recepturus vel recepturi quod jus dictaverit et canonicae sanctiones.

tus de Brynkeburn electi, ut compareant coram commissariis Episcopi in Ecclesia B. Nicolai in villa Novi Castri.

Et si his exceptiendis ambo praeesse non poteritis, unus vestrum ea exequatur, et quid feceritis in praemissis, vel fecerit unus vestrum, dictis die et loco vos vel commissarios Nostros vel commissarium certificetis seu certificet unus vestrum per literas vestras vel (?) factas patentes actorum seriem continentes ac sigillo officii Decanatus de Alnewyke sigillatas. Valete. Datum apud Aukeland vigesimo tertio die Januarii 1342 (1343), et Consecrationis nostrae Nono.

INDULGENTIA EPISCOPALIS CONCESSA CONTRIBUENTIBUS CONSTRUCTIONI PONTIS DE REYLE* IMPRAESENTIARUM RELLEY DICTI : HOC SUB PONTE POST QUADRIENNIUM DAVID REX SCOTORUM, E PRAELIO PROFUGUS, A JOH : DE COUPLAND CAPTUS EST (29 Jan., 1343).

* This heading must have been added later than the document itself, which is dated 1342, as the Battle of Neville's Cross was fought on the 17th October, 1346, that is, as it says, four years later. Tradition says that

Universis sanctae matris ecclesiae filiis praesentes literas inspecturis Ricardus permissione divina Dunolmensis Episcopus Salutem in amplexibus Salvatoris. Gratum obsequium toties opinamur impendere salutare quoties animos fidelium per delectiva Indulgentiarum munera ad pia excitamus opera caritatis. De pia omnipotentis Dei misericordia et gloriosae Virginis matris suae, necnon sanctissimi confessoris et patroni nostri Cuthberti, omniumque sanctorum meritis et intercessionibus confidentes, omnibus parochianis nostris et aliis quorum diocesani hanc nostram indulgentiam ratam habuerint et gratam, ad constructionem et sustentationem Pontis de Reyle nostrae Diocesis de bonis sibi a Deo collatis inter vivos, seu in ultima voluntate grata contulerint subsidia caritatis, seu quovis modo manus porrexerint adjutrices, quadraginta dies ab injuncta poenitentia misericorditer relaxamus ; Indulgentias a venerabilibus Patribus Archiepiscopis [et] Episcopis, sedis Apostolicae gratiam obtinentibus ad id concessas vel imposterum concedendas, quantum in nobis est, ratas habentes pariter et acceptas. In cujus rei testimonium sigillum nostrum praesentibus est appensum. Datum Dunolmi vicesimo nono die Januarii 1342, et consecrationis nostrae nono.

JOH : DE HIRLAWE* VICARII S. NICHOLAI EPISTOLA AD EPISCOPUM QUA SE EXCUSATI EXOPTAT DETERMINANDA CAUSA CIRCA ELECTIONEM PRIORIS DE BRYNKEBURN (5 Feb., 1343).

Venerabili in Christo patri Ricardo Dei gratia Dunolmensi episcopo suus humilis Johannes de Hirlawe Vicarius ecclesiae beati Nicholai de Novo Castro super Tynam Obedientiam Reverentiam et Honorem. Mandatum vestrum reverendum recepi in haec verba. Ricardus permissione divina Dunolm : episcopus dilecto filio Magistro Johanni de Hirlawe Juris merito Salutem gratiam est Benedictionem. Ad procedendum et cognoscendum hac instanti die Martis proxime sequenti, cum continuatione et prorogatione dierum subse-

King David, after his defeat, hid himself under the bridge now standing near Bearpark ; it is far more likely that the original Relley Bridge was a wooden structure, crossing the Browney at a farm called Relley to this day, and only half a mile from the scene of the battle. This Relley Bridge has been superseded by a new stone bridge, and has lost its old name.

* Hirlawe was vicar of St. Nicholas when peace between England and Scotland was ratified in his church, 1351. He is mentioned as appearing also in the case of St. Margaret's font.

quentium, in ecclesia beati Nicholai Villae Novi Castri super Tynam in negotio electionis de D^no^ Roberto de Throuncton in Priorem prioratus de Brynkeburn nostrae diocesis, per resignationem D^ni^ Radulphi de Preston* Prioris ejusdem vacantis celebrato, electum secundam formam actorum coram Nobis in dicto negotio tertio(?) habitorum : et ad dictam electionem examinandum confirmandum vel infirmandum seu annullandum, cassam, irritam seu nullam pronunciandum, prout dictaverint canonicae sanctiones, necnon in eventu quo ordinatio seu provisio dicti prioratus de Priore inibi hac vice praeficiendo de jure seu consensu nostro . . . . . providendum eidem prioratui de persona dicti Roberti Throuncton in Priorem electi . . . . . vobis vices nostras quousque . . . . . revocandas . . . . . cum . . . . . vobis interim firmiter injungentes, quatenus omnia et singula praemissa cum celeritate quadam de praeteritis executioni debito demandare curetis. Decretum electionis praedictae procuratorium procuratorum dictum negotium electionis prosequentium, necnon certificatorium citationis seu proclamationis, Auctoritate nostra in ecclesia de Brynkeburn vacante factae—vobis ad continuandum processum, prius habita inspicienda, transmittantur, vice et nomine ac loco actorum eorum vobis in dicto negotio ut praemittitur—habitorum, de vacatione dicti Prioratus . . . . . praedicto nobis fidem credulam adhibeatis de omni eo quod faceritis in praemissis per literas vestras patentes universam harum seriem continentes, sigillo officii Decanatus villae Novi Castri praedicti sigillatas, infra decem dies proxime sequentes. Nos reddatis certiores. Valete. Datum Dunolmi secundo die mensis Februarii A^o^ D^ni^ 1342 et Consecrationis nostrae decimo. Et facta proclamatione publice in ecclesia beati Nicholai praedicta die quarto Februarii si — aliquis vellet et sciret aliquid rationabile objicere contra formam electionis praedictae vel contra personas eligentium seu electi, nullus comparuit contradictor, qui aliquid opponere voluit in hac parte. Verumtamen ad examinandam formam electionis praedictae et ad alia facienda quae in praedicto Mandato vestro mihi committuntur, procedere non audebam neque potui, proper gravem aegritudinem corporis mei qua nunc laboro, et timeo verisimiliter quod eadem aegritudine pro meo perpetuo laborabo : et nihilominus sentio me insufficientem decernere propter imperitiam juris ad plenam et

* He resigned the priory on 1st January, 1343.

canonicam executionem Mandati vestri ; tradam me consilio juris peritorum, qui in Villa Novi Castri supradicti inveniri non poterunt nisi casualiter, ut est notum. Unde ex causis praemissis et ex aliis causis legitimis mihi in hac parte competentibus, me ab executione dicti Mandati excusatum habere dignetur vestra Paternitas reverenda, si placet. Decretum electionis praedictae, certificatorium et Procuratorium, de quibus in eodem Mandato vestro plenior mentio continetur, qua (? quae) a praedicto electo recepi, per me inspicienda, Paternitati vestrae Reverendae plenarie remitto. In quorum omnium Testimonium praesentes literas meas patentes et clausas Paternitati vestrae reverendae transmitto, sigillo meo et sigillo officii Decani Novi Castri juxta praedicti Mandati exigentiam consignatas. Valeat Dominus meus ad regimen ecclesiae vestrae Dunolm : per tempora prospera diuterna. Datum apud Novum Castrum supradictum Non. Febr. A° Dni supradicto.

Commissio Conventus de Brynkeburn Will : de Lowyck et Petr. de Dunelmo, Canonicis ejusdem Conventus, repraesentandi dictam electionem coram Episcopo Dunelmensi (3 Feb., 1343).

Pateat universis per praesentes quod nos Capitulum seu Conventus Monasterii de Brynkeburn dilectos fratres concanonicos nostros Dnos Willelmum de Lowyck et Petrum de Dunelmo procuratores nostros veros et legitimos ordinamus facimus et constituimus per praesentes. Dantes eisdem et eorum cuilibet in solidum nomine nostro et Monasterii nostri praedicti potestatem specialem in omnibus quo Electio nostrae de Domino Roberto de Throuncton in Priorem Monasterii nostri per nos celebrata, electo absque omni vitio personae praedicti electi debitum non poterit sortiri effectum supponendi et subjiciendi nos et provisionem seu ordinationem Monasterii nostri praedicti, quoad futurum Priorem, hac vice, nobis e Monasterio nostro praedicto perficiendum, propensioni et dispositioni venerabilis patris ac domini Dni Dunelmensis Episcopi, seu ipsius in hac parte commissarii, promittentes nos ratum et gratum habituros quicquid iidem Procuratores nostri ac dictus pater Dominus Dunelmensis Episcopus per se vel alium fecerint in hac parte. In cujus rei testimonium sigillum nostrum praesentibus est appensum. Datum apud Brynkeburn tertio Non. Februar. A.D. 1342.

EPISTOLA EPISCOPALIS ROB^TO DE THROUNCTON DECLARANS EJUS ELECTIONEM MINUS CANONICAM (6 Feb., 1343).

Ricardus permissione divina Dunolmensis Episcopus dilecto filio D^no Roberto de Throuncton Canonico Prioratus de Brynkeburn nostrae diocesis ordinis S^tl Augustini salutem gratiam et benedictionem. Vacante nuper dicto Prioratu per resignationem D^nl Radulphi de Preston ultimi Prioris, ejusdem Subprior et omnes et singuli concanonici tui, te Priorem dicti Prioratus, prout ad eos pertinet, concorditer eligerunt: Cujus electionis decreto nobis exhibito, praesentataque nobis dicta electione et tam in materia quam in forma examinata, prout decuit, et discussa, Nos dictam invenientes electionem minus canonice celebratam, ipsam infirmavimus, cassavimus, et annullavimus, justitia suadente ac potestate providendi dicto prioratui ad nos et esse hac vice tam ex consensu omnium illorum quorum interfuit in hac parte, quam etiam alias legitime devolutam, pronunciavimus et declaravimus per decretum; subsequenterque ad te Dominum Robertum praedictum, consideratis tuae probitatis meritis, de quibus nobis laudabile testimonium perhibetur, oculos direximus mentis nostrae de te, tanquam de persona idonea, concurrentibus omnibus et singulis quae in ea parte requiruntur, de jure auctoritate nostra ordinaria eidem prioratui providemus et creamus, curam et administrationem ac regimen ejusdem tibi plenarie committendo. In cujus rei testimonium sigillum nostrum fecimus his apponi. Datum Dunolmi sexto die Februarii A.D. 1342 (1343) et consecrationis nostrae decimo.

[EPISTOLA EPISCOPALIS] SUBPRIORI ET CONVENTUI DE BRYNKEBURN QUA DECLARAT PROVISIONEM DICTI PRIORATUS AD SE DE JURE ESSE DEVOLUTAM PRO HAC VICE: EJUSDEMQUE PRAEFECTIO ROBERTI DE THROUNCTON IN PRIOREM (6 Feb., 1343).

Ricardus permissione divina Dunolmensis episcopus dilectis filiis subpriori et conventui prioratus de Brynkeburn nostrae diocesis ac singulis personis conventus praedicti Salutem Gratiam et Benedictionem. Praesentata nobis electione nuper in ecclesia prioratus praedicti, ipso prioratu per resignationem Domini Radulphi de Preston ultimi prioris loci ejusdem vacante, celebrata, de Domino Roberto de Throuncton canonico prioratus praedicti in priorem electo, ipsaque electione et electi persona diligenter

per nos examinatis, processus debito et juris ordine in omnibus observatis: Quia invenimus electionem praedictam minus canonice celebratam, ipsam infirmavimus cassavimus et annullavimus, et ad nos provisionem dicti prioratus hac vice fuisse et esse, tam de jure quam de consensu omnium quorum interest, pronunciavimus et decrevimus devolutam per decretum, et eidem prioratui de dicto Domino Roberto de Throuncton viro provido et discreto providimus de priore, curam et administrationem dicti prioratus eidem plenarie committendo. Idcirco vobis mandamus firmiter injungendo, quatenus eidem dicto Roberto in priorem per nos praefecto in his quae ad curam et administrationem suam pertinent, tanquam devoti filii humiliter pareatis, ac etiam ut tenemini intendatis. Valete. Datum Dunolmiae sexto die Februarii An° 1342 (1343) et consecrationis nostrae decimo.

Episcopale Mandatum Archidiacono Northumbriae* ad installandum dictum Robertum de Throuncton in priorem.

Ricardus permissione divina Dunolmensis Episcopus dilecto filio Archidiacono nostro Northumbriae seu ipsius officiali Salutem Gratiam et Benedictionem. Quia nos in electionis negotio de Domino Roberto de Throuncton canonico prioratus de Brynkeburn nostrae diocesis, in futurum priorem prioratus ejusdem nuper vacantis factae, legitime procedentes ipsam electionem minus canonice celebratam infirmavimus, cassavimus, et annullavimus, justitia suadente et jure ad nos in ea parte hac vice canonice devoluto, de dicto Domino Roberto tanquam de persona idonea eidem prioratui providimus ac ipsum priorem praefecimus et creavimus prioratus ejusdem. Vobis mandatum, quatenus dictum priorem ibidem more solito installetis, et in expressam possessionem prioratus hujus inducatis, facientes sibi ab omnibus et singulis canonicis prioratus praedicti obedientiam testari.

Licentia Episcopalis Isabellae Clifford uxori Rob. de Clifford militis, retinendi fratrem Johannem de Pulton in Confessorem (10 Aug., 1343).

Ricardus permissione divina Dunolmensis episcopus dilectae filiae Dominae Isabellae de Clifford, uxori generosi

* Probably Edmund Howard, who was archdeacon in 1343.

Viri Dni Roberti de Clifford, militis nostrae diocesis, salutem gratiam et benedictionem. Ex parte tua exhibita nobis petitio continebat, quod licet pastor et praelatus pectoris sui vultum diligenter agnoscere teneatur, nec ab ovili inconsulto pastore ovis debeat aberrare, Fratrem Johannem de Pulton, Ordinis Minorum de Conventu Fratrum Minorum de Preston in Amondreness* Ebor : dioecesis in confessorem tuum de gratia nostra speciali concedere dignaremur. Nos itaque attenta petitione tua hujusmodi, quam pro salute animae tuae fore credimus, et majore devotione quam erga Deum, contemplatione personae dicti Fratris Johannis habere dinosceris ; volentesque personam tuam in ea parte favore prosequi principali, ut eidem Fratri Johanni peccata tua libere confiteri valeas, et ipse confessiones tuas audire, ac tibi pro tuis commissis prout secundum Deum expedire cognoverit poenitentias injungere salutares, immo munus absolutionis impendere, tam in casibus nobis a jure reservatis quam aliis, licentiam tenore praesentium concedimus specialem. In cujus rei testimonium hac literas nostras fieri fecimus patentes, pro nostro beneplacito duraturas. Datum in manerio nostro de Aukeland decimo die mensis Augusti A.D. 1343, et consecrationis vestrae decimo.

LICENTIA EPISCOPALIS THOMAE DE TWENG, AD AUDIENDUM CONFESSIONES TRIGINTA SUBDITORUM EPISCOPI ET AD POENITENTIAS ET ABSOLUTIONES ADMINISTRANDAS (12 Aug., 1343).

Ricardus permissione divina Dunolmensis episcopus discreto viro Dno Thomae de Tweng Rectori ecclesiae de Lichome† Ebor : diocesis salutem gratiam et benedictionem. Cum officium pastorale circa lucrifactionem et salutem suorum subditorum vigilanter habeat intendere et eisdem remedia opportuna cum votis ferventibus et paterna ratione imperare, atque scientia mores et merita quibus erga nos multipliciter commendaris, nos excitarunt et inducunt ut personam tuam de qua experienda plenam gerimus fiduciam in partem laboris et sollicitudinis officii nostri pastoralis

* Amondreness is that portion of Lancashire which lies between Preston and the line of the river Ribble on the south, and Lancaster and the course of the Lune to the north. Preston in Amunderness was a priory of Grey Friars, situated in the north-west side of the town of Preston (Dugdale, vi, 1513).

† A parish in the Diocese of York, now Kirkleatham.

invocemus, tibi licentiam ac potestatem generalem et specialem concedimus et donamus per praesentes, ut vice et authoritate nostra confessiones triginta subditorum nostrorum tibi confiteri volentium, tam in casibus nobis reservatis quam non reservatis, libere liciteque valeas audire, et hujusmodi confitentibus, prout secundum Deum expedire cognoveris poenitentias salutares imponere atque eisdem beneficium absolutionis impendere; et vota, quatenus ad nos de jure pertinet, in melius commutare, non obstante quod aliena Diocesi subditus es constitutus praesentibus a tempore confectionis eorundem usque ad festum Natalis Domini, Anno ab incarnatione ejusdem 1344 duraturis. Datum in manerio nostro de Aukeland duodecimo die mensis Augusti A° Dnl 1343, et consecrationis nostrae decimo.

INDULGENTIA EPISCOPALIS CONCESSA IIS QUI CONTULERINT ORNAMENTA LUMINARIA VEL ALIA BENEFICIA ALTARI VIRGINIS MARIAE IN GALILEA ECCLESIAE CATHEDRALIS DUNOLM. (6 Aug., 1343).

Universis sanctae matris ecclesiae filiis ad [id]* quorum notitiam praesentes literae pervenerint, Ricardus permissione divina Dunolmensis Episcopus salutem in Domino sempiternam. Obsequium Deo gratum toties impendere opinamur, quoties animas devotorum per allectiva indulgentiarum munera ad caritatis opera propensius excitamus. De Dei igitur omnipotentis misericordia, beatissimae Mariae Virginis matris suae, beatorumque Apostolorum Petri et Pauli, ac clarissimi Confessoris et almi patroni nostri Cuthberti, necnon Sanctorum omnium meritis et precibus confidentes omnibus parochianis nostris et aliis, quorum diocesani hanc nostram Indulgentiam ratam habuerint et acceptam, de peccatis suis vere contritis et confessis, qui ad ornamenta, luminaria, vel aliqua alia beneficia altari Beatae Virginis Mariae in Galilea Dunolmi necessaria de bonis sibi a Deo collatis grata contulerint subsidia caritatis, vel in festis ejusdem Beatae Virginis missam ibidem audierint, aut illius altare in dictis festis devote visitaverint, quadraginta dies de injuncta sibi poenitentia misericorditer relaxamus; omnes Indulgentias ad id concessas et in posterum concedendas ratas habentes, quatenus ad nos pertinet, pariter et acceptas. In cujus rei testimonium has literas nostras

* This unnecessary "id" is in the MS. copy.

patentes nostri impressione sigilli fecimus communiri. Datum apud Aukeland decimo sexto die mensis Augusti A° Dnl 1343, et consecrationis nostrae decimo.

INDULGENTIA EPISCOPALIS CONCESSA QUIBUSCUMQUE QUI PRO SALUTE ALANI DE HEPPISCOTTES ET ALICIAE UXORIS SUAE ORATIONEM DOMINICAM CUM SALUTATIONE ANGELICA DIXERINT (13 Aug., 1343).

Universis sanctae matris ecclesiae filiis ad quos praesentes literae pervenerint Ricardus permissione divina Dunolmensis episcopus salutem in Domino sempiternam. Gratum et Deo pium toties impendere opinamur obsequium quoties ad Orationis devotionem ac pietatis opera allectivis Indulgentiarum muneribus mentes fidelium excitantur. De Dei igitur omnipotentis misericordia, beatissimae Virginis Mariae matris suae, beatique Cuthberti confessoris gloriosi patroni nostri, et omnium Sanctorum meritis et precibus confidentes, omnibus Christicolis per nostram Diocesim Dunolmensem constitutis et aliis quorum Diocesani hanc nostram Indulgentiam ratam habentes et acceptam de peccatis suis vere contritis et confessis, qui pro Alani de Heppiscottes et Aliciae uxoris ejus salute salubrique statu ac gratia Christo complacendi dum vixerint ; nimirum pro animabus eorundem cum de medio sublati fuerint, et pro animabus omnium fidelium defunctorum, Orationem Dominicam cum Salutatione Angelica dixerint pia mente, quadraginta dies de injuncta sibi poenitentia misericorditer eisdem relaxamus ; pacificationis hujus tenorem quatenus de jure possimus confirmantes omnes et singulas Indulgentias hujus rei gratia rite concessas, nostrisque temporibus concedendas. In cujus rei testimonium sigillum nostrum fecimus his apponi. Datum in manerio nostro de Aukeland decimo tertio die mensis Augusti A° Dnl 1343, nostrae vero consecrationis decimo.

INDULGENTIA EPISCOPALIS CONCESSA AUDITORIBUS MONACHORUM CATHEDRALIS ECCLESIAE DUNOLM. (13 Aug., 1343).

Universis sanctae matris ecclesiae filiis ad quorum notitiam praesentes literae pervenerint, Ricardus permissione divina Dunolm : episcopus salutem in amplexibus Salvatoris. Propositum evangelicae doctrinae pabulum humiliter

servis Dei faecunda multiplicatione pii largitoris laudibus adjicit, proponentes namque gratificat et proficit audientibus, quos aedificando erigit, nimirum proficit et utrisque ad salutarem cognitionem viam aperit Creatoris. Convertentes igitur intuitum ad mores compositos, conversationem honestam et statum laudabilem monachorum Cathedralis ecclesiae nostrae Dunolmensis, quos ad lucrifactionem animarum utiles et ad proponendum aptos cernimus Verbum Dei. De omnipotentis Dei misericordia, et gloriosae Virginis matris suae, beatorum Apostolorum Petri et Pauli, immo sanctissimi confessoris Cuthberti patroni nostri, omniumque sanctorum meritis confidentes omnibus parochianis nostris et aliis, quorum diocesani hanc nostrum Indulgentiam ratam habuerint, de peccatis suis vere contritis poenitentibus et confessis, qui ad sermonem alicujus eorundem monachorum confluxerint, ac .aures eisdem intentas praebuerint, dum aliquem ipsorum publice praedicare seu in privato exponere contigerit Verbum Dei, vel qui post trinam pulsationem trinumve tinnitum ad trinam orationem post decantationem Antiphonae "Salve Regina," quae singulis diebus in eadem Cathedrali ecclesia post Completorium a monachis decantatur eisdem, Reginam ipsam refugium post Deum agnoscentibus singulare fidelium, et sanctorum perpetuam adjutricem: ter Orationem Dominicam, cum trina Salutatione Angelica, et benefactorum ipsius ecclesiae vivorum et defunctorum omniumque fidelium animabus ac pro salute status Domini nostri Regis Angliae illustris, Regnique sui et ecclesiae Anglicanae flexis genibus vel alias devote dixerint, ubicunque tunc contigerit eos esse, aut audire pulsationem hujusmodi seu tinnitum, quadraginta dies de injuncta sibi poenitentia, Deo propitio, misericorditer relaxamus. Alias quascumque indulgentias a venerabilibus patribus Archiepiscopis Episcopis sedis Apostolicae gratiam obtinentibus, ad id hactenus concessas et imposterum concedendas, ratas habentes pariter et acceptas. In cujus rei testimonium Sigillum nostrum praesentibus est appensum. Datum in manerio nostro de Aukeland decimo tertio die mensis Augusti A° D^nl 1343, nostrae vero consecrationis decimo.

EPISCOPALE MANDATUM CAPELLANIS PAROCHIALIBUS DE MIDELTON IN TESEDALE, ET DE CASTRO BERNARDI, UT MONEANT PAROCHIANOS DETINENTES CARTAS ALEXANDRI DE DILLEFORD, UT RESTITUANT INFRA QUINDECIM DIES.

Ricardus permissione divina Dunolmensis Episcopus dilectis filiis Capellanis parochialibus Ecclesiarum de Midelham in Tesedale et de Castro Bernardi salutem gratiam et benedictionem. Sua nobis Alexander de Dilleford suggestione monstravit quod quidam iniquitatis filii Deum prae oculis non habentes, quorum nomina ignorantur, quasdam cartas et alias literas obligatorias ad eundem Alexandrum, tanquam ad haeredem legitimum Domini Johannis de Dilleford fratris sui defuncti de jure pertinentes, ratione terrarum, quas idem dominus Johannes dum vixit jure suo tenuit in Villa de Midelton in Tesedale, ac Dominus Alexander in eadem villa post mortem dicti fratris sui jure haereditario tenet et tenuit occupatas, detinent et occultant scienter ac temere et malitiose contra voluntatem dicti Alexandri in animarum suarum periculum ac dicti Alexandri praejudicium non modicum et gravamen. Super quibus idem Alexander nobis humiliter supplicavit, quod de remedio aliquo in hac parte competenti ex officii nostri debito provideremus eidem. Quocirca vobis et utrique vestrum conjunctim et divisim committimus et mandamus, quatenus moneatis, et ea qua poteritis efficacia inducatis, praedictos detentores et occultatores cartarum et aliarum literarum praedictarum omnes in genere palam et publice in praedictis ecclesiis diebus Dominicis et aliis festivis inter missarum solemnia, dum major affuerit populi multitudo, quod infra quindecim dies proxime a tempore monitionis hujus sibi factae numerandos, praedictas cartas et alias literas praenominatas ad praedictum Alexandrum jure haereditario, ut praemittitur, pertinentes, omnes et singulas eidem Alexandro restituant, ut tenentur. Nec non omnes alios, qui de praedictis Cartis aliquid sciverint, sen probabilem praesumptionem . . . . . .

(*Reliqua desiderantur.*)

A SECOND FRAGMENT OF BISHOP BURY'S REGISTER,

from 12 Sept., 1343 to 20 May, 1344.

Eight folio leaves, now bound up at the beginning of the Register of Bishop Hatfield, Dean and Chapter Library, Durham. Copied by Canon J. F. Fowler, D.C.L., 1892.

Permission to Adam, son of John of Bamburgh, clerk, to take Orders (12 Sept., 1343).

Dimissorium pro Ada fil. Johannis de Bamburgh clerico.

Ricardus, permissione divina Dunolmensis Episcopus dilecto filio Adae filio Johannis de Bamburgh nostrae dioecesis clerico salutem gratiam et benedictionem. Ut a quocumque episcopo catholico gratiam sedis apostolicae et executionem sui officii optinente tibique sacras manus imponere volente, ad omnes minores et majores ordines quos nondum es assecutus, cum ad eos recipiendos scientia moribus et aetate repertus fueris ydoneus, licite valeas promoveri, eo non obstante quod de dicta nostra dioecesi oriundus existis, dum tamen ordinatori tuo titulum sufficientem exhibeas, et aliud canonicum non obsistat, eidem conferendi et tibi recipiendi ordines supradictos liberam tenore praesentium concedimus facultatem. In cujus rei testimonium sigillum nostrum fecimus his apponi. Datum in manerio nostro de Aukeland, xij^{mo} die mensis Septembris, Anno Domini millesimo ccc^{mo} quadragesimo tertio, et nostrae consecrationis decimo.

Memorandum of Letters Dimissory granted to R. Marchal.

Dimissorium pro Roberto Marchal de Stayndrop.

Memorandum quod eodem die concessae fuerunt dimissor(iae) Roberto Marchal de Stayndrop subdiacono ad omnes majores ordines sub eadem forma.

Leave of Absence for T. of Auckland to study for two years at Oxford (15 Sept., 1343).

Licentia absentandi per biennium pro Rectore ecclesiæ de Qwhalton.

Ricardus, permissione divina etc., dilecto filio domino Thomae de Aukeland, Rectori ecclesiae de Qwhalton,*nostrae dioecesis, salutem gratiam et benedictionem. Fusis pro te

* Whalton is a rectory in Northumberland, not far from Morpeth.

nobis precibus tuae exigenciae laudabili proposito favorabiliter inclinati; ut per biennium a data praesentium continue numerandum in universitate Oxoniae,* ubi viget studium generale, libere insistere valeas scolasticis disciplinis, et te interim ab ecclesia tua praedicta licite absentare; ita tamen quod absentiae tuae tempore procuratorem ydoneum in praefata ecclesia tua dimittas, et quod per capellanum ydoneum cura animarum tibi commissa diligenter exerceatur, et deserviatur eidem ecclesiae tuae laudabiliter in divinis, licentiam tibi tenore praesentium concedimus specialem. In cujus rei testimonium sigillum nostrum fecimus hiis apponi. Datum in manerio nostro de Aukeland, xv° die mensis Septembris Anno Domini m° ccc^mo quadragesimo tercio, et nostrae consecrationis decimo.

Leave of Absence for two years to study at Oxford (14 Sept., 1343).

Licentia absentandi per biennium pro Rectore ecclesiæ de Hunstanworth.

Ricardus permissione divina Dunolmensis Episcopus, dilecto filio domino Thomae de Normanton, Rectori ecclesiae de Hunstanworth† nostrae diocesis subdiacono, salutem gratiam et benedictionem. Quoniam per viros literatos Dei consuevit ecclesia venustari, cupientibus in agro studii laborare et adquirere scientiae margaritam, favorem libenter et gratiam impartimur, laudabili igitur proposito tuo quod ad morum et studii exercitationem habere te novimus, ut tibi per vitae meritum et alias proficias per exemplum pio concurrentes assensu tuisque supplicationibus favorabiliter inclinati, ut per biennium a data praesentium continue numerandum in universitate Oxoniae, ubi viget studium generale, libere insistere valeas scolasticis disciplinis; ita quod dicto durante biennio ad personalem residentiam vel superiorum ordinum susceptionem minime tenearis secundum formam constitutionis Bonefacii octavi,‡ gratiosam tibi tenore praesentium licentiam indulgemus; proviso tamen quod medio tempore in ecclesia tua praefata procura-

* After Oxoniae the note "in Anglia" is interlined.

† Hunstanworth is now not a rectory but a vicarage, on the moors of Durham, westward of Edmondbyers.

‡ These constitutions of Boniface VIII are, probably, that sixth book of the Decretals that was issued by him. Under the tit. xi of this code come regulations as to the holding, etc., of livings, to which allusion is here made. Wharton gives A.D. 1296 as the date of this collection of decrees. Hoffman speaks of this sixth book of Decretals as being "constitutiones."

torem dimittas ydoneum, qui nobis et caeteris ordinariis respondeat vice tua, quodque animarum cura per vicarium ydoneum diligenter exerceatur in ea, et eidem deserviatur laudabiliter in divinis. In cujus rei testimonium sigillum nostrum fecimus hiis apponi. Datum in manerio nostro de Aukeland, xiiij die mensis Septembris, Anno Domini m°ccc°xliij°, et nostrae consecrationis decimo.

Grant of Liberties to the Durham Convent during the vacancy of the Priory, confirming a grant by Bishop Kellowe (14 Sept., 1343).

Concessio libertatum subpriori etc. prioratu vacante.*

Omnibus Christi fidelibus ad quorum inspectionem vel audientiam pervenerit haec scriptura Ricardus, permissione divina Dunolm. Episcopus, salutem in Domino sempiternam. Literas celebris memoriae domini Ricardi Dei gratia Dunolm. Episcopi praedecessoris nostri immediati† inspexisse nos noveritis continentiae infrascriptae.

Christi fidelibus universis praesentes literas inspecturis vel audituris Ricardus, permissione divina Dunolmensis Episcopus, salutem in Domino. Quanto viros ecclesiasticos et potissime peculares [*sic*] filios nostros Monachos Dunolm. divinis obsequiis vacare novimus instantius et in observantia mandatorum Domini studiosius delectari, tanto promptius ipsorum quieti volumus et ferventibus studiis laboramus et cupimus affectuosius providere, decoris debitum arbitrantes ac pium reputantes et meritorium germina scandalorum praecidere, jurgiorum evellere seminaria, litiumque materias impedire. Sane cum mortuo bonae memoriae domino Ricardo de Hoton‡ quondam priore ecclesiae Dunolm : vicarius generalis, et nonnulli ministri domini Antonii tunc Dunolm : Episcopi praedecessoris nostri, tam auctoritate et mandato ipsius episcopi quam auctoritate propria, quamplura fecerint ordinaverint statuerint et decreverint suppriorem tunc existentem, priores cellarum, et omnes alios monachos officiales a suis administrationibus et officiis ammovendo, alios eorum locis et officiis subrogando, ipsosque sic ammotos minus decenter pro voluntate sua ad remota loca destinando, monachosque in cellis commorantes

* In a late hand.

† Immediati, *i.e.* Bishop Kellowe was the last but one before Bury (perhaps the scribe wrote mediati).

‡ Prior from 1289–1308.

domi revocando, et aliis eorum locis destinando seculares quamplures tam infra prioratum quam extra ammovendo, et de commorantibus defideliter deserviendo Episcopo et respondendo, juramentum extorquendo, et alia innumera dura insolita et inaudita ipsis monachis immaniter irrogando, in gravem lesionem et manifestum praejudicium antiquae libertatis et approbatae consuetudinis supprioris et monachorum Capituli prioratus ejusdem, ad quos tempore vacationis prioratus omnis administratio ordinatio et dispositio in spiritualibus et temporalibus in personis et rebus ad prioratum ipsum qualitercunque pertinentibus ab antiquo pertinent et ex approbata consuetudine dinoscitur pertinere: Nos paci tranquillitati et quieti supprioris et monachorum praedictorum ac statui prioratus tempore vacationis volentes prospicere in futurum, ne quod sic de facto attemptatum et factum fuerat per eosdem vicarium et ministros trahi possit ab aliis in exemplum, quicquid per praefatos vicarium et ministros contra antiquam et approbatam consuetudinem in lesionem libertatis monachorum et praejudicium eorundem in quibuscumque actum ordinatum statutum fuerit seu decretum, servato processu et juris ordine qui requiritur in hoc casu, revocamus cassamus adnullamus, nec uncquam firmitatis extitisse vel esse sententialiter declaramus. Volumus nihilominus et concedimus pro nobis et successoribus nostris, ut quotienscumque prioratum ipsum de cetero vacare contigerit, Supprior cum consilio monachorum in spiritualibus et temporalibus in personis et rebus infra monasterium et extra ad ipsum prioratum quomodolibet spectantibus libere administret ordinet et disponat, prout ad commodum et utilitatem dicti prioratus videbit amplius expedire. Et pro custodia optinenda nomine episcopi, qui pro tempore fuerit, unus tantum clericus cum tribus hominibus et tribus equis sive pluribus in eodem prioratu vacationis tempore moram trahat de personis aut rebus infra monasterium vel extra ad prioratum ipsum pertinentibus se nullatenus intromittens sed ne† per extraneos aut aliunde venientes aliquid procuretur aut fiat in jacturam seu dispendium domus sollicitus agat vigilet attentius et laboret. Qui quidem clericus pro tempore more suo per communes domus ministros pro se tribus hominibus et equis sustentationem recipiat competentem, ultra praemissa nichil penitus exac-

nota hoc scriptum.*

* Second hand.

† An erasure of 'sed ne.'

turus. Et ne libertas hujusmodi saepe dictorum supprioris et monachorum in scrupulum veniat, recidivae quaestionis aut contra praemissa a quoquam aliquid attemptetur Capitulo et monachis monasterii Dunolmensis praesentes literas fieri et sigillo nostro fecimus communiri. Datum in manerio nostro de Aukeland, xij° die mensis Novembris Anno Domini millesimo ccc^mo undecimo, et Pontificatus nostri primo.

Nos igitur R. Episcopus praedictus revocationem, cassationem, adnillationem, ac revocationem cassationis, et adnillationis declarationem, necnon concessionem et ordinationem pro tempore vacationis dicti prioratus Dunolmensis ab eodem praedecessore nostro factas, ut supra ponuntur, in omnibus suis clausulis et articulis ratas habentes et gratas, eas pro nobis et successoribus nostris tenore praesentium confirmamus. In quorum omnium testimonium praesentibus sigillum nostrum duximus apponendum. Datum in manerio nostro de Aukeland, xiiij° die mensis Septembris, Anno Domini millesimo ccc^mo quadragesimo tertio.

Commission for instituting Chaplains at Stayndrop (27 Sept., 1343).

Commissio ad instituendum et inducendum capellanos de Stayndrop.

Ricardus permissione divina Dunolmensis Episcopus dilecto filio archidiacono nostro Dunolmensi* salutem gratiam et benedictionem. Cum domini Rogerus de Lonesdale et Willelmus de Elwyk capellani ad cantarias perpetuas ad altare beatae Mariae virginis in ecclesia parochiali de Stayndrop† nostrae dioecesis celebrandas fundatas noviter per nobilem virum dominum Radulphum de Neuill‡ militem, dominum de Raby, jam vacantes, unusquisque videlicet eorundem capellanorum ad unam cantariam perpetuam optinendam in eadem, sint nobis, ut competit, praesentati, de vestris fidelitate et industria circumspecta plenam fiduciam optinentes, ad admittendum capellanos eosdem

* In 1333 the king presented to the Archdeaconry of Durham Almeric de Bellomonte (probably a kinsman of Bishop Beaumont), while the Bishop (Bury) gave the archdeaconry to Robert of Taunton, on 3rd Jan., 1333–4. Almeric was archdeacon in 1336 and 1338.

† Staindrop, the centre of Staindropshire, lies on Langley Beck, not far from the Tees.

‡ In this year, 1343, Ralph of Neville obtained licence from Prior Fossour and the convent to found three chantries in Staindrop Church, though, as Hutchinson adds, "it does not appear how the convent became entitled to exercise this jurisdiction (*Durham*, iii, 257)."

ad cantarias supradictas, unumquemque scilicet eorundem ad unam cantariarum praedictarum perpetuam, ac capellanos perpetuos instituendum in eisdem juxta formam ordinationis in hac parte factae, necnon ad inducendum capellanos praefatos in corporalem possessionem cantariarum praedictarum cum suis juribus et pertinentiis universis, ac obedientiam canonicam a dictis capellanis recipiendum nomine nostro, omniaque alia et singula faciendum et exercendum quae in praemissis oportuna fuerint, etiam si mandatum exigant speciale, vobis committimus vices nostras cum cohertionis canonicae potestate; mandantes quatinus de omni eo quod feceritis in praemissis nos literis vestris patentibus habentibus hunc tenorem distincte certificetis et aperte, dicto negotio expedito. Datum apud Stoktone, xxvij die mensis Septembris Anno Domini m° ccc^mo quadragesimo tertio, consecrationis vero nostrae decimo.

Indulgence for those who helped to build the S. Aisle of St. Margaret's, Crossgate (21 Sept., 1343).

Ricardus permissione divina Dunolmensis Episcopus universis abbatibus, prioribus, archidiaconis, et decanis, eorumque officialibus et ministris, rectoribus, vicariis, capellanis parochialibus, ac quibuscumque aliis nobis subditis, salutem in eo qui est omnium vera salus. Specialis illa dilectio quam ad beatum Thomam Martirem gloriosum, quondam Cantuar: Archiepiscopum gerimus et habemus, nos excitat jugiter et inducit, ut ecclesiae sanctae Margaretae in Crossegate ultra veterem pontem juxta civitatem nostram Dunolmensem australis ala,* infra quam quoddam altare ad honorem ejusdem martiris est constructum, incepta ibidem sumptuose ad cujus perfectionem decentem parochianorum ecclesiae praedictae non suppetunt facultates, universitatem igitur vestram rogamus et hortamur in Christo vobis nihilominus in virtute sanctae obedientiae et in remissionem peccaminum injungentes, quatinus cum nuntii ecclesiae praedictae ad vos venerint pro elemosinis ad perfectionem hujusmodi petendis ac etiam colligendis, ipsis ad tantae pietatis et caritatis opus grata subsidia erogetis. Et, ut ad id mentes vestrae et aliorum fidelium propensius Indulgentia.

* The south aisle, of late Decorated work, was in course of building at this time (1343). St. Margaret's Church had been from the beginning a chapel depending on St. Oswald's, as can be seen from some documents printed in this volume, those from the Middleton MS.

excitentur, de Dei omnipotentis misericordia ac beatissimae virginis matris ejus, dictique Thomae martiris, et beati Cuthberti patroni nostri, omniumque sanctorum meritis et precibus confidentes, omnibusque Christicolis per nostras civitatem et dioecesim Dunolmensem constitutis, et aliis quorum dioecesani hanc nostram indulgentiam ratam habuerint et acceptam, de peccatis suis vere contritis et confessis, qui ad perfectionem operis ejusdem grata contulerint, donaverint, seu legaverint, subsidia caritatis, quadraginta dies indulgentiae concedimus per praesentes; ratificantes insuper et quatenus de jure possumus confirmantes omnes et singulas indulgentias hujus rei gratia rite concessas, nostrisque temporibus concedendas. In quorum omnium testimonium sigillum nostrum fecimus hiis apponi. Datum apud Aukeland, xj^{o} kal. Octobris Anno Domini millesimo ccc^{mo} quadragesimo tertio, et consecrationis nostrae decimo.

Authority to hear Confessions (21 Sept., 1343).

Ad audiendum confessiones.

Ricardus permissione divina Dunolmensis Episcopus fratri Roberto de Morpath, Priori de Holum* juxta Alnewyk ordinis Carmelitarum nostrae dioecesis, salutem gratiam et benedictionem. Scientia, moribus, et meritis quibus commendaris excitati, ad audiendum confessiones quadraginta hominum et mulierum tibi peccata sua confiteri volentium in et de decanatu de Alnewyk dioecesis antedictae, tam in casibus nobis reservatis quam aliis, ac hujusmodi confitentibus prout secundum Deum expedire cognoveris, salutares penitentias injungendo ipsisque in hac parte absolutionis beneficium quatenus ad nos pertinet impendendum, licentiam tibi concedimus tenore praesentium specialem, usque ad festum Pentecostes proxime sequens tantummodo et non ultra duraturam. Datum apud Aukeland xxj die mensis Sept. A^{o} Dom. m^{o}ccc^{mo}xliij^{o}, et consecrationis nostrae decimo.

Ad audiendum confessiones.

Ricardus permissione divina Dunolmensis Episcopus fratri Thomae de Oterbourn, ordinis fratrum minorum, sacrae paginae professori etc. multipliciter commendaris viginti quatuor hominum et mulierum etc. in et de Archidiaconatu Dunolm. nostrae dioecesis, tam [*etc., as above*].

* The Priory of Holum, or Hulm or Holm, in the vast park of the Duke of Northumberland at Alnwick, stands on the river Aln, about two miles from Alnwick. It was founded by John de Vescy about 1240, being the first monastery of the Carmelites in England (Fuller, *Ch. Hist.*, iii, 272).

Commission to the Dean of St. Andrew's, Auckland, to enquire into abuses there (22 Sept., 1343).

Commissio facta magistro Johanni Mauduyt.

Ricardus permissione divina Dunolmensis Episcopus dilecto filio magistro Johanni Mauduyt* decano decanatus ecclesiae nostrae collegiatae Sancti Andreae de Aukeland nostrae dioecesis salutem gratiam et benedictionem. Cum consonum potissime sit naturae ipsos complecti rerum commoda qui onera eis incumbentia non recusant, nec ecclesiastica mereantur stipendia qui humeros ab omnibus hujusmodi subtrahunt, illaque subire negligunt et fugiunt ab eisdem, sitque nobis intimatum quod nonnulli canonici et praebendarii ejusdem ecclesiae vicariis suis in eadem habitus chori sufficientes et honestos exhibere non curant, sicut decet et deberent, de vestrae conscientiae puritate ac industria circumspecta plenam in Domino fiduciam obtinentes, ad compellendum in forma juris eosdem canonicos et praebendarios quod ipsi vicariis suis supradictis exhibitionem hujusmodi realiter faciant ut tenentur ; vobis cum cujuslibet cohercionis canonicae et exequendi quod in ea parte decreveritis potestate committimus vices nostras, donec eas ad nos duxerimus revocandas. Datum apud Aukeland, xxij die mensis Septembris Anno Domini millesimo ccc^{mo} quadragesimo tertio, et consecrationis nostrae decimo.

Commission to enquire into a certain sequestration of wool at Durham (1 Oct., 1343).

Ad inquirendum de causis sequestri interponendi.

Ricardus permissione divina Dunolmensis Episcopus dilectis filiis Rectori ecclesiae Sanctae Mariae in ballio boriali nostrae civitatis Dunolmensis, ac magistro Petro de Mainford, praebendario ecclesiae nostrae collegiatae Langcestrae nostrae dioecesis, salutem gratiam et benedictionem. Cum per partem Thomae de Cotes ac Rogeri Bachiler executorum testamenti Johannis de Cotes defuncti dictae dioecesis nobis sit intimatum cum querela quod Willelmus Broun, janitor castri nostri Dunolmensis decem saccos lanae ad defunctum eundem pertinentes occupavit et occupat minus juste, ac eos in domibus nostris infra balliolum praedictum adhuc detinet occupatos praeter

* John Mauduyt is not named by Hutchinson (iii, 334) among the Deans of St. Andrew's. There seems to have been much trouble with these canons and prebendaries ; they were afterwards reformed by Bishop Thomas Langley, in 1428.

et contra voluntatem executorum praedictorum, quibus administratio bonorum omnium dictum defunctum contingentium est commissa, quodque dictae partes ad caedes, rixas, arma, et consumptionem dictae lanae ac bonorum hujusmodi inutilem ex causis procedent supradictis, nisi his celeriter obvietur, ad inquirendum de causis hujusmodi in forma juris, et si per inquisitionem ipsam eas inveneritis esse veras, dictos saccos lanae sequestrandum ac sub arto sequestro custodiendum vice nostra, prout de dicta lana vestro periculo volueritis respondere, necnon dictis partibus complementum justitiae faciendum in praemissis; vobis et utrique vestrum committimus vices nostras cum cujuslibet cohercionis canonicae potestate. Datum in manerio nostro de Northaluerton primo die mensis Octobris, Anno Domini millesimo ccc^{mo} quadragesimo tertio, consecrationis vero nostrae decimo.

Statement of facts as to William de Veyrac (30 Sept., 1343).

[This document appears to be a brief narration of facts, drawn up by Bury, to be sent apparently to the Pope. The date of it appears to be the 11th May, 1343 (as the documents before and after it, in the register, are both of the year 1343).

Peter de Trasmonte, on the 11th May, calling himself the Pope's Proctor, presented to Bury in London Apostolical letters and the papers connected with the suit, with his commission as proctor. Peter, when the Bishop expressed himself ready to do what he could do, and was bound to do, urgently begged the Bishop to hand over the documents and his proctorial authority to John of Vaux. This was done by Bishop at once. Then Peter quickly disappeared, and refused to act further. Thereon Bury sends for Bernard de Systre, Archdeacon of Canterbury, Nuncio of the Pope in England. He came and told the Bishop that Peter and his company "timentes sibi pro pelle sua" (as Edward III was formidable), had fled, and crossing the sea had taken refuge abroad. Bury then offered, at his own expense, to go down to Salisbury on this matter, if some papal proctor would accompany him.

Meanwhile the King intervened, threatened Bury with deprivation of temporalities and other penalties, were he to act in any way against the Royal briefs; and matters came

to this, that on the 15th May royal servants, with clubs in their hands, came in on Bury, and with rough loud voices told him the King had sent them to force him to give an answer then and there as to this Canonry and Prebend of Sarum, which the King had already granted to Thomas of Hatfield, his clerk; and that the King had heard that someone had appealed to the Pope for bulls, etc., on the matter; and also that the King had got a judgment in his own courts against Robert Wyville, Bishop of Sarum. In the end, Bury yields completely to the royal authority.]

Factum concernens Magistrum Gill'm de Veyraco sub sigillo secreto domini inclusum litera privata sibi missa sub data ultimo die Septembris.

Subscriptum factum vos concernens succinctae narrationis stilo describimus, quod est tale. Die undecima mensis Maii datam praesentium praecedentis, Petrus de Trasmonte, procurator vester ut dicebat, literas apostolicas et processum habitum in hac parte nobis Londoniis praesentavit, quibus, una cum procuratorio suo per nos reverenter tunc receptis, optulimus nos paratos ad faciendum et exequendum omnia et singula in literis ac processu contenta praedictis, quatenus possemus, et astricti fueramus, idemque Petrus nos tunc cum instantia requisivit, ut literas ac procuratorium hujusmodi cuidam Magistro Johanni de Vaucio tunc praesenti liberari faceremus, penes nos copia remanente; quas quidem literas ac procuratorium antedictum eidem Johanni tradi fecimus indilate. Cumque dictus Petrus a nobis repente dicto die recessisset, ac instare ulterius per se vel alium penes nos pro habendo exitu alio dicti negotii omisisset, mitti fecimus pro domino Bernardo de Systre, sedis apostolicae in Anglia tunc nuntio, quod veniret colloquium habiturus nobiscum personale, de et super contingentibus idem negotium quod pendebat sic infectum. Die vero duodecima mensis ejusdem, quaesivimus a nuntio memorato tunc coram nobis personaliter existente, an idem Petrus prosequi vellet ulterius commissum sibi negotium supradictum; eodum Bernardo tunc respondente publice nobis et dicente quod praefatus procurator et alii qui cum eo venerant ad dictum negotium prosequendum, timentes sibi de pelle sua, de Londoniis recesserunt, et versus partes suas transmarinas abierunt; tuncque paratos nos vicibus optulimus iteratis negotium exequi supradictum, dicentes quod parati tunc eramus, et esse vellemus nostris propriis ire sumptibus et expensis apud Sarum, nosque periculis exponere quibuscunque quae contingere possent in eventu, ac cetera facere quae commissa

nobis fuerant in negotio hujusmodi exequendo; dum tamen penes nos procurator instaret aliquis, et executionem prosequeretur eandem. Ac subsequenter die tertiadecima mensis praedicti, quaedam literae domini nostri Regis illustris Angliae clausae, sigillo suo magno sigillatae, quae in Angliae regno prohibitiones regiae nuncupantur, nobis fuerint liberatae, per quas idem Rex nobis sub nostrorum amissione temporalium et aliis poenis gravibus inhibebat ne quicquam attemptaremus seu faceremus aliqualiter attemptari, contra tenorem praedictarum regiarum literarum, et finaliter die quintadecima mensis Maii supradicti, nonnulli praedicti domini Regis nostri servientes ad arma clavas suis tenentes in manibus coram nobis personaliter constituti, nobis dixerunt alta voce in praesentia notarii ad hoc adhibiti et multorum, quod idem dominus Rex eos ad nos destinarat pro finali nostro habendo responso de et super quadam prohibitione dicti domini Regis jus suum et coronae suae concernente, nobis per ipsius Regis literas nuper facta praetextu quorundam canonicatus et praebendae quos idem dominus Rex jure suo regio et coronae praedictae prius contulerat in ecclesia Sarum domino Thomae de Hatfeld,* suo clerico secretario commensali, quodque praedictus dominus Rex, tunc iterato per ipsos, quod ipsi etiam praefati Regis nomine nobis sub poenis in dicta prohibitione contentis, ac forisfactura bonorum omnium temporalium episcopatus nostri, aliisque poenis gravibus per ipsum Regem inferendis prohibebat et prohibebant, ne quicquam in praejudicium praefati domini Regis aut coronae suae attemptaremus seu faceremus aliqualiter attemptari, praecipue cum idem dominus Rex intellexerat, ut dicebant, quod aliqui bullas et processus alios jus suum regium et coronae suae supradictae, necnon collationem canonicatus et praebendae praedictorum spectantem notorie ad Regem eundem concernentes impetrarunt, et eosdem nobis praesentarunt executioni per nos celeri demandandos, jure suo regio supradicto non obstante. Verum quia praefatus dominus Rex super jure patronatus canonicatus et praebendae in ipsis literis apostolicis expressorum, venerabili patri domino R.† nunc Sarum episcopo in curia sua regia diutinam litem movit, et diffinitivam in ea parte sententiam secundum legem regni Angliae et consuetudinem ejusdem, ut asseritur,

* Thomas Hatfield, Bishop of Durham, 1345–1381. In Dec., 1343, he had been made Prebend of Fridaythorpe, in the Diocese of York.

† Robert Wyville, 1330–1375.

juste optinuit, atque rite pro se ferri, idem Rex executioni praedictae se apponit viriliter, et eam causis praemissis impedit et impediet toto posse ; non potuimus tum propter prohibitiones regias et sententiam supradictam, tum propter defectum procuratorum vestrorum qui dictum negotium nullatenus prosequi voluerunt, quam alias causas legitimas atque veras, ulterius procedere seu cognoscere in negotio memorato.

COMMISSION TO CARRY OUT A PAPAL MANDATE (26 Sept., 1343).

Commissio de exequendo mandatum apostolicum gratiosum in forma communi impetratum.

Ricardus permissione divina Dunolmensis Episcopus provisor seu executor gratiae per sedem apostolicam Johanni de West Wytton pauperi clerico Eboracensis dioecesis in forma communi factae, unicus auctoritate sanctissimi patris ac domini domini divina providentia papae Clementis Sexti deputatus, dilectis filiis Officiali nostro Dunolmensi ac archidiacono nostro Northumbriae,* salutem gratiam et benedictionem.

Literas apostolicas recepimus quas vobis mittimus per latorem praesentium inspiciendas,eidemque illico retradendas. De vestris igitur fidelitate et circumspecta industria plenius confidentes, ipsarum auctoritate literarum ad inquirendum in forma nobis in eisdem literis demandata . . . . .† tamen vocandis, videlicet de vita et conversatione ipsius Johannis, ac de omnibus et singulis articulis in eisdem literis contentis de quibus fuerit inquirendum, et, si eum vitae laudabilis et honestae conversationis esse repereritis, et ecclesiasticum beneficium non obtineat, aliudque canonicum non obsistat, ad providendum eidem Johanni de aliquo beneficio ecclesiastico secundum suae probitatis merita competenti, cum cura vel sine cura, consueto ab olim clericis secularibus assignari, spectante ad collationem vel praesentationem dilecti filii magistri hospitalis pauperum de Schirburn‡ nostrae dioecesis, si quod in civitate vel dioecesi Dunolmensi, ubi dictus clericus prope tuam mansionem se asserit elegisse,

* Edmund Howard was then Archdeacon of Northumberland.

† Illegible from accidental erasure, probably 'testibus.'

‡ The 'Hospital of the Poor at Shirburn.' "Here is an hospital of poore men, which Hugh Puteac, the jolly byshop of Durham, builded in the reign of Henry II" (Lambarde's *Topogr. Dict.*, 326). This was done about A.D. 1181, and the poor men were lepers. These were to be 'at least' sixty-five in number, to be attended to in things divine and other by three priests with four clerks to serve them. In 1343 Thomas of Hesswell was at the head of the hospital, and was the first who was entitled Magister,

vacat ad praesens vel quamprimum ad id obtulerit se facultas et ad inducendum eundem clericum in corporalem possessionem ejusdem beneficii, et defendendum inductum, necnon ad faciendum, exercendum, et expediendum omnia et singula quae nobis in dictis literis apostolicis committuntur, vobis et alteri* vestrum conjunctim et divisim vices nostras cum cujuslibet cohertionis canonicae potestate committimus, et firmiter injungendo mandamus quatinus praemissa singula† juxta vim, formam, et effectum eorundem cum omni diligentia qua convenit debitae executioni demandetis. In cujus commissionis testimonium sigillum nostrum hiis literis patentibus est appensum. Datum in manerio nostro de Stokton, sexto kalendas Octobr: Anno Domini millesimo ccc^mo quadragesimo tertio, et nostrae consecrationis decimo.

Certificate to Pope Clement VI, as to R. of Blaykiston (25 Sept., 1343).

[We have in this document a letter from Pope Clement, issued from the Avignon Court in January, 1343, claiming the right to "provide" a holder for the canonry and prebend of Thorp in Howden Church. It had before been held by Cardinal Arnald, and now the Pope proposed to put in his Scriptor and Abbreviator, Robert del Turre d'Adria, to hold the same benefice. On the other hand, the power of appointing was claimed by John Fossour, the vigorous prior of the Cathedral House. To this claim of right the Pope urges that Fossour had been bribed by Roger of Blaykeston, a layman, to give the preferment to his brother, Ralph of Blaykeston, and he insists that Ralph be deprived and John Fossour be punished. On this Bury inquired into the case, and concluded that there was no ground for the Pope's charge of simony; and that the appointment did rightly belong not to Fossour personally, but to the Prior and Convent of Durham as a body; and so, with advice of certain assessors, he determined that Edward

as in this document. It is notable that in Hugh Pudsey's *Constitutions*, it is said that the "procurator (or head-man) shall be a priest or a religious person, if a good one can be found, or a secular person if he be found to be a better man—who should live modestly . . . . . and not keep more than three horses." This John of West Wytton was to be provided with an ecclesiastical benefice, with or without cure of souls, such a benefice as is usually assigned, and from ancient times has been so, to secular clerks.

* 'cuilibet' written over.

† 'omnia et' written over.

III was right in upholding the authority of the Court of King's Bench in this case. Bury therefore declined to interfere on the Pope's behalf; and this bold attempt to grasp the canonry by a "provision" failed.]

Certificatorium in negotio Magistri Radulphi de Blaykeston'.

Sanctissimo in Christo patri ac domino suo reverentissimo domino Clementi, divina providentia sacrosanctae Romanae ac universalis ecclesiae summo pontifici, Ricardus ecclesiae Dunelmensis minister humilis, cum omni subjectione debita tanto patri, devota pedum oscula beatorum:—literas vestras more Romanae curiae bullatas tenorem continentes qui sequitur, cum humilitate votiva me noveritis nuperrime recepisse.

Clemens episcopus, servus servorum Dei, venerabilibus fratribus . . . . .* Archiepiscopo Eboracensi et . . . . . Episcopo Dunelmensi salutem et apostolicam benedictionem. Ad reprimendum actus nepharios perversorum qui etiam per fallaces modos et excogitatas astutias apostolicam sedem offendere temerariis ausibus non verentur, tanto fortius auctoritas praesidentis debet insurgere quanto eorum praesumpta nequitia, si remaneret impunis, praeberet materiam aliis similia licentius perpetrandi. Nuper siquidem fidedigna relatio ad apostolatus nostri perduxit auditum, quod, licet canonicatus et praebenda de Torp† ecclesiae de Houeden Eborensis dioecesis, quos bonae memoriae Arnaldus, Sancti Eustachii diaconus Cardinalis, dum viveret obtinebat, per ipsius obitum qui dudum, felicis recordationis Benedicto papa XII praedecessore nostro in humanis agente, apud sedem eandem diem clausit extremum apud sedem ipsam, notorie vacavisset, et dilectus filius magister Bernardus de Sistre,‡ archidiaconus Cantuariensis, tunc et nunc collector et receptor fructuum beneficiorum ecclesiasticorum apud dictam sedem vacantium in regno Angliae pro camera apostolica specialiter deputatus, dictos canonicatum et praebendam, juxta reservationem per dictum praedecessorem nostrum de fructibus beneficiorum hujusmodi sic vacantium

* So in MS.

† This is the Prebend of Thorp, attached to Howden, in Yorkshire, which was formerly dependent on Durham, and had an episcopal residence for the convenience of the bishops. Arnold, Cardinal of St. Eustachius, held also the office of Treasurer of Sarum, by Papal provision, in 1331. In 1321 there was an Arnaldus, who was the King's Chaplain and the Papal Auditor.

‡ Bernard de Sistre ceased to be Archdeacon of Canterbury in June, 1343, when Simon of Islip was appointed to this dignity by Edward III (*Patent Rolls*, 17 Edw. III, p. 1, m. 18). He was also Papal Nuncio at this time (see above, pp. 30, 31).

factam ad manus dictae camerae, post ipsius cardinalis obitum per plures annos tenuisset et teneret, ac percipisset et perciperet ex eis fructus, redditus, et proventus ad opus dictae camerae pacifice et quiete; tamen Johannes Fossour, Prior ecclesiae Dunelmensis, ad quem alias canonicatuum et praebendarum ejusdem ecclesiae de Hoveden collatio dicitur pertinere in fraudem dictae camerae ac ipsius sedis contemptum ipsorum canonicatus et praebendae de quibus nuper dilecto filio magistro Roberto de Turre de Adria, scriptori et abreviatori literarum nostrarum duximus providendum vacatione durante, cum Rogero de Blaikeston laico Dunelmensis dioecesis quendam contractum per ipsius Prioris patentes literas sub dato ante ipsorum canonicatus et praebendae vacationem confictas iniisse dicitur, per quem ipse Prior jus patronatus quod in dicta praebenda habebat, dicto Rogero pro certa summa pecuniae pro necessariis prioratus sui ejusdem Dunelmensis ecclesiae, ut dicebat, ab ipso Rogero recepta, usque ad certum tempus vendidit seu dimisit; quodque ipse Rogerus, praetextu contractus seu venditionis hujusmodi, dictam praebendam magistro Radulpho de Blaikeston, fratri suo, clerico dictae Dunolmensi dioecesis dicitur contulisse, qui praetextu talis collationis se in eadem praebenda et possessione ipsius per laicalem potentiam procuravit et fecit intrudi, ac perceptione fructuum ejusdem praebendae praefatam cameram spoliari, ipsamque praebendam extunc occupavit et detinuit, prout adhuc illam de facto detinet occupatam, fructusque redditus et proventus ipsius per plures annos percepit et percipit temere et de facto, in gravem contemptum et injuriam dictae sedis. Quia igitur tantae temeritatis excessum non possumus, sicut etiam salva conscientia non debemus, conniventibus oculis pertransire, fraternitati vestrae in virtute sanctae obedientiae districte praecipimus et mandamus, quatinus vos vel alter vestrum ex nostro officio super contractu collatione ipsi Radulpho per eundem Rogerum facta, necnon spoliatione, intrusione, et occupatione, ac fructuum dictae praebendae perceptione praedictis ab ipso Radulpho attemptatis, simpliciter et de plano, sine strepitu et figura judicii, auctoritate apostolica vos diligentius informetis, et, si per informationem hujusmodi aut facti notorium vel alias repereritis ita esse Priorem, quod contractum praedictum, sicut ad illum de facto processit, omnino revocet, ac Radulphum, quod ad ipsius praebendae occupatione desistat, et de ipsis fructibus per ipsum vel

alium ejus nomine perceptis ex ea usque ad tempus collationis per nos factae de illa, magistro Roberto praefato, eidem camerae integre satisfaciat, et alias tam ipse quam dictus Prior pro praemissis injuria et contemptu nobis et eidem sedi, condignam ad vestrum arbitrium seu nostrum alterius praestent emendam, per censuram ecclesiasticam compellatis ; non obstante si eis vel eorum alicui aut quibusvis aliis conjunctim vel divisim ab eadem sit sede indultum quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per literas apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Quod si forte Prior a contractu et Radulphus praedicti ab occupatione praefatis non defecerint, et emendam ipsam praestare noluerint cum effectu, ipsos Priorem et Radulphum ex parte nostra peremptorie citare curetis, ut infra trium mensium spatium post citationem vestram hujusmodi se apostolico conspectui personaliter repraesentent super praemissis, pro meritis recepturi ac facturi et recepturi quod justitia suadebit. Diem vero hujusmodi praefixionis et formam, et quicquid super hiis duxeritis faciendum, nobis per vestras literas harum seriem continentes fideliter intimare curetis. Datum Avinione, xv kal. Januar., pontificatus nostri anno primo.

Quas quidem literas, juxta traditam mihi formam, satagens pro viribus executioni debitae demandari, vocatis coram me ad certos diem et locum dictis Johanne Fossour Priore et Radulpho, ad videndum receptionem et juramenti praestationem testium ex officio apostolico producendorum, contra eos in negotio memorato, necnon ad personaliter jurandum de veritate dicenda super quibusdam interrogatoriis, capitula in ipsis literis contenta, factum et personam, unius eorum seu alterius, ut suggerebatur, concernentia, sibi faciendis, ac ad faciendum et recipiendum ulterius in dicto negotio quod mandatum apostolicum exigebat ; comparentibus itaque personaliter dictis Priore et Radulpho coram me die et loco sibi statutis, et in forma praetacta juratis, adductisque in hac parte coram me et per partem officii nonnullis testibus, tam religiosis dicti monasterii Dunolmensis quam secularibus, qui facti notitiam pleniorem habere dicebantur, et, ut verisimiliter credebatur, ac super requirendis ab eis contingentibus negotium antedictum juratis dicere veritatem, et consequenter ipsis super hoc examinatis, ut decuit, inquisitionem in hac parte facere, ac informationem inde sumere solicitam inchoavi. Cumque

per responsionem ad interrogatoria, praefatis Priore et Radulpho juratis ut praemittitur, facta, ac per depositionem juratorum testium praedictorum, absque cujuslibet vacillationis scrupulo certissime comperissem quod canonicatuum et praebendarum dictae ecclesiae de Hoveden collatio ad Priorem ecclesiae Dunolmensis nusquam pertinuit, nec pertinet in praesenti, sed ad Priorem qui pro tempore fuit et capitulum ecclesiae Dunolmensis conjunctim, ad dictos canonicatus et praebendas cum vacaverint archiepiscopo Eboracensi dioecesano loci de Hoveden' praesentare pertinet, et sic competiit ab antiquo ; quodque Johannes Fossour, Prior ecclesiae Dunolmensis cum Rogero de Blaikeston' laico Dunolmensis dioecesis nullum contractum unquam iniit per quem ipse Prior jus patronatus quod in dicta praebenda de Thorp habebat dicto Rogero ad certum tempus vendidit, vel imperpetuum quin immo nec alio quovis modo dimisit. Nec super ipso vel hujusmodi contractu idem Prior suas literas aliquas, confictas seu veras, dicto Rogero fecit quomodolibet, nec concessit. Insuper quod nec ipse Rogerus praetextu cujusvis contractus praetacti, dictam praebendam praefato Radulpho de Blaikeston fratri suo contulit nec etiam assignavit, quae sic se habere ut jam praemisi fama publica in partibus Dunolmensibus testatur, et vehementer acclamat, me non valente per evidentiam vel meam solertiam aliqua ipsorum alicujus investigare contrarium. Sicque, juxta quorundam mihi assidentium peritorum consilium, cum suggestio in literis apostolicis comprehensa in suis substantialibus careret patenter primordio veritatis, ab informatione quavis ulterius in hoc casu sumenda, supersedisse penitus debuissem. Ne tamen in hujusmodi solicitudine mihi injuncta valerem argui necligens seu rebellis, ad ulteriorem executionem dicti negotii procedendum fore praeelegi pariter et decrevi, sed, praemissis sic parumper pendentibus, porrecta mihi fuit literatoria prohibitio regia sigillo suo magno signata, una primo, postmodum alia, tertia quaedam aggravatoria valde, comminans, mandans, et expresse prohibens, sub poenis ac obtestationibus gravibus et diversis, ne contra judicium redditum in curia ipsius domini Regis coram Justiciariis suis de Banco, per quod Rogerus de Blaikeston nuper recuperavit praesentationem suam ad praebendam de Thorp in ecclesia beati Petri de Hoveden, nuper vacantem, ut asserit, quicquam quod in ipsius Regis seu Coronae suae praejudicium, aut recuperationis seu judicii prae-

dictorum enervationem aliqualem, aut perturbationem cedere posset, quavis auctoritate attemptare vel acceptare praesumerem quovis modo. In tantum utique praemissorum praetextu regiae indignationis aculei me juri Coronae suae et regni legibus detrahentem iniquam necnon status et praerogativae suorum contemptorem arguebant adversum, quod nedum jacturam bonorum mearum quamplurium, verum etiam occupationem et subtractionem possessionum, libertatum, et jurium episcopatus Dunolmensis mihi commissi non vano timore metui, sed tanquam ex plerisque perspicuis indiciis et imminentibus periculis debui verisimiliter perhorrere, propter quae ab ulteriori informatione seu executione quacunque in hac parte omnino desistere sum compulsus ; super quo dignetur vestra sanctitas compassione paterna me habere benignius excusatum. Sanctitatem vestram incolumem conservet altissimus ad ecclesiae suae sanctae regimen et munimen. Datum apud Stokton xxv° die mensis Septembris, anno gratiae millesimo ccc^mo quadragesimo tertio, meae vero consecrationis decimo.

Memorandum of Grant of Vicarage of Bedlington to R. Stapelton (3 Oct., 1343).

Memorandum quod tertio die mensis Octobris, Anno Domini millesimo trescentesimo quadragesimo tertio, venerabilis pater dominus Ricardus Dei gratia Episcopus Dunelmensis constitutus personaliter in manerio suo de Northalverton, Eboracensis dioecesis, commendavit vicariam ecclesiae de Bedlyngton' suae Dunelmensis dioecesis vacantem, domino Roberto de Stapelton presbitero, ad tempus quadrimestrae duraturam,* vicariae praedictae utilitate suadente, et commisit venerabili viro magistro Edmundo Howard, archidiacono suo Northumbriae tunc coram eo personaliter existenti potestatem specialem ad recipiendum juramentum dicti domini Thomae presbiteri, quod fructus, proventus, et obventiones ad ipsam vicariam, dicto durante termino, spectantes quovismodo, administraret fideliter, ac computaret et responderet dicto domino episcopo de receptis hujusmodi cum in hac parte fuisset congrue dictus Memorandum.

* Ad tempus quadrimestrae duraturam. Does this mean that Bury granted Bedlington to R. of Stapelton for a period of only four months ? This word 'quadrimestris' occurs also in John de Janua (Hoffman, v. 'Quadrimensis').

presbiter requisitus. Praesentibus tunc ibidem domino Thoma Surtays, milite, magistro Willelmo de Siluerton (?), vicario de Acley, et aliis.

"Provision" for P. de Kilnese (13 Oct., 1343).

Memorandum. Memorandum quod xiij° die mensis Octobris, Anno Domini proxime supradicto, venerabilis pater dominus Ricardus Dei gratia Dunelmensis Episcopus executor seu provisor deputatus ad providendum Philippo de Kilnese pauperi presbitero Eborensis dioecesis de beneficio spectante ad collationem vel praesentationem dilectorum filiorum Prioris et Conventus Prioratus de Kirkham, ordinis Sancti Augustini, Eborensis dioecesis in civitate vel dioecesi Dunolmensi vacante, siquod ad praesens vacat vel quam primum se ad id obtulerit facultas, dilecto filio Archidiacono nostro Dunolmensi ac religiosis viris Abbati de Melsa* Ordinis Cisterciensis, et Priori de Bridlyngton' Ordinis Sancti Augustini Eboracensis dioecesis conjunctim et divisim commisit exequendas secundum formam et tenorem mandati, ut patet in proximo folio praecedenti.

Fragment of a Letter from York (11 Jan., 1344).

. . . . . .†
et dictae curiae consuetudinem processurum facturum ulterius et recepturam quod justitia suadebit. Et vos defensioni dictae causae dictis die et loco intersitis si vestra videritis interesse. De die vero receptionis praesentium inhibitionis citationis et executionis inde factarum modo et forma earundem, nobis vel commissario nostro ad dictos diem et locum constare facietis distincte et aperte per vestras patentes literas harum seriem continentes; scituri quod super porrectione praesentium vobis in eventu facienda, latori earundem nuntio nostro in hac parte deputato et jurato, adhibebimus plenam fidem. Datum Ebor. undecimo die mensis Januarii Anno Domini millesimo ccc^mo quadragesimo tertio. Quarum auctoritate literarum eidem domino Thomae de Morpath, omnibusque aliis et singulis quibus jus exigit, fecimus per . . . . . Officiarium Archi-

* Melsa, or Meaux, an abbey in Holderness, Yorkshire.

† Two or more leaves have been lost out of this document at some time before the present numbering of the eight leaves. This fragment is in another handwriting.

diaconi nostri Northumbriae vicesimo sexto die mensis Januarii supradicti, anno domini praedicto, inhiberi ne pendente in dicta curia praefatae appellationis causa, quicquam ea occasione in dictae partis appellantis praejudicium attemptaret vel attemptarent, faceret aut facerent quomodolibet attemptari, quominus ipsa pars appellans prosecutionem, prout justum fuerit, appellationis suae liberam habeat supradictae. Citarique fecimus peremptorie eodem xxvj° die per . . . . . Officialem praedictum eundem dominum Thomam in villa Novi Castri nostrae dioecesis prout per literas certificatorias ipsius . . . . . Officialis apparuit quod idem Thomas coram vobis vel commissario vestro, die et loco contentis in vestris literis suprascriptis, compareret in praedictae appellationis causa, secundum ipsius qualitatem et naturam, ac dictae curiae consuetudinem processurus, facturusque ulterius et recepturus quod justitia suadebit. De modo tamen et forma inhibitionis citationis et executionis praedictarum per supradicti Officialis Northumbriae literas certificatarias praedictas, nihil ulterius recipimus propter quod et etiam temporis brevitatem eidem . . . . . Officiali vel alteri ad plenius nos certificandum de praemissis rescribere nequivimus ista vice. Super ulteriori igitur executione praemissorum, nos habere velitis benignius excusatos. Datum apud Aukeland xxix° die mensis Januarii, Anno Domini supradicto, et nostrae consecrationis decimo.

Commission to the Bishop of Bisaccia to ordain (20 Feb., 1344).

Commissio super ordinibus conferendis.

Venerabili in Christo patri domino Ricardo Dei gratia Bisaciensi* Episcopo, Ricardus ejusdem permissione Dunelmensis Episcopus, salutem et fraternam in Domino caritatem. De vestra devotione sincera et circumspecta industria plenam in Domino fiduciam optinentes, ad ordinandum ad omnes ordines sacros et non sacros hac instanti die Sabbati quatuor temporum in prima septimana quadragesimae proxime futurae, in ecclesia nostra cathedrali Dunelmensi quoscumque beneficiatos et religiosos nostrarum civitatis et dioecesis praedictarum, necnon alios ejusdem civitatis et dioecesis ac aliarum

* Of Bisacium (Bisaccia) "urbecula Italiae" (Hoffman), in the old Neapolitan territory.

civitatum et dioecesum [*sic*] pro quibus literas nostras vobis direxerimus speciales. Vobis liberam tenore praesentium concedimus facultatem, vices nostras in praemissis et nostri executionem officii plenarie committentes testimonio praesentium quas sigilli nostri impressione fecimus communiri. Valeat vestra paternitas in Domino per tempora feliciter successiva. Datum in castro nostro Dunolmiae xx° die mensis Februarii, Anno Domini millesimo ccc^mo^ quadragesimo tertio, et nostrae consecrationis undecimo.

Receipt of £10 due to the Bishop from St. Nicholas' Church, Newcastle-on-Tyne (22 Feb., 1344).

Pateat universis per praesentes quod nos Ricardus permissione Divina Dunelmensis Episcopus recepimus de Priore Karliolensi per manus Willelmi de Qhwalton', procuratoris ejusdem, decem libras sterlingorum, nomine annuae pensionis nobis debitae de ecclesia beati Nicholai in Novo Castro pro termino Sancti Martini ultimo praeterito. Recepimus etiam ab eodem Priore per manus ejusdem Willelmi, quatuor libras nobis debitas nomine cujusdam annuae pensionis pro ecclesia de Qhwytingham* de termino Sancti Michaelis ultimo elapso; de quibus decem libris et quatuor libris fatemur nos esse pacatos, et dictum Priorem inde acquietamus per praesentes. In cujus rei testimonium sigillum nostrum praesentibus est appensum. Datum in castro nostro Dunelmensi xxij° die mensis Februarii, Anno Domini millesimo ccc^mo^ quadragesimo tertio, et nostrae consecrationis undecimo.

Dispensation as to Illegitimacy of J. Lyndesay (14 Feb., 1344).

ispensatio
ıper defectu
atalium
ohannis de
yndesay.

Ricardus, permissione divina Dunelmensis Episcopus, dilecto filio Johanni de Lyndesay, clerico nostrae dioecesis, salutem gratiam et benedictionem. Cum per inquisitionem legitimam nobis constet quod tibi mores et merita suffragantur ad dispensationis gratiam optinendam super defectu natalium quem pateris, de soluto genitus et soluta, et super eo quod te fecisti absque dispensatione

* Qhwytingham is Whittingham Vicarage in Northumberland, not far from Alnwick.

ad minores ordines promoveri, tibi pro commissis tuis in hac parte primitus injuncta poenitentia salutari, tecum juxta tenorem et formam literarum venerabilis patris et domini domini Gaucelini* Dei gratia Albanensis Episcopi, domini papae poenitentiarii, nobis in hac parte directarum, quae sic incipiunt; "Venerabili in Christo patri . . . . . Dei gratia Episcopo Dunelmensi, vel ejus vicario in spiritualibus, Gaucelinus, miseratione divina Episcopus Albanensis, salutem et sinceram in Domino caritatem," et sic terminantur; "Datum Avinion', iiij° non. Septembr. Pont. domini Clementis papae vj^ti anno secundo," quas penes te dimisimus conservendas tam ad majores quam ad minores ordines et in omnibus aliis dispensamus. In cujus rei testimonium sigillum nostrum fecimus hiis apponi. Datum in castro nostro Dunelmensi xiiij° die mensis Februarii, Anno Domini m°ccc^mo xliij°, et nostrae consecrationis undecimo.

Dispensation for T. Penchier of the same kind (24 Feb., 1344).

Pateat universis per praesentes quod nos Ricardus, permissione Divina Dunelmensis Episcopus, cum Thoma Penchier filio Willelmi Penchier nostrae dioecesis, de soluto procreato et soluta, ad receptionem minorum ordinum auctoritate nostra ordinaria in forma juris dispensavimus, et ipsum ad simplicia beneficia quantum possemus de jure habilitavimus. In cujus rei testimonium sigillum nostrum fecimus hiis apponi. Datum in castro nostro Dunelmensi xxiiij° die mensis Februarii, Anno Domini millesimo ccc^mo quadragesimo tertio, et nostrae consecrationis undecimo. [Dispensatio consimilis.]

Will of Cecilia Underwod (21 Feb., 1344).

In Dei nomine [etc., as in *Wills and Inventories*, Surtees Society, Vol. ii, p. 23]. Et ad istum testamentum meum fideliter exequendum tales ordino et constituo executores meos, videlicet Johannem de Nesbyt, Johannem Vnderwod, et Johannem de Heworth. Testamentum Ceciliae Vnderwod uxoris Willelmi de Dunolmia mercatoris.

Die vicesima prima mensis Februarii, Anno Domini millesimo ccc^mo quadragesimo tertio, Johanne de Nesbyt, Approbatio ejusdem.

* Gaucelinus (or Guncelinus, as Le Neve reads it) was at this time Prebendary of Driffield in the Diocese of York.

Johanne Vnderwod, et Johanne de Heworth, executoribus testamenti Ceciliae nuper uxoris Willelmi de Duresme mercatoris defunctae, in dicto testamento huic cedulae annexo nominatis, constitutis personaliter coram nobis Ricardo, permissione Divina Dunelm. Episcopo, in ecclesia nostra Cathedrali pro tribunali sedente, insinuatoque et probato testamento praedicto, ac pronunciato per nos legitime pro eodem, administrationem bonorum omnium dictum contingentium testamentum ubicunque in nostris civitate et dioecesi existentium, committi fecimus in forma juris Johanni de Heworth executori praedicto, et domino Nicholao parochiali presbitero ecclesiae de Derlyngton', eidem auctoritate nostra adjuncto loco Johannis de Nesbyt et Johannis Vnderwod praedictorum, qui onus administrationis hujusmodi subire palam publice et expresse recusarunt. In quorum testimonium sigillum nostrum fecimus hiis apponi. Datum die mensis anno et loco supradictis.

Citation of Roger of Selby, who claims to be Vicar of Tynemouth (27 Feb., 1344).

Citatio vicarii de Tynemuth super exhibitione tituli sui facienda.

Ricardus, permissione Divina Dunelmensis Episcopus, dilecto filio magistro Johanni de Hirlawe salutem gratiam et benedictionem. An dominus Rogerus qui se dicit vicarium esse perpetuum ecclesiae parochialis de Tynemouth nostrae dioecesis sufficientem titulum in eadem vicaria habeat, et an idem dominus Rogerus possessioni ejusdem vicariae minus canonice jam incumbat, certis ex causis ad id nos moventibus certiorari volentes, vobis mandamus, firmiter injungentes quatinus citetis seu citari faciatis peremptorie dictum dominum Rogerum quod coram nobis vel nostris commissariis seu commissario nostro in Galilea Dunolmensi die Lunae proximo post festum beati Gregorii papae proxime venturum compareat, titulum per quem dictam vicariam tenet, et quicquid rationabile habet super suis assecutione et detentione vicariae praedictae, exhibiturus, propositurus, et ostensurus, ulteriusque facturus, responsurus, et recepturus in praemissis et praemissa concernentibus prout dictaverit ordo juris. Terminum vero praedictum propter maris periculum* subditorum nostrorum praedictae ecclesiae

* The parties involved would go by sea from Tynemouth either to Gateshead or Bishop Wearmouth. Yet the Bishop does not give them a long delay "propter maris periculum," for his citation is dated 27 Feb., 1344, and St. Gregory's Day was 12th March.

parochianorum ad praesens ita duximus moderandum. Et quid feceritis in praemissis, nos aut commissarios nostros seu commissarium nostrum dictis die et loco distincte et aperte certificetis per literas vestras patentes, harum seriem continentes. Datum apud Aukeland, xxvij° die mensis Februarii, Anno Domini millesimo ccc^mo quadragesimo tertio, et nostrae consecrationis undecimo.

Commission in the Same Case (27 Feb., 1344).

Commissio facta super citatione praecedente.

Ricardus, permissione Divina Dunolmensis Episcopus, dilectis filiis Archidiaconis nostris Dunelmiae et Northumbriae salutem gratiam et benedictionem. Nuper ad nostrum pervenit auditum, quod dominus Rogerus de Selby, qui se dicit vicarium esse perpetuum ecclesiae parochialis de Tynemuth nostrae dioecesis, sufficientem titulum in eadem vicaria non habet, sed de facto possessioni ejusdem vicariae minus canonice jam incumbit; et hac occasione praefatum dominum Rogerum quod coram nobis vel nostris commissariis seu commissario nostro, die Lunae proximo post festum Sancti Gregorii papae proxime futurum in Galilea Dunelmensi compareat, citacione canonica fecimus evocari, titulum per quem dictam vicariam tenet et quicquid rationabile habet super assecutione et detensione vicariae praedictae exhibiturus, propositurus, et ostenturus, ulteriusque facturus, responsurus, et recepturus in praemissis et praemissa concernentibus, prout dictaverit ordo juris. De vestris circumspectione et industria plenius confidentes, ad cognoscendum et procedendum in toto praedicto negotio, et ipsum negotium plene examinandum et instruendum usque ad finalem ipsius negotii diffinitionem, quam nobis specialiter reservamus, vobis vices nostras conjunctim et divisim committimus cum cujuslibet cohercionis canonicae potestate, donec ipsas ad nos duxerimus revocandas. Valete. Datum in manerio nostro de Aukeland, penultimo die mensis Februarii, Anno Domini millesimo ccc^mo quadragesimo tertio, et nostrae consecrationis undecimo.

Prorogation of the Commission as to Roger of Selby (11 March, 1344).

Prorogatio commissionis praecedentis.

Ricardus, permissione Divina Dunolmensis Episcopus, dilectis filiis Archidiaconis nostris Dunelmiae et Northum-

briae salutem gratiam et benedictionem. Licet negotium quod inter nos ex officio nostro procedentes et dominum Rogerum de Selby, qui se dicit vicarium esse perpetuum ecclesiae parochialis de Tynemuth nostrae dioecesis, super insufficientia tituli per quem dictam vicariam tenet verti speratur vobis examinandum et instruendum sub certa forma commiserimus, ac dictum dominum Rogerum hac occasione ad comparendum coram nobis vel commissariis nostris seu commissario nostro in Galilea Dunolmensi die Lunae proximo post festum beati Gregorii papae proxime futurum pro termino peremptorie fecerimus canonice evocari, nos tamen, certis ex causis dictum terminum peremptorie per vos ulterius duximus prorogandum. Vobis igitur mandamus conjunctim et divisim, quatinus dictum diem Lunae usque ad proximum diem juridicum post festum Nativitatis beati Johannis Baptistae proxime futurum canonice prorogetis, praefigentes parti dicti domini Rogeri eundem diem juridicum superius nominatum pro termino peremptorio et praeciso ad comparendum in Galilea Dunolmensi coram nobis seu vobis vel aliis commissariis nostris seu commissario nostro in hac parte, facturum et recepturum omnia et singula quae tenor citationis nostrae praedictae exigit et requirit. Valete. Datum apud Eborum xj° die mensis Martii, Anno Domini m° ccc^mo quadragesimo tertio, et nostrae consecrationis undecimo.

Archdeacon Howard to be created Official of Durham (3 Feb., 1344).

reatio Officialis Dunolmensis dmundo Howard utriusque juris professori, et rchidiacono Northumbriae. [In a late hand.]

Ricardus permissione Divina Dunolmensis Episcopus, dilecto clerico nostro magistro Edmundo Howard, utriusque juris professori, salutem gratiam et benedictionem. De vestris circumspectione et industria plenam fiduciam reportantes, te Officialem* nostrum Dunolm. creamus et deputamus, concedentes tibi potestatem et auctoritatem specialem ad inquirendum, cognoscendum, procedendum, puniendum, et reformandum, interloquendum, diffiniendum, et exequendum, super criminibus, excessibus, et defectibus subditorum nostrorum regularium et secularium, clericorum et laicorum quorumcunque nostrae Dunolmensis dioecesis, ad exigendum insuper et recipiendum canonicam obedientiam juratoriam, et aliam obedientiam

* This document gives the chief duties of a bishop's official. Ducange says of them that "proprie *Officiales* appellantur judices Episcopales, seu Episcoporum, in quos acrius invehitur Petrus Blesensis (*Ep.*, xxv)."

qualemcumque a jure permissam a quibuscumque subditis nostris, clericis, religiosis, et secularibus supradictis, vices nostras committimus, cum cujuslibet cohercionis canonicae potestate, donec eas ad nos duxerimus revocandas. Datum in manerio nostro de Aukeland, tertio die mensis Februarii, Anno Domini millesimo ccc^{mo} quadragesimo tercio, et nostrae consecrationis decimo.

Dispensation for Illegitimacy of W. de Faloudon (28 Feb., 1344).

Dispensatio super defectu natalium Willelmi de Faloudon.

Ricardus permissione divina Dunolmensis Episcopus, Willelmo de Faloudon, alias dicto de Rodum, acolito nostrae dioecesis salutem gratiam et benedictionem. Cum per inquisitionem legitimam nobis constet quod tibi mores et merita suffragantur ad dispensationis gratiam optinendam super defectu natalium quem pateris, de conjugato genitus et soluta et super eo quod te fecisti absque dispensatione ad minores ordines promoveri, tecum juxta tenorem et formam literarum apostolicarum nobis in hac parte directarum, quae sic incipiunt; "Clemens Episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri Episcopo . . Dunolm. salutem et apostolicam benedictionem," et sic terminantur, "Datum Avinione xj^{o} kl'n. August. Pontificatus nostri anno primo"; quas penes te dimisimus conservendas, in omnibus dispensamus. In cujus rei testimonium sigillum nostrum fecimus hiis apponi. Datum in manerio nostro de Aukeland, ultimo die mensis Februarii, Anno Domini millesimo ccc^{mo} quadragesimo tertio, et nostrae consecrationis undecimo.

Permission to the Durham Monks to celebrate Mass in private houses (30 Feb., 1344).

Licencia concessa monachis Dunolm. ad celebrandum in domibus privatis.

Ricardus, permissione divina Dunolmensis Episcopus, dilecto filio fratri Willelmo de Hautwesill, Suppriori ecclesiae nostrae cathedralis Dunolmensis, ac omnibus monachis loci ejusdem salutem gratiam et benedictionem. Fusis pro vobis precibus favorabiliter inclinati, ut in quocumque loco idoneo et honesto in Prioratu ecclesiae nostrae Dunolmensis seu alibi ubicumque infra nostras civitatem et dioecesim in articulo necessitatis positi fueritis, quominus divina obsequia ac missas in ecclesiis

parochialibus commode poteritis audire, altaria durante hujusmodi necessitatis articulo erigere valeatis decentia, in quibus missas in mensa consecrata vobis faciatis canonice celebrari, absque praejudicio juris alieni, tenore praesentium vobis concedimus licentiam specialem. Valete. Datum apud Aukeland, xxx°* die mensis Februarii, Anno Domini m° ccc^mo xliij, et nostrae consecrationis xj^mo.

Appointment of proctors to occupy the Church of Leek (12 March, 1344).

rocuratorium ctum ad grediendum t] occupandum ossessionem clesiae paro- ialis de Leek'.

Pateat universis quod cum ecclesia parochialis de Leek' Eboracensis dioecesis, et domini Dunelmensis Episcopi patronatus†, sit et fuerit per bonae memoriae dominum Willelmum, nuper Archiepiscopum Eboracensem episcopali mensae‡ Dunolmensi ad relevationem onerum episcopatui et Episcopo Dunelmensi incumbentium, ex causis legitimis discussis et approbatis, appropriata canonice; ac ipsa appropriatio per Decanum et Capitulum ecclesiae cathedralis beati Petri Ebor. approbata et acceptata, et etiam confirmata juris ordine qui requirebatur in praemissis omnibus observato, cum illa clausula quod cedente vel decedente domino Roberto de Spynay, ipsius ecclesiae de Leek tunc Rectore, Episcopus Dunolmensis, qui pro tempore foret, ipsam ecclesiam libere valeret ingredi, ac eam licite retinere:—Nos, Ricardus, permissione divina Dunolmensis Episcopus, de morte dicti domini Roberti certiores effecti, dilectos nobis in Christo magistrum Willelmum de Alverton, vicarium ecclesiae de Akley § nostrae dioecesis, et Johannem Hillary, nostros veros et legitimos procuratores, ac utrumque eorum per se et in solidum ita quod non sit melior conditio occupantis, sed quod unus eorum inceperit, alter eorum prosequi valeat et finire ad ingrediendum nomine nostro ecclesiam de Leek supradictam, ac possessionem corporalem ejusdem cum suis juribus et pertinentiis apprehendendum et nanciscendum, ipsamque posses-

* How came there to be thirty days in February in 1343–4?

† William of Melton, Archbishop of York from 1316 to 1340, was probably the Willelmus here mentioned; though it might have been William Greenfield (1304–1316).

‡ Mensa, provision; see Ducange. "Mensa, quicquid ex bonis alicujus est, bona ipsa, patrimonium, dominicum, denique quidquid *ad mensam instruendam*, i.e. ad vescendum, seu ad vitae commoda necessarium est aut conducit."

§ Akley, or Aycliffe, was a church appropriated to the Durham House, and William of Alverton, M.A., was appointed vicar there in 1342.

sionem continuandum et retinendum, necnon ad alia omnia et singula faciendum quae in praemissis et circa praemissa fuerint oportuna, etiam si mandatum exigant speciale, ordinamus, facimus, et constituimus per praesentes; ratum habituri et firmum quicquid magister Willelmus et Johannes praefati seu alter eorum duxerint seu duxerit faciendum in praemissis, et quolibet praemissorum. In quorum testimonium sigillum nostrum fecimus hiis apponi. Datum Ebor. xij° die mensis Martii, Anno Domini millesimo ccc^mo quadragesimo tertio, et consecrationis nostrae undecimo.

Commission to the Bishop of Bisaccia to ordain (23 March, 1344).

Commissio pro ordinibus conferendis

Venerabili in Christo patri domino Ricardo Dei gratia Bisaciensi Episcopo Ricardus eadem permissione Dunolmensis Episcopus, salutem et fraternam in Domino caritatem. De vestra devotione sincera et circumspecta industria plenam in Domino fiduciam optinentes ad ordinandum ad omnes ordines sacros et non sacros in sabbato sancto paschae proximo jam futuro in ecclesia nostra cathedrali Dunelm. quoscunque beneficiatos et religiosos nostrarum civitates et dioecesis quos . .* Officialis noster Dunolm. vobis ad ordines hujusmodi duxerit praesentare, necnon Johannem de Happelesthorp clericum nostrum Ebor. dioecesis, latorem praesentium vobis liberam tenore praesentium concedimus facultatem vices nostras in praemissis et nostri executionem officii plenarie committentes testimonio praesentium, quas sigilli nostri impressione fecimus communiri. Valeat vestra paternitas in Domino per tempora feliciter successiva. Datum in manerio nostro de Hoveden 23° die Mensis Martii, Anno Domini 1343° et nostri (*sic*) consecrationis undecimo.

Commission to Enquire into Leek Church and Manse (23 March, 1344).

Commissio pro examinatione ordinandorum.

Ricardus, permissione Divina Dunelmensis Episcopus, dilecto filio . . Officiali nostro Dunelmensi salutem gratiam et benedictionem. Quia venerabili in Christo patri fratri Ricardo, Dei gratia Bisanciensi Episcopo, ad ordinandum ad omnes ordines sacros et non sacros in sabbato sancto

* Two dots in this place in the MS.

Paschae proxime jam venturo, in ecclesia nostra cathedrali Dunelmensi quoscumque beneficiatos et religiosos nostrarum civitatis et dioecesis quos ad ordines hujusmodi sibi duxeritis praesentandos, vobis mandamus quatinus omnes et singulos hujusmodi beneficiatos et religiosos in forma juris diligenter examinetis, an videlicet sint ydonei, et de omnibus circumstantiis oportunis praefatum negotium contingentibus, praesentatis etiam una cum aliis quos inveneritis ydoneos, praefato patri, Johannem de Happelesthorp' clericum nostrum, latorem praesentium, Ebor. dioecesis, ad ordinem diaconatus dicto die recipiendum, cujus promotionem in nos nuper recepimus gratiose; super quibus omnibus, ac de nominibus omnium et singulorum quos dictus venerabilis pater dicto die Sabbati ordinaverit, et ad quos ordines, ac de omni eo quod feceritis in praemissis, per dictum Johannem de Happelesthorp', clericum nostrum, nos certificetis per literas vestras clausas harum seriem et praemissa continentes. Valete. Datum in manerio nostro de Hoveden, xxiij° die mensis Martii, Anno Domini millesimo ccc^mo quadragesimo tertio, et nostrae consecrationis undecimo.

Enquiry as to the Conditions of Leek Church, etc. (23 March, 1344).

aquisitio super efectibus omorum.

Ricardus, permissione divina Dunolmensis Episcopus, dilecto filio . . . Officiali jurisdictionis nostrae de Alvertonshire, salutem gratiam et benedictionem. De defectibus cancelli, librorum, et aliorum ornamentorum ecclesiae de Leek,* nostrae dioecesis, ac mansi, domorum, et aliorum pertinentium ad eandem certis ex causis certiorari volentes, vobis committimus et firmiter injungendo

* This 'Leek' is a parish in the old Alvertonshire, not far from Thirsk; it is now spelt 'Leake,' and is a vicarage, no longer a rectory. This document is interesting, as showing the old way of Dilapidations. The question as to whether Rector Spynay had received anything from his predecessors in the living to be spent on repairs, etc., and if so spent, points to an usage, if not a system, of keeping church property in good order. In Bury's days the living of Leake was in the hands of the Bishop of Durham. In 1344 Bury presented to it Dr. John Applethorp to be vicar. The rectory had been reserved in 1330 to the Bishop's table, "appropriated (says Archbishop de la Zouche) to the board of the Bishop of Durham," so that this inquiry as to the state of the church and chancel in March, 1344, shows that Robert Spynay was the last rector. The deed as to Applethorp's appointment seems to show that the care of the chancel was to be a charge on the vicarage.

mandamus, quatinus per viros fide dignos juratos per quos rei veritas melius sciri poterit et inquiri, vocatis ad id seu praemunitis hiis qui in hac parte praemuniendi fuerint aut vocandi, cum diligentia debita inquiratis si qui defectus in praefatis cancello, libris, ornamentis, manso, domibus, et aliis, tempore quo dominus Robertus de Spynay, quondam rector ejusdem, dictam ecclesiam tenuit, et postea a tempore vacationis ejusdem ecclesiae imminebant, qui et quales et pro quanto singuli defectus hujusmodi poterunt reparari, utrum idem dominus Robertus aliquid de bonis praedecessorum suorum in eadem ecclesia receperat pro defectibus temporibus praedecessorum suorum imminentibus reparandis, quid et quantum apposuerat in reparatione defectuum eorundem, et de singulis circumstantiis consuetis; certificantes nos super praesentis executione mandati quam citius poteritis distincte et aperte ad singulos respondendo articulos per vestras patentes literas quae harum seriem repraesentent. Datum in manerio nostro de Hoveden', xxiij° die mensis Martii, Anno Domini millesimo ccc^mo quadragesimo tertio, et nostrae consecrationis undecimo.

Letter to a Cardinal as to Bamborough Church (24 March, 1344).

Litera cuidam Cardinali directa.

Reverendissime pater et domine praecarissime; cum pro quibusdam negotiis amicorum nostrorum Prioris et conventus Sancti Oswaldi de Nostell,* ordinis Sancti Augustini, Ebor. dioecesis, domino nostro summo Pontifici supplicando scribamus, et praesertim cum ecclesia parochiali(s) de Bamburgh,† nostrae Dunolmensis dioecesis juxta confinium seu marchiam regni Scotiae situata, eisdem religiosis ab olim in usus concessa proprios, per hostiles Scotorum incursus sic in redditibus et proventibus minuatur, quod dicti religiosi, qui ex ipsius ecclesiae redditibus majorem partem sustentationis suae habere consueverant, vix quartam partem soliti redditus jam inde poterunt obtinere, quatinus eorundem religiosorum

* St. Oswald's Convent, of Nostell, is near Pontefract, a wealthy house at the time of the Dissolution, valued in King Henry VIII's books at £606 9*s.* 3*d.*

† Bamborough is situated on the coast of Northumberland, and was always liable to raids of the Northmen. It was originally a royal borough, now there is only a castle and a village.

depressioni compatiens et inopiae, ecclesias parochiales de Wynequik et Lemyngton', Couentriae et Lichfeldiae dioecesis, ad ipsorum praesentationem spectantes, quarum quaelibet in fructibus et redditibus annuis summam xl marcarum sterlingorum, secundum taxationem decimae, non excedit, eisdem in proprios usus concedere dignetur suae benignitatis apostolicae plenitudo; paternitati vestrae, reverendissime, eorundem religiosorum negotia specialiter commendamus, eadem si placeat affectuosius quo possumus deprecantes, quatinus ipsa negotia nostrorum interventu rogaminum specialius habere recommendata dignemini, et eorundem, si placeat, expeditionem prosperam et felicem erga dominum nostrum summum Pontificem memoratum efficacius promovere. Paternitatem vestram reverendissimam conservet Omnipotens per tempora prospera et longaeva. Scriptum apud Hoveden' Ebor. dioecesis, xxiiij° die mensis Martii.

[The following marginal notes are in a hand of the seventeenth century. "N.B. Est de Bambrough appropriat. Priorat. de Nostel Ebor. dioc. juxta Castellum Pontefracti; vide Monastic. Angl. vol. i (read ii), pag. 33, 34, 36. Reg^{m} in Bibl. Cotton (read Hatton), ibm., p. 37.]

Letter of Edward III to arrest ships at Gt. Yarmouth (20 Aug., 1344).

Breve domini Regis pro navibus attachiandis.

Edwardus, Dei gratia Rex Angliae et Franciae et dominus Hiberniae, dilectis et fidelibus suis Johanni de Montgomeri, Johanni de Percebrigg', Willelmo atte Wode servienti suo ad arma, et Willelmo de Whiteby de Jernemuth, salutem. Sciatis quod cum nuper assignaverimus vos conjunctim et divisim ad omnes naves de flota boriali, quarum nomina in quodam rotulo vobis sub pede sigilli nostri misso continentur, et quae, pro eo quod quaedam earum ad passagia nostra ac magnatum et aliorum fidelium nostrorum ad partes Britanum juxta proclamationes et praemunitiones (*sic*) inde per nos factas non venerunt, et quaedam earundem navium nobiscum et cum magnatibus et aliis fidelibus nostris praedictis ad dictas partes Britanum nuper transeuntes, exinde ab obsequio nostro sine licentia recesserunt, [et] forisfacturam nostram incurrerunt, arestandum, et ad dominos magistros et marinarios earundem navium, una cum bonis et rebus existentibus in eisdem ubicumque

inventae forent, tam infra libertates quam extra, capiendum, et ad eadem naves et bona salvo et absque distractione aliqua custodiendum, et dominos magistros et marinarios navium illarum in prisonis nostris detineri faciendum, quousque aliter ordinaverimus de eisdem, necnon ad inquirendum per sacramentum proborum et legalium hominum de comitatibus Essexiae, Norffolciae, Suffolciae, Cantebrigiae, Lincolniae, Eboraci, et Northumbriae, tam infra libertates quam extra, per quos rei veritas melius sciri posset, de omnibus aliis navibus in dicto rotulo non specificatis, quae ad veniendum ad passagia praedicta per proclamationes generales praemunitae, vel etiam de mandato nostro, vel alio modo arestatae fuerunt, et ad eadem passagia non venerunt, necnon de illis quae de dicto obsequio a dictis partibus Britanum sine licentia recesserunt, et ad omnes quas per inquisitiones hujusmodi invenire possetis in forma praedicta praemunitas vel arestatas* fuisse, et se de dictis passagiis retraxisse, vel de eodem obsequio sine licentia recessisse, una cum dominis magistris et marinariis earundem, ac omnibus bonis et rebus in eis existentibus, similiter capiendum et arestandum, et salvo et secure in forma praedicta custodiri faciendum, et ad fines seu redemptiones de omnibus dominis magistris et marinariis hujusmodi fines seu redemptiones facere volentibus juxta quantitatem delicti sui in forma vobis per nos commissa, ac etiam securitatem de solutione dictorum finium seu redemptionum faciendum recipiendum et ad omnes illos qui hujusmodi fines vel redemptiones fecerunt, a prisonis quibus sic detenti fuerunt, una cum navibus et bonis suis deliberandum, ac etiam ad inquirendum de gestibus Maiorum et ballivorum portuum et locorum in dicto rotulo contentorum, quibus per diversa brevia mandavimus, quod omnes naves praedictas in eisdem portubus et locis existentes, una cum dominis magistris et marinariis earundem, et bonis in eis existentibus, similiter arestarent, et sub aresto detinerent, quousque aliud inde praecepissemus; qualiter in executione mandatorum eorundem se gesserunt, et de expeditione per ipsos facta in hac parte, et ad quaedam alia in literis nostris patentibus vobis inde confectis contenta, faciendum et explendum, prout in eisdem literis plenius continetur. Et, quia, propter

* Arestare; in Old English this word was always spelt 'to arest'; the second *r* perhaps came in from the French form, *arrester*.

quasdam dubitationes quae in commissione nostra praedicta vobis sic facta intervenerunt, executio ejusdem nondum plene facta existit, ut accepimus, nos ad declarationem dubitationum praedictarum assignavimus vos conjunctim et divisim ad omnes hujusmodi naves portagii viginti doliarum et ultra nondum arestatas, quas per inquisitiones legitimas per vos in hac parte faciendas de praemissis culpabiles invenire poteritis, una cum corporibus dominorum magistrorum et marinariorum earundem, arestandum, et salvo, ut praemittitur, custodiri faciendum, et ad fines seu redemptiones de eis in forma praedicta, juxta quantitatem delicti sui, recipiendum, et ad omnes illos qui hujusmodi fines vel redemptiones fecerint, a prisonis quibus sic detenti fuerint, una cum navibus et bonis suis, deliberandum, et ad omnes fines et redemptiones sic factos et faciendos ad opus nostrum sine dilatione levandum et colligendum; ita quod de denariis inde provenientibus nobis respondeatur ad mandatum nostrum, et ad omnia terras et tenementa omnium dominorum magistrorum et marinariorum navium praedictarum, coram vobis vel aliquo vestrum juxta praemunitiones eis per vos vel aliquem vestrum inde faciendas comparere recusantium, in manum nostram capiendum, et vicecomitibus nostris comitatuum in quibus terrae et tenementa illa fuerint per indenturas inde modo debito conficiendas, liberandum, custodienda quousque nobis de forisfacturis nobis in hac parte pertinentibus fuerit plenarie satisfactum; necnon ad omnes Maiores et ballivos quorumcunque portuum et locorum praedictorum qui mandata nostra praedicta eis sic directa receperunt et ea executi non fuerunt, ac etiam omnes rebelles et contrariantes in hac parte capiendum et arestandum, et in prisonis nostris salvo custodiri faciendum, quousque de eis per nos et consilium nostrum aliter fuerit ordinatum. Et ideo vobis mandamus quod omnia et singula praemissa faciatis et exequamini in forma praedicta, salvis nobis amerciamentis inde provenientibus. Damus autem vicecomitibus, ballivis, ministris, et omnibus fidelibus nostris comitatuum praedictorum tenore praesentium in mandatis, quod vobis et cuilibet vestrum in executione praemissorum intendentes sint, consulentes, et auxiliantes, quotiens et prout vos vel aliquis vestrum, eis vel eorum alicui scire feceritis ex parte nostra, et quod iidem vicecomites ad certos dies

et loca quos eis scire facietis venire faciant, videlicet quilibet eorum infra ballivam suam coram vobis et quolibet vestrum, tot et tales probos et legitimos* homines de ballivis suis per quos rei veritas in praemissis melius sciri poterit et inquiri, et quod omnes illos quos sic arestaveritis, et etiam omnia terras et tenementa, bona et catalla, quae ex causis praedictis in manum nostram capi feceritis, a vobis per indenturas praedictas recipi, aut et dictos arestatos in prisonis nostris detineri, et dicta terras et tenementa, bona et catalla, ad opus nostrum custodiri faciant in forma supradicta. In cujus rei testimonium has literas nostras fieri fecimus patentes. Teste meipso, apud Westmonasterium, xx° die Augusti Anno regni nostri Angliae decimo septimo, regni vero nostri Franciae quarto.

Commission for the Execution of the above letter (8 April, 1344).

Commissio domini super executione brevis praecedentis.

Ricardus Dei gratia Dunelmensis Episcopus dilectis nobis in Christo domino Johanni de Montgomeri, militi, Willelmo de Mordon, vicecomiti nostro Dunelmensi, Willelmo atte Wode, servienti ad arma, et Willelmo de Whiteby de Jernemuth, salutem. Quia dominus noster Angliae et Franciae Rex illustris, suis literis nos rogavit, ut in negotiis infrascriptis ipsum dominum nostrum in villa de Hertilpol, et locis aliis libertatis nostrae tangentibus essemus auxiliantes, favorabiles, ac etiam consulentes, nos, rogatui annuentes eidem, ut tenemur, ad omnes naves portagii viginti doliorum et ultra nondum arestatas in portu dictae villae seu alibi infra libertatem ipsam existentes, quas per inquisitiones legitimas per vos in hac parte faciendas ad passagia dicti domini nostri ac magnatum, aliorumque suorum fidelium ad partes Britanum, juxta proclamationes et praemunitiones inde factas invenire poteritis non venisse, vel a partibus illis, et praefati domini nostri Regis obsequio, sine licentia recessisse, forisfacturam incurrentes, una cum corporibus dominorum magistrorum et marinariorum earundem navium, ac bonis omnibus et rebus existentibus in eisdem capiendum, arestandum, et salvo custodiri faciendum, necnon fines seu redemptiones ab eisdem juxta delicti sui quantitatem recipiendum et admittendum, ac omnes

* Or 'legales'; the MS. has only 'leg.'

illas qui fines et redemptiones hujusmodi fecerint a prisonis quibus detenti fuerint una cum navibus et ceteris bonis suis liberandum, omnesque fines et redemptiones hujusmodi factos et faciendos, sine mora colligendum et levandum, ac omnia terras et tenementa omnium dominorum magistrorum et marinariorum navium et libertatis praedictarum, coram vobis juxta praemunitiones eis debite per vos inde faciendas recusantium comparere, in manum nostram capiendum et servandum, quousque de forisfacturis in hac parte plenarie fuerit satisfactum, necnon omnes et singulos libertatis praedictae qui mandata nostra praemissa tangentia receperint exequenda, et ea non fuerunt executi, et alios quoscumque contradictores in hac parte seu rebelles capiendum arestandum et in prisonis nostris salvo et secure custodiri faciendum, quousque de illis per nos aliter fuerit ordinatum, vos conjunctim et divisim assignamus; ita tamen quod praefatus vicecomes noster sit unus vestrum ad praemissa et eorum quodlibet exequendum, quo absente, quicquam per vos alios ut praedicitur assignatos fieri volumus in hac parte. In quorum testimonium sigillum nostrum fecimus hiis apponi. Datum apud Hoveden, viij° die mensis Aprilis, anno Domini millesimo ccc^mo^ quadragesimo quarto, et nostrae consecrationis undecimo.

Appointment of Proctors for Parliament (10 April, 1344).

ocuratorium
o parliamento.

Excellentissimo principi ac suo domino reverendo suo, domino Edwardo Dei gratia Regi Angliae et Franciae illustri et domino Hiberniae, Ricardus permissione Divina Dunelmensis Episcopus, salutem in eo qui regibus dat regnare. Cum adversa tanta corporis valitudine detenti fuerimus atque simus, quod apud Westmonasterium in quindena Paschae proxime futura tractaturi super negotiis honorem Dei et ecclesiae Anglicanae salubreque regimen regni vestri, ac salvationem et defensionem ejusdem tangentibus, de quibus in vestris regiis literis nobis missis fit mentio, interesse personaliter non valemus, vel ad longinquas partes alias absque gravi corporis nostri periculo et verisimili metu mortis declinare; vestrae celsitudini regiae devotis precibus supplicamus, quatinus absentiam nostram personalem habere dignemini,

si libeat, ex causa praemissa quae puram continet, Deus novit, veritatem, favorabiliter in his et aliis excusatam. Venerabiles autem viros et discretos magistros Thomam de Bradewardyn* et Ricardum de Kilvyngton, sacrae paginae, ac Stephanum de Ketelbery, juris civilis professores, et dominos Willelmum de Emelton et Willelmum de Hemyngton clericos, procuratores, excusatores, ac nuncios nostros speciales ordinamus, facimus, et constituimus per praesentes; dantes et concedentes eisdem et eorum cuilibet in solidum, ita quod non sit melior conditio occupantis, sed quod unus eorum inceperit, eorum quilibet prosequi valeat et finire, plenam potestatem ac generale et speciale mandatum ad comparendum pro nobis et nomine nostro die et loco praedictis, cum continuatione et prorogatione dierum subsequentium et locorum, ac etiam allegandum et proponendum absentiae nostrae hujusmodi causam, ac fidem super ea si necesse fuerit faciendum, et quodcumque sacramentum licitum in animam nostram praestandum, necnon vobiscum, et cum praelatis ac aliis quos ibidem tunc contigerit interesse, tractandum, suumque consilium providum, considerata negotiorum arduitate praedictorum impendendum et consentiendum hiis quae tunc ex deliberatione communi ad honorem Dei et ecclesiae Anglicanae, ac utilitatem dicti regni et rei publicae concorditer fuerint ordinata, omniaque alia et singula faciendum, quae in praemissis et circa praemissa nobis incumbere dinoscuntur, et quae nos facere deberemus et possemus si personaliter ibidem tunc essemus; promittentes nos ratum firmum habituros et gratum, quicquid procuratores excusatores et nuncii nostri supradicti, vel eorum aliquis, fecerint seu fecerit in praemissis. In quorum omnium testimonium sigillum nostrum fecimus hiis apponi. Datum apud Hoveden, decimo die mensis Aprilis, Anno Domini millesimo cccmo quadragesimo quarto, et consecrationis nostrae undecimo.

Charter granted to T. Gray (10 April, 1344).

Ricardus, Dei gratia Dunelmensis Episcopus, Roberto de Calne, cancellario temporalitatis nostrae Dunolmensi

Carta domino Thomae Gray militi concessa.

* Thomas Bradwardin, "the profound doctor," was Confessor to Edward III; he was consecrated to be Archbishop of Canterbury in 1349, and died that same year, after holding the See little more than a month.

salutem. Sciatis quod de gratia nostra speciali pardonavimus dilecto nostro Thomae de Gray militi, filio Thomae de Gray jam defuncti, transgressionem quam idem pater suus fecit dum vixit in perquirendo quaecumque terras et tenementa quae de nobis tenentur in capite, licentia nostra super hoc non obtenta. Concessimus etiam eidem militi quod ipse feoffare possit Johannem de Bellyngham et Robertum Gray de Weperden' de omnibus terris et tenementis cum pertinentiis, quae praedictus miles de nobis tenet in capite, tam infra Episcopatum nostrum Dunelmensem quam extra; habendum et tenendum de nobis et successoribus nostris per servitia inde debita et de jure consueta. Et, quia miles praedictus ad partes exteras est iturus, ipsum quousque redierit in nostram protectionem suscepimus, una cum omnibus terris et tenementis suis ac rebus et bonis aliis quibuscumque in nostro regali dominio constitutis. De quibus omnibus et singulis volumus et mandamus quod eidem militi literas patentes in forma debita faciatis, sigillo nostro regio* consignatas. In quorum testimonium sigillum nostrum fecimus hiis apponi. Datum apud Hoveden', x^mo^ die mensis Aprilis, Anno Domino m^o^ ccc^mo^ quadragesimo quarto, nostrae vero consecrationis undecimo.

Letter for protection of T. Gray, Kt. (25 April, 1344).

Literа pro protectione habenda domino Thomae Gray, militi.

Ricardus Dei gratia Episcopus Dunolmensis omnibus ballivis et fidelibus suis ad quos praesentes literae pervenerint, salutem. Cum dilectus et fidelis noster dominus Thomas Gray, miles, in comitiva domini nostri Regis illustris ad partes transmarinas, ut intelleximus, sit noviter profecturus, sciatis nos ipsum dominum Thomam omnes terras, res, redditus, et omnes possessiones suas infra nostram libertatem regalem Dunolmiae existentes, in protectionem et defensionem nostram suscepisse. Et ideo vobis mandamus, quod praedictum dominum Thomam, res, redditus, et omnes possessiones suas praedictas, manuteneatis, protegatis, et defendatis, non inferentes eidem vel, quantum in vobis est, inferri per-

* In the margin some one has written, in a 17th or 18th century hand, "N.B. Sigillo n̄ro Regio." In the next document it is spoken of as a 'libertas regia.'

mittentes, dampnum, injuriam, molestiam, seu gravamen. Et volumus insuper quod idem dominus Thomas, durante protectione nostra praedicta, ratione alicujus placiti in curia nostra nullatenus occasionetur,* molestetur aliqualiter, seu gravetur. In cujus rei testimonium has literas nostras sibi fieri fecimus patentes usque ad festum Natalis Domini proxime futurum duraturas. Datum in manerio nostro de Hoveden, xxv° die mensis Aprilis, pontificatus nostrae anno undecimo.

COMMISSION TO THE ARCHDEACON OF NORTHUMBERLAND AS TO THE "PROVIDED" INCUMBENT OF NEUTON IN GLENDALE (2 May, 1344).

Commissio directa Archidiacono Northumbriae vel ejus Officiali super citatione cujusdam provisoris incumbentis possessioni vicariae de Neuton' in Glendale.

Ricardus, permissione Divina Dunolmensis Episcopus, dilecto filio Archidiacono nostro Northumbriae vel ejus Officiali, salutem gratiam et benedictionem. Cum dominus Willelmus de Wartre, capellanus, ad vicariam ecclesiae parochialis de Neuton' in Glendale, nostrae dioecesis, vacantem, et ad praesentationem religiosorum virorum Prioris et conventus de Kirkeham,† ordinis Sancti Augustini, Ebor. dioecesis, spectantem, prout per inquisitionem auctoritate nostra ordinaria in ea parte factam plene liquet, sit et fuerit nobis ordinario dicti loci praesentatus, ipsaque inquisitio publice et legitime facta pro praesentante sufficienter fecerit, ac, ipso etiam praesentato, quidam tamen dominus Philippus de Kilnese possessioni vicariae praedictae absque quocumque juris titulo incumbit, ut accepimus, jam de facto, vobis committimus et sub debito nobis obedientiae praestitae firmiter injungendo mandamus, quatenus praefatum Philippum si personaliter valeat inveniri, sin autem procuratorem suum, si quem dimiserit, alioquin in ecclesia nostra cathedrali Dunolmensi ac in ecclesia loci vicariae praedictae, necnon in mansis ubi dictus Philippus morari solebat, ac coram notis et amicis ejusdem publico citationis edicto proposito, ac omnes alios quorum interest citetis seu citari faciatis, citet seu citari faciat peremptorie unus vestrum quod compareat et compareant coram

* 'Occasionari' in Low Latin is used of a sufferer under adverse circumstances. In Low Latin the word was used as meaning 'to be fined,' or made subject to 'occasional penalties.'

† The Augustinian priory of Kirkham was in Yorkshire, and in Henry VIII's time was valued at £300 15*s.* 6*d.*

nobis vel commissariis nostris aut commissario nostro in ecclesia nostra Dunolmensi praedicta, sexto die juridico post festum Ascensionis Domini proxime nunc venturo, proposituri et ostensuri pro termino peremptorio ac praeciso, quicquid proponere et ostendere voluerint, quare dictus dominus Willelmus per nos ad vicariam eandem admitti et vicarius institui canonice in eadem, ac in possessionem vicariae praedictae induci non debeat corporalem, cum suis juribus et pertinentiis universis. Denuncietis insuper seu denunciet unus vestrum omnibus et singulis supradictis, quod sive venerint sive non in termino memorato, procedetur in hiis prout de jure fuerit procedendum, ipsorum absentia non obstante. De die vero receptionis praesentium ac citationis vestrae, et si dictus dominus Philippus apprehensus citatione fuerit personali, necnon de omni eo quod feceritis seu fecerit unus vestrum in praemissis, nos aut commissarios nostros seu commissarium nostrum, dictis die et loco distincte certificetis et aperte, seu certificet ille vestrum qui praesens mandatum nostrum receperit exequendum, suis patentibus literis habentibus hunc tenorem. Datum in manerio nostro de Hoveden', secundo die mensis Maii, Anno Domini millesimo ccc^{mo} quadragesimo quarto, et nostrae consecrationis undecimo.

Leave of Absence for a year to Rector of Houghton (11 May, 1344).

entia absendi pro Rectore ecclesiae Hoghton.

Ricardus, permissione Divina Dunolmensis Episcopus, dilecto filio domino Mansero Marmyon, rectori ecclesiae de Houghton', salutem gratiam et benedictionem. Fusis nobis pro te precibus favorabiliter inclinati, ut occasione infirmitatis tuae qua laborare dinosceris, ab ecclesia tua praedicta a die confectionis praesentium usque festum Sancti Michaelis proxime futurum, et a dicto festo per unum annum continue numerandum, te absentare valeas, et alibi ad recreationem corporis tui in loco congruo et honesto personaliter moram facere, et fructus ecclesiae tuae praedictae interim percipere, ac si in eadem personaliter resideres; tibi tenore praesentium licentiam concedimus specialem; proviso tamen quod interim ecclesiae tuae praedictae laudabiliter serviatur in divinis, et pauperibus parochiae tuae in periculo conscientiae tuae medio tempore subvenias juxta vires. Datum in manerio

nostro de Hoveden', xj° die mensis Maii, Anno Domini millesimo ccc^mo quadragesimo quarto, et nostrae consecrationis undecimo.

Commission to R. Blaikiston, etc., as to the Vicar of Neuton (11 May, 1344).

Ricardus, permissione Divina Dunolmensis Episcopus, dilectis in Christo filiis magistris Radulpho de Blaikeston et Willelmo de Alverton, clericis, jurisperitis, salutem gratiam et benedictionem. Cum nos Philippum de Kilnese possessioni vicariae parochialis ecclesiae de Neuton' in Glendale nostrae dioecesis absque quocumque juris titulo, ut dicitur, jam de facto incumbentem, ac omnes alios quorum interest in hac parte mandaverimus sub certa forma in literis certificatoriis vobis tradendis comprehensa citari ad comparendum coram nobis vel commissariis nostris, nostrove commissario in ecclesia nostra cathedrali Dunolmiae sexto die juridico post festum Ascensionis Domini proxime nunc venturum, proposituros et ostensuros pro termino peremptorio ac praeciso, quare dominus Willelmus de Wartre capellanus, ad vicariam eandem per Priorem et conventum de Kirkeham, ordinis Sancti Augustini, Ebor. dioecesis, veros vicariae praedictae patronos, prout per inquisitionem auctoritate nostra ordinaria inde factam plene liquet, nobis ordinario dicti loci praesentatus ad ipsam vicariam admitti, ac vicarius institui canonice in eadem, et in possessionem dictae vicariae induci non debeat corporalem, simusque adversa corporis valetudine multiplici et negotiis arduis praepediti quominus cognitioni praemissorum personaliter intendere valeamus ad cognoscendum et procedendum in causa seu negotio hujusmodi, ipsumque Philippum a praefata vicaria realiter si per acta et gesta coram vobis seu vestrum altero habita in hac parte de jure fieri poterit, amovendum, nullumque juris titulum ad eandem vicariam habere vel in ea pronunciandum et declarandum, ac in eventum illum decernendum ipsum dominum Willelmum admittendum fore ad vicariam praelibatam et vicarium instituendum canonice in eadem, ac in corporalem possessionem vicariae praedictae, juriumque et pertinentiarum ejusdem inducendum, necnon alia omnia et singula faciendum, expedien- Commissio.

dum, et exercendum, quae in praemissis necessaria fuerint, seu etiam oportuna; vobis conjunctim et divisim committimus vices nostras cum cohercionis canonicae potestate, donec eas ad nos duxerimus revocandas, mandantes quatinus, dicto negotio expedito, nos sine morae diffugio de omni eo quod duxeritis, seu duxerit unus vestrum in praemissis faciendum, distincte certificetis et aperte, seu certificet ille vestrum qui fuerit mandatum nostrum hujusmodi executus literis patentibus sigillo autentico consignatis. Datum apud Hoveden', xj° die mensis Maii, Anno Domini millesimo ccc^mo xliiij^to, et nostrae consecrationis undecimo.

Commission to Bishop of Bisaccia to ordain (25 May, 1344).

nmissio pro linibus ferendis.

Venerabili in Christo patri domino Ricardo Dei gratia Bisaciensi Episcopo Ricardus permissione Divina Dunolmensis Episcopus salutem et fraternam in domino caritatem. De vestra devotione sincera et circumspecta industria plenam in domino fiduciam optinentis ad ordinandum hac instanti die Sabbati quatuor temporum proxime futuro in vigilia Sanctae Trinitatis, ad omnes ordines sacros et non sacros, in ecclesia parochiali de Derlyngton aut alia ecclesia vel capella nostrae civitatis vel dioecesis quam ad id duxeritis eligendum, quoscumque beneficiatos et religiosos nostrarum civitatis et dioecesis praedictarum, necnon religiosos quoscumque ordinum mendicantium undicumque sint, ac etiam dominos Johannem de Happelesthorp', cujus promotionem in nos nuper suscepimus, et Johannem de Thornehill', rectorem ecclesiae de Thornehill' Ebor. dioecesis, ac Johannem Heliere, Wyntoniae dioecesis, Henricum de Akle, Linc. dioecesis, magistrum Johannem de Bokham, perpetuum vicarium ecclesiae parochialis de Kirkeby in Kendale, Ebor. dioecesis praedictae, necnon alios quatuor idoneos vestro arbitrio sumendos, ac alios pro quibus literas nostras vobis direxerimus speciales, vobis liberam tenore praesentium concedimus facultatem vices nostras in praemissis et nostri executionis officii plenas committentes testimonio praesentium, quae sigilli nostri impressione fecimus communiri. Valeat vestra reverenda paternitas in Domino per tempora feliciter successiva. Datum

in manerio nostro de Hoveden, xxv° die mensis Maii, Anno Domino m° ccc^mo xliiij, et nostrae consecrationis undecimo.

COMMISSION TO HIM TO EXAMINE (25 May, 1344).

Commissio pro examinatione ordinandorum.

Venerabili in Christo patri domino Ricardo, Dei gratia Bisaciensi episcopo, Ricardus ejusdem permissione Dunolmensis Episcopus, salutem et fraternam in Domino caritatem. Quia vobis ad ordinandum ad omnes ordines sacros et non sacros hac instanti die Sabbati quatuor temporum proxime futuro in ecclesia parochiali de Derlyngton nostrae dioecesis, vel alia ecclesia seu capella nostrarum civitatis vel dioecesis sub certa forma vobis vices nostras commiserimus, volumus quatinus, associatis vobis discretis viris Officiali nostro Dunolmensi necnon magistro Radulpho de Blaikeston, et domino Willelmo de Welleton',* perpetuo vicario ecclesiae de Derlyngtone antedictae, vel eorum aliquo, omnes et singulos per vos dicto die auctoritate nostra ordinandos in forma juris diligenter examinetis, an videlicet sint idonei, et an tituli per eos exhibiti sint veri et non ficti, et an hujusmodi tituli et literae dimissoriae eorundem sint sufficientes, [et de aliis circumstantiis hujusmodi negotium qualitercumque contingentibus, super quibus omnibus ac de nominibus omnium et singulorum quos dicto die ordinaveritis, et ad quos ordines, ac de titulis et literis dimissoriis eorundem, ac de omni eo quod feceritis in praemissis infra sex dies post dictum diem Sabbati proxime numerandos, nos [certificetis per literas vestras clausas harum seriem et praemissa continentes. Valeat vestra paternitas etc. ut supra. Datum in manerio nostro de Hoveden' xxv° die mensis Maii, Anno Domini m° ccc^mo xliiij, et nostrae consecrationis undecimo.

MANDATE OF THE PAPAL PENITENCIARY (3 April, 1344).

Mandatum poenitenciarii domini papae.

Venerabili in Christo patri . .† Dei gratia Episcopo Dunelmensi vel ejus vicario in spiritualibus, Gaucelinus,‡

* William of Welton succeeded Richard of Hadyngton in 1344, apparently; Hutchinson says that he succeeded in 1354 on Richard's death.

† Dots in MS.

‡ Gaucelinus, a Cardinal as well as Bishop, was also Treasurer of Lichfield Cathedral in 1318 and 1324.

miseratione Divina Episcopus Albanensis, salutem et sinceram in Domino caritatem. Sua nobis fratres Willelmus de Burton, presbiter, et Robertus de Galilea, acolitus, canonici prioratus de Brynkeburn', ordinis Sancti Augustini, vestrae dioecesis, latores praesentium, petitione monstrarunt, quod ipsi de sui superioris licentia olim ad sedem apostolicam accedentes, pro suis conscientiis serenandis, suos habitus temere, non tamen animo apostatandi, et etiam tonsuras dimiserunt, propter quod excommunicationis incurrerunt sententiam in tales generaliter promulgatam, super quibus supplicarunt humiliter sibi per sedem praedictam misericorditer provideri. Nos, igitur, auctoritate domini papae, cujus poenitentiariae curam gerimus, ipsos canonicos a dicta sententia ad vos remittimus juxta formam ecclesiae absolutos. Vos autem, culpa considerata ipsorum, injungatis inde eorum cuilibet, auctoritate praedicta, poenitentiam salutarem, ipsosque canonicos in suo monasterio recipi faciatis benigne, et fraterna tracturi in Domino caritate. Datum Avinion' iij° nonas Apriles. Pontificatus domini Clementis papae vj°, anno secundo.

Execution of said mandate (fragment).

xecutio
aecedentis
andati.

Ricardus, permissione Divina Dunolmensis Episcopus, dilectis filiis Priori et conventui prioratus de Brynkeburn', nostrae dioecesis, salutem gratiam et benedictionem. Literas venerabilis patris domini Gaucelini Dei gratia Episcopi Albanensis, domini papae poenitentiarii, recepimus sub eo qui sequitur tenore. Venerabili in Christo patri . . . Dei gratia Episcopo Dunelmensi vel ejus vicario in spiritualibus Gaucelinus miseratione divina Episcopus Albanensis salutem et sinceram in Domino caritatem etc., ut in proximo mandato.

[Here ends the fragment of Bishop de Bury's Register.]

HEADINGS OF THE DOCUMENTS CONTAINED IN A FRAGMENT OF BISHOP BURY'S REGISTER.

[Printed in full in Sir T. Duffus Hardy's *Registrum Palatinum Dunelmense*, Vol. iii, 106–523.]

These documents give us the names of all persons admitted to Holy Orders during the earlier part of Bury's Episcopate, that is, from 1334–1340; and also a portion of his Register from A.D. 1338–1345.

i. Long lists of persons ordained by him or in his Episcopate (pp. 106–172), between A.D. 1341–1345, and then between A.D. 1334–1340.

ii. On p. 208 begins a fragment of Bury's Register.

1338—He makes John of Whitchurch his Vicar-General, 208.

Adds to this commission the name of Thomas Surteys, 208.

Edward III releases his claim on the Church of Symondsburn (which was to be an endowment for a Prior and twelve monks at Oxford), 210.

A French letter of attorney addressed to William of Asshe, that he should receive seisin of Symondsburn, 213.

A French paper to the sub-escheator of Northumberland for the same, 213.

Institution of Walter of Farnedale, vicar of Hautwesile, 213.

Commission by the Bishop of Rochester to Bishop Bury, for an exchange between the Vicar of Hautwesele and the Vicar of St. Werburgs in Hoo, 213.

Induction of Walter of Farndale to be vicar of Hautwesele, etc., 215.

John of Norham sworn in by Mr. J. de Whitchurche to be curator of the vicarage of Kirknewton, 216.

Letters dimissory for John of Norham, 216.

,, ,, Thomas of Wynton, 216.

,, ,, William son of Gilbert of Wolvertone, 216.

,, ,, John son of William of Wolvertone, 217.

Letter of orders for the same, 217.

Appointment of an official for the exempt jurisdiction of Alverton, 217.

Letters Dimissory for Thomas of Wynton (deacon), 217.

1339— ,, ,, John of Huntingdon (deacon), 217.

,, ,, William son of Mark of Branspeth, 217.

,, ,, John of Bermentone, 217.

Letter from Pope Benedict to this Nuncio on the old and new taxation of tenths, 218.

Letter of Archbishop of York summoning the Bishop of Durham and clergy to a Council in St. Peter's of York, on a royal command, 220.

Commission on the exchange of the rectory of half Roxby (Lincoln Diocese) with Aldeston (Durham Diocese), 223.

Presentation of R. de Calna to Dytinsale Church, 224.

Inquisition ordered as to the vacancy thereof, 224.

Induction of R. de Calna, who exchanges from Dytinsale to Norton, in Durham Diocese, 226.

Institution of R. de Calna, 226.

Institution of John of Weighton to Norton Church, 227.

Institution of Walter de Gisburne to the vicarage of Stranton, 228.

Induction thereto, 228.

Collation of a portion of Middleton St. George, 228.

Induction thereto, 229.

Collation of Richard of Kelvyngton to the Deanery of Lanchester, 229.

Collation of Richard of Streetford to vicarage of Kellawe, 230.

Collation of William of Wynstone to vicarage of Hautwessel, and induction thereto, 230, 231.

Institution of Peter Sweyn to the Chantry of the Chapel of Close on the Wall, 231, and induction thereto, 231.

Collation of Robert of Semer to a Prebend in the Collegiate Church of Auckland, 231.

Institution of Alan of Hepplescotes to the Church of Bolum, 232, and induction thereto, 233.

Collation of Richard of Kilvyngton to Gateshead Church, and induction thereto, 232.
Collation of John of Neubyggyng as Dean of Langcestre, 234.
Institution of John Blanchard, rector of Knaresdale, 234, and induction thereto, 234.
Collation of Hugh of Wanderford to the Chantry of Rykelingden in Chester Collegiate Church, 235, and induction thereto, 235.
Letters Dimissory for Roger of Auckland, 235.
Grant in Almoign by Antony a Bek to the Vicar of Darlington, 235.
Confirmation of the same, 236.
Letters of Ordination granted to William of Egglesclif, 237.
" " " Richard le Fenrother, 237.
Letters Dimissory to John of Werk, 238.
" " Nicolas of Bishopton, 238.
1340—Charter of Peace to Adam of Fanstone for slaying a man in self-defence, 238.
Mandate for proclamation thereof, 239.
Charter of Peace to Walter de Gosewik, 239.
" " Hugh son of William Wilt, 240.
Letters obligatory by Bishop Richard of Bury for money borrowed, 240.
Commission granted to the Abbot of Coverham for charge of the Manor of Lessingby, 241.
Confirmation by Richard de Bury for the foundation of a Chantry in the Chapel of Barnard Castle, by Robert of Mortham, 241.
Letter for an Inquisition as to the death of Robert Manland, 243.
Memorandum : as to the receipt of a letter from the Nuncios enjoining the collection of a grant, 243.
Charter of Pardon to William of Whestwyk, 250.
Letter of Protection to Beatrice, widow of Robert de Maltby, 251.
Letter excusing Robert of Coxside from assises or juries, 251.
Charter of Free Warren in Setone Carew, 252.
Royal Mandate for the delivery of wool, 252.
1338—Royal Mandate enjoining the appointment of officials by the Bishop of Durham, 258.

On a dispute as to the appointment to Kellowe by the Bishop of Durham, 260–268.
Petition of Sherburn Hospital on the same, 260.
Reply of the Bishop's Council to Sherburn Hospital, 261.
Commission appointed by Richard of Bury to make inquisition thereon, 261.
Writ enjoining the summoning of a jury, 263.
Particulars as to the enquiry, etc., 265.
Petition of John of Birteley against a suit at the Bishop's mill of Lanchester, 268–272.
Enquiries thereon, 269.
Writ to the Sheriff to assist therein, 269.
Farther enquiries and results, 272.

1340—Charter of Free Warren to John of Carrowe, 273.
Letter of Penance to John of Stowton, 273.
Letters Dimissory for John of Heworth, 273.
" " John son of Geoffry Taillour, 273.
Commission from Richard of Bury to Archdeacon of Northumberland, 273.
Commission as to legitimacy of Johanna of Coupland, 274.
Presentation of Thomas Nevill to Hospital of Sherborne, 275.
Grant to Alice, relict of John of Newbigging, to have the wardship of his heir, 276.
Letter of Grant to Isabel, relict of Robert Grey, 277.
Letters Dimissory for Richard of Wolveston, 277.
Collation of Roger of Ellesdone to Hospital of Capelforde, 278.
Letters Dimissory for Richard of Meryngtone, 278.
" " Roger son of William the Butcher, 278.
License for an Oratory at Morpeth, 278.
Confirmation by Richard of Bury of a grant made by the Rector of Ellewyk to the Prior and Convent of Tynemouth, 279.
Letter of Richard of Bury to John of Stowtone to hear Confessions, 279.
Letter of License for an Oratory in the house of the Rector of Branspeth, 280.
Letter of License to William Lilleford, 281.

Mandate that justice should be done to Richard of Hyde, 281.
Grant of Pardon to Stephen, son of William of Courthows, 281.
,, ,, Hugh Raket, 282.
Grant to Sir Robert Maners to be ward to the heir of Robert Coleville, 282.
Grant to William, son of Robert Ayr to a toft in Claypath, 283.
Letter of Absence to John Born, rector of Sedgefield, 283.
License to Prior and Convent of Durham to acquire lands of J. Cotom, 284.
Letters Dimissory for John Born, 286.
Commission to Edmund Haward as Vicar-General, 286.
Collation of Robert of Gourton to be Prebend of Auckland, 287.
Collation of Richard of Kylvyngton to Gateshead Church, 287.
Collation of Edmund Haward to be Archdeacon of Northumberland, 287.
Letter dispensing Adam of Gresseby from residence at Ellewyk, 288.
Letter to A. de Gresseby, R. of Ellewyk, dispensing with his residence for a year, 288.
Collation of a Prebend of Darlington to Philip of Weston, 289.
Letters Dimissory for Richard of Kylvyngton, rector of Gateshead, 289.
Commission to examine and present clerks for Orders, 289.
Letters Dimissory for the R. of Gatesheved, 289.
License to him to be absent two years, 289.
Commission to examine and present clerks for Orders, 289.
Commission to Bishop of Carlisle to ordain clerks in Durham Diocese, 290.
Commission to Bishop of Carlisle to purify Stanton Churchyard, 291.
Appointment of Wm. of Montgate as Proctor for the Bishop at York, 291.
Commission on the violent laying of hands on John Colyn, a priest, 292.

Appointment of a curator for the sick Vicar of Neutone in Glendale, 292.
Commission to Simon of Islep to act in exchange of benefices, 293.
Appointment of the Prior of Durham to collect the king's tenths, 294.
Writ from the king to the Bishop of Durham enjoining this appointment, 294.
Commission to raise money for dilapidations from estate of Hugh Sapi, late prebendary of Auckland, 296.
Resignation of John Sleghe of his prebend of Norton, 296.
Revocation by the Bishop of Durham of his commission for the induction of John de Elton as Prebendary of Auckland, 297.
King's Mandate that Giles of Bolunville should continue to be holder of that prebend, 297.
Renewal of the said revocation, 298.
Approval by Bishop of the will of the late Dean of Langcestre, 298.
Mandate to the Vicar of Norton enjoining the canons and prebendaries to put it in repair, 299.
Dispensation to Henry Gategang to receive first tonsure, 300.
License to choose a spot in Gatesheved Churchyard for an Anchoress' house, 300.
Confirmation of a composition between the Vicar of Newcastle-on-Tyne and the Chaplain of St. Laurence, 301.
Letter of Absence to the R. of Benton, 302.
Letters testimonial, that John de Yeland is legitimate by birth, 302.
Acceptance by Bishop of the resignation of Roger of the Bedburne prebend in Auckland Church, 303.
Collation of John of Collech to be prebend of Bedburne, 303.
Mandate for his induction, 304.
Dispensation to William Ferner, being illegitimate, 304.
Commission for examining witnesses when violent hands have been laid on a chaplain, 305.
Institution to Sockburne, 305.
Mandate for induction there, 306.

Commission to sequester the produce of Emeldon Church vacant, 306.
Letters empowering the Rector of Knaresdale to be absent, 307.
Commission to the Bishop of London to examine into a proposed exchange of livings, 307.
Order to relax sequestration of churches belonging to Tynemouth Priory, 308.
License to appoint a Confessor, 309.
Order as to withholding of tithes at Gatesheved, 309.
Commission to institute John of Elton as Prebendary of West Meryngton, 311.
King's notification that he will appoint to West Meryngton, 311.
Resignation of John Sleght of a prebend of Norton, 312.
Collation of Adam of Aymundreby to that prebend, 313.
1341—Leave of absence to Rector of Whelpington, 313.
Mandate for John Percy, to have a portion of a prebend of Cestre, 313.
Certificate of Official of Archdeacon of Durham as to aliens beneficed in the Archdeaconry, 314.
Mandate to which it is the answer, 314.
King's Writs for inquisition as to aliens so beneficed, 314.
Conditional resignation of Rector of Boueye, 317.
Certificate to Chapter of York from Bishop of Durham as to an exchange, 318.
Commission to him thereon by Chapter of York, 318.
Institution of Hamon de Belers in Church of Boueye, 319.
1340—Another form of institution therein, 320.
Resignation of Hamon de Belers of the Deanery of Auckland, 320.
Collation of John of Houton to the same, 321.
Mandate for his induction, 321.
Institution of John of Levyngthorp to Heselden Vicarage, 321.
Mandate for his induction, 322.
License to the Vicar of Bedelington to make a testament and to exchange his coadjutor, 322.
Commission for sequestration of the goods of Alan de Irbi, 323.

Order to Prior and Convent of Durham to give thanks for the victory of Sluys, 323.

Commission to take charge of clerks indicted in the diocese, 324.

Presentation to the Bishop of Durham of the new Abbot of Alnwyk, 324.

License to Sir Robert de Elslington to have service in his chapel, 325.

Inhibitions to restrain excesses in begging, 325.

Absolution of William de Brumtoft from excommunication, 326.

License from Chapter of York to the Bishop of Durham to confer benediction on the new Abbot of Alnwyk in York Diocese, 327.

Profession of Obedience to the Bishop of Durham by the Prior of Alnewyck, 328.

1341—Charter of Pardon to Joan, widow of W. of Elmedene, for entering on the Manor of Trillesdene without the Bishop's leave, 328.

Charter of Peace to John Daye, who had slain a Scot, 329.

Injunction to the Sheriff of Durham to proclaim the same, 329.

1340—Grant to Sir Adam de Swynebourne to be ward of William Besyngby, 329.

Remission by the Bishop of Durham to Peter of Bradefeld of a rent, 330.

" " " to the Prior and Convent of Hexldesham of 10 marks out of money due to the Bishop of Durham, 331.

Commission to John Hilary to be receiver at North Alverstone, 332.

Appointment of Walter de Herlethorp to be bailiff at Hovedene, 332.

Commission to John de Flete to be Steward of Hovedene, 332.

Grant to Robert of Leycestre not to sit on assizes or juries, 333.

Ratification by the Bishop of Durham of a deed between Sir Ralph of Nevill and Alienor, widow of Richard FitzMarmaduk, 333.

Mandate to levy money from the parson of Wessington, 336.

A like mandate, 337.
Mandate to Edmund Haward to appear, on the charge laid by Alienor, widow of Roger Manduyt, 338.
Mandate to John Hirlawe to appear on the same charge, 338.
Certificate to the justices of assize that Joan Mantalent is a bastard, 339.
Precept as to inquisition thereon, 339.
Finding on such inquisition, 340.
Grant of free warren in Skirvingham, Bermeton, and Hurtheworth-on-Tees, 340.
Letter to Sheriff for publication thereof, 341.
Grant of pardon to Thomas de Sedlyng, who had slain Wm. Say, 341.
Order of proclamation thereof, 342.
Grant of pardon to Robert Walker, 342.
Order of proclamation thereof, 342.
Grant to John le Ferrour, 342.
1341—Appointment of Richard de Whytparis as Chief Forester, 343.
1340—Mandate as to fine to be made by William de Yeland, 344.
Mandate to enquire as to the legitimacy of William of Yeland, 344.
Precept enjoining such inquisition, 345.
Pardon to John le Smyth of Tykley, who had slain Th. le Gardenet, 346.
Formal notice thereof, 346.
Order to Sheriff for proclamation thereof, 346.
Grant to Joan, sister of Wm. of Cleveden, of the wardship of his son and heir, 347.
Mandate to give her seizin thereof, 347.
Writ, etc., from King's Bench on the claims of Emma, widow of John of Chilton, 348.
Pardon from Bishop to John Heron and Ellen, his wife, for acquiring lands without obtaining license, 349.
1341—Pardon to John Roe for killing Robert Shepherd, 350.
Order for proclamation thereof, 350.
Grant of tolls to the vill of Hertipol for fortifying it, 350.
A similar grant, 353.

Grant to Waleran de Lummelay of wardship of Robert, son of Thomas of Epplingden, 353.
Mandate to the Bishop's Chancellor to give seizin to Waleran, 354.
Letter excusing John Brettebi from serving on juries of assizes, 355.
Acquittance to Wm. of Hemyngton late receiver of the Bishop, 356.
Appointment of Wm. Godard as under-bailiff of Alvertonshire, 356.
Form of such appointment, 357.
Letter to the late Sheriff of Durham, that the Prior of Durham shall have certain profits, etc., 357.
Ratification of a lease of herbage at Frankeleyn to Adam de Boghes, 358.
Order for seizin to Waleran, 358.
Appointment of Robert of Calne to be Constable, etc., of Durham Castle, 358.
Letter to William Sharpelaw excusing him from juries, 359.
Letter of proxy to William of Tikhill to act for the Bishop at the Roman Curia, 359.
Letter of proxy to William of Tykehull, 360.
Acquittance to Hugh of Brugges, late receiver of the Bishop, 360.
1342—Grant to Sir Ralph de Nevill for wardship of Robert, heir of Sir Robert of Binchester, 361.
1343—Grant by the Bishop of Durham for lives on payment of rent, 361.
Appointment for living of seizin to Alexander Benet, 362.
Grant to W. Beliers to be keeper of Stanhope Park, 363.
Acquittance to John of Lynton on all demands, 364.
Acquittance and release to the Bishop of Durham by John of Lynton, 364.
Grant of demesne-land by Bishop of Durham to Wm. of Asshe, 365.
1344—Confirmation by Bishop of Durham of a grant to Wm. of Newton, made by the warden of Gretham Hospital, 365.
Terms of this grant, 365.
Grant to Roger of Westchestre of burgage and land in Bishop Aukland, 367.

Mandate to Sheriff to deliver seizin to him, 367.
License to put land in mortmain granted by Bishop of Durham to Wm. of Twysyle, 368.
Finding of jury on death of Emma of Bradbery, 370.
Pardon granted to Reginald of Bradbery for killing his daughter, 370.
Mandate of Bishop of Durham to proclaim the same, 371.
Appointment of Thomas Croft as bailiff of Harden, 371.
Acquittance to Ralph of Newcastle, late receiver at Hoveden, 372.
Pardon to Gilbert le Barber for killing John le Tailleur, 373.
Mandate thereon, 374.
Appointment of Richard de Mertok to be keeper of the Bishop's Manors in London, 374.
Grant by Bishop of Durham of a yearly pension to Sir Robert de Dangerville, 374.
1337—Ratification by Bishop of Durham of a grant made by the master and brethren of the Hospital of St. James at Northalverton, 375.
Form of this grant, 375.
1343—Grant to Wm. of Asshe for life of land, 376.
1341—Leave of non-residence for two years for Wm. of Shirburne, 377.
1340—Presentation of Thomas de la Mare to be Prior of Tynemouth, 378.
1341—Collation to Chantry of Bathelspitel, near Derlington, 378.
Mandate for induction thereto, 379.
Leave of non-residence for one year to Alexander of Ferry, 379.
Collation of Walter Fauconberg as Warden of Gateshead Hospital, 380.
Order for his induction, 380.
Leave of absence for two years to Luke, son of Matthew de Periers, 380.
Testament of Luke aforesaid, 381.
1340—Appropriation of Mikelbenton to Balliol Hall, Oxford, and Statutes for six new Fellows there, 381.
1341—Appropriation to Balliol Hall of Mikelbenton Church, 397.
Commission of the Bishop of Durham for the same, 399.

Commission to Archdeacons of Durham and Northumberland for such appropriation, 403.
Institution of a perpetual vicarage at Mikelbenton, 403.
Presentation to Dean and Chapter of York of John Schafte for a prebend in Osmunderley Church, 406.
Presentation of Thomas Lestine to Illescharge Hospital, 406.
Collation of John Wawayn to Illeschay Hospital, on exchange, 407.
Collation of T. Lestine to the prebend of Birs, on exchange, 407.
Orders for his induction thereto, 408.
Collation of Walter of Farndale to be Master of the Chapel and Manor of Leysingby, 408.
Order for his induction thereto, 409.
Leave of absence for two years to Hugh of Bruges, 409.
Institution of William of Wyginton to Edelingham Church, 410.
Order for his induction thereto, 410.
Collation of Robert Gernoun to a prebend in Aukeland St. Andrew, 410.
Order for his induction, 411.
Collation of Walter of Kilderby to a prebend in Derlington Church, 411.
Order for his induction, 411.
Collation of William of Hemington to a prebend in Chester-le-Street Church, 411.
Institution of William of Humberstane to the vicarage of Emeldone, 412.
Order for his induction, 412.
Collation of Wm. Baret to Wollouere Vicarage, 412.
Order for his induction, 412.
Collation of Alexander Benet to a Chantry in the Manor of Houeden, 412.
Order for his induction, 413.
1342—Collation of John Edmund to a Chantry in Aukeland St. Andrew Church, 413.
Order for his induction, 414.
1341—Collation of Edmund of Chiveley to Riton Church, 414.
Order for his induction, 414.
1342—Collation of William of Emberton to a prebend in Derlington Church, 414.
Order for his induction, 415.

Grant by the Bishop to Henry of Eston of a tenement without the gate of the North Bailey, Durham, 415.
Order for seizin of the same, 416.
1343—Pardon to John of Swaynestone for slaying John Goos, 416.
Order of proclamation thereof, 416.
Pardon to William of Billyngham for transgressions, 417.
Order for proclamation thereof, 417.
Pardon to Thomas Taillour for transgressions, and proclamation thereof, 418.
Wardship of Margaret, daughter of Robert son of Thomas de Conyers, granted to Thomas Eland and Joan, his wife, 418.
Contingent wardship to Sir Ralph de Neville of lands, etc., of Sir Robert of Byncestre, 418.
Pardon to Richard del Crok for trespass against Roger de Blaykestone, 419.
Precept to Sheriff of Durham for liberation of R. del Crok, 420.
License to William de Broklesby Ck., to assign lands to the warden of St. Mary in Broklesby Church, 420.
Pardon to Adam son of Osbert of Clifdon, for the death of Thomas Talbot, 421.
Order for proclamation, 421.
Grant for life to Alexander Benet, chaplain, of a toft in Houeden' Manor, 421.
1342—Institution of John of Clisseby in Simondburne Church, on presentation of Queen Philippa, 422.
Order for induction, 423.
Order to the Sequestrator to deliver him the fruits received during voidance of Simondburne, 423.
Institution of Stephen de Langetoft to Horslee Vicarage, 423.
Order for induction, 424.
Order to Sequestrator to deliver him the fruits, etc., 424.
Letter of proxy by Robert de Seymer, prebendary of Aukeland, for resignation of one prebend and induction into another, 424.
Resignation by proxy by R. de Semer of his prebend, 426.
Collation of William of Emberton to a prebend in Auckland Collegiate Church, 427.

Order for his induction, 427.
Resignation of William of Emberton of his Derlington prebend, 427.
Collation of Robert de Semer to a Derlington prebend, 427.
Order for his induction, 428.
Institution of Walter of Oleby in Ryton Church, by Antony, Bishop of Norwich, 428.
Letter of Antony to Richard, Bishop of Durham, 429.
Commission from the Bishop of Durham recited, 429.
Certificate from the Bishop of Norwich that he had fulfilled his commission, 430.
Offer of resignation of the vicarage of Derlington by Henry of Appelby, 430.
Ordinance of Bishop of Durham that Henry of Appelby should have a pension from Derlington vicarage of twelve marks yearly, 431.
Resignation of Henry of Appelby, 432.
Collation of Thomas of Raynham to Derlington vicarage, 433.
Order for his induction, 433.
Collation of Ralph of Newark to a Langcastre prebend, 433.
Order for his induction, 434.
Institution of John of Hastingg in Morpath Church, 434.
Order for his induction, 434.
Institution of Adam of Newsom to Biwell St. Peter Vicarage, 435.
Mandate for his induction, 435.
Appointment of Walter Farnedale as Master of Illishaghe Hospital, 435.
Mandate for his induction, 435.
Institution of Hugh of Kylvese to Aldeston Rectory, 435.
Mandate for his induction, 436.
Institution of John Bernard in Lescebury Church, 436.
Order for his induction, 437.
Institution of Thomas of Foxdene in Kymelisworth Rectory, 437.
Mandate for his induction, 437.
Collation of Adam of Harewolde to a prebend in Norton Church, 437.
Order for his induction, 438.

Institution of Walter de Swethoppe to Middleham Vicarage, 438.
Order for his induction, 438.
Institution of Adam of Harewolde to Dytresdale Church, 439.
Institution of William of Benton to Mikilbenton Vicarage, 439.
Mandate for his induction, 439.
Collation of Robert of Calne to a Norton prebend, 440.
Mandate for his induction, 440.
Institution of Thomas of Normanton to Hunstanworth Church, 440.
Mandate for his induction, 441.
Leave of absence for two years for John of Hastinggs, rector of Morpeth, 441.
1343—Commission by the Archbishop of York to the Bishop of Durham as to an exchange between the Rector of Brunnum and the Vicar of Derlyngton, 442.
Institution of Thomas de Renham in Brunnum Rectory, 443.
Certificate thereon to the Archbishop of York, 443.
Institution of William of Welletone in Derlington Vicarage, 444.
Mandate to Archdeacon of Durham to induct him, 445.
Presentation of John [Fitz] Philip to Waldneuton Church, 446.
Commission by Bishop of Lincoln to the Bishop of Durham as to an exchange between the Rector of Little Geddyng and the Vicar of Elyngeham, 446.
Institution of Richard of Aston to Little Geddynge Rectory, 447.
Certificate to the Bishop of Lincoln, 448.
Institution of William of Bamburgh to Eglingdon Vicarage, 449.
Mandate for his induction, 449.
Inquisition by Archdeacon of Huntyndone as to the above exchange, 450.
Presentation of Laurence of Ebcestre to Gretham Vicarage, 451.
Letter from Bishop of Coventry and Lichfield to Bishop of Durham, 451.
Commission given by Bishop of Durham to the Bishop of Coventry and Lichfield as to an exchange

between the rectory of Crayk and the vicarage of Barewe-on-Trent, 452.
Certificate by Bishop of Coventry and Lichfield thereon, 453.
Institution of Roger of Caldewell to Crayk Rectory, 453.
Mandate of Bishop of Durham thereon, 454.
Induction thereon, 454.
Institution of Laurence of Ebcestre to Gretham Vicarage, 455.
Mandate for his induction, 455.
Letter of Bishop of Salisbury to Bishop of Durham, 456.
Commission given by Bishop of Durham to Bishop of Sarum for the exchange between Seggisfeld Rectory and the Archdeaconry of Wilts., 456.
Certificate by Bishop of Sarum, that he has instituted John of Whitcherche to Seggisfeld Rectory, 457.
Mandate for his induction, 458.
Institution of William of Multon in a Chantry in Emildon parish, 459.
Mandate for his induction, 459.
Commission of Archbishop of York to Bishop of Durham, as to exchange between Rector of Haitfeld and the Dean of Aukeland, 460.
Institution of John of Houton to Haitfeld Rectory, 461.
Certificate of Bishop of Durham to Archbishop of York as to this exchange, 462.
Institution of John Mauduyt as Dean of Aukeland, 463.
Mandate for his induction, 463.
Mandate by King Edward to Bishop of Durham to induct John of Beverley to a Grenecrofte prebend (not executed), 464.
Grant made by the Bishop to Robert of Stapelton, 464.
1340—Collation of Walter of Farnedale to Leysyngby Wardenship, 465.
1344—Institution of William of Ledys to Kymlisworth Church, 466.
Mandate for his induction, 466.
Collation of Gilbert of Qwitton to Chantry of Cotum Mandevill, 466.
Institution of Thomas of Normanton to the vicarage of Bedelyngton, 467.

Mandate for his induction, 467.
Institution of William Jonkyn in Overconiscliff Vicarage, 468.
Order for his induction, 469.
Presentation of John Happelesthorp to the vicarage of Leek, etc., 469.
Another form of the same, 470.
Institution of John of Beverley to Greencroft prebend, 471.
Mandate for his induction, 472.
Institution of William of Wartre to Neuton in Glendale Vicarage, 473.
Mandate for his induction, 473.
Institution of William of Welkeden to Branxton Vicarage, 474.
Mandate for his induction, 474.
Presentation of Antony Fossour for institution on exchange to Bedlyngton Vicarage, 475.
Commission from Bishop of Worcester to Bishop of Durham as to exchange, 475.
Institution of Thomas of Normanton to Aston Cantelou Vicarage, 476.
Certificate by Bishop of Durham on the above, 477.
Institution of Antony Fossour as Vicar of Bedlington, 478.
Mandate for his induction, 479.
Institution of Robert of Horton to Hunstanesworth, 479.
Mandate for his induction, 479.
1345—Institution of Roger of Middleton to Ponteland, 479.
Mandate for his induction, 480.
Institution of Roger of Crumwell to Whitefeld, 480.
Mandate for his induction, 481.
Institution of William of Bolton to Stranton, 481.
Mandate for his induction, 481.
Institution of Robert of Mortham to Hunstaneworth, 481.
Mandate for his induction, 482.
Institution of Robert of Horton to Gayneford, 482.
Mandate for his induction, 483.
1340—Plaint by the Chancellor of Durham to the Chapter of York, 483.
Letter citing the Chapter of York to the Bishop of Durham on this grievance, 484.

Agreement by the Chapter that the Bishop is not bound to appear on such citation, 485.
Formal appeal by the Bishop of Durham against such grievance, 486.
Form of said appeal to the Apostolic See, 486.
Protest of the Bishop of Durham before the Chapter of York, 487.
Form of protest so made, 488.
Acceptance of such protest by the Chapter of York, 488.
Formal attestation by Notary Public, 488.
Formal acquittance to the Bishop of Durham by the proctor of the Bishop of Sabina, for procurations due to him as Papal Nuncio for the third year, 489.
Formal attestation, by Notary Public, of the due execution of letters of proxy, etc., 490.
Attestation by the Nuncio as to the use of his seal, 491.
Acquittance to the Bishop of Durham by the proctor of the Cardinal Deacon of St. Mary Aquiro, as to procurations due to him as late Nuncio, 491.
Formal attestation, by Notary Public, of the due execution of letters of proxy, etc., 493.
Formal attestation thereof by a second notary, 493.
Attestation by the present Nuncio that he has set his seal, 493.
1341—Commission to the Archdeacons of Durham and Northumberland to make provision for John of Keworth, 494.
Moneys paid to the Bishop for purification of St. Oswald's Church in Durham, 495.
1342—Letters Dimissory granted to Thomas of Bedelyngton, 495.
Letters of absence granted to John of Ingleby, rector of Stayndrop, 495.
Commission as to election of Elizabeth of Sussex as prioress of Halystan Nunnery, 495.
Order for sequestration of tithes of corn belonging to the prebend of De Byres, 497.
Letters Dimissory for John of Hastyng, rector of Morpeth, 498.
Leave of absence for two years for John of Hastyng, 498.
Letter from the Bishop to Archdeacon of Durham, 499.
King Edward's letter enclosed therein, 499.

Injunctions thereon, 500.
Order for release of sequestration on the fruits of de Byres prebend, 501.
Confirmation of John of Stanton as abbot of Blanchland, 501.
Dispensation to William of Newham for Holy Orders, though illegitimate, 502.
Formal certificate that John of Yeland is legitimate, 503.
Letter of Bishop of Durham to the Pope, praying that Durham churches may be assessed at the taxation before allowed by the Cardinals for procurations, 503.
Commission of enquiry and prorogation in case of William of Redmershull Clerk, accused of robbery, 507.
Letters Dimissory to John of Cracroft, rector of Ellewyk, 507.
Leave of absence for a year to the same, 508.
Commission for enquiry as to three clerks accused of robbery, 508.
Commission to execute a mandate by letters apostolic to enquire into the case of John of West Wytton, 508.
Letter from Archbishop of York on a convocation, 509.
Royal mandate thereon, 510.
Citation by the Archbishop thereon, 511.
Mandate to the sequestrator to pay Adam Kelser the moneys he may have spent on the clerks accused of criminal offences, 512.
Institution of Adam of Fischeburn to the Chantry of the Chapel of Thomas the Martyr, Aslakby, 513.
Mandate for excommunication of William de Bowes, a Friar Minor, for apostasy, 513.
Citation of the Prior and Convent of Durham to the visitation of the Bishop, 514.
Mandate as to such citation, 516.

[The Registry of William Legat.]

1342—Commission by the Bishop of Durham to promote Nicolas by Papal grace, 516.
Order by Bishop for release from sequestration of the goods of Walter de Hemessay, intestate, deceased, 516.

Appointment of a proctor by the Bishop to act for him in the Roman Curia, 517.
Commission to enquire as to a Papal grace granted to Thomas of Morpath, 517.
Grant of Absolution from an excommunication for assaulting a clerk, 519.
1343 Notice of resignation of Ralph of Preston, prior of Brynkeburn, 519.
1342 License to Cecilia Underwode to have an oratory in her house, 520.
1343 Permit not to reside for the Rector of Edmunbyrs, 520.
Licence to John of Cracroft, rector of Ellewyk, to be absent three years for study, 520.
Letters Dimissory for Orders to the same, 521.
Notice to the Dean of Newcastle as to the visitation of the Bishop, 521.

From the "Additamenta" printed at the end of the *Registrum Palatinum Dunelmense* are the following documents, bearing on the days of Richard of Bury (1335–1345).

Mandate to Robert of Aylestone for delivery to the Bishop of rolls and keys of the Exchequer.
Appointment by the King of Thomas of Neville as Archdeacon of Durham.
Royal mandate to the King's household officers to assist the Bishop in preserving his liberties, etc.
Royal mandate restoring to the Bishop the right of a ferry at Berwick-on-Tweed.
1335 Royal mandate for raising 100 hobelars and 300 bowmen within the liberty for the King's expedition towards Scotland. These to be assembled at Newcastle-on-Tyne; and
100 hobelars also to be sent to Gateshead.
Mandate for custody of ports and coast in the liberty.
The hobelers, etc., to be sent to Berwick-on-Tweed.
1336 Mandate for delivery of dies for Durham coinage.
Mandate for the Societas Bardorum* of Florence to pay expenses of the Bishop going to France.
Mandate to the Exchequer for a daily payment of 5 marks during the embassy.

* This "Societas Bardorum," great Guelfic bankers of Florence, are said to have lent a million of gold florins to Edward III, and when the king failed to repay them, they became bankrupt.

To pay wages and expenses of the Bishop's "cursores" to Scotland, Germany, and Brittany during his absence in France.

Mandate to Paul di Montefiore to pay the Bishop £100 for his travelling expenses.

Mandate to the Bishop to guard ports and sea-coasts along his liberty.

Mandate to select the 200 hobelers for Berwick.

Two mandates on the custody, etc., of the ports and coast, and for arraying all able men, as invasion was expected.

Mandate to the Bishop to send wheat and oats to Newcastle.

Mandate to the Justices of King's Bench to postpone matters as to the presentation to Symondburn Church.

Edward III asks the Papal Nuncio that the grant to the Pope may be collected according to the new, not the old, taxation.

Another order for wheat and oats.

1337 Mandate to Robert de Tonge to receive the Bishop's contribution of victuals.

Order to the Exchequer as to the payment by the Bishop of 5 marks 40 pence for the ward of the Castle at Newcastle.

Mandate to the Exchequer to enquire as to the right claimed by the Bishop to make inquisition as to the incomes of men in the Liberty, and as to their taking up the Order of Knighthood.

On the Symondsburne presentation.

Mandate as to the observance of the Bishop's jura regalia, including Hertilpol.

Writ on De parco fracto in the Bishop's Court.

The Bishop's mandate thereon.

Precept to the Sheriff of Durham thereon, and other documents.

Mandate of the King to the Exchequer as to the Bishop's liberties in the vill and port of Hertilpol.

King's writ on the presentation to Symondsburne.

Mandate for purchase of 600 sacks of wool and for appearance of certain persons before the Council in London.

Another mandate on this.

1338 Mandate and request to the Bishop as to the collection of this wool.

Mandate on the same.

Letters of protection for the messengers of the Archbishop of Canterbury and the Bishop of Durham going to France.

Order for shipping for Archbishop and Bishop.

1340 Mandate for payment of the Bishop's expense.

Enquiry to be made as to trespass on the Bishop's free warren while he was abroad.

On the presentation, by the Prior and Convent of Durham to the Priory of Coldingham.

King's order for payment to the Bishop of the cost of corn delivered at Newcastle.

King's mandate for delivery of a prisoner taken at Tweedmouth, and imprisoned at Berwick.

Orders to the Bishop to collect the tenth granted to the King by the York province clergy.

Order to the Bishop to release captain, etc., of the ship *La Mandalayne* of Sluys.

1341 Order to the Bishop that the men of his liberty should be armed, etc., to go with Edward of Balliol.

Agreement made between the King and the Bishop respecting felons, etc., who have taken refuge in the Palatinate.

The King gives notice that what happens in the war with Scotland shall not establish a precedent.

King remits moneys due to him from the Bishop.

King agrees to settle all money matters between him and the Crown.

1342 Mandate for release of John of Irewyn.

1343 Mandate to Prior of Durham to raise men at arms, and to take them to the March of Scotland.

Commission to hear the Bishop's plaint as to his right of wreckage infringed.

Mandate to discharge the Bishop from a demand for 5 marks 40 pence.

Bull of Clement VI as to Hooghton Rectory, etc.

1344 Proclamation as to currency.

Order to Exchequer for delivery of dies for coinage for the Bishop.

Mandate to stop the Bishop from interfering with the King's Commissioners as to weirs, etc., on the Tyne.

Enquiry as to the Manors of Hert and Hertenesse.

King orders the Bishop to select 500 hobelers for service in Scotland.

1346 Petition by executors of Richard of Bury as to the wardship of the Manors of Barnard Castle, Gaynesford, Querington, and Long Neuton, and the royal reply.

Remonstrance and petition of the Bishop as to his liberty and privileges at Hertilpole.*

(Endorsed) In support of the Bishop's right.

Remonstrance, etc. as to the assumption of knighthood.

Order thereon.

Petition of the Bishop as to his right to the Manor of Werk in Tyndale.

Petition as to the advowson of Symondburne, and order thereon.

1344 Mandate to Sheriff of Northumberland to enquire as to the lands, etc., of the late Geoffry of Newton and his next heir.

Commission by Bishop for array of men of the ward of Stockton, etc., to resist the Scots.

Precept to Sheriff of Durham, etc., to receive prisoners.

Precept to Sheriff to seize lands, etc., of Richard de Whitparys, who died without rendering his accounts.

Writ of *Diem clausit extremum* on death of John o' th' Orcheyerd.

Appointment of Commissioners to levy the same assessed in Derlyngtone, and other commissions.

Mandate to the Sheriff of Norham to give seizin to John of Glenton, and for respite of homage till his wife's babe was born.

License by the Bishop to settle Manors of Eggisclif and Aslakby.

Appointment of Robert Darreyns as judge of assize for Norham.

Notice that the judges shall not hold assizes in Halyeland.

Pardon to Andrew of Merkyngfeld, knight.

* The language is strong. "A nostre seigneur le Roi, etc., monstre Richard Eveque de Duresm . . . . . que come il ei dedeinz sa fraunchise de Duresme *franchise roiale*, et *jurisdiccion roial, et avantages roials et chescune maniere de forfaiture*, etc."

William de la Pole, in the Bishop's service, shall not be damnified by non-appearance before the justices.
Mandate on Roger Kytwright, lately deceased.
Similarly for Roger o' th' Halle on pilgrimage to St. James.
Robert de Twydale, executor of late T. de Baumburgh.
Mandate on William de Camhous, deceased.
Mandate on Gilbert Forster, deceased.
Mandate on John Ellote, deceased.
Mandate on the dower of the widow of John de l' Orchierd.
Commission to enquire as to assault on Thomas of Gretheam.
Mandate to put in seizin John son of Gilbert Forster, deceased.
Ditto for Sigrida, wife of William Ayr.
License to levy a fine on the Manors of Beryngdone and Kylaye.
A similar license for the same places.
Precept to Sheriff of Norham to give seizin to Robert, son and heir of Robert Grey.
Ditto for Alice, daughter of Stephen son of William of Camblins, deceased.
Ditto to assign reasonable dower to Margery, wife of John Ellote, of Bedlyngton, deceased.
Ditto to Margery aforesaid.
License to Roger of Esshe to alienate the Manor of Esshe.
Appointment of John de Nesbyt, chief butler to the Bishop.
License to Hugh of Burdone to alienate the Manor of Ynesley.
Order made to stop the Sunday market at Seggefield.
Mandate for livery of seizin to William son of Roger Kytwryght, deceased.
Mandate that the escheator of Durham and Sadberg shall not interfere with messuages belonging to John of Eggisclyve.
Commission to enquire into assault on Joan de Hette at the Old Borough of Durham.
Similar Commission as to assault on Thomas Hale.
For enquiry as to an assault on William o' th' Haye.
Writ of *Diem clausit extremum* of John of Berteley.
Ditto of Dionisia, wife of Geoffry Yekemund.

Mandate for putting in seizin of John o' the Hall.
Writ of *Diem clausit* of Agnes Makard.
Mandate to give seizin to John son of W. de Wodum.
Grant to Joan Orchyerd to have ward of her late husband's lands.
Mandate thereon.
Order for seizin for John Burgeys.
Proclamation of Edward III's mandate against those who bring into the Kingdom Papal letters or bulls.
That Middleham More is a several pasture of the Bishop.

1345 Bishop's precept for livery of seizin to Thomas son of Thomas Gray, deceased.
Pardon granted to Thomas son of Thomas Gray.
License to Thomas Gray to alienate.
Letters of protection for him.
Grant to Sir Thomas Surtays to settle certain lands, etc.
Proclamation of the King's mandate as to provisors.
Writ of *Diem clausit extremum* on death of Sir Thomas Gray.
Commission for enquiry as to an assault on Wm. Waller.
Commission for enquiry as to an assault on Walter de Walleworth.
Ditto on John Natus.
Commission for enquiry as to forcible entry of free warren and assault.
Writ of *Diem, etc.*, on death of Richard de Kellawe.
Mandate to be keeper of Manor of Hert and vill of Hertilpole.
Writ of *Diem, etc.*, on Robert de Clifford.
License granted to Henry de Langeton, etc., for the Manors of Wyneyard and Redmershille.
Order for enquiry as to assault on Agnes, wife of John o' th' Castel, cook.
Precept for a dower to Margaret, wife of Richard de Kellawe, deceased.
Writ of *Diem, etc.*, on death of John Bryde.
Commission of enquiry as to assault on Nicholas son of John Nesbyt, of Hertilpole.
Proxy appointed by Thomas de Cotes.
Appointment by the Bishop of William Bassett as an additional Justice of Assize.

Grant by Walran de Lumley to Thomas de Umframville of £10 yearly.

Acknowledgment of the same.

Indenture between Thomas de Umframville and Walran de Lumley as to security for £100.

Acknowledgment of the same.

Commission for enquiry as to interference with the Bishop's waters in Southern half of the Tyne.

Commission of enquiry as to those who have broken in on an enclosure of waste at Chester.

Grant to Ralph de Neville of wardship of part of the lands of late Richard de Kellewe.

License to Wm. de Graystoke to alienate land, and to Robert son of Ralph de Neville, etc., to take the name of Graystoke.

Mandate to Sheriff of Durham to carry out a composition between the Bishop and the Prior of Durham.

Appointment by John de Langton of Robert Lucas as his attorney.

Appointment of Wm. de Blaykestone as sheriff and escheator for Durham and Sadberge.

Mandate thereon.

Mandate to William de Mordon (late Sheriff) to give up rolls, etc.

Authority to the new Sheriff for gaol delivery.

Oath for the new Sheriff, etc.

Writ of *Diem, etc.*, on death of Wm. Barker.

Ditto of Robert de Helmesley.

Mandate as to men charged with larceny, etc.

On fealty of Thomas son of Sir Thomas Surteys and mandate to the Sheriff to give him livery of seizin.

Ditto for William son of John of Birtley.

Ditto for Robert son of Robert Helmesley.

Discharge to William de Mordon, late Sheriff.

Writ of *Diem, etc.*, of Hugh of Teesdale.

License to alienate granted to John son of Henry of Kellawe.

Exemplification of a fine levied in 21st year of Antony, late Bishop, in Coxhowe.

Mandate as to dower for Ismannia, wife of late Henry of Aslakby.

Writ of *Diem, etc.*, of Thomas Surtays.

Mandate to the escheator to take possession of the lands lately held by Joan of Birtley for her life.

Of an agreement between Marmaduke Fitz-Geoffry and Richard, Warden of Werhall Hospital.

License to Walter Smyth of Monketon to assign certain rents to the Prior and Convent of Durham, and to Robert of Dalton to grant a messuage and 20 acres.

Roger de Esshe is to be removed from the office of justice.

Notice to the officials of Hertilpole to arrest ships for the King's service.

Revocation of a grant of murage to the borough of Durham.

Record of the death of Richard of Bury.

Followed by the roll of the Liberty of Durham during voidance of the See, until the temporality should be granted to the successor of Richard of Bury.

DOCUMENTS BEARING ON THE EPISCOPATE OF BISHOP BURY (1334–1345).

Petition of Richard of Bury, that (in virtue of the grant to Bishop Pewsey) he may be relieved from a yearly payment to Newcastle-on-Tyne (1334). [*Reg. Pal. Dur.*, iv, 180.]

A nostre seigneur le Roi et a son Conseil monstre Richard Evesque de Duresme que come Hughe Pusace jadis Evesque de Duresme pourchacea du roi Richard le Wappentak de Sadberge* ove les fees appertenauntz a lui et ses successours a tenir auxi franchement come il meismes le tyent ou que le dit evesque tyent ses autres terres ou tenementz dedeinz sa franchise de Duresme, (come plus pleinement piert par la chartre et par le confermement le roi Johan le transescritz de queles est consu a cele peticion), dedeinz quele Wapentak Johan de Baillol tient cink fees des chivalers et la quarte partie dun fee de chartre le dit Johan devoit a la garde du chastel de Neof Chastel sur Tyne cink marz et quaraunte deners par an, et apres le dit Johan se attorna de ses services a un Robert Evesque de Duresme† par comendement le roi Henri besael nostre seigneur le roi, qore est par sa lettre patente et par reson dun enrollement qest enrolle en la Chauncellerie en le role de fins lan xviij du dit roi Henri, (le transescrit de quel est cosu a cest peticion) si ad la somme avantdite de cink marz et quaraunt deners corvee sur le dit Evesque et sur ses predecessours par quel . . . . dit Evesque prie a nostre seigneur le roi et a son conseil que pleise aver regard a les chartres et confermementz de ses progenitours queux lui acquitent de totes tieux services et

* The Wappentage of Sadberge was purchased from King Richard I by Bishop Pudsey, who (we are told by Mr. Lapsley, *County Palatine of Durham*, p. 162, note 5) "was outrageously swindled in the transaction"; he was certainly in debt for it till he died. It is said that Bishops of Durham sit in Parliament as Earls of Sadberge as well as in their rights as Bishops. The district of Sadberge lies in the south-eastern part of the county, stretching from about Sedgefield to the shores of the sea; it included the manor of Hart, and the town of the Hartlepools. In Bury's time we find him issuing his commission for two wards of Sadberge, as distinct from the four wards of Durham County (*Reg. Palat. Durham*, iv, p. 273). *Lambarde's Dictionary*, p. 324, says: "This Sadberge was at that time and long since called a countye, conteyninge, as I think, the greatest portion of that which we now call the byshopricke of Durham." A Palatine Court was held here, with powers similar to those of the Palatinate proper. It became afterwards a curacy of Houghton.

† In the reign of Henry III the only Bishop Robert was Robert Stichill.

quil puis aver brief as T[resorer] et Barons quil puis est requit de la summe avantdite solunc le purport des chartres et confermementz avantditz.

[Indorso.] Soit mande par bref contenant leffect de ceste peticion as Tresorer et Barons que vewes des chartres et les autres evidences le dit Evesque, et oie sa pleinte et ses resons et serchez les remembrances del Escheke et appellez a eux les justices sils poessent trover par inspeccion des dites chartres evidences et remembrances que le dit Evesque doit estre de droit descharge de les dites cynk mars et xl d. annueles qui couront en demande sur lui par les ditz fees que adonques ils lui deschargent. Et eit le dit Evesque un respit de cele demande tanque a la feste de Noel issi quil pourra endementers sure.

[This petition is followed by another, asking for Bury's reinstatement in the Manor of Hert, just as Piers de Montfort had to give up the Manor of Gretham, under orders from Henry III to the Bishop; and Edward III replies that justice should be done to him in the case of the Manor of Hert and Hertenesse.

Soon after this, by a Royal Writ, the Bishop is made Treasurer of the Exchequer,* and about the same time† the men of Durham were relieved from a fine of 1,000 marks; and a levy of twenty pounds was also deferred; it had been charged on the vill of North Alverton.]

INDULGENCE FOR ALL WHO HELP THE BUILDING AND ADORNING OF THE SHRINE OF ST. CUTHBERT (7 June, 1334).

[Printed already in Canon Fowler's edition of the *Rites of Durham*, p. 157.]

Indulgentia Ricardi Dunolmensis Episcopi conferentibus ad fabricam ecclesiae vel ad fenetrum Sancti Cuthberti cum ratificatione omnium indulgentiarum praecedentium.

Universis . . . . Ricardus permissione divina Episcopus Dunelmensis salutem. Cum ad promerenda sempiterna gaudia Sanctorum sint nobis suffragia plurimum opportuna, loca Sanctorum omnium pia sunt devotione fidelium veneranda, ut dum Dei veneramur amicos, ipsi nos amicabiles Deo reddant, et illorum quodammodo vendicando patrocinium apud Deum, quod merita nostra non obtinent eorum

* Rot. Pat., 8 Edw. III, p. 1, m. 40.
† Close Roll, 8 Edward III, m. 29 dorso.

mereamur intercessionibus obtinere. Cupientes igitur ut ecclesia Dunelmensis in qua venerabilis patris nostri Cuthberti incorruptum corpus honorifice collocatur, congruis honoribus et crebris populorum accessibus frequentetur, omnibus vere poenitentibus quadraginta dies, etc. Data Dunelm. vii° Junii 1334, anno pontificatus primo.

EVIDENTIAE PRO CURIA TEMPORALI PRIORIS (26 June, 1334).
[Cartuarium primum (f. 187 *b*).]

Breve Domini Ricardi de Bery episcopi directum vicecomiti de Norhame ad liberandum hominem prioris ad Curiam ejusdem prioris.

Ricardus Dei gratia Episcopus Dunelm. vicecomiti Norham salutem. Cum in carta bonae memoriae Ricardi* quondam Episcopi Dunelm. praedecessoris nostri, quam inspeximus, contineatur quod idem Ricardus concessit priori Dunelm. qui tunc fuit,† et Capitulo ejusdem loci, quod si quis de terra vel feodo prioris Dunelmensis attachiatus fuerit per ballivos Episcopi pro aliqua re pertinente ad curiam ipsius prioris, prior vel ballivus suus curiam suam exiget, et habebit sine contradictione, si eam exigat ad horam et terminum. Et si latro captus fuerit in terra ipsius priori[s]‡ et in curia ipsius fuerit adjudicatus, executio judicii fiet per ballivos prioris ad furcas Episcopi § libere et sine contradictione. Et idem prior habebit liberam curiam cum soc et sac thol et theme et infangthef, et etiam in quibusdam literis celebris memoriae Ricardi nuper Episcopi Dunelmensis praedecessoris nostri quas inspeximus contineatur quod idem praedecessor noster volens quietudini praedictorum prioris et conventus Dunelmensis prospicere, concessisset pro se et successoribus suis et declarasset quod ubicunque contingeret aliquem de hominibus et tenentibus ipsorum prioris et conventus in terram ipsius Episcopi tunc praedecessoris nostri vel in feodo capi et inprisonari occasione quacunque, praeterquam si aliquis appellatus forte fuerit per appellatorem in curia ipsius praedecessoris nostri, praefati prior et conventus curiam suam habebunt de eisdem, si per ballivos eorum petantur ante judicium loco et tempore oportunis; et jam intelleximus quod quidam Johannes Wydowsone, homo et tenens praedicti prioris judicatur coram te de latrocinio, et ea occasione captus et in custodia

* R. Kellow.

† In the time of Kellow, W. of Tanfield was prior till 1313, and G. de Burdon after that date, and it might be either of these two.

‡ Added secunda manu.

§ This was the Palatine Bishop's feudal right to hang people.

tua in prisona nostra existens arreriandus inde est coram te, super quo praedictus prior supplicaverit nobis praedictum Johannem sibi liberari in curia sua judicandum juxta tenorem cartae et literae praedictarum. Nos volentes in hac parte fieri quod est justum tibi praecipimus quod si ita est tunc ipsum priorem curiam suam de ipso Johanne habere permittas, et ipsum eidem priori seu ballivo suo liberes juxta formam cartae et liberarum praedictarum ; volentes insuper quod ipsum priorem libertatibus suis praedictis coram te in quibuscunque curiis nostris in casu consimili uti et gaudere permittas prout ipse et praedecessores sui te libertatibus illis a tempore confectionis earundem cartae et literarum usi sunt et gavisi, prout eaedem libertatis temporibus praedecessorum nostrorum eis hactenus allocatae fuerint. Datum Dunelm. per manum Nicholai Gatgang clerici nostri 26° dei Junii, A° pontificatus nostri primo.

Evidence as to the common land of Beaurepaire (Beaupark) (28 June, 1334).*

[Cartuarium 4m, f. 92 *v.*]

Evidentiae pro tenente veteris burgi Dunelm : contra Priorem super communam pasturae morae de Beurepare.

Omnibus Christi fidelibus hujus processus tenorem visuris vel audituris, Hugo Burdon, Johannes Randalf, Johannes Faloudon, Johannes Byll, Johannes Brunnynghill, Johannes de Aldwod, Robertus de Brakenbyry,† Rogerus Dominus de Newton, Willelmus filius Magistri Willelmi de Kellaw, Ricardus Dominus de Lynce, Willelmus de Edmundisle, Willelmus Chaunceler, Adam Scotes, Johannes de Welpdale, Willelmus filius Ade Scotes, Willelmus Lyll de Langley, Willelmus de Bylley de Brakenbery, Radulphus de Warshop, Johannes de Seton, Johannes Scote de Brandon, Thomas filius Ricardi de Lynce, Johannes Fraunkelayn, J. de le Brome, et Willelmus Ansforth, salutem in Domino. Cum Alicia del Slade nuper in curia domini R[icardi] de B[ury] Dei gratia Dunelm. Episcopi arrainnasset quandam assisam novae disseisinae versus W.‡ tunc priorem Dunelm. et alios

* This suit, thus begun in 1334, was not concluded till 1336 (see pp. 107–112), when Alicia del Slade was restored to her rights after another assise. The first part here printed is reproduced in the longer account given later.

† Robert of Brakenbury was the younger son of Sir William of Brakenbury ; he was appointed, with the Bishop and others, to array the defensible men in Darlington ward.

‡ William of Cowton, Prior ; 1322–1341.

in brevi originali ipsius domini episcopi contentos de communa pasturae suae in veteri burgo Dunelm., quam quidem communam eadem Alicia ad liberum tenementum suum in eadem villa per dictum breve asseruit pertinere, cujus vero brevis tenor sequitur consequenter :—Ricardus D. G. Episcopus Dunelm. vicecomiti Dunelm. salutem. Questa est nobis Alicia othe Slade quod dominus Prior Dunelm. et Johannes Turnour injuste et sine judicio disseiserunt eam de communa pasturae suae in veteri burgo Dunelm., quae pertinet ad liberum tenementum suum in eadem villa post primam transfretationem* domini H[enrici III] quondam regis Angliae, proavi Domini E. regis nunc in Vasconia. Et ideo tibi praecipimus quod si praedicta Alicia fecerit te securam de clamio† suo prosequendo, tunc facias xij liberos et legios homines de visineto‡ illo videre pasturam illam et tenementum suum et nomina in brevi, et summoneas eos per bonos summonitores quod sint coram dilectis et fidelibus nostris S. de Hepistotes, Rogero de Esshe, et Symone de Grimesby§ et his quos sibi associent ad certos diem et locum, quos iidem T. R. et S. tibi scire faciant parati, cum facta recognoverint. Et pone per vadios et salvos plegios praedictum priorem et Johannem vel ballivos suos, si ipsi inventi non fuerint, quod tunc sint ibi audituri illam recognitionem. Et habeas in summonitione nomina plegiorum et hoc breve. Datum Dunelmi per manum Nicholai Gategang clerici nostri 28° die Junii, anno pontificatus nostri primo. Praetextu cujus brevis ipsis Priore et Johanne attachiatis et coram Justiciariis dicti domini E. apud Dunelm. venientibus, inter easdem partes tale placitum est contestatum sub eo qui sequitur tenore, prout rotuli et memoranda ipsorum Justiciariorum de tempore praedicto manifeste recordantur.

Breve Epistoli [? Episcopi].

* By the Statute of Merton (1236) it was provided that writs of 'novel disseisin' should not pass the first voyage of Henry III to Gascony; this voyage took place in 1234.

† Clamium. L. Lat. s. from L. Clamare, whence our *Claim.*

‡ Visinetum (in *Consuetudines Norman*, c. 33, given as *visnet*) is thus described by Du Cange: "Anglis practicis est jus forma vel modus dirimendi controversias civiles vel criminales, in rebus dubiis neque omnino certis, per assisam *vicinorum* de villis vel civium vel burgensium." So we find "legales homines de *visneto* seu de villa." It answers to the Fr. *voisinage:* the neighbours were called in to sit in judgment.

§ Thomas de Heppiscotes, Roger de Esshe, and Simon de Grimesby were the King's Seneschals in 1334.

[From the Cartuarium Vetus* of the Treasury, Durham (f. 79*r*).]

Three documents bearing on the rights of the Prior of Durham.

(1) On the Prior's request to be allowed to hold his Court on John le Wydewsone, addressed to the Sheriff of Norham (12 July, 1334).

Ricardus, Dei gratia Episcopus Dunelm: Vicecomiti de Norham salutem. Scias quod Prior Dunelmensis constituit et loco suo posuit coram nobis fratrem Michaelem de Chilton, Alexandrum de Cheswyk, et Willelmum de Kilburne, attornatos et ballivos suos, ad petendum Curiam suam de Johanne le Wydewsone indictato† coram te de quodam latrocinio et ea occasione capto et in custodia tua in prisona nostra detento, ut dicitur. Et ideo tibi praecipimus quod si praedicti Michael, Alexander, et Willelmus, duo aut unus eorum, veniant aut veniat coram te in Curia nostra, Curiam praedicti Prioris de ipso Johanne petiturus tunc corpus praedicti Johannis, praefatis Michaeli, Alexandro, et Willelmo, duobus aut uni eorum, si plures interesse non possint, in Curia ipsius Prioris secundum legem et consuetudinum Regni Angliae et nostrae Regiae libertatis judicandum. Si ante judicium venerint, liberes, et ipsum Priorem Curiam suam praedictam libere et quiete inde habere permittas. Datum Dunelmiae per manus Nicholai de Gategang clerici nostri xij° die Julii, anno pontificatus nostri primo.

---

(2) Letter from Bishop Bury to the Sheriff of Norham (26 June, 1334).
(f. 79 *r*.)

Ricardus, Dei gratia Episcopus Dunelm: Vicecomiti de Norham salutem. Cum in carta bonae memoriae Ricardi (Kellowe) quondam Episcopi Dunelmensis, praedecessoris nostri, quam inspeximus, contineatur quod idem Ricardus concessit Priori Dunelmensi, qui tunc fuit et Capitulo ejusdem loci, quod siquis de terra vel feodo Prioris

* This ancient Cartuary, a quarto volume, written in a beautifully clear hand of the later part of the thirteenth century, has many blank pages, or parts of pages. These have been made use of by writers of a later time; among these additions are some of Bishop Bury's industrious work. There are in the Treasury at Durham five of these Cartuaries:—the Vetus, and those numbered 1, 2, 3, 4.

† Indictatus, indited.

Dunelm. attachiatus* fuerit per ballivos Episcopi pro aliqua re pertinente ad Curiam ipsius Prioris, Prior vel Ballivus suus curiam suam exiget et habebit sine contradictione, si eam exigat ad horam et terminum. Et si latro captus fuerit in terra ipsius Prioris et in Curia ipsius fuerit adjudicatus, executio judicii fiet per ballivos Prioris ad furcas Episcopi† libere et sine contradictione. Et idem Prior habebit liberam Curiam suam cum sok et sak et Thol et Them et infangthef, et etiam in quibusdam literis celebris memoriae Ricardi nuper Episcopi Dunelmensis praedecessoris nostri quas inspeximus contineatur quod idem praedecessor noster, volens quietudini praedictorum Prioris et Conventus Dunelmensis prospicere, concessisset pro se et successoribus suis, et declarasset, quod ubicunque contigerit aliquem de hominibus et tenentibus ipsorum Prioris et Conventus in terra ipsius Episcopi tunc praedecessoris nostri vel feodo capi et imprisonari occasione quacunque, praeter quam si alias appellatus forte fuerit per appellatorem in Curiam ipsius praedecessoris nostri, praefati Prior et Conventus Curiam suam habebunt de eisdem, si per ballivos eorum petantur ante judicium, loco et tempore oportunis. Et jam intelleximus quod quidam Johannes le Widewesone, homo et tenens praedicti Prioris indictatus coram te de latrocinio, et ea occasione capto et in custodia tua et in prisona nostra existens, arenandus‡ inde est coram te super quo praedictus Prior supplicaverit nobis praedictum Johannem sibi liberari Curia sua judicandum juxta tenorem cartae et literae praedictarum. Nos volentes in hac parte fieri quod est justum tibi praecipimus, quod, si ita est, tunc ipsum Priorem Curiam suam de ipso Johanne habere permittas, et ipsum eidem Priori seu ballivo suo liberes juxta formam cartae et literarum § praedictarum. Volentes insuper quod ipsum Priorem libertatibus suis praedictis coram te in quibuscunque Curiis nostris in casu verisimili uti et

* Attachiatus, a Low Latin word for arrested or attached.

† Furcae Episcopi. An allusion to the Roman furcae, yoke-shaped (like a V): applied to the Pontiff's court, it meant that he had the power of jurisdiction and severe punishment.

‡ Arenandus = to be arraigned; from the L.L. areniare or arrainare. The E.D. under Arraign gives the form adhramire, as used in the Salic laws, etc., whence French *arraigner*, whence also the mediæval and modern word.

§ The MS. here has only lrā.

gaudere permittas, prout ipse et praedecessores sui libertatibus illis a tempore confectionis earundem literarum et cartae usi sunt et gavisi, et prout eadem libertates temporibus praedecessorum nostrorum eis hactenus allocatae fuerunt. Datum Dunelmiae per manus Nicholai Gategang clerici nostri xxvi° die Junii, anno pontificatus nostri primo.

---

(3) The Sheriff of Norham gives orders that one Richard of Shoreswood should be handed over to the Prior's Court (undated).

[f. 79 *v.*]

Vicecomes de Norham, salutem. Cum in carta bonae memoriae Ricardi quondam Episcopi Dunelmensis praedecessoris nostri, quam inspeximus, contineatur quod idem Ricardus concessit Priori Dunelm. qui tunc fuerit, et Capitulo ejusdem loci, quod si quis de terra vel feodo Prioris Dunelmensis attachiatus fuerit per Ballivos Episcopi pro aliqua re pertinente ad Curiam ipsius Prioris, Prior vel ballivus suus Curiam suam exiget et habebit sine contradictione, si eam exigat ad horam et terminum, et si latro captus fuerit in terra ipsius Prioris et in Curia ipsius fuerit adjudicatus, executio judicii fiet per ballivos Prioris ad furcas Episcopi libere et sine contradictione; et idem Prior habebit liberam Curiam suam cum Sok et Sak, et Thol et Them et Infangthef; et etiam in quibusdam literis celebris memoriae Ricardi nuper Episcopi Dunelm. praedecessoris nostri immediati, quas inspeximus, contineatur, quod idem praedecessor noster volens quietudini praedictorum Prioris et Conventus Dunelm. prospicere concessisset pro se et successoribus suis declarasset quod ubicunque contingeret aliquem de hominibus et tenentibus ipsorum Prioris et Conventus in terra ipsius Episcopi tunc praedecessoris nostri vel feodo capi et imprisonari occasione quacunque, praeterquam si alias appellatus forte fuerit per appellatorem in curia ipsius praedecessoris nostri, praefati Prior et Conventus Curiam suam habebunt de eisdem, si per ballivos eorum petantur ante judicium loco et tempore oportunis. Et jam, ut intelleximus, quod quidam Ricardus filius praepositi de Schoresworth,* homo et tenens praedicti Prioris

* Now Shoreswood.

indictatus coram te de latrocinio et ea occasione captus et in custodia tua in prisona nostra tunc existens arrenandus inde est coram te super quo praedictus Prior juxta tenorem cartae et literae praedictarum supplicaverit nobis praedictum Ricardum sibi liberari in Curia sua judicandum. Nos volentes fieri quod est justum in hac parte praecipimus quod si ita est, tunc ipsum Priorem praedictum Curiam suam de ipso Ricardo habere permittas, et ipsum eidem Priori seu ballivo suo liberes, juxta formam cartae et literarum praedictarum.

On the delivery of the Great Seal to Bury.
De magno sigillo liberato (20 Sept., 1334).

[Rymer, *Foedera, Conventiones, etc.*, Edit. 1821, Vol. ii, part ii, p. 893 (printed in Cocheris' edition of the *Philobiblon*).]

Memorandum quod venerabilis pater Johannes [Stratford] Cantuarensis Archiepiscopus, totius Angliae primas, Cancellarius domini Regis, vicesimo octavo die Septembris, anno Regni dicti Regis octavo, hora vesperarum, in camera ipsius Regis in palatio suo apud Westmonasterium, liberavit magnum sigillum suum, in quadam bursa sigillo ipsius Archiepiscopi consignata, in praesentia venerabilis patris H[enrici Burwash] Lincolniae Episcopi, thesaurarij ipsius regis, Johannis Comitis Cornubiae, Ricardi comitis Arundell magister [*sic*] Roberti de Stretford Archidiaconi Cantuarensis, domini Roberti de Taunton, et aliorem tunc ibidem existentium. Et idem dominus Rex sigillum illud a praefato Archiepiscopo recepit, et illud venerabili patri R. Dunolmensi Episcopo, quem Cancellarium secum ibidem constituit, liberavit. Et idem Episcopus sigillum illud a domino Rege recepit, et debitum juramentum ibidem praestitit. Et die Jovis proxime sequente idem Cancellarius sigillum praedictum in capitulo Fratrum Praedicatorum Londoniis apperuit [*sic*] et inde brevia fecit consignari.

PERMISSION TO THE CATHEDRAL CONVENT TO APPROPRIATE 20 LIBRATES OF LAND.

LICENTIA RICARDI EPISCOPI DE XX^tl LIBRATIS TERRAE* APPROPRIANDIS IN EPISCOPATU DUNOLMENSI (1 Feb.,1335).

[Cartuarium Secundum, f. 285 *b*.]

Universis Christi fidelibus ad quos praesentes literae pervenerint Ricardus permissione divina Dunolmensis Episcopus salutem in Domino sempiternam. Sciatis quod de gratia nostra speciali concessimus et licentiam dedimus pro nobis et successoribus nostris, quantum in nobis est, dilectis in Christo filiis Priori et conventui ecclesiae nostrae Dunelmensis quod ipsi viginti libratis terrarum, tenementorum, et reddituum per annum, tam de feodo suo proprio quam alieno adquirere possint, terris et tenementis quae de nobis in capite tenentur duntaxat exceptis, habendum et tenendum sibi et successoribus suis imperpetuum per legales inquisitiones per eschaetorem nostrum seu successorum nostrorum inde faciendum et in Cancellaria nostra seu successorum nostrorum rite retornandum, Statuto de terris et tenementis ad manum mortuam non ponendis edito non obstante. In cujus rei testimonium sigillum nostrum fecimus his apponi. Datum Ebor. 1° die Februarii, A.D. 1334, et nostrae consecrationis primo.

[Randall's MSS.]

PRO PRIORE ET CONVENTU DUNELMENSI. ON THE SAME 20 LIBRATES (undated).

[Sched. xviij, A° 12.]

Ricardus, Dei Gratia Episcopus Dunelmensis Priori et Conventui Dunelmensi salutem. Sciatis quod cum per literas nostras patentes concesserimus et licentiam de-

* Librata terrae (or libra terrae) appears to be an uncertain measure of land. Ducange gives the word a long article. Cowell holds that the quantity goes by the subdivisions of the libra of money (20 shillings each 12 pence = 240). So he takes the penny as equal to the acre, and declares the quantity to be 240 acres. Spelman follows another reckoning of the money parallel, and there are other guesses. Ducange is content to say that a librata terrae was reckoned by the return as rent of the land, not by the quantity, as is seen in a MS. of the days of Edward the Confessor: "Comitatus constat ex xx feodis unius militis, quolibet feodo computato ad xx libratas . . . . . unum feodum constat ex terris ad valentiam xx librarum." A charter (Rymer, ii, p. 767), of the date 1297, says: "Qui habent xx libratas terrae et redditus per annum etc." Librata is not a true Latin word; it appears only to be used of land.

derimus pro nobis et successoribus nostris Episcopis Dunelm., quantum in nobis est, dilectis nobis in Christo Priori et Conventui Dunelmensi quod ipsi viginti libratas terrarum tenementorum et reddituum tam in feodo suo proprio quam alieno, exceptis terris tenentibus et redditibus quae de nobis tenentur in capite, adquirere possint, habendum et tenendum sibi et successoribus suis imperpetuum, Statuto de terris et tenementis ad manum mortuam non ponendis edito non obstante, prout in his, etc. Nos volentes concessionem nostram praedictam effectuali debito manciperari [*sic*], concessimus et licentiam dedimus pro nobis et successoribus nostris praedictis, quantum in nobis est, Waltero Smyth de Monketon quod ipse acras terrae etc. sibi et successoribus suis praedictis imperpetuum, sicut praedictum est, tenore praesentium similiter licentiam dedimus specialem Statuto praedicto non obstante. Nolentes quod praedicti Walterus etc. vel haeredes sui aut praefati Prior et Conventus, seu successores sui ratione Statuti praedicti per nos vel successores nostros inde occasionentur in aliquo seu graventur; salvis tamen capitalibus dominis feodi illius serviciis inde debitis et consuetis. In cujus rei testimonium hac literas nostras fieri fecimus patentes. Datum etc.

APPOINTMENT TO BEDLINGTON CHURCH, ON PRESENTATION OF PRIOR AND CONVENT (22 Sept., 1335).

[Cartuarium 4^{m}, f. 33 or 37 *r*.]

Testimonium R. episcopi Dunelmensis super ecclesia de Bedlyngton Willelmo de Roeng' ad praesentationem nostram collata.

Omnibus sacrae matris ecclesiae filiis ad quos praesens scriptum pervenerit Ricardus Dei gratia Dunelmensis Episcopus, Domini Regis Cancellarius, salutem in Domino. Sciatis nos ad praesentationem dilectorum filiorum Prioris et Conventus Dunelmensis divinae pietatis intuitu dedisse, concessisse, et hac carta nostra confirmasse dilecto filio Willelmo de Royng' ecclesiam de Bedlyngton cum omnibus libertatibus et liberis consuetudinibus ad praefatam ecclesiam pertinentibus libere et quiete et integre sicut aliquis praedecessorum suorum eam unquam liberius quietius et integrius tenuit. Ipsamque personam in eadem canonice instituimus, salvo nobis et successoribus nostris imperpetuum jure pontificali et parochiali, salva etiam dictis Priori et Conventui Dunelmensi debita et antiqua pensione quam de dicta ecclesia percipere consueverunt, salvis etiam Nicholao de Herbylyers decima bladi de Nedderton, et uno tofto in

villa de Bedlyngton, quoad vixerit. Itaque post decessum ipsius Nicholai et decima ipsa de Nederton. et toftum in villa de Bedlyngton eidem ecclesiae de Bedlyngton redintegrentur.

Testibus G. Dunelm. et A. Northumbriae Archidiaconis Magistro Thoma de Lichfeld, Magistro Philippo de Suham, Magistro Symone de Talyntone, Magistro Roberto Morel, Jacobo Capellano, Symone et Nicholao de Hadham Mathaeo de Wynterburii, Henrico de Mariscis, Willelmo de Blokkett, Nicholao de Bathona et aliis. Datum per manum nostram apud Dunelm. xxij° die Septembris, anno pontificatus nostri secundo.

[It may here be noticed that this Fourth Cartuary contains at full length that document on the application of the Church of Mikel-Benton to the scholars of the Hall of Balliol at Oxford. It has twice been printed in full; in the *Registrum Palatiuum Dunelmense*, and elsewhere.]

Charter for lands in Stanhope (29 Oct., 1335).

[Cartuarium 4°, f. 86 *b* (or rather, 82 *b*).]

Carta Ricardi episcopi de terra in Stanhope.

Omnibus Christi fidelibus ad quos praesens scriptum pervenerit Ricardus Dei gratia Dunelmensis Episcopus salutem in Domino. Noverit universitas vestra nos de assensu capituli nostri concessisse et hac praesenti carta nostra confirmasse Willelmo de Hyll pro homagio et servitio suo septies viginti et xiiij acras terrae in villa de Stanhop cum toftis et croftis et omnibus libertatibus et liberis consuetudinibus et omnibus aliis ad dictam terram pertinentibus: Reddendo inde nobis et successoribus nostris ipse et haeredes sui per annum xxx^ta^ tres solidos et iiij^or^ denarios ad iiij^or^ anni terminos in Episcopatu nostro constitutos pro omni servicio et exactione, sicut cartae bonae memoriae Philippi praedecessoris nostri quas inde habet rationabiliter testantur. Et ne haec nostra concessio et praesentis cartae nostrae confirmatio robur perpetuae firmitatis obtineat huic scripto sigillum nostrum apponi fecimus. His testibus, Magistro Helya de Dierham, Johanne de Rumsey, Reginaldo de Calne, Willelmo filio Roberti, Hugone de Capella, Izda de Merlya, Ricardo de Holmesyde, Nigello de Rungtone, Roberto de Langley, Reginaldo de Hert et aliis. Datum per manum Valentini clerici nostri apud Alverton iiij° kalendas Octobris, pontificatus nostri Anno secundo.

AGREEMENT AS TO EXCHANGE BETWEEN PITTINGTON AND KEPIER (12 Feb., 1336).

CONVENTIO PERMUTATIONIS ECCLESIAE DE HUNSTANWORTH CUM DECIMIS IN PAROCHIA DE PYTTYNGDONE INTER NOS ET DOMUM DE KYPYARE.* 6A.

2u 2e PONTIFICATUS.

2 Pontif. 3 REGISTRATUR ET EST PARS NOSTRA ET HIC ESSET SIGILLUM RICARDI BERI EPISCOPI. (This seal is gone.)

D. and C. Treasury, No. 15.

Noverint universi praesentes literas inspecturi, quod dilectis filiis †Priori Dunolm. pro se et Conventu Dunolm. ex parte una ac Magistro Hospitalis de Kyppier nostrae diocesis pro se et fratribus ejusdem ex altera, coram nobis Ricardo permissione divina Dunolmensi episcopo personaliter constitutis, Dictus Magister pro se et dictis fratribus dedit et concessit praefatis . . . Priori et Conventui Dunolm. omnes decimas quas percipiunt et ab antiquo percipere consueverunt infra parochiam ecclesiae de Pytingdon de quibuscunque locis provenientes habendas et percipiendas imperpetuum sine contradictione quacumque, salvis duntaxat dictis Magistro et fratribus garbis Sancti Egidii quas consueverunt percipere infra parochiam memoratam. Idemque . . . . Prior pro se et Conventu praedicto dedit et concessit memoratis Magistro et fratribus de Kyppier advocationem seu patronatum Ecclesiae de Hunstanworth nostrae dioecesis in permutationem dictarum decimarum, possidendam imperpetuum et habendam, quibus omnibus nostrum consensum impendi humiliter supplicarunt. Unde nos considerantes quod ex praemissis donationibus concessionibus et permutationibus utilitati tam monasterii Dunolmensis, praesertim cum dictae decimae percipiantur de locis infra parochiam ecclesiae de Pytingdone quam iidem Religiosi in proprios usus optinent, notorie situatis, quam dicti Hospitalis de Kyppier maxime cum dicta ecclesia de Hunstanworth vicina sit loco de Knockeden, quem praefati Magister et fratres de Kyppier habent infra parochiam ejusdem

* This is an agreement which the Prior and Convent of Durham made, very much to the disadvantage of Kepier Hospital. The parish of Pittingdon was one of the residences of the Prior of Durham, so that the convent bartered away to Kepier their patronage of Hunstanworth, and obtained instead of it the annual tithes of the place at which they had a fine house for the Prior's residence. That Kepier suffered is clear from the difficulties into which the hospital fell soon after this time.

† In 1335, William of Cowton was Prior.

ecclesiae, consulitur et indempnitatibus praecavetur ad instantiam dictorum Religiosorum, quos, quanto effectu sinceriori complectimur et favoris gratiam prosequimur plenioris, tanto libentius suis petitionibus quas nobis digne porrigant exauditionis gratiam aperimus, dictas donationes concessiones et permutationes approbamus ratificamus ac auctoritate pontificali tenore praesentium confirmamus. In cujus rei testimonium tria instrumenta in modum indenturae sunt confecta, quorum uni parti penes praedictos . . . . Priorem et conventum remansurae sigillum nostrum una cum sigillo Magistri et fratrum Hospitalis de Kyppier est appensum. Alteri vero penes Magistrum et fratres de Kyppier remanenti sigillum nostrum una cum sigillo communi Capituli Dunolm. est appensum. Tertiae vero parti quam in Archivis nostris perpetuo volumus residere sigilla dictorum . . . . Prioris et Conventus Dunolm. ac Magistri et fratrum de Kyppier apponuntur. Datum per . . . . Priorem et Conventum praedictos in Capitulo Dunolm. duodecimo die mensis Februarii ac per Magistrum et fratres de Kyppier eodem die apud Kyppier. Et per nos . . . . Episcopum memoratum in Castro nostro Dunolm. eodem die, videlicet, duodecimo mensis praedicti Anno Domini Millesimo trescentesimo tricesimo quinto, et consecrationis nostrae tertio.

[With the seal of St. Giles, SIGILLVM SANCTI EGIDII DVNOLM, (standing figure of St. Giles, holding book and crosier, with his fawn looking up at him). The third deed was written on the left-hand side of one document, as an indenture.]

Confirmation by Bury of the above agreement (7 Feb., 1336).

Confirmatio Domini Ricardi Dunolm.

Treasury, Durham, ij^{a} vij^{mae} Suec. No. xij.

Noverint universi praesentes literas inspecturi quod dilecto filio Domino Priore Dunolm. pro se et Conventu Dunolm. ex parte una, et Magistro hospitalis de Kypier nostrae dioecesis pro se et fratribus ejusdem ex altera, coram nobis Ricardo permissione divina Dunolm. Episcopo personaliter constitutis, dictus magister pro se et dictis fratribus dedit et concessit praefatis Priori et

Conventui Dunolm. omnes decimas medietatis de dominicis terris manerii de South Shirburne cum pertinentiis, quas percipiunt et ab antiquo percipere consueverunt infra parochiam ecclesiae de Pytingdone de dictis terris provenientibus habendas et percipiendas imperpetuum sine contradictione cujuscumque. Idemque Prior pro se et Conventu praedicto dedit et concessit memoratis Magistro et fratribus de Kypier omnes terras et tenementa sua cum suis pertinentiis, quae habuerunt in villa et territorio de Hunstanworthe, una cum advocatione ecclesiae Sancti Jacobi in eadem villa, quae ecclesia est nostrae dioecesis, in permutationem dictarum decimarum possidendas imperpetuum et habendas, quibus omnibus nostrum impendi consensum humiliter supplicarunt. Unde nos considerantes quod ex praemissis donationibus concessionibus et permutationibus utilitati tam monasterii Dunolm. praesertim cum dictae decimae percipiantur de locis infra parochiam ecclesiae de Pytingdone, quam iidem religiosi in proprios unus optinent notorie situatis, quam dicti hospitalis de Kypier, maxime cum dicta ecclesia de Hunstanworthe vicina sit loco de Knokedene, quam praefati Magister et fratres de Kypier habent infra parochiam ejusdem ecclesiae, consulitur et indempnitatibus praecavetur ad instantiam dictorum religiosorum, quos quanto affectu sinceriore complectimur et favoris gratia prosequimur plenioris tanto libentius suis petitionibus, quas nobis digne porrigunt exauditionis gratiam aperimus, unde dictas donationes concessiones et permutationes approbamus, ratificamus, ac auctoritate pontificali tenore praesentium confirmamus. In cujus rei testimonium tria instrumenta in modum indenturae sunt confecta, quorum uni parti penes praedictos Priorem et Conventum remansurae sigillum nostrum una cum sigillo Magistri et fratrum hospitalis de Kypier est appensum, alteri vero penes Magistrum et fratres de Kypier remanenti sigillum nostrum una cum sigillo communi Capituli Dunolm. est appositum, tertia vero, quod in archivis nostris perpetuo volumus residere, sigilla dictorum Prioris et Capituli Dunolm. ac Magistri et fratrum de Kypier apponuntur. Datum apud Gatesheved vij° id. Febr., A.D. 1335, et pontificatus nostri ij°.

Endorsed with—

Confirmatio Ricardi Dunolm. Episcopi super permutationem decimarum de medietate terrarum dominicarum

manerii de South Shyrburne infra parochiam de Pytingdone pro terris et tenementis cum patronatu ecclesiae de Hunstanworthe. Non registratur quia non emanarunt.

RECEIPT FOR 1,000 MARKS GIVEN BY KING EDWARD III (2 June, 1336).

[Cartuarium Primum, 62 *b*.]

Edwardus d.g. Rex Angliae Dominus Hiberniae et dux Aquitaniae omnibus ad quos praesentes literae pervenerint salutem. Sciatis nos recepisse per manus venerabilis patris Ricardi Episcopi Dunolmensis Cancellarii nostri illas mille marcas per quas communitas libertatis Episcopatus praedicti finem fecit nuper nobiscum pro supersessione itineris Justiciarum nostrorum in libertate episcopatus Dunelm. in ultima vacatione ejusdem summoniti habendum. De quibus quidem mille marcis tam praedictum Episcopum quam praefatam communitatem tenore praesentium acquietamus. In cujus rei testimonium has literas fieri fecimus patentes. Teste me ipso apud Ebor. ij° die Junii Anno regni nostri nono (1336).

Acquietantia E. iij de mille marcis pro itinere Justiciariorum.

ACTION OF ALICE DEL SLADE AGAINST THE PRIOR OF DURHAM, AND BURY'S LETTER THEREON (1336).

[Mickelton, No. 94, 10, in Cosin's Library ; in Cartuarium 4^{m} these documents are repeated.]

[Mr. Mickleton was a lawyer, living in Durham towards the end of the seventeenth century. "Soon after the Restoration (says Surtees, in the introduction to his *History of Durham*), James Mickleton, of Durham, esquire, Barrister-at-Law, began to form most extensive collections for the *History of Durham*, consisting of wills, pedigrees, and epitaphs, charters, and evidences in private hands, and full extracts from the Close and Patent Rolls in Chancery." He died in 1693, and the main part of his MSS. are now in Cosin's Library, at Durham.]

Omnibus Christi fidelibus hujus processus tenorem visuris vel audituris Hugo Burdon, Johannes Randolf, Johannes de Falodon, Johannes Bill, Johannes de Brunnynghill, Johannes de Aldwod, Robertus de Brakinbiri, Rogerus Dominus de Neuton, Gilbertus filius Magistri Willielmi de Kellawe, Richardus Dominus de Lynce, Gilbertus de Edmonsley, Gilbertus Chauncellor, Adam Scot, Johannes de Whelpdale, Gilbertus filius Adae

Scot, Gilbertus Lill de Langley, Willielmus de Gilley de Brakenbury, Radulphus de Warshop, Johannes de Seton, Johannes Scot de Brandon, Thomas filius Richardi de Lynce, Johannes Franklayn, Johannes del Brome, et Gillus de Anfforth, salutem in Domino. Cum Alicia del Slade nuper in curia Domini Richardi de Bury per breve ipsius domini Episcopi arrainasset* quandam assisam novae disseissivae versus Willielmum tunc priorem Dunelm. et alios in brevi originali ipsius domini Episcopi contentos de communia pasturae suae in veteri Burgo Dunelm., quam quidem communam eadem Alicia ad liberum tenementum suum in eadem villa per dictum breve asseruit pertinere, cujus vero brevis tenor sequitur consequentoer :—

Richardus Dei gratia Episcopus Dunelmensis vicecomiti Dun. salutem. Questa est nobis Alicia o' the Slade quod Willielmus prior Dunelm. et Johannes Turnour injuste et sine judicio disseisserunt eam de communa pasturae suae in veteri Burgo Dunelm. quae pertinet ad liberum tenementum suum in eadem villa post primam transfretionem Domini Henrici quondam Regis Angliae proavi Domini Edwardi Regis nunc in Vasconia. Et ideo tibi praecepimus quod si praedicta Alicia fecerit te securum de clamio suo praesenti, tunc facias duodecim liberos et legales homines de visneto illo videre pasturam illam et tenementum et nomina eorum in brevi.

Et summonemus eos per bonos summonitores quod sint coram dilectis et fidelibus nostris Thoma de Heppistotes, Rogero de Essh, et Symone de Grymesby et his quos sibi associant ad certos dies et locum, quos iidem Thomas, Rogerus, et Symon tibi scire fac[iant] parati inde facere recognitionem. Et pone per vadium et salvos plegios praedictos Priorem et Johannem, vel Ballivos suos, si ipsi inventi non fuerint, quod tunc sint ibi audituri illam recognitionem, et haeredes ibi summonimus homina plegiorum. Et hoc breve datum

* Arrainasset. Alicia had arraigned in the Court of Richard of Bury at an assize against the Prior of Durham, William of Cowton. Ducange gives arrainare as the same as arenare. It means clearly to call to the bar for judgment. The word seems to have been common, as used here, in English law. Ducange quotes a passage parallel to this from a mandate of Edward III (1337): "Quod assisae novae disseisinae et attinctae contra fideles nostros etc." As "Seisina" was used of putting a person into possession, so "disseisina" meant the contrary—a dispossession of someone. He rightly says that the word is fashioned from "ad rationem," sc. ad rationem ponere; and so also N.E.D. says "arraign = L. adrationare."

Dunelm. per manum Nicholai Gategang clerici nostri 28° die Junii, anno pontificatus nostri primo. Praetextu cujus Brevis ipsis Priore et Johanne attachiatis et coram Justitiariis dicti domini episcopi apud Dunelm. venientibus inter easdem partes tale placitum est contestatum suo eo quod sequitur tenore, prout rotuli et memoranda ipsorum Justitiariorum de tempore praedicto manifeste recordantur.

Placita* Assiarum et Juratarum capta apud Dunelm. coram Thoma de Heppistotes, Rogero de Essh, et Symond de Grymesby Justiciariis etc. die Martis in crastino St. Jacobi Apostoli Anno pontificatus domini Richardi Episcopi primo.†

Assisa venit Recognita si Willielmus Prior Dunelmiae et Johannes Turnour injustae dissei[serint] Aliciam oth' Slad de communa pasturae suae in veteri Burgo Dunelmi quae pertinet ad liberum tenementum suum in eadem villa etc. Et unde quaeritur quod disseisam eam de communa pasturae suae, scilicet, communandi in quadringentis acris morae et pasturae cum omnimodis averiis suis per totum annum etc. Et prior venit et Johannes non venit, sed quidam Henricus de Hett, respondet pro eo tamquam ejus ballivus, et pro eo dicit quod ipse nullam ei inde fecit injuriam seu disseisinam et de hoc ponit se super assisam. Et Alicia similiter. Et Prior respondet tanquam tenens de praedicta mora et pastura etc. Et dicit quod tenet in visu posita ad quae clamat praedictam communiam pertinere, sunt burgagium ad quod communia non pertinet, unde patet judicium. Si assisa inde inter eos fieri debeat etc. Et Alicia dicit quod ipsa et omnes antecessores sui tenentes de tenementis in visu positis quae quidem tenementa sunt terra arabilis, etc., ad quae, etc., fuerunt seisiti de praedicta communia tanquam pertinente ad tenementa praedicta a tempore quo non extat memoria. Et petit assisam, etc. Et super hoc dies datus est eis hic in crastino Sancti Matthaei Apostoli etc. salvis partibus, rationibus, etc. Et vicecomes habeat corpora recognita, etc. Ad quem diem venerunt partes praedictae. Et datus est eis dies hic die Circumcisionis Domini in eodem statu quo nunc, etc. Salvis partibus

* This document is given in the Cartuarium 4m, 93*r* or 97*r*.

† This suit was begun in the first year of Bury; not concluded till the Tuesday post clausum Paschae, 1336.

etc. Et Vicecomes habeat corpora recognita hic, etc. Ad quem diem venerunt partes praedictae et datus est eis dies hic die Martis proximo post clausum Pascha in eodem statu quo nunc etc. salvis partibus, etc. Et vicecomes habeat corpora recognita etc. Ad quem diem venerunt partes praedictae per attornatos suos. Et praedicta Alicia non dedicendo, quin praedicta tenementa sint burgagium Dicit quod ipsa et omnes antecessores sui tenentes tenementorum in visu positorum fuerunt seisita de communia tanquam pertinente ad tenementa praedicta a tempore quo non extat memoria, et hoc parata est verificare per assisam etc. Et Prior dicit quod ex quo ipsa Alicia non dedicit quin praedicta tenementa in visu posita sunt burgagium, ad quae de jure communia non pertinet, petit judicium, si assisa inde inter eos fieri debeat. Et quia Prior nihil aliud dicit quare assisa remaneat. Ideo inquiratur rei veritas per assisam, sed ponitur in respectu (?) hic usque diem Mercurii in crastino Sancti Jacobi Apostoli pro defectu recognitionis, quia nullus venit. Ideo Vicecomes habeat corpora recognita, etc. Et apponat tot et tales, etc. Ad quem diem venerunt tam praedicta Alicia quam praedictus Prior et similiter ballivus, etc. Et datus est eis dies hic die Lunae proximo post festum St. Michaelis, etc. Et Vicecomes habeat corpora recognitae. Et apponat tot et tales de eodem visu. Ad quem diem venerunt tam praedicta Alicia quam praedictus Prior et similiter ballivus, et datus est eis dies hic die Martis proximo post festum Circumcisionis Domini. Ad quem diem venerunt tam praedicta Alicia quam praedictus Prior et similiter ballivus. Et datus est eis dies hic die Lunae proximo post clausum Pascha, etc. Idemque Prior continuato inter eos sic inde processu usque diem Lunae praedictum proximum post clausum Pascha anno pontificatus praedicti Domini Episcopi tertio, ex assensu Capituli sui et per nobiliores sui consilii, quos ad hoc fecerat convocari, considerans praefatam Aliciam clamare communiam praedictam tanquam pertinentem ad liberum tenementum suum ex jure praescripto et possessione continuata a tempore quo memoria non existit,—nolens praefatae Aliciae super exactione sua praedicta per se vel suos quoscunque diutius impedimentum fieri aliquale, per suas patentes literas fratri Johanni de Barnby commonacho suo tunc terrario prioratus Dunelmensis mandasset, quod ipse ut attornatus

ipsius Prioris praefatam Aliciam communae pasturae suae praedictae in forma praedicta habendae, necnon alios quoscunque eandem communiam titulo consimili clamantes restitueret indilate. Et praedictus frater Joannes virtute mandati praedicti, ut attornatus praedicti Prioris die Martis proximo post clausum Pascha ultimo praedictum accedens ad quandam moram veteris Burgi Dunelm. quae vocatur Beureparmore, quae quidem mora posita est in visu, et ibidem tunc in praesentia Domini Nicholai Gategang tunc Cancellarii temporalitatis praedicti Domini Episcopi, Thomae de Heppiscote, Domini Rogeri de Esshe, et Roberti Paruing tunc Justitiariorum ejusdem Domini Episcopi et aliorum plurimorum specialiter requisitorum in testimonium praemissorum praefatam Aliciam commune pasturae suae praedictae restituit, et ipsam in eandem reseisivit habendum in forma qua ipsa superius clamavit. Restituit etiam tunc eandem communiam pasturae in praesentia praedictorum Cancellarii et Justitiariorum omnibus et singulis libere tenentibus in veteri Burgo praedicto illam communiam pasturae clamantibus ex titulo et jure praedictis, tenendum in forma praedicta imperpetuum. Et nos vero praefati Hugo, Johannes, Johannes, Johannes, Johannes, Johannes, Robertus, Rogerus, Willelmus, Ricardus, Willelmus, Willelmus, Adam, Joannes, Willelmus, Willelmus, Willelmus, Radulphus, Johannes, Joannes, Thomas, Johannes, Johannes et Willielmus tam partibus quam pasturae praedictis circumvicini qui omnia et singula praemissorum, tam ea quae in recordo et processu superius continentur, quam etiam restitutionem de communa pasturae praedictae praefatae Aliciae et aliis titulo consimili illam communam ut praedictum est clamantibus factum a principio usque in finem fieri vidimus et restitutioni et reseisivae hujusmodi personaliter interfecimus specialiter ad hoc rogati. Ea omnia quae in hanc paginam seriatim diriguntur erga universos tam praesentes quam venturos quanto poterimus sic testamur. Et ad perpetuam rei memoriam remansurum, sigillorum nostrorum impressionibus fecimus communiri. Datum et actum apud dictam moram veteris Burgi Dunelm. quae vocatur Beureparemore die Martis proximo post clausum Pascha, A.D. 1336.

Letter from Bury on Collection of Money and his Indulgence (22 Sept., 1343).

[Mickleton MSS., No. 94, 13.]

Breve Episcopi Dunelmensis ad elemosynas colligendas ejusque episcopi indulgentia xl dierum eis qui ad perficiendum in ecclesia Sanctae Margaretae Altare in honore Beati Thomae Martyris aliquid elemosinarum contribuant.

Richardus permissione divina Dunelm. episcopus universis Abbatibus Prioribus, Archidiaconis, et Decanis, eorumque Officialibus ac Ministris, Rectoribus, Vicariis, Capitulis parochialibus, ac quibuscunque aliis Nobis subditis salutem in eo qui est omnium vera salus. Specialis illa dilectio quae ad beatum Thomam Martyrum gloriosum quoddam* Cantuar. Archiepiscopum gerimus et habemus, Nos excitat jugiter et inducit ut ecclesiae Sanctae Margaretae in Crossgate ultra veterem pontem juxta civitatem nostram Dunelmensem australis ala, infra quam quoddam altare ad honorem ejusdem Martyris est constructum, incepta ibidem sumptuose, ad cujus perfectionem decentem parochianorum ecclesiae praedictae non suppetunt facultates, Universitatem igitur vestram rogamus et hortamus in Christo, vobis nihilominus in virtute sanctae obedientiae et in remissione peccaminum injungentes, quatenus cum Nuntii ecclesiae praedictae ad vos venerint pro elemosinis ad perfectionem hujusmodi petendis ac etiam colligendis ipsas ad tantae pietatis et caritatis opus grata subsidia erigetis, et ut ad id mentis vestrae ac aliorum fidelium propensius excitent[ur]. De Dei omnipotentis misericordia ac beatissimae Virginis Matris ejus dictique Thomae Martyris et beati Cuthberti patroni nostri omnimuque Sanctorum meritis et precibus confidentes, Omnibus Christicolis per nostras civitatem et diocesin Dunelmensem constitutis, et alii et Diocesani hanc nostram Indulgentiam ratam habuerint et acceptam, de peccatis suis contritis et confessis, qui ad perfectionem operis ejusdem quanta contulerint donaverint seu legaverint subsidia caritatis, quadraginta dies Indulgentiae concedimus per praesentes. Ratificantes insuper et quatenus de jure possumus confirmantes omnes et singulas Indulgentias hujus rei gratia rite concessas, nostrisque temporibus concedendas. In quam omnium testimonium sigillum nostrum fecimus his apponi. Datum apud Auckland xi° kalendas Octobris, A.D. 1343, et consecrationis nostrae decimo.

* *i.e.* quondam.

ASSISA CAPTA APUD DUNELM. CORAM T. HEPSCOTES ET SOCIIS SUIS ASSIGNATIS DIE MARTIS IN CRASTINO SANCTI JACOBI APOSTOLI A° PONTIFICATUS DOMINI R. EPISCOPI PRIMO (26 July, 1334).

[Cartuarium, 4m, 94 *r* or 98.]

Assisa venit recognitura si Willelmus Prior Dunelm. et Johannes Turnor injuste etc. disseiserunt Aliciam othe Slade, etc. Ista assisa non est hic completa, sed est completa vij° folio praecedenti sub litera M.I.

Assisa pro communa Morae de Beurepare.

Tales sunt divisae infra quas continentur octoginta acrae ex aquilonari parte vaccariae Prioris Dunelmensis, sicut fossatum Prioris novae terrae ejusdem se extendit usque in Brun, et ita ascendendo a Brun usque ad terram arabilem de Wyttone.* Et deinde ascendendo usque ad regiam viam quae ducit de Witton ad Dunelm. Et exinde recta linea juxta dictam viam usque capud praedicti fossati. Item quum in praedicto bosco non plus continebatur, mensuravimus viginti acras infra divisas subscriptas a praedicta regia via in parte orientali per campum de Wittone usque in Crinkilldic. Et ita per Crinkildic descendendo usque in Sandypethleche, et ita† descendendo per Sandypethlech usque ad regiam viam praedictam. Datum a.d. 1248, et anno pontificatus domini Nicholai‡ 8°.

Divisae de Vaccaria bosci de Milneside, et nota pro divisis Morae de Beurepare alias vocata Mora veteris Burgi. In rotulo papiri.

In primis idem Nicholaus Episcopus dat Priori et Conventui Dunelm. unam placeam juxta Ivesmosse per has divisas, scilicet a loco qui vocatur Amizcrose, per Sichetum, descendendo usque Ivesmosse etc. juxta Ivesmosse per fossatum quod est inter Ivesmosse et placeam praedictam usque ad finem de Ivesmosse versus aquilonem. Et sic ascendendo a praedicto fine de Ivesmosse per Sichetum usque Holden, etiam ascendendo per Holden usque altam stratam quae ducit de Langchestre usque Dunelm. etc. per stratam illam usque ad supradictum locum qui vocatur Amizcrose habendum.§ Datum A.D. 1244, et pontificatus ejusdem ij^do.

Divisae de Halywelsyde, ut patet in carta Nicholai Episcopi. In rotulo praedicto

Ricardus etc. Cum dilecti filii nostri Prior et Conventus ecclesiae nostrae Dunelm. habeant et teneant parcum suum de Beurepare etc. dedimus et concessimus Willelmo || Priori et Conventui etc. ad dilatationem et clausuram

Carta Ricardi Kellawe de divisis etc. In rotulo praedicto.

* Wyttone is Witton Gilbert.

† This word in the MS. may be not 'ita' but 'vehet.'

‡ Bishop Nicholas Farnham.

§ Habendum written in a different ink, above the line.

|| William Cowton, Prior of Durham, 1322–1341.

parci sui praedicti in longitudine ipsius decem pedatas terrae et vasti nostri: in latitudine extra vetus fossatum parci ejusdem sicut in divisis subscriptis plenius continetur, viz. incipiendo extra angulum boreale dicti parci juxta le Spitell sequendo altam viam quae ducit usque Dunelm. versus orientem usque Sandipeth etc. sequendo eandem viam regiam usque quendam locum qui vocatur Amizcrose et de Amizcrose versus austrum usque Milnburn, ita quod possint includere dictum parcum suum super praedictum vastum muro lapideo sine contradictione etc. Datum Anno Domini 1311, et pontificatus nostri anno primo.

Divisae inter veterem burgum a burgo Episcopi.

Memorandum quod Sandypeth est infra le lonyng* de le Witton, et quod Amizcrosse est quoddam magnum vastum juxta australem corneram parci de Beurepare. Et quod quondam Siketum descendens ab Henwell usque in Milnburn inter quoddam pratum vocatum Milnburheved ex parte occidentali et aliam clausuram vocatam Gibletknoll dividit veterem burgum a burgo Episcopi, ut patet per scriptum Antonii.

Declaratio Antonii Episcopi super metis et divisis veteris burgi, viz. ab aqua de Were ascendendo rivulum de Milnburn versus Gibetknoll, et de Gibetknoll ex parte australi etc. Siketun scilicet inter Milburheved et Gibet Knoll versus aquilonem directum usque ad viam regiam ducentem usque Langchestre, et ab illa via usque ad corneram† australem parci de Beurepare etc. descendendo usque in Brun, et quicquid terrae vel morae continetur inter Beurepare et viam regiam qua itur de Crosgate usque Brunspitell, et quod est juxta Rellybrigge iterum in aquam de Brun.

Memorandum quod Antonius Episcopus Dunelmensis per cartam suam contulit Johanni Dilly de Dunelm. quatuordecim acras juxta hospitale Sancti Leonardi, et sex acras in Milnburnheved juxta Dunelm. et confirmatur dicta carta per Priorem et Capitulum sub hac forma:—Nos igitur praedictas donationem et accessionem in omnibus praeterquam in sex acris in Milnburheved in quibus credimus nos habere. Ratas habentes et gratas etc. Datam ejusdem cartae A.D. 1293°. Et recuperatae erant praedictae sex acrae per priorem per assisam quam (?) Antonium Episcopum et Johannem Bille, A.D. 1305. Anno pontificatus Antonii 22° et E[dwardi]. Regis primi 33°.

* Le lonying = the lane; the form still survives in Durham. The "clarty" loning" is the name of a lane behind the school fields.

† Cornera is L.L. for an angle-corner, from L. cornu.

Assize at Durham on a Tenement belonging to St. James' Chapel (Jan., 1345).

[Cartuarium iv, f. 212*v* or 216*v*.]

Placita coram Willelmo Basset, Rogero de Essh, Thoma de Fencotes, et Rogero de Blakestone, Justiciariis Domini Episcopi assignatis apud Dunelm. die Lunae proximo post festum Circumcisionis Domini, anno regni Regis Angliae III[1] a conquestu xviij°, et regni sui Franciae v°, et pontificatus Domini Ricardi episcopi xi° cujusdam commissionis. Quod si non omnes etc.

Assisa de quodam tenemento pertinente ad capellam S. Jacobi in burgo Dunelm.

Assisa venit recognitura si Willelmus de Spynclif, capellanus, custos capellae S. Jacobi Apostoli super novum pontem Dunelm. injuste etc. disseiserit Johannem Gray et Aliciam uxorem ejus de libero tenemento suo in Dunelm. post primam etc. Et Vicecomiti quaeruntur quod disseisevit eos de uno mesuagio cum pertinentiis etc. Et Willelmus venit et respondet tanquam tenens de praedicto mesuagio. Et dicit quod assisa inde inter eos fieri non debet, quia dicit quod quaedam Dionisia, quae fuit uxor Thomae Asgarby, cujus statum ipse nunc habet in praedicto mesuagio in visu posito, vel in Curia Domini episcopi hic coram Thoma de Heppiscotes et sociis suis justitiariis ejusdem Domini Episcopi, die Lunae in crastino Sancti Michaelis anno pontificatus Domini Episcopi nunc tertio, tulit breve suum de ingressu versus Robertum de Homyldon patrem praedictae Aliciae, cujus haeres ipsa est; et petiit duo mesuagia cum pertinentiis in Dunelm. Ad quod idem Robertus dixit quod ipse non potuit praedicta tenementa reddere, quia dixit quod ipse non tenet eadem tenementa nec tenuit die impetrationis brevis etc. Ad quod eadem Dionisia tunc replicanda dixit quod praedictus Robertus die impetrationis brevis, scilicet xij^mo die Aprilis anno pontificatus Domini Lodovici [Beaumont] quondam Episcopi Dunelmensis, praedecessoris domini episcopi nunc tertio, fuit tenens de eisdem tenementis ut de libero tenemento etc. Et de hoc posuerunt se super patriam, per quam compertum fuit quod praedictus Robertus fuit tenens de praedictis mesuagiis, ut de libero tenemento per quod consideratum fuit quod eadem Dionisia recuperaret inde seisinam suam versus eum etc. Et dicit quod praedictum mesuagium de quo queritur se disseisiri est parcella praedictorum duorum mesuagiorum in praedicto recordo contentorum: unde petit judicium si assisam inde habere debeant etc.

Et profert hic in curia praedictum recordum sub pede sigilli domini Episcopi, quod hoc testatur etc. Et Johannes et Alicia dicunt quod ipsi virtute recuperationis praedictae ab assisa sua in hac parte praecludi non debent, quia dicunt quod praedictum messuagium nunc in visu positum non continetur in recordo praedicto. Et hoc petit ut inquiratur per assisam, et Willelmus similiter. Ideo capiatur assisa etc. Sed ponitur in respectum hic usque diem Martis in septima Paschae pro defensione recognitionis, quia nullus venit etc. Ideo vicecomes habeat corpora etc. Ad quem diem venerunt partes praedictae, et similiter recognoverunt de consensu partium electi qui dicunt per sacramentum suum quod quinque pedes ad exitum praedicti messuagii in visu positi usque orientem et duo pedes ad alterum exitum ejusdem messuagii usque occidentem et xxx^{ta} et viij^{to} pedes ex australi parte ejusdem messuagii in longitudine ad latus continentur in praedicto recordo: et quoad residuum praedicti messuagii in visu positi, si xij^{cim} pedes in latitudine ad aestimationem dicunt quia non continentur in recordo illo eo quod residuum illud est de solo capellae praedictae. Et quia praedictus Willelmus superius placitavit quod praedictum messuagium in visu positum continebatur in praedicto recordo superius allegato. Et praedictus Johannes et Alicia, quod non etc. compertum est per assisam istam quod xij^{em} pedes ejusdem messuagii in latitudine non continentur in recordo illo, consideratum est quod praedicti Johannes et Alicia quoad illas duodecim pedes recuparent inde seisinam suam versus praedictum Willelmum per visum recogn[itionis] assisae praedictae et dampna sua quae taxantur per eosdem ad xx^{ti} denarios et idem Willelmus in misericordia. Et quoad praedictos quinque usque orientem et duos pedes usque occidentem et xxx^{ta} et viij^{to} pedes usque austrum qui continentur in recordo superius allegatis, consideratum est quod praedictus Willelmus eat inde sine die. Et praedicti Johannes et Alicia nihil capiant per assisam istam, sed sint in misericordia pro falso clameo etc.

Assize held on the claims of the Prior against Alicia o' th' Slade.

Placita assisae et Juratorum capta apud Dunelm. coram T[homa] de Hep[piscotes] et R[ogera] E[sshe] et S[imone] de G[rimesby] etc. Justici-

ARIIS DIE MARTIS IN CRASTINO S. JACOBI APOSTOLI, ANNO PONTIFICATUS DOMINI R[ICARDI] EPISCOPI PRIMO (26 July, 1334).

[Cartuarium iv°, f. 93 *r* (97).]

Assisa venit recognitura si Willelmus [de Cowton] Prior Dunelm. et Johannes Turnour injuste etc. disseiserunt Aliciam othe Slade de communa pasturae suae in veteri burgo Dunelm., quae pertinet ad liberum tenementum suum in eadem villa etc. Et unum (?) quaerit quod disseisiverunt eam de communa pasturae suae, scilicet communiandi in quadringentis acris morae et pasturae cum omnimodis averiis* suis per totum annum etc. Et Prior venit et Johannes non venit, sed quidam Henricus de Hett respondit pro eo tanquam ejus ballivus, et pro eo dicit quod ipse nullam ei inde fecit injuriam seu disseisinam, et de hoc ponit se super assisam. Et Alicia similiter. Et Prior respondet tanquam tenens de praedictis mora et pastura etc. Et dicit quod tenura in visu posita ad quae clamat praedictam communam pertinere, sunt burgagium ad quod communa non pertinet. Unde petit judicium si assisa inde inter eos fieri debeat etc. Et Alicia dicit quod ipsa et omnes antecessores sui tenentes de tenuris in visu positis, quae quidem tenurae sunt terra arabilis etc. Ad quae etc. fuerint seisiti de praedicta communa tanquam pertinente ad tenuram praedictam a tempore quo non extat memoria. Et petit assisam etc. Et super hoc dies datus est eis hic in crastino Sancti Matthaei Apostoli etc. Salvis partibus, rationibus, etc. Et vicecomes habeat corpora recognita etc. Ad quem diem venerunt partes praedictae, et datus est eis dies hic die Martis proximo post festum Circumcisionis Domini in eodem statu quo nunc, salvis partibus etc. Et vicecomes habeat corpora recognita hic etc. Ad quem diem venerunt partes praedictae, et datus est eis dies hujusmodi die Martis proximo post clausum Pascha, in eodem statu quo nunc etc. salvis partibus etc. Et vicecomes habeat corpora recognita etc. Ad quem diem venerunt partes praedictae per attornatos suos. Et praedicta Alicia non dedicendo quin praedicta tenementa sint burgagium, dicit quod ipsa et omnes ante successores sui tenentes tenuerunt in visu positorum, fuerunt seisiti de communa praedicta tanquam pertinente ad tenuram

* Averium or averia, "Equi, boves, jumenta, oves, caeteraque animalia quae agriculturae inserviunt, aut in agricolae bonis et facultatibus."

praedictam a tempore quo non extat memoria; et hoc parata est verificare per assisam etc. Et prior dicit quod ex quo ipsa Alicia non dedicit quin praedicta tenementa in visu posita sunt burgagium, ad quae de jure communa non pertinet, petit judicium si assisa inde inter eos fieri debeat. Et quia Prior nihil aliud dicit quare assisa remaneat. Ideo inquiratur rei veritas per assisam super partes in responsum hujusmodi usque diem Mercurii in crastino Sancti Jacobi Apostoli pro defensione recognitorum (?) quia nullus venit. Ideo vicecomes habeat corpora recognita etc. Et apponet tot et tales etc. Ad quem diem venerunt tam praedicta Alicia quam praedictus Prior et similiter ballivus etc. Et datus est eis dies hic die Lunae proximo post festum Sancti Michaelis etc. Et vicecomes habeat corpora recognitorum, et apponat tot et tales de eodem visu. Ad quem diem venerunt tam praedicta Alicia quam praedictus Prior et similiter ballivus. Et datus est eis dies hic die Martis proximum post festum Concisionis Domini. Ad quem diem venerunt tam praedicta Alicia quam praedictus prior et similitur ballivus. Et datus est dies hic die Lunae proximo post clausum pascha, anno pontificatus praedicti domini Episcopi iij° ex assensu capituli sui et per nobiliores sui concilii, quos ad hoc fecerat convocari, considerans praefatam Aliciam clamare communam praedictam tanquam pertinentem ad liberum tenementum suum ex jure praescripto, et possessione continuata a tempore quo memoria non existit.

Nota bene. Nolens praefatae Aliciae super exactione sua praedicta per se vel suos quoscunque diutius impedimentum fieri aliquale; per suas patentes literas fratri Johanni de Barnby commonacho suo tunc terrario* prioratus Dunelmensis mandasset quod ipse ut attornatus ipsius prioris praefatam Aliciam communae pasturae suae praedictae in forma praedicta habendae necnon alios quoscumque eandem communiam titulo consimili clamantes restituerit indilate. Et praedictus frater Johannes virtute mandati praedicti ut attornatus praedicti Prioris die Martis proximo post clausum Pascha ultimo praedictum accidens ad quandam moram veteris burgi Dunelmensis quae vocatur Beureparemore, quae quidem mora posita est in visu, et ibidem tunc in praesentia domini Nicholai Gategang tunc Cancellarii

* Terrarius, in North of England, used of the officer who had charge of the lands of the community. This use is not in Ducange, nor does Mr. Fox mention it in his book on monasteries.

temporalitatis praedicti domini Episcopi, Thomae de Heppiscotes, domini Rogeri de Esshe, et Roberti Parvying, tunc Justiciariorum ejusdem Domini Episcopi, et aliorum plurimorum specialiter requisitorum in testimonium praemissorum praefatam Aliciam communae pasturae suae praedictae restituit, et ipsam in eandem reseisivit, habendum in forma quam ipsa superius clamavit. Restituit etiam tunc eandem communam pasturae in praesentia praedictorum cancellarii et justiciorum omnibus et singulis libere tenentibus in veteri burgo praedicto illam communam pasturae clamantibus ex titulo et jure praedictis tenendum in formam praedictam imperpetuum. Et nos vero praefati Hugo, Johannes, Johannes, Johannes, Johannes, Johannes, Robertus, Rogerus, Willelmus, Ricardus, Willelmus, Willelmus, Adam, Johannes, Willelmus, Willelmus, Willelmus, Radulphus, Johannes, Johannes, Th[omas], Johannes, Johannes, et Willelmus, tam partibus, quam pasturae praedictis circumvicini qui omnia et singula praemissorum, tam ea quae in recordo et processu superius continentur quam in restitutionem de communa pasturae praedictae praefatae Aliciae et aliis titulo consimili illam communam, ut praedictum est, clamantibus facta a principio usque in finem fieri vidimus, et restitutioni et reseisinae hujusmodi personaliter interfuimus specialiter ad hoc rogati. Et omnia quae in hanc paginam seriatim diriguntur erga universos tam praesentes quam venturos quanto poterimus sic testamur. Et ad perpetuam rei memoriam remansuram sigillorum nostrorum impressionibus fecimus communiri. Datum et actum apud dictam moram veteris burgi Dunelm. quae vocatur Beureparemore die Martis proximo post clausum Pascha A.D. 1336.

Restitutio et reseisina communae pasturae datae Aliciae othe Slade et omnibus et singulis libere tenentibus in veteri burgo in D. et super com muna pasturae de veteri burgo praedicta imper petuum; alias Beaureparmore.

[N.B.—These following notes come in the MS. immediately after the assize of 1334–1336, and probably were settled at that time.]

HUGO DE BURDON: Tempore domini Antonii Episcopi fuit quidam dominus Hugo de Burdon miles, ut patet per plures cartas dicti domini Antonii, et morabatur apud Grendone, burgagium habuit in veteri burgo, ut patet per cartam communariam, cujus datum est A.D. 1344, in cujus sigillo rotundo sunt tres burdones,* et in circumferentia scriptum S. Hugonis de Burdon.

* A 'burdo' was a kind of mule, from a horse and she-ass. This is an early example of canting heraldry. A 'Burdo' is also a lance or pole.

Tempore Lodovici Episcopi, sc: anno gratiae 1319, fuit quidam Johannes de Burdon versus quem et alios Willelmus de Chilton tulit assisam novae disseisinae* de cc^is acris morae et pasturae in mora de Beurepare.

JOHANNES RANDOLFE: de Brandon, armiger, de Dunelm. tannator† fuit, ut patet per cartam Willelmi filii sui. De Acley libere tenens placitatus fuit in libera curia Prioris, die Martis post festum Hillarii A.D. 1332, et die Martis in festo Purificationis eodem anno.

JOH. FALOUDON.

JOHANNES BYLL: Burgensis Dunelmensis burgagium habuit in veteri burgo, ut patet per cartam ejusdem cujus datum est, A.D. 1322, in cujus sigillo oblongo est aquila expansis alis.

JOHANNES BRUNNYNGHYLL: Attornatus fuit et plegius in curia Prioris pro diversis personis, ut patet ex rotulo curiae primo die Martis Sanctorum Perpetuae et Felicitatis, A.D. 1332.

Alanus Brunnynghill habuit burgagium in Alvertongate, ut patet in rentali de A.D. 1310 et 1311.

JOH. ALDWOD: Ballivus fuit veteris burgi, ut patet per cartam Thomae Slater, cujus datum est anno gratiae 1311, et habuit burgagium ibidem, ut patet per cartam Johannis Blaktoft, cujus datum est A.D. 1330. Item, fuit ballivus veteris burgi tempore Petri del Crouke, Hugonis de Cokyn, et Ricardi de Chilton, ut patet per cartam Thomae Blachris (?) cujus non est datum, quae est in officio sacristae.

ROBERTUS DE BRAKYNBYRY: Rogerus de Newton.

WILLELMUS FILIUS MAG.: } procurator fuit Consistorii Dunel-
WILLELMI DE KELLOW: } mensis.

RICARDUS DOMINUS DE LYNCE: Willelmus de Edmundisle; Willelmus Chauncellor.

ADAM SCOTUS: habuit donationem ballivi forestarum de Langchestre, ut patet ex confirmatione capituli Dunelm., cujus datum est A.D. 1338.

JOHANNES WHELPDALE: Burgagium habuit in veteri burgo, ut patet per cartam Willelmi filii Thomae del Somerhouse, cujus datum est A.D. 1341, quae est carta Thomae.

* Disseisina is the opposite of seisina, the dispossession of a holding.

† Armiger and tannator form a curious combination. Randolfe may have been, though esquire, a member of a trade-guild.

WILLELMUS FILIUS ADAE SCOTUS : Willelmus Lyll de Langley ; Willelmus de Bylley de Brakynbyrye.

RADULPHUS WARSHOP : Vicecomes fuit Dunelmensis tempore Antonii Episcopi, et mortuus tempore ejusdem Antonii, ut patet ex processu assisarum in partem inter Antonium et priorem septima decima querela. Alius ballivus fuit veteris burgi, ut patet per cartam Alani de Newton sutoris, cujus datum est A.D. 1319, quae est in officio sacristae.

JOHANNES DE SETON.

JOHANNES SCOTUS DE BRANDON : Habuit burgagium in veteri burgo, ut patet per cartam de lumine beatae Mariae virginis, cujus datum est A.D. 1316.

THOMAS FILIUS RICARDI DE LYNCE : Fuit utlegatus cujus terrae datae sunt Johanni Budland per Dominum Thomam [Hatfield] Episcopum A.D. 1352.

JOHANNES FRANKLAYN.

JOHANNES DE LE BROME : Fuit pelliparius,* ut patet in compoto bursarii A.D. 1328 in stilo de solutione debitorum.

WILLELMUS ANFORTH.

Memorandum quod totus processus suprascriptus ante finem placiti coram Justiciariis est recordatus in Cancellaria Dunelm. Episcopi, et similiter Prioris et capituli : scilicet totum residuum ejusdem processus post finem placiti fuit compositum et adjectum per burgenses veteris burgi Dunolmensis absque consensu Prioris et Capituli.

Et quia Prior nil aliud dicit quare assisa remaneat. Ideo inquiratur rei veritas per assisam, sed ponitur in respectu hujusmodi usque diem Mercurii in crastino Sancti Jacobi Apostoli pro defectu recognitionis, quia nullus venit. Ideo Vicecomes habeat corpora recognita etc. Et apponit tot et tales etc. Ad quem diem venit tam praedicta Alicia quam praedictus Prior, et similiter ballivus etc. Et datus est eis dies hic, die Lunae proximo post festum Sancti Michaelis etc. Et Vicecomes habeat corpora recognita, et apponat tot et tales de eodem visu. Ad quem diem venerunt tam praedicta Alicia quam praedictus Prior, et similiter ballivus. Et data est eis dies hic, die Martis proximo post festum Circumcisionis Domini. Ad quem diem venerunt tam praedicta Alicia quam praedictus Prior, et similiter ballivus. Et data est eis dies hic, die Lunae proximo post clausum Pascha etc. Idemque Prior con-

* Pelliparius, a fuller.

tinuato inter eos sic in processu usque diem Lunae praedictum proxime post clausum Pascha, Anno pontificatus praedicti Domini Episcopi iij°, ex assensu Capituli sui et per nobiliores sui consilii quos ad hoc fecerat convocari, considerans praefatam Aliciam clamare communam praedictam tanquam pertinentem ad liberum tenementum suum ex jure praescripto et possessione continuata, a tempore quo memoria non existit.

Edward III on Bury's Expenses in France (4 Nov., 1336).

Pro Episcopo Dunolmensi super Expensis in ambassiata sua (10 Edward III).

[Rymer (ed. 1821), ii, part ii, p. 950.]

Rex thesaurario et baronibus de Scaccario ac camerariis suis salutem. Quum duodecimo die Julii proxime praeterito miserimus venerabilem patrem R. episcopum Dunolmensem ad partes Franciae ad tractandum cum magnifico principe domino Philippo Rege Franciae illustri consanguineo nostro carissimo, super quibusdam negotiis nos tangentibus; et ei concesserimus pro singulis diebus quibus in hujusmodi obsequio nostro staret usque ad reditum suum quinque Marcas pro vadiis suis percipiendis, eique diversas summas pecuniae super expensis suis in itinere illo fecerimus liberari; ac idem episcopus nobis supplicaverit ut cum ipso tam de vadiis suis praedictis quam de expensis per ipsum, circa passagia sua maritima eundo versus dictas partes et exinde redeundo factis (?) computari et sibi ulterius inde fieri faciamus quod est justum; Nos supplicationi suae in hac parte annuentes, vobis mandamus quod compotum praedicti episcopi in hac parte audiatis et allocetis sibi quinque marcas pro singulis diebus quibus stetit in obsequio nostro, viz. a praedicto duodecimo die Julii, eodem die computato usque vicesimum nonum diem Septembris tunc proxime sequentem, quo die ad nos rediit, eodem die computato, id quod sibi per compotum praedictum tam pro dictis vadiis suis diurnis quam pro expensis circa passagia sua factis ultra praedictas summas receptas, deberi inveniri contigerit, vos praefati thesaurarii et camerarii de thesauro nostro solvatis.

Teste Rege apud Stryvelyn 4° die Novembris.

Per ipsum Regem.

De expensis per cursores suos (4 Nov., 1336) (10 Edward III).

[Rymer, *Foedera*, iv, 716.]

Rex eisdem salutem. Supplicavit nobis venerabilis pater R. episcopus Dunolmensis ut cum ipse nuper tempore quo ipsum misimus in nuncium nostrum ad partes Franciae, diversos cursores suos, tam ad nos ad partes Scotiae quam alibi ad partes Allemanniae et Britanniae, pro quibusdam negotiis nostris ibidem, prout idem episcopus per nos oneratus extitit, per diversas vices transmisisset et eis diversas pecuniarum summas de denariis propriis, pro vadiis et expensis suis in hac parte liberasset, velimus* ei de eisdem summis solutionem fieri jubere, Nos, supplicationi suae hujusmodi annuentes, ut est justum, vobis mandamus quod eidem episcopo de summis quos bona fide asserit se pro obsequiis nostris praedictis solvisse, ut est dictum, vos praefati thesaurarii et camerarii solutionem celerem de thesauro nostro habere faciatis.

Teste ut supra.

Per ipsum Regem.

Assize as to lands in Billyngham, etc. (1336).

Quatuor inquisitiones de ad quod dampnum pro terris in Byllynghame, Multone, Wolvestone et Burdone.

[Cartuarium 3m, f. 313*a*.]

[This document appears to be written in a somewhat later hand than those which precede it.]

Quatuor inquisitiones tempore Domini Ricardi Bury Episcopi.

Assisa capta apud Dunolm. coram Thoma de Heppestotes et sociis suis Justitiariis Domini Episcopi assignatis die Lunae proximo post festum Sancti Michaelis, Anno pontificatus Domini Ricardi de Bury secundo.

Assisa pro David de Bicheburn et Rogerm de Herle contra Thomam de Ectone et Johannam uxorem ejus, Johannam de Elmeden, et Thomam Schephird de terris et tenementis in Billingham.

Assisa venit recognita si Thomas de Ectone et Johanna uxor ejus, Johanna de Elmedone et Thomas Shephird injuste etc. disseiserunt David Bicheburn et Rogerum de Herle de libero tenemento suo in Billingham post primam etc. Et unde quaeruntur quod disseiserunt eos de uno mesuagio quadraginta et una acris terrae, quatuor acris prati et medietate unius mesuagii cum pertinentiis etc. Et Thomas de Ectone et alii non venerunt, et praedictus Thomas Shephird non est attachiatus, eo quod non est inventus,

* (?) Volentes.

nec aliquid habet, etc. Ideo capiatur assisa versus eum per defaltam etc. Sed quidam Willelmus de Pothowe respondet pro praedictis Thoma de Ectone et Johanna uxore ejus, et Johanna de Elmedone tanquam eorum ballivus etc. Et dicit quod dicta tenementa in visu posita non sunt nisi tertia pars trium toftorum sexaginta et decem acrarum terrae et acrae prati, et pro praedictis Thoma de Ectone et Johanna uxore ejus respondent tanquam tenentibus de duabus partibus praedictorum tenementorum et per praedictam Johannam de Elmedene tanquam tenente de tertia parte eorundem tenementorum, dicit quod ipsa tenet praedictam tertiam partem nomine dotis, et parata est attorn[ari ?i] illi qui jus habet in duabus partibus, et dicit quod quidam Walterus de Herle tenuit praedictam tenuram ad terminum vitae suae per legem Angliae de haereditate cujusdam Johannis Del Haye, qui quidem Johannes per factum suum in patria concessit reversionem praedictorum tenementorum quibusdam Waltero Hunter et Johannae uxori ejus, nunc uxori praedicti Thomae de Ecton et haeredibus ipsius Walteri, virtute cujus concessionis idem Walterus de Herle se attornavit praedictis Waltero et Johannae, qui quidem Walterus Hunter obiit, post cujus mortem eadem Johanna nupsit se praedicto Thomae de Ectone, et post ea praedictus Walterus de Herle obiit, post cujus mortem praedicti Thomas de Ectone et Johanna uxor ejus intraverunt praedictam tenuram, ut in reversione sua, et quidam Rogerus de Butrewik eos ejecit, versus quem iidem Thomas de Ectone et Johanna uxor ejus tulerunt quandam assisam novae disseisinae et per eandem assisam seisinam suam recuperaverunt, absque aliqua injuria seu disseisina eisdem David et Rogero inde facienda, et de hoc ponit se super assisam et David et Rogerus similiter. Ideo capiatur assisa etc. Requ :* de consensu praedictorum David et Rogeri et ballivi electi dicunt super sacramentum suum quod quidam Johannes filius Galfridi fuit seisitus de uno mesuagio sexaginta et duodecim acrarum terrae et quatuor acris prati cum pertinentiis in Billingham in dominico suo ut de feodo, et inde obiit seisitus, post cujus mortem successerunt ei quaedam Agnes Alicia et Margareta ut filiae et haeredes, et praedicta Agnes nupsit se cuidam Henrico del Hay, et praedicta Alicia nupsit se cuidam Alexandro de Kirkynsolagh et praedicta Margareta nupsit se cuidam Willelmo filio Willelmi de Herle, inter quos prae-

* (?) Requisitum.

dicta tenementa partita fuerunt, et medietas praedicti mesuagii et viginti et quatuor acrarum terrae assignatae fuerunt parti ipsorum Alexandri et aliae et post modum iidem Alexander et Alicia feoffaverunt de parte illa praedictum Willelmum filium Willelmi habendum et tenendum sibi et haeredibus imperpetuum; et dicunt quod idem Willelmus perquisivit de quodam Willelmo Chamnpenays unum mesuagium et sex acras terrae cum pertinentiis in eadem villa habendum et tenendum sibi et haeredibus suis imperpetuum, quae quidem tenura simul cum praedictis medietatibus mesuagii et viginti et quatuor acris terrae nunc sunt in visu posita, et dicunt quod de praedicto Willelmo filio Willelmi descendit jus etc. cuidam Willelmo ut filio et haeredi, qui quidem Willelmus filius Willelmi filius Willelmi desponsavit praedictam Johannam de Elmedene, et obiit sine haerede de se, cui successit quaedam Johanna ut soror et haeres in praedictis tenuris, et dicunt quod praedicta Johanna de Elmedene tenet tertiam partem praedictorum tenementorum in dotem, quae quidem Johanna filia Willelmi nupsit se cuidam Waltero de Herle, qui quidem Walterus de ipsa Johanna procreavit quondam (?) filium Willelmum nomine et postea eadem Johanna uxor Walteri obiit, post cujus mortem idem Walterus tenuit duas partes medietatis praedicti mesuagii et duas partes viginti et quatuor acrarum terrae, ac etiam praedictorum mesuagii et sex acrarum terrae de tenura in visu positis ad terminum vitae suae per legem Angliae, et idem Thomas obiit, et postea post mortem praedicti Walteri de Herle praedictus David filius et haeres cujusdem Sibillae sororis praedicti Willelmi filii Willelmi de Herle unius haeredum ejusdem Willelmi filii Willelmi et praedictus Rogerus filius et haeres cujusdam Isabellae et alterius sororis et haeredis ejusdem Willelmi filii Willelmi de Herle intraverunt praedictas duas partes medietatis mesuagii et duae partes et viginti et quatuor acrarum terrae ac etiam praedicti mesuagii et sex acrarum terrae, ut consanguinei et haeredes praedicti Willelmi filii Willelmi de Herle, et inde fuerunt seisiti quousque praedictus Thomas de Ectone et Johanna uxor ejus, Johanna de Elmedene et Thomas Shiphird ipsos inde ejecerunt. Ideo consensum est quod praedicti David et Rogerus recuperent seisinam de praedictis duabus partibus medietatis mesuagii et duabus partibus viginti et quatuor acrarum terrae et praedictorum mesuagiorum et sex acrarum

terrae cum pertinentiis versus eos per visum recognitoris officiae praedictae, et dampna sua quae taxantur per eosdem ad viginti solidos, et praedicti Thomas et alii in misericordia. Et iidem David et Rogerus in misericordia pro falso clamore versus praedictam Johannem de Elmedene de tertia parte praedictorum tenementorum cum pertinenciis etc. postea die Mercurii proxima post festum Circumcisionis Domini venit praedictus David, et fatetur se recepisse unam marcam de dampnis praedictis et similiter solvit dimidiam marcam clericis etc. Ideo sint inde quieti etc.

Haec est finalis concordia facta in Curia Domini Dunelmensis Episcopi apud Dunelm. die Lunae proxima post festum Sancti Petri ad Vincula Anno regni Regis Edwardi tertii a conquestu decimo,* et pontificatus Domini Ricardi Episcopi tertio, coram Thoma de Heppiscotes, Rogero de Esshe, et Roberto Parnynge Justiciariis assignatis, et aliis dicti domini Episcopi fidelibus tunc ibi praesentibus, inter Johannem de Cotum Capellanum quaerentem et David de Bicheburne et Rogerum de Herle deforciatores † de duobus mesuagiis triginta et duabus acris terrae, duabus acris prati et dimidium et medietatem‡ unius mesuagii cum pertinentiis in Billingham. Unum placitum conventionis summonitum fuit inter eos in eadem Curia, scilicet, quod praedictus Johannes recognovit praedictam tenuram cum pertinentiis esse jus ipsorum David et Rogeri et pro hac recognitione iidem David et Rogerus concesserunt praedicto Johanni unum mesuagium viginti acrarum terrae, et duas acras prati, et dimidium, et medietatem unius mesuagii cum pertinentiis de praedictis tenuris, et illa ei reddiderunt in eadem Curia habendum et tenendum eidem Johanni et haeredibus suis de capitalibus dominis feodi illius per servicia quae ad praedictam tenuram pertinent imperpetuum. Praeterea iidem David et Rogerus concesserunt pro se et haeredibus suis quod unum mesuagium et decem acrae terrae cum pertinentiis de praedictis tenuris,§ quae Johanna quae fuit uxor Willelmi de Kirkherle tenuit in dotem de haereditate praedictorum David et Rogeri die [*sic*] haec concordia facta fuit, et quae post decessum ipsius Johannae ad praedictos David et

* 1336 or 1337.

† Deforciator, or difforciator, is one who carries off unjustly; used of one who takes forcible possession of another's fee. O.F. *déforcer*.

‡ MS. mediate.

§ The MS. always centrates this word into ten, which might be either tenura or tenementum; here tenura, as the adjectives are feminine.

Rogerum et haeredes suos reverti debuerunt post decessum ipsius Johannae integre remaneant praedicto Johanni et haeredibus suis, tenendum simul cum praedictis tenuris superius redditis de capitalibus dominis feodi illius per servitia quae ad praedictam tenuram pertinent imperpetuum: praeterea iidem David et Rogerus concesserunt pro se et haeredibus suis quod ipsi warantizabunt praedicto Johanni et haeredibus suis praedictam tenuram cum pertinentiis contra omnes homines imperpetuum.

Bishop Bury on his proposed Visitation (16 May, 1337).

[Cartuarium primum, f. 96*r*.]

Mandatum Ricardi de Bury Episcopi pro visitatione pro capitulo.*

Ricardus permissione divina Dunelm. Episcopus dilectis filiis priori et conventui ecclesiae nostrae cathedralis Dunelmensis salutem gratiam et benedictionem. Cum officium susceperimus pastorale tanto nos oportet commissum nobis gregem dominicum vigilantius intueri quanto ille summus pastor bonus qui animam suam posuit pro eodem exacturus est super his in die novissimo non absque inflictione poenae debitae a desidiosis pastoribus, rationem proponentes igitur ipsum gregem nostrum salubre illi visitationis impendendo officium intueri, ac sicut expedit cum Apostolo arguere obsecrare et increpare in omni patientia et doctrina vos priorem et capitulum ac prioratum ecclesiae nostrae praedictae tanquam gregis nobis crediti ovile praecipuum tam in capite quam in membris, die Lunae proximo post instans festum apostolorum Petri et Pauli in loco capituli dictae ecclesiae nostrae in mansuetis paternae caritatis visceribus secundum formam super hoc traditam actualiter dante Domino visitare, devotioni vestrae firmiter injungendo mandamus quatinus dictis die et loco ad visitationem nostram hujusmodi subeundam vos habere curetis taliter praeparatos, ut ipsam cum vestrae salutis augmento ad morum correctionem et dictae ecclesiae, ut appetimus, utilitatem possitis juxta canonica recipere instituta. De die vero receptionis praesentium, et quid in praemissis duxeritis faciendum nos citra festum praedictum dilucide et aperte certificare curetis per literas vestras patentes quae harum seriem repraesentent. Valete. Datum Ebor. 16° die Maii, A.D. 1337, et nostrae consecrationis quarto.

* The last two words are in a later hand.

A Mandate for the Visitation of the Cells of the Monastery (16 May, 1337).

[Cartuarium primum, f. 96*b*.]

Mandatum ejusdem Ricardi pro visitatione pro cellis.*

Ricardus permissione divina Dunelm. Episcopus dilecto filio domino Willelmo priori ecclesiae Cathedralis Dunelm. salutem gratiam et benedictionem. Quia die Lunae proximo post instans festum Apostolorum Petri et Pauli ad ecclesiam nostram cathedralem Dunelm. proposuimus, dante domino, declinare, vosque et capitulum nostrum Dunelm. juxta formam super hoc traditam in loco capituli tunc ibidem actualiter visitare, vobis in virtute obedientiae firmiter injungimus et mandamus quatinus omnes et singulos priores, magistros, custodes, et monachos cellarum ipsius ecclesiae qui debent aut consueverunt in casu hujusmodi evocari, citetis seu citari faciatis peremptorie, quod compareant coram nobis dictis die et loco visitationem nostram hujusmodi cum ea qua decuit reverentia suscepturi et actualiter subituri facturi et recepturi ulterius quod canonicum fuerit et salubre. De die vero receptionis praesentium et qualiter hoc mandatum nostrum fueritis executi, nos citra dictum festum reddatis dilucide certiores per vestras literas patentes harum seriem et illorum quos ob praemissa citaveritis nomina continentes. Datum Ebor. xvj° die Maii, A.D. 1337, et nostrae consecrationis quarto.†

Edward III on the Liberties of the Bishop (18 March, 1338).

Pro Episcopo Dunolmensi de non praejudicando super Libertatibus.

[Rymer, *Foedera*, iv, p. 737.]

Rex thesaurario et baronibus suis de scaccario salutem. Monstravit nobis venerabilis pater Ricardus Episcopus Dunolmensis per petitionem suam coram Nobis et concilio nostro in Parliamento nostro exhibitam quod licet ipse infra libertatem suam Dunolmiae habeat et habere debeat,

* The last two words are in a later hand.

† F. 97*a*, we find—

Notulae quinque Visitationum in quibus Monachi Dunelmenses fuerunt assessores.

Ultima visitatio Ricardi de Byry fuit die Lunae proximo post festum Conversionis Sancti Pauli A.D. 1342 in qua fuit assessor Johannes de Butterwyk.

ipseque et praedecessores sui a tempore quo non extat memoria habere consueverint, omnia jura regalia ; ipseque et praedecessores sui praedicti in eadem libertate per se et ministros suos proprios de omnibus et singulis in eadem qualitercunque emergentibus cognitionem habere, et ulterius facere, et omnia proficua de hujusmodi cognitionibus provenientia percipere consueverint et habere, absque eo quod Nos seu progenitores nostri vel ministri eorundem progenitorum nostrorum seu nostri, de aliquibus infra libertatem praedictam emergentibus, se in aliquo intromisissent vel aliqua hujusmodi proficua in eadem percepissent, nisi in defectum ipsius Episcopi vel praedecessorum suorum super defectu justitiae in eadem libertate contingente, Vos tamen ad libertatem suam praedictam considerationem nos habentes per breve nostrum sub sigillo scaccarii nostri, praefato Episcopo, quod ipse certos homines de libertate sua praedicta distringeret, et quod de exitibus eorundem Nobis responderet, et quod corpora sua coram vobis, praefati barones, ad certum diem haberet, ad respondendum nobis de eo quod ipsi ordinem militarem non susceperunt juxta proclamationem inde factam, demandari fecistis in ipsius episcopi dispendium non modicum, et libertatis suae praedictae laesionem manifestam, super quo nobis supplicavit sibi per Nos remedium adhiberi. Et quia eidem episcopo super libertate sua praedicta in hac parte, et visis evidentiis suis ac auditis suis rationibus, si per hujusmodi evidentias et rationes vobis constare poterit ipsum episcopum cognitionem de eo, quod homines libertatis suae praedictae arma militaria non susceperunt, habere et exitus et alia proficua de eis, ea occasione, de jure percipere debere, tunc demandare, quam eidem episcopo de praedictis hominibus distringendis, de respondendo Nobis de exitibus eorundem et de corporibus eorum coram vobis habendis, fieri fecistis, omnino supersederi facietis, et ipsum episcopum cognitionem hujusmodi habere, et exitus et alia proficua inde provenientia percipere permittatis, et districtioni, quam tam praefato episcopo quam praedictis hominibus, occasione praemissa fieri feceritis supersederi faciatis, usque ad festum Natalis Domini proxime futurum, ut idem episcopus negotium illud coram vobis interim prosequi valeat, ut deberet.

Teste Rege apud Westmonasterium 18° die Martii (1338).

Per petitionem de Concilio.

Grant of the Office of bailiff to Adam Scott (31 March, 1338).

Officium Ballivi Forestariae Wardae de Langcestre concessum Adae Scott.

[Hunter MSS., iii, *Regist. Antiq.*, *D.C.D.*, vol. iv, p. 110.]

Universis ad quos praesentes literae pervenerint Ricardus permissione divina Dunolm. Episcopus salutem in Domino sempiternam. Cum nuper Dominus Ricardus de Kellawe quondam Episcopus Dunolm. praedecessor noster, concessisset dilecto nobis in Christo Adae Scott, Ballivam forestariae Wardae de Langcestre in Foresta nostra de Langcestre, habendam et tenendam cum vadiis consuetis et omnibus aliis commoditatibus et proficuis eidem Ballivae pertinentibus ad totam vitam suam, Nos pro bono et laudabili servitio dicti Adae nobis impenso et impendendo, ipsam concessionem dicti praedecessoris nostri ratam habentes et acceptam, volumus et concedimus, quantum in nobis est, quod praedictus Adam habeat et teneat dictam Ballivam cum vadiis et omnibus aliis commoditatibus ad eam pertinentibus ad totum vitam suam, juxta formam concessionis dicti praedecessoris nostri sibi inde factae, faciendo semper custodias et onera quae dicta Balliva exigit et requirit. Et praeterea attendentes fructuosa obsequia quae Willielmus Scott filius praedicti Adae nobis impendit ac indies impendere non desistit, volentes ideo sibi post decessum patris sui statum facere similem in Balliva supradicta, concessimus eidem Willielmo, quantum in nobis est, per praesentes, quod ipse post obitum praedicti Adae patris sui habeat et teneat dictam Ballivam cum omnibus vadiis consuetis et omnibus aliis commoditatibus et proficuis eidem Ballivae pertinentibus de nobis et successoribus nostris ad totam vitam suam; proviso semper quod ipse faciat et supportet omnia onera et custodias eidem Ballivae incumbentia modis et temporibus debitis et opportunis. In cujus rei testimonium sigillum nostrum fecimus his apponi. Datum Dunelm. ultimo die Martii, A.D. 1338.

Order by Edward III for the Passage of his Ambassadors (23 June, 1338).

Pro passagio J. Archiepiscopi Cantuarensis et R. Dunolmensis Episcopi.

[Rymer, *Foedera* (1821), ii, 2, p. 1045.]

Rex dilecto et fideli suo Willelmo de Clynton, Comiti Huntyngdoniae, Constabulario Castri sui Dovorriae et Custodi Quinque Portuum suorum, vel ejus locumtenenti in portu Dovorriae salutem. Cum venerabiles patres J[ohannes Stratford] Archiepiscopus Cantuarensis, totius Angliae Primas, et R[icardus] Episcopus Dunolmensis ad partes transmarinas pro quibusdam arduis negotiis nostris, una cum venerabilibus patribus Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus de mandato nostro proficiscantur, Vobis mandamus quod eisdem Archiepiscopo et Episcopo, cum ad dictum portum Dovorriae declinaverint, naves competentes et bena munitas pro passagio suo et familiarum, equorum, hernesiorum, et rerum suarum habere ; navesque illas una cum ipsis ad partes praedictas proficisci faciatis, prout iidem Archiepiscopus et episcopus, vel eorum alter, vobis scire faciat ex parte nostra ; ita quod pro defectu navium hujusmodi negotia nostra praedicta infecta seu retardata non remaneant ullo modo.

Teste Rege apud Walton, 23 Jun., 1338.

Per ipsum Regem.

De protectione pro J. Archiepiscopo Cantuar. et R. Episcopo Dunelm. (23 June, 1338).

Rex universis et singulis Admirallis, Custodibus passagiorum, Vicecomitibus, Majoribus, Ballivis, Ministris, marinariis et omnibus aliis fidelibus suis, tam in terra quam in mari, tam infra libertates, quam extra, ad quos etc. salutem.

Sciatis quod cum ad instantem requisitionem venerabilium patrum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium ad nos in Angliam per sedem Apostolicam transmissorum mittamus venerabiles patres J. Archiepiscopum Cantuarensem totius Angliae Primatem, et R. Episcopum Dunelmensem ad partes transmarinas pro quibusdam arduis negotiis nostris ibidem expediendis, Nos volentes securitati ipsorum Archiepiscopi et Episcopi providere suscepimus eosdem Archiepiscopum et Episcopum, et eorum alterum, ac ipsorum familias, equos, hernesia, res et bona sua quaecunque, nec non marinarios et naves ipsos ducentes eundo versus dictas partes, et exinde redeundo, tam per terram quam per aquam, in protectionem et defensionem nostram specialem, necnon in salvum et securum conductum nostrum ; et ideo vobis mandamus etc.

In cujus etc. usque ad Festum Omnium Sanctorum proxime futurum duraturas.*

Teste Rege apud Walton, 23 June, 1338.

[N.B.—Compare this with the entry in Cartuarium 4^{m}, f. 142 *v* (146) (July, 1338).]

PLACITA APUD DUNELM. CORAM R. DE ALDEBURGH ET SOCIIS SUIS JUSTICIARIIS DOMINI EPISCOPI ASSIGNATIS DIE LUNAE PROXIMO POST FESTUM SANCTI JACOBI APOSTOLI, ANNO REGNI REGIS EDWARDI TERTII A CONQUESTU DUODECIMO, ET PONTIFICATUS DOMINI RICARDI EPISCOPI QUINTO.

Assisa inter Johannem de Cothome et Johannam de Elvedem de terris et tenementis in Billingham.

Virtute cujusdam commissionis quod si non omnes etc. Johanna quae fuit uxor Willelmi de Kirkherle in misericordia pro pluribus defalcationibus etc. Praeceptum fuit vicecomiti quod venire faceret praedictam Johannam ad cognoscendum quid juris clamaret in uno mesuagio et decem acris terrae cum pertinentiis in Byllyngham, quae David de Bycheburne et Rogerus de Herle in curia domini Episcopi hic concesserunt Johanni de Cotum capellano per finem etc. Et modo venerunt tam praedictus Johannes de Cotum quam praedicta Johanna, et eadem Johanna petiit auditum vocis etc.; qua audita, quaesita per Curiam quid juris clamat in praedictis tenementis etc. Dicit quod ipsa tenet tertiam partem unius mesuagii et decem acras terrae cum pertinentiis in dotem etc. Et dicit quod ipsa tenet inde medietatem praedictae tertiae partis, octo acras et tertiam partem duarum acrarum terrae cum pertinentiis tantum in dotem de haereditate praedictorum David et Rogeri, et parata est praedicto Johanni de Cotum inde attornare etc. Et quoad residuum praedictorum tenementorum dicit quod ipsa tenet residuum illud in dotem de haereditate cujusdam Galfridi filii Walteri Hunter, et hoc parata est verificare.

Et Johannes dicit, quod die levationis notae praedictae, scilicet die Lunae proxima post festum Sancti Petri ad

* The powers granted to these two ambassadors were withdrawn from them by a royal mandate given at Antwerp, on 22 July, 1338; and then, on 15 Nov., 1338, the Archbishop, the Bishop of Durham, and the Bishop of Lincoln, were made the King's envoys for a treaty with Philip of Valois. These envoys came to an agreement on St. John Baptist's Day, 1339, with the Duke of Brabant, at Brussels. And afterwards (on 1 July, 1339) fresh powers were granted to the same envoys for a treaty to be made with the King of France, which never came to anything.

Vincula, anno pontificatus Domini Episcopi nunc tertio, ipse tenuit residuum praedictum in dotem de haereditate praedictorum David et Rogeri, et hoc petit, quod inquiratur per patriam,* et Johanna similiter. Ideo praeceptum est vicecomiti quod venire faciat hic die Lunae in vigilia Sancti Michaelis xij etc. per quos etc. et quae necessaria etc. ad recognicionem etc. quia tam etc. Ad quem diem venerunt tam praedictus Johannes quam praedicta Johanna et similiter Jurati scilicet undecim de consensu partium electi et jurati, qui dicunt super sacramentum suum quod ipsa tenet unum mesuagium in dotem, videlicet, duas partes praedicti mesuagii de haereditate praedictorum David et Rogeri, et tenuit praedicto die levationis notae et tertiam partem ejusdem mesuagii de haereditate Galfridi filii Walteri Hunter et tenuit praedicto die, et quoad totam terram contentam in praedicta nota praedictus Johannes acceptat clamium praedictae Johannae, et inde exoneratur jure, et quia praedicta Johanna clamavit nihil tenere in dotem de haereditate praedictorum David et Rogeri, nisi medietatem praedictae tertiae parte [*sic*] mesuagii et de residuo praedictarum duarum partium clamavit nihil tenere in dotem de haereditate ipsorum David et Rogeri, et in hoc clamavit exhaeredare praedictum Johannem, quoad illud consensum est, quod praedictus Johannes habeat seisinam suam de residuo illo et ad illud quod est ultra residuum illud, et similiter terram eadem Johanna se attornavit et fecit fidelitatem hic Curiae etc.

On Bury as Ambassador (20 April, 1339).

Vatican Library, Reg. Vat. 134 (Bened. XII, Secret. Anno v), f. 117, ep. 399.

Dilectis filiis Petro tituli sancte Praxedis presbitero et Bertrando sancte Marie in Aquiro Diacono Cardinalibus apostolice sedis Nunciis. Per vestras literas quas die date manu benigna recepimus via illa quam Venerabilis frater noster . . . Episcopus Dunelmen. ad nos pro parte carissimi in Christo filii nostri Edwardi Regis Anglie Illustris ut eedem littere continebant veniens tetigit intellecta videtur nobis

* In law the patria is really the neighbourhood, and 'inquiratur per patriam' simply means the matter should be inquired into by a jury of the neighbourhood.

quod illa sit Deo placabilis et utrique parti attenta qualitate negocii de quo agitur multipliciter oportuna et ideo volumus ut illam viis et modis quibus expedire cognoveritis prosequentes partem Regis predicti fovere in ea usque ad votivum et felicem continuando exitum et carissimum in Christo filium nostrum Philippum Regem Francie Illustrem ad eam acceptandam pro parte sua necnon si via ipsa partibus ipsis placuerit eas ad Treugas vel cessationem a guerra usque ad longa temporis spacium inducere studeatis, sicque infatigabiliter pro tam utilis tamque meritorii operis perfectione laborare ceptos continuando labores curetis quod gracia vobis assistente divina exinde fructus colligantur votivi nobis nichilominus que circa hec et alia nobis occurrerint quotiens expedierit rescripturi.

Datum Avinione xiii kalendas Maii Anno Quinto.

A Brief to Bury on German Affairs (12 Oct., 1339).

Vatican Library, Reg. Vat. 134 (Bened. XII, Secret. Anno v), f. 127, ep. 419.

Venerabili fratri Riccardo episcopo Dunelmen.

Dudum ex sincere dilectionis affectu quem ad Illustrem Principem Edwardum Regem Anglie habuimus et habemus cupientes serenitatem suam puram et mundam a quavis obfuscatione tenebrosi contagii preservari ac in eo generose prosapie sue clarius relucere splendorem nostras sibi direximus litteras inter cetera recensentes qualiter Ludovicus de Bavaria ex eo quod olim contra processus fe. re. Johannis pape xxii predecessoris nostri et inhibitiones ipsius de consilio fratrum suorum sancte Romane ecclesie Cardinalium factos et habitos diversas spirituales et temporales penas continentes ingressus Italiam non nullos hereticos de heresi publice condempnatos in consortium publice familiaritatis et participationis admisit heretica quoque docmata scienter immo potius dementer approbans ea per diversas litteras suas eius noto sigillo munitas deduxit in aliorum publicam notionem et non nullos alios horrendos excessus quos utpote fere toti mundo notorios subticemus excommunicationis et anathematis sentenciis extitit innodatus quo tandem ausus ausibus et excessus excessibus accumulando accedens ad Urbem in illam prorupit detestabilis presumptionis informiam ut meditatus urbi et orbi universalis scismatis

suscitare dispendium quendam ypocritam nomine Petrum de Corbaria velut abhominationis nephande simulacrum quantum in eo fuit licet sibi sua mentiretur iniquitas pro Romano Pontifice statuere moliretur ipsumque fuit veneratus ut papa consecrationem immo verius execrationem ac diadema Imperiale de facto recepit ibidem ut de multis aliis nephandis processibus quin immo eius detestandis excessibus presumptione perpetratis heretica taceatur propter que idem predecessor prefatum Ludovicum denunciavit a domino omni dignitate et honore fore privatum et ipse in eum tantarum heresium et scismatum maculis irretitus exercens glarium (?) apostolice potestatis ipsum cum omnibus qui adhererent eidem vel sibi prestarent auxilium consilium vel favorem seu pro Romanorum Rege vel Imperatore scienter haberent tenerent vel nominarent eundem non solum excommunicationis et anathematis sed etiam alias penas et sentencias tanquam in fautores auxiliatores et valitores heretici et scismatici promulgavit et declaravit a iure prolatas sicut in diversis processibus per dictum predecessorem super hoc habitis serosius continetur dictumque Regem per easdem litteras nostras sibi ut prefertur directas requirendum duximus et rogandum ut ipse prudenter advertens et in scrutinium interne considerationis adducens gravitatem penarum et sentenciarum quas incurrerent quantisque se periculis et discriminibus implicarent qui prefato Ludovico sic publice et notorie de pravitatibus heresis et sic odiosi toti Christianitati scismatis condempnato priusquam reconciliationis graciam eiusdem ecclesie meruisset participare presumerent sibique impenderent auxilium consilium vel favorem vel sibi tanquam Imperatori vel Regi Romanorum reverencie cultum seu titulum Regalis vel Imperialis nominis assignarent scienter a cuiuslibet participationis federe contrahendo cum Ludovico prefato vel exhibitione reverencie et honoris eidem tanquam Regi vel Imperatori quousque reconciliationis eiusdem ecclesie graciam ut premittitur mereretur penitus se retrahere et totaliter abstinere curaret ut dicto Regi Anglie fame integritas et illibata sui generis claritas servaretur. Ac deinde rumore implacido et infesto ad audienciam nostram deducto quod idem Rex requisitionibus et precibus nostris huiusmodi de fonte prodeuntibus caritatis non sine detrimento sue salutis et fame quod dolentes referimus obauditis dictis processibus predecessoris eiusdem per quos in omnes et singulos cuiuscunque preheminencie dignitatis conditionis

vel status etiam si pontificali aut Regali vel quacunque alia ecclesiastica seu mundana dignitate fulgerent prefato Ludovico adherentes seu prestantes directe vel indirecte publice vel occulte consilium auxilium vel favorem vel sibi tanquam Imperatori vel Regi Romanorum reverenciam exhibentes seu titulum Regalis vel Imperialis nominis assignantes seu ascribentes graves spirituales et temporales pene et sentencie infliguntur in sui roboris perdurantibus firmitate cum dicto Ludovico confederationes inire sibique adherere ac prestare favorem consilium et auxilium presumpsit immo in sua gloria detestabilem ponere maculam non formidans vicariatus officium per totam Alamanniam et Germaniam ac universas et singulas earum provincias ab eodem Ludovico sub Imperialis nominis titulo suscepit de facto quanquam idem Ludovicus nec Rex nec Imperator existat tali pretextu non solum generaliter ecclesiarum prelatis et personis ecclesiasticis in Terris imperii constitutis ac in nostra et ecclesie devotione et fidelitate consistentibus sub penis gravibus per suas litteras iniungendo ut ad eum tanquam eiusdem Ludovici in partibus illis vicarium super diversis in eisdem suis contentis litteris convenirent deducens dampnabiliter in contemptum penas et sententias supradictas quibus se manifeste non absque horrenda ipsius Regis status macula atque nota noscitur procul dubio implicasse. Ex quibus considerantes quod predictum vicariatus officium et alia premissa per ipsum presumpta ad suum suique honoris status et fame dispendium redundabant ipsum per dictas litteras nostras requisivimus et hortati fuimus paterno sibi consilio suadentes ut ea que premisimus et alia que circa illa sibi possent occurrere deducens in recte discussionis et deliberationis examen ac insuper tenens certius et attendens quod idem Ludovicus nec Rex nec Imperator existit nec aliqua que ipse facit et fecit sub Imperiali vel Regali nomine alicuius auctoritatis roboris vel momenti existunt et quod sibi periculosum erat ac multipliciter formidandum bellorum subire discrimina si foret dictis processibus penis et sententiis involutus ac per hoc Dei et eiusdem ecclesie persecutor et hostis effectus a quibus semper desideravimus ipsum preservari immunem penitus resiliret pedesque suos ad viam rectam Deoque placitam ac eiusdem Regis statui saluti et honori congruam dirigere quantocius non differret. Postque fidedigna relatione percepimus quod idem Rex priora non corrigens sed peiora continue superaddens sub colore vicariatus eiusdem contra

venerabilem fratrem nostrum Guill'm Episcopum et dilectos filios . . . Decanum et Capitulum Cameracen. ac Comitatum et Terras eorum immaturos et subitos nullo rationis fotos iudicio sed sola voluntate precipites et promptos cepit habere processus cum gravi exercitu equitum et peditum armatorum dictam Civitatem et Comitatum ipsius invadendo et etiam obsidendo ex quibus non solum maiestatem divinam quam graviter ex hiis offendisse cognoscitur, sed etiam Nos et dictos fratres nostros contra se graviter et rationabiliter provocavit. De tua igitur circumspectionis industria fideique constantia plenam in domino fiduciam obtinentes fraternitati tue per apostolica scripta in virtute sancte obediencie districte precipiendo mandamus quatenus eidem Regi qui sicut accepimus persuasiones tuas libenter recipit et consiliis tuis inheret prudenter aperias pretacta pericula que ex premissis incurrere noscitur queve non solum sibi sed etiam heredibus et posteris suis possunt gravia et plurimum formidanda discrimina parturire ac hortationibus et salubribus persuasionibus efficaciter cum inducas quod ipse prefatum vicariatus officium per quod magnum dedecus Regali sue excellencie procul dubio generatur omnino repudiet abiciat et a se totaliter studeat abdicare nec sub tali titulo sibi suisque heredibus et posteris fame iacturam et ignominiam generare ecclesias et personas ecclesiasticas persequatur et detestabiliora ipse contra ecclesias et personas predictas tanquam vicarius peragat quam ille cuius se dicit vicarium hactenus presumpserit attemptare et quod obsidionem huiusmodi et quemlibet exercitum militarem seu hostilem a Civitate Cameracen. et Comitatu ipsius omnino studeat ammovere et a quibuslibet processibus titulo vicariatus huismodi penitus abstinere nulla deinceps huismodi ignoministi vicariatus pretextu persecutionem vel molestiam eisdem Episcopo et ecclesie Cameracen. super prefato Comitatu aliisque iuribus et iurisdictionibus eorumdem quomodolibet inferendo ex parte nostra nihilominus predicens eidem quod nisi tam celeri quam proviso consilio premissa correxerit et a similibus abstinuerit in futurum. Nos quanquam inviti cum urgente conscientia non possimus nec debeamus deferre homini contra Deum contra dictum Regem secundum usticiam procedemus eum iusto ecclesie iudicio declarantes excommunicationis et anathematis et alias predictas penas et sentencias incurrisse.

Datum Avinione iiij idus Octobris Anno Quinto.

Permission to the Cathedral Monastery to hold certain tenements, etc. (10 Jan., 1340).

Licentia Ricardi quarti* Episcopi Dunelmensis impetrandi terras et tenementa in Billingham, Acley et in aliis.

[Cartuarium 2m, f. 286*r*.]

Universis Christi fidelibus praesentis literas inspecturis Ricardus permissione divina Episcopus Dunelmensis salutem in amplexibus Salvatoris. Noveritis nos licentiam specialem dedisse dilectis filiis Priori et Conventui ecclesiae nostrae Dunolmensis, quod ipsi possint adquirere de domino Johanne de Cotom capellano omnes terras et tenementa in locis inferius particulariter expressatis. Et eidem domino Johanni capellano quod ipse possit dare et concedere eisdem Priori et Conventui eadem terras et tenementa similiter licentiam dedimus specialem, videlicet octodecim acras terrae et duas acras prati et tertiam partem unius mesuagii in Billyngham una cum reversione sex acrarum terrae cum acciderint; necnon tertiam partem unius mesuagii in eadem villa cum acciderit, quae Johanna quae fuit uxor Willelmi filii Willelmi de Kyrkeherle tenet nomine dotis de haereditate dicti Johannis. Item duo mesuagia et septem acras terrae et unam acram prati cum pertinentiis in Acley† quae omnia supradicta sunt de feodo dictorum Prioris et Conventus. Item unum mesuagium et duodecim denariatus annui redditus cum pertinentiis in ballio australi Dunelmiae, quae sunt de feodo Roberti filii Theobaldi de Fyscheburne. Item, noveritis nos dedisse dictis priori et conventui licentiam specialem quod ipsi possint adquirere de dicto domino Johanne de Cotom et Johanne de Cotherstone capellanis et eisdem quod ipsi possint dare et concedere dictis priori et Conventui unum mesuagium in eodem ballio Dunelmensi, quod est de feodo Roberti filii Theobaldi praedicti, habendum et tenendum praedicta mesuagia terras et prata in puram et perpetuam elemosinam cum omnibus juribus libertatibus et aysiamentis praedictis mesuagiis terris et prato pertinentibus quoquo modo. Volentes igitur praefatis priori et conventui gratiam facere ampliorem concedimus pro nobis et successoribus nostris quod ipsi prior et conventus retinere possint tres acras terrae

Billyngham.

Acley.

Ballium australe.

* Richard IV means that Bury was the fourth of that name: R. Marsh, R. le Poore, R. Kellaw, and R. Bury.

† The church of Acley had to pay two marks for the payment of two poor men; this is seen in a Constitution by Prior Absolon for the Convent. B. iv, 24, f. 96*v*.

cum pertinentiis in Fery quas adquisierunt de Petro Clerk de Fery; similiter duo mesuagia et quadraginta acras terrae et duas acras prati in Billingham una cum pensione sex acrarum terrae cum acciderint, quae Johanna quae fuit uxor Willelmi filii Willelmi de Kyrkeherle tenet nomine dotis de haereditate Rogeri de Butrewyke in eadem villa de Billingham, quae adquisiverunt de praefato Rogero de Butrewyke, habendum et tenendum omnia supradicta mesuagia, terras, et prata in puram et perpetuam elemosinam cum omnibus juribus aysiamentis et libertatibus praefatis mesuagiis terris et pratis pertinentibus sine calumpnia et impetitione vicecomitum eschaetorum et ministrorum quorumcunque, statuto de terris et tenementis ad manum mortuam non ponendis edito non obstante: proviso quod licentia quam dictis priori et conventui super viginti libratis terrae dudum concessimus adquirendis in suo robore perseveret nec de praemissis aliquod comprehendat. In cujus rei testimonium sigillum nostrum praesentibus est appensum. His testibus dominis Thoma Surteys senescallo nostro, Willelmo de Wessingtone, Jordano de Daldene, Rogero de Esche, militibus, Johanne de Mennerville Vicecomite nostro, Symone de Esche, Waltero de Hawyk, Waltero de Luddeworthe et multis aliis. Datum in castro nostro Dunelmensi x° die mensis Januarii, A.D. 1339, et consecrationis nostrae sexto.

Fery.

Billyngham.

PERMISSION TO ELECT A PRIOR (12 March, 1340).

[Cartuarium primum Dunelm., f. 85 *r*.]

R * Dei gratia Dunelm. Episcopus karissimis in Christo filiis Conventui Dunelm. salutem gratiam et benedictionem. Accedentes ad nos dilecti in Christo filii et commonachi vestri A. supprior cum tribus aliis de fratribus nostris detulerunt nobis literas vestras patentes continentes quod a nobis, tanquam a patre et patrono licentiam eligendi vobis priorem petebatis.† Nos autem nolentes quod ecclesia Dunolmensis solatio prioris diu destituta remaneret, petitioni vestrae favorabiliter annuimus et vobis concessimus ut priorem domini vestrae eligere valeatis. In hujus rei testimonium his literis sigillum nostrum apponi fecimus. Datum apud Auclent 4° nonas Martii pontificatus nostri anno sexto (1340).‡

Licentia ad eligendum priorem.

* Blank square for an illuminated R.

† John Fossor was elected Prior in 1341.

‡ ? Was not this really 1341, though Bury's sixth year would be 1339 or 1340.

Edward III on the Liberties of the Bishop (10 April, 1340).

De libertate Episcopi Dunolmensis conservanda illaesa.

[Rymer, *Foedera*, v, 178.]

Rex dilecto et fideli suo Ricardo Talebot custodi villae suae de Berewico super Twedam, vel ejus locum tenenti salutem. Cum Willelmus Mason de Berewico per vos nuper apud Twedemouth infra libertatem Episcopi Dunelmensis pro suspicione proditionis captus fuisset et abinde usque villam nostram praedictam ductus, ubi ipse in prisona nostra sub custodia vestra ad huc detentus existit, ut accepimus. Nos nolentes quod libertati ipsius Episcopi praedictae praejudicium fiat in hac parte, vobis mandamus quod si praedictus Willelmus per vos infra libertatem praedictam captus fuerit, ut praemittitur, et ipse in prisona praedicta occasione praemissa detentus sit, tunc praedictum Willelmum Constabularii Castri de Norham vel ejus locum tenenti, aut attornato ipsius Episcopi ibidem, cum ipsum a vobis petierit sine dilatione liberetis, infra libertatem praedictam reducendum, ibidem in prisona custodiendum, donec justitia de eo fiat, prout de jure fuerit faciendum.

Teste Rege apud Westmonasterium 10 April, 1340.

Per ipsum Regem et Concilium.

On Thanksgiving for the victory at Sluys (3 July, 1340).

Litera ad deprecandum pro domino Rege.

[Surtees, No. 21. Depositions, etc., from 1311 to the reign of Queen Elizabeth: Ed. Raine; also in the *Tres Scriptores*, civ, p. cxxiii, there is a parallel Letter from Bishop Beaumont, date July, 1319.]

Ricardus permissione divina Dunolmensis episcopus dilectis filiis priori et conventui ecclesiae nostrae cathedralis Dunolmensis, cum sincerae caritatis augmento, benedictionem.

Quantis et qualibus periculorum procellis et invasionum horroribus regnum Angliae subjacuerit temporibus retroactis vestram discretionem credimus, immo scimus, certitudinaliter non latere; sed, ecce! ubi plus timebatur adversitas

ibi subito, benedictus Altissimus, versa est vis turbinis in tranquillum. Jam enim ex literis domini Cantuariensis omni haesitatione semota recepimus quod justus Dominus et misericors, cui non est in tibiis viri beneplacitum, nec in fortitudine equi voluntas, nos de affligentibus nos salvavit, et odientes nos inimicos, viz. nostros Francigenas, per manum famuli sui domini nostri Angliae et in mari conclusit. Quo, circa caritati vestrae firmiter injungimus et mandamus-quatenus hac instanti sexta feria, coacta processione solempni ac laxatis vocis organis, in laudum praeconiis Altissimo pro tanta triumphi gratia humili et sincero corde offeratis victimam labiorum. Valete. Scripta apud Middilham iij° Jul., 1340.

MANDATUM EPISCOPO DUNOLMENSI (1 Sept., 1341).

[Rymer, *Foedera*, v, 279.]

Rex venerabili in Christo patri Ricardo eadem gratia Dunolmensi Episcopo salutem.

Mandamus vobis quod omnes homines libertatis vestrae Dunolmensis defensabiles et ad arma potentes, cum omni celeritate eligi et arraiari etc. et per aliquem vel aliquos per vos deputandos ad dilectum consanguineum et fidelem nostrum magnificum principem Edwardum de Balliolo, quem constituimus capitaneum et ductorem totius exercitus nostri, pro guerra Scotiae ordinati, ducendos, quotiens et quando periculum aliquod ex Scotorum hostium nostrorum invasionibus immineat, et per praedictum Regem Scotiae ex parte nostra fueritis praemuniti. Et hoc sicut Nos et honorem nostrum ac salvationem dicti Regni nostri diligitis, nullatenus omittatis.

Teste Rege apud Westmonasterium 1 Sept., 1341.

Per ipsum Regem.

MANDATE ADDRESSED TO RICHARD, BISHOP OF DURHAM (16 Oct., 1341).

[15 Edw. III, p. 3, m. 3.]

The King is informed that since the Scots, his enemies and rebels, made their last entry within the realm, certain felons of the Counties of York and Northumberland, and of the Bishop's Liberty of Durham, have formed confederacies anew, ride armed in large numbers, and have taken many

rich persons and others of these parts, brought them to woods and other hidden and remote places, imprisoned them until they have made fines and ransoms at the will of their captors to save their lives, wickedly killed some of them whom they had in hatred, and committed manifold plunderings and other damages and crimes in the said counties and Liberty, and cease not to commit the like daily, and as a precaution against the evils and perils which may ensue to him and his people by the malice of these evil-doers, specially during the present war of Scotland, he wills that such felons and evil-doers be arrested; and as a new necessity requires a new remedy, he has charged his Sheriffs to take the *posse* of those Counties, follow them manfully from place to place, within Liberties or without, in the said Counties, as well as in the Bishop's Liberty, with the *posse* and aid of the sheriffs of that Liberty, and have them imprisoned in safe custody, until justice be done on them. He therefore commands the Bishop, by the faith and love wherein he is bound to him in view of the necessity and urgent causes aforesaid, to demand that these felons be taken by his Sheriffs and ministers of his Liberty, and to aid the King's Sheriffs in the premisses; and what shall be done in this behalf in the present necessity shall not at any other time prejudice the Bishop, or his successors, or the Liberty, as a precedent.

PRO EPISCOPO DUNOLMENSI DE INDEMPNITATE (4 Dec., 1341).

[Rymer, *Foedera*, iv, 295.]

Rex omnibus ad quos literae etc. salutem.

Sciatis quod cum venerabilis Pater Ricardus Dunolmensis Episcopus in instanti profectione nostra versus partes Scotiae nobis gratanter concesserit invenire in auxilium guerrae* nostrae ibidem viginti homines ad arma et totidem sagittarios equites, ad custus† ipsius Episcopi proprios, usque ad festum Purificationis Beatae Mariae Virginis proximo futurum, super eadem guerra moraturos, Nos volentes indempnitati ipsius Episcopi, ne ipse aut successores sui de hujusmodi onere, inveniendo contra libertatem dicti episcopatus indebite onerentur, et ne eadem libertas, eo quod ministri Hospitii nostri transeundo in comitiva nostra versus

* Guerra, a Low Latin word from O.N.G. werra.

† This 'custus' is equivalent to our 'cost' or charge.

partes praedictas officia sua infra Episcopatum praedictum et libertatem ejusdem exercuerunt, laedatur aut aliqualiter violetur, providere, Volumus et concedimus quod id quod dictus episcopus, sic ex tam mera liberalitate sua in praesenti necessitate nostra concessit, aut id quod dicti ministri nostri sic ratione officiorum suorum infra Episcopatum praedictum contra libertatem ejusdem transeundo in comitiva nostra versus easdem partes fecerunt, dicto Episcopo aut successoribus suis non cedant in praejudicium aut dictae libertatis laesionem, necnon in consequentiam trabantur in futurum aliter quam praeteritis temporibus fieri consuevit. In cujus rei testimonium etc.

Teste Rege apud Novum Castrum super Tynam 4° Dec. (1341).

Per breve de Privato Sigillo.

Confirmation of the election of John Fossor as Prior of Durham Monastery.

[Cartuarium primum, f. 90 *v.*]

Confirmatio Electionis J. F. prioris, factae per Commissarios Episcopi.

In Dei nomine, Amen. Vacante nuper prioratu Dunolmiae per mortem bonae memoriae Domini Willelmi de Coutone nuper prioris ejusdem ac electione de te fratre Johanne Fossour Magistro Cellae de Wermouth ad prioratum antedictum sic vacantem, nobis Edmundo Haward, Archidiacono Northumbriae, Reverendi in Christo patris Ricardi Dei gratia Dunolm. Episcopi Vicario generali, et nihilominus ipsius in hae parte Commissario speciali, cujus Commissionis tenor inferius continetur praesentata per fratrem Johannem de Beverlaco sacrae theologiae doctorem Capituli Dunolmensis procuratorem legitime constitutum per nos ipsam electionem petens instantius confirmari Nos ipsius electionis processu personaque tua diligenter examinatis electionem de te factam invenientes esse rite canonice et concorditer celebratam, factaque publica proclamatione, prout decet in hoc casu, et nullo oppositore in termino ad id peremptorie constituto aliquatenus comparente, invocata Spiritus sancti gratia, communicato juris peritorum consilio, ipsam electionem de te facturam auctoritate nobis in hac parte commissa approbamus et sententialiter confirmamus, teque in priorem monasterii Dunolmensis, quod Domino annuente infallibiliter per tuae solicitudinis studium incrementis credimus feliciter augmentari, duximus

admittendum ejusdem curam et regimen tam in spiritualibus quam in temporalibus tibi plene et libere committentes. Item, tenor commissionis de qua superius memoratur. Ricardus permissione divina Dunolm. episcopus dilecto filio Magistro Edmundo Haward Archidiacono nostro Northumbriae salutem gratiam et benedictionem. Examinationi agnitioni et decisioni negotii electionis de fratre Johanne Fossor, monacho in priorem ecclesiae nostrae Cathedralis Dunolm. concorditer et canonice, ut asseritur, celebratae variis et arduis negotiis, et ex locorum distantia, cum in partibus ad praesens agamus remotis multipliciter praepediti personaliter intendere non valentes, Vobis de cujus fidelitate et circumspecta industria optinemus fiduciam pleniorem ad cognoscendum et procedendum in dicto electionis negotio in forma juris et ipsius electionis negotium, et electi personam discutiendum et examinandum, electique personam et electionem ipsam si rite facta fuerit, servato juris ordine qui requiritur in hac parte canonice confirmandum et approbandum, alioquin cassandum et infirmandum eandem ac eventu quo dicta electio per vos confirmata fuerit tanquam rite et canonice celebrata eidem electo confirmato curam et administrationem spiritualium et temporalium prioratus ecclesiae Dunolmensis, quantum ad priorem pertinet, integraliter committendum, ad canonicam obedientiam et fidelitatis juramentum ab eodem electo confirmato nostro et ecclesiae nostrae nomine recipiendum, et ad installandum eundem auctoritate nostra, vel installari faciendum in forma et prout est hactenus fieri consuetum ; ac ulterius faciendum et decernendum diffiniendum et exequendum in dicto negotio prout ipsius qualitas exigit et natura negotii licet, ad id faciendum sufficeret vobis per prius attributa potestas cui derogare non intendimus in aliquo vices nostras cum cohertionis canonicae potestate committimus per praesentes sigilli nostri appensione munitas, proviso quod nos de omni eo quod feceritis in praemissis expedito negotio distincte et aperte certificetis per literas vestras patentes harum et processus vestri seriem planius continentes. Datum apud Popelei prope Londoniam, xxiij° die mensis Martii A.D. 1340, et consecrationis nostrae viij°. In cujus rei testimonium tam sigillum quo utimur in officio vicariatus quam sigillum Archidiaconatus nostri Northumbriae praesentibus duximus apponendum. Datum Dunolmiae ultimo die mensis Martii supradicti A.D. 1341 (1342).

APPROPRIATION OF MICKELBENTON CHURCH (25 June, 1342).

ORDINATIO [RICARDI BURY EPISCOPI DUNELM.] APPROPRIATIONIS ECCLESIAE DE BENTON IN QUA RESERVATUR PRIORI ET CONVENTUI DUNELM. PENSIO Xs.

SECUNDA 2dae PONTIFICUM (25 June, 1342).

[Dean and Chapter Treasury, No. 12.]

Universis Christi fidelibus praesentes literas inspecturis Ricardus permissione divina Dunolm. Episcopus salutem in eo qui est omnium vera salus. Quum nuper ecclesia de Mikelbeltone* nostrae Dunolmensis dioecesis cum suis juribus et pertinentiis universis Magistro et Scolaribus Aulae de Balliolo in Universitate Oxon. Lyncolniae diocesis,† et eorum successoribus in pium subsidium sustentationis ipsorum ac numeri eorundem et divini cultus augmentum de expresso patroni et unanimi consensu ceterorum omnium quorum in hac parte interesse videbatur, in usus suos proprios assignata fuerit et concessa in perpetuum optinenda canonice prout in processu inde confecto plenius continetur. Ac postmodum comparentibus coram nobis Johanne de Somerville de Burtone Annays‡ tunc Rectore ecclesiae de Mikelbentone praedictae personaliter ac Magistro Hugone de Corbrigge procuratorio nomine Magistri et scolarium praedictorum idem dominus Johannes de Somerville suam ecclesiam antedictam jus suum et possessionem suam in eadem cum suis pertinentiis universis pure sponte et absolute nostris ordinationi arbitrio et decreto submisit, ac deinde praefatam ecclesiam cum suis pertinentiis, ut praemittitur, *universis* § in manus nostras libere resignavit et possessioni cessit ecclesiae memoratae sub literarum tenoribus infrascriptis.

In Dei nomine, Amen. Ego Johannes de Somervyll de Burton Annays, Rector ecclesiae de Mikelbenton Dunolm. diocesis, submitto me et ecclesiam meam antedictam cum suis juribus et pertinentiis universis pure sponte simpliciter et absolute ordinationi, laudo,‖ arbitrio, et decreto

* Mikel-benton, or Long Benton, a parish in Northumberland; it still belongs to Balliol College.

† The University of Oxford was then in the diocese of Lincoln.

‡ Burton Agnes in Yorkshire.

§ Interlined in MS.

‖ Du Cange says that Laudum = *Lettres de Marques*. It here seems to signify a sentence or judgment; "Rex Angliae dicto eorum (arbitrorum) et *Laudo* arbitrio, ... diffinitioni et pronunciationi ejus etc." Just below comes the verb laudare, with "ordinet, arbitretur, et decernat."

venerabilis in Christo patris et domini mei domini Ricardi permissione divina Dunolmensis Episcopi, Ita quod idem venerabilis pater ordinet laudet arbitretur et decernat de alto et basso quoad me, ecclesiam meam praedictam, fructus redditus et proventus ad eandem ecclesiam pertinentes, prout paternitati suae reverendae placuerit in hac parte. Item, tenor praefatae resignationis talis est :—Venerabili in Christo patri et domino suo reverendo Domino Ricardo Dei gratia Dunolm. Episcopo suus humilis et devotus Johannes de Somervyll de Burton Annays rector ecclesiae de Mikelbenton vestrae Dunolm. diocesis obedientiam reverentiam et honorem debitos tanto patri. A cura et regimine animarum parochianorum ecclesiae meae de Benton praedictae mihi commissis certis de causis et legitimis affectans multipliciter exonerari, hinc est quod praedictam ecclesiam meam de Benton, scienter, pure, sponte, simpliciter et absolute, in sacras manus vestras resigno, et possessioni ejusdem cedo per praesentes, Paternitatem vestram reverendam humiliter rogans et requirens quatenus me a cura et regimine praedictis exonerare ac praesentem resignationem meam admittere velitis intuitu caritatis. Quibus submissione et resignatione et cessione per nos protinus acceptatis ac subsequenter super praemissis et ea contingentibus habita deliberatione provida cum peritis, comparentibusque coram nobis ut prius domino Johanne de Somervyll et procuratore praedictis, idem procurator ad hoc habens specialem potestatem et mandatum sufficiens se et dominos suos praedictos et eorum nomine pure sponte simpliciter et absolute nostris ordinationi in hac parte laudo pariter et arbitrio ac diffinitioni submisit. Nos igitur de ipsius ecclesiae vero valore inquisitione facta diligente, verique partium praedictarum tali volentes moderamine providere, quo nec dictus Johannes victu necessario juxta personae suae conditionem honestam se doleat destitutum, nec dictis Magistro et scolaribus in alimentorum perceptione sic se minus constituat onerosum, quod ipsi sperato temporali subsidio totaliter defraudentur, nec de residuo proventuum ipsius ecclesiae eis, ut permittitur, in usus proprios assignare jura nostra episcopalia solvere nec alia incumbentia onera valeant supportare, Christi nomine invocato ordinamus laudamus arbitramur et diffinitione statuimus quatinus dicti Magister et scolares per se vel eorum procuratorem ydoneum cum literis nostris executorem de inducendo eosdem [in] praefatam ecclesiam de Mikelbelton nostrae diocesis ac possessionem corporalem

ejusdem cum suis juribus et pertinentiis universis juxta vim formam et effectum appropriationis praetactae nanciscantur, et continuent* futuris temporibus, ut convenit, retinendum de ipsis ecclesiae fructibus et proventibus salva nostra moderatione sequente libere disponentes, quodque de fructibus redditibus et proventibus dictae ecclesiae de Mikelbenton imposterum obventuris per manus Magistri et scolarum Aulae de Balliolo praedicto et successorum suorum in eadem ecclesia vel saltem procuratores aut nuncii eorundem annua pensio viginti solidorum argenti nobis et successoribus nostris ac alia similis pensio decem solidorum . . . Priori et Capitulo ecclesiae nostrae Dunolmensis pro nostra et sua indempnitate primitus reservatur in modo et forma appropriationis praetactae integre persolvantur absque deductione seu diminutione quacumque. Necnon de ejusdem ecclesiae de Mykelbenton fructibus et proventibus per manus Magistri et scolarium praedictorum procuratores aut nuncii eorundem, praefatus Johannes de Somervyll singulis annis usque ad finem vitae suae triginta quinque marcas argenti apud Ebor. percipiat ad duos anni terminos, videlicet, ad festa Pentecostes et sancti Martini in yeme per portiones aequales, et sic de anno in annum usquead terminum vice sua termino primae solutionis incipiente ad festum Pentecostes proxime jam futurum super quo dicti Magistri et scolares praefato Johanni de Somervyll infra quadraginta dies a tempore possessionis dictae (?) ecclesie de Mikelbenton corporali assecutae pacifice numerandum continue literas suas patentes obligatorias faciant efficaces. Et nihilominus Magistrum Hugonem de Corbrigge procuratorem Magistri et scolarium praedictorum mandatum, ut praemittitur, ad haec habentem sufficiens, ordinationem nostram praesentem in qualibet ejus parte scienter et sponte subeuntem nomine procuratoris ipsorum dominorum suorum ipsosque dominos suos in persona dicti procuratoris sui pro se et suis successoribus ad solvendum dictarum pecuniarum summas annuas et earum quamlibet locis et terminis ad hoc statutis condempnamus sententialiter in hiis scriptis sub poena excommunicationis majoris in Magistrum et successores suos et suspens[um (?)] in ipsos scolares communiter et singulariter in singulos quos canonica monitione praemissa ferimus in his scriptis, et

* A word has been written here: but in error, and it has been noted to be withdrawn from the text by two dots, one above the other, below the word.

eos incurrere volumus ipso facto, si post quadraginta dies, post aliquem terminum suprascriptum cessaverint in solutione dicto Johanni de Somervyll, ut praemittitur, facienda. In cujus rei testimonium praesentem processum nostrum per Johannem de Hakthorpe clericum Notarium publicum scribi et signo suo consueto signari impressioneque sigilli nostri mandamus et fecimus communiri. Actum et datum in capella nostra de Hoveden vicesimo quinto die mensis Junii, A.D. 1342mo, et consecrationis nostrae nono.

Et ego Johannes [Roberti (*sic*)] de Hakthorp clericus Karliolensis diocesis publicus auctoritate apostolica Notarius Anno ab Incarnatione Domini 1342mo. Indictione decima vicesimo quinto die mensis Junii ordinationi laudo arbitrio condempnationi sententiaeque prolationi et omnibus aliis per dictum dominum episcopum (et coram eo)* praefatis die et loco, ut praemittitur, factis atque gestis in capella sua apud Hoveden, Ebor. diocesis, una cum discretis viris Magistris Ricardo de Kilvyngton sacrae paginae professore dictae diocesis, Johanne de Aton Canonico Lyncoln., domino Johanne Faukener presbitero Lincoln. diocesis, et aliis clericis familiaribus dicti patris testibus ad hoc specialiter rogatis praesens interfui; et ea fieri vidi et audivi praesentemque processum de mandato dicti domini Episcopi scripsi et in hanc publicam formam redegi, signoque meo consueto una cum impressione sigilli dicti patris in cera rubea pendentis signavi in cessionem praemissorum. Et illa verba, videlicet ——— "et coram eo" in praesenti subscriptione mea scripta interlinealiter et illud interlineare "universis." Superscriptum manu mea scripsi ego Notarius supradictus.†

Arrangement for a Vicarage of Chatton‡ (30 Sept., 1342).

Ordinatio Ecclesiae de Chatton per Ricardum Episcopum Dunelm.

[Hunter MSS., iv, p. 1, part 139; and *Registrum Primum, Antiq. Eccles. Dunelm.*, part ii, p. 5.]

* These three words are above the line.

† In 1339, 6th Dec., there is a Licence, at the request of Richard of Bury, to alienate in mortmain by Philip of Somervell to the Master and Scholars of the Hall of Balliol at Oxford, lands at Mikelbenton and the advowson thereof; also a deed, 6th Feb. and 12th Feb., 1340.

‡ Chatton, probably South Charlton, near Chathill, in Northumberland.

[This document gives a good account of the usual revenue of a vicarage.]

Omnibus ad quos praesens scriptum pervenerit Ricardus Dei Gratia Dunelm. Episcopus, salutem in Domino. Noverritis quod cum dilecti filii in Christo Abbas et Conventus de Alnewyk ex una parte et D^s^ Ricardus de Vesci Vicarius Ecclesiae de Chetton et Canonicus Beverlacensis ex altera sponte et absolute ordinationi nostrae subposuissent quicquid juris habebant in dicta ecclesia de Chetton, Nos de eadem ecclesia ordinavimus in hunc modum, viz. quod collatio seu donatio Vicariae dictae ecclesiae de Chetton nobis et successoribus nostris imperpetuum remanebit: quae quidem Vicaria constabit in perpetuum de omnibus obventionibus, minutis decimis, redditibus et proventibus omnimodis ad dictam ecclesiam et Capellas suas spectantibus, quocunque nomine censeantur, exceptis decimis garbarum et terra de Dodington,* quae pertinent ad ecclesiam praedictam, de qua tamen terra Vicaria praedictae ecclesiae de Chetton habebit unum mansum competens in perpetuum. Omnes autem decimas garbarum ad dictam ecclesiam de Chetton et Capellas suas spectantes dictis Abbati et Conventui de Alnewyk concessimus et hoc praesenti scripto confirmavimus percipiendas et convertendas in proprios usus. Vicarius vero cuicunque per Nos vel successores nostros, dicta vicaria fuerit collata personaliter in eadem residebit, et sustinebit omnia onera ordinaria dictae ecclesiae de Chetton annexa, et mansum praedictum in villa de Dodington, nec non et terram inde (?) ad ecclesiam pertinens in Villa de Chetton habebit imperpetuum. Et ut hac donatio nostra praedicta firma sit et stabilis tam sigillum nostrum quam sigillum Capituli de Alnewic huic scripto sunt apposita; his testibus, Magistris Symone Camerario nostro, Willelmo de Arundell, Gaufrido Lacy clericis nostris et aliis. Datum apud Auclent per manum Henrici Capellani nostri in crastino S. Michaelis, Pontificatus nostri Anno viij°, et Domini.

Confirmatum per Priorem Thomam in Capitulo.

* Probably Dodington, near Wooler, in Northumberland.

Confirmation of the same (undated).

Confirmatio Ordinationis Domini Ricardi Episcopi super Ecclesia de Chetton.

[Hunter's MSS., iv, p. 1; and *Registrum Primum, D. et C. Dunelm.*, part ii, p. 30.]

Omnibus Christi fidelibus has literas visuris vel audituris Thomas Prior et Conventus Dunelm. Ecclesiae salutem in Domino. Noverit universitas vestra Nos inspexisse ordinationem Domini Ricardi Dunelm. Episcopi factam super ecclesia de Chetton sub hac forma :—Omnibus ad suos, etc.* Nos autem praedictam Ordinationem Domini Episcopi praenominati super dicta ecclesia de Chetton factam ratam et gratam habentes, sicut in carta ipsius Episcopi continetur, quam Abbati et Conventui de Alnewic super praedicta ecclesia contulit, in hujus rei testimonium sigillum Capituli nostri praesenti scripto fecimus apponi. Teste Capitulo nostro.

Bishop Bury's Visitation (27 Jan., 1343).

[Cartuarium Primum, f. 98*b*.]

Instrumentum factum de visitatione domini Ricardi *de Bery*† Dunelm: episcopi A.D. 1342 de diebus et factis continuatis in dicta visitatione usque ad finalem desisionem (*sic*) totius visitationis.

In Dei nomine, Amen. Per praesens publicum instrumentum cunctis appareat evidenter quod anno ab incarnatione Domini secundum cursum ecclesiae Anglicanae 1342 indictione undecima pontificatus Sanctissimi patris et domini nostri domini Clementis divina providentia papae sexti anno primo die vicesima septima mensis Januarii hora quasi prima dictae diei Reverendus in Christo pater dominus Ricardus Dei gratia Episcopus Dunolm. constitutus personaliter in domo capitulari suae Cathedralis Ecclesiae Dunolm. et ibidem sedens in episcopali loco suo causa visitandi priorem capitulum ac ejusdem ecclesiae prioratum, ut dicebat, ipso priore domino, videlicet, Johanne de Fossours, necnon suppriore et aliis ejusdem ecclesiae monachis quadraginta novem numero, prout mihi Symoni de Cherryngge notario publico infrascripto ipso numeranti apparebat ad visitationem eandem actualiter subeundum citatis, et in ipsa domo personaliter congregatis, necnon clericis et laici in multitudine copiosa praesentibus, tunc ibidem proposuit publice verbum Dei, assumpto themate "Consideravit semitas domus suae."‡ Quo finito Dominus Episcopus

* Repeats Bishop Bury's "Ordination," given above.

† These two words are by a later hand.

‡ Prov. xxxi, 27.

praefatus praecepit omnes et singulos clericos et laicos supradictos a capitulo ejusdem ecclesiae amoveri. Quibus amotis prior et supprior ceterique monachi praelibati necnon venerabiles viri et discreti Magistri Johannes de Aton* Canonicus Lincoln. juris utriusque professor et Willelmus Legate juris peritus dicti domini Episcopi Cancellarius ac ego Symon de Cherryngge clericus Cantuarensis diocesis publicus apostolica auctoritate notarius infrascriptus in ipsa domo capitulari cum eodem episcopo remanserunt et remansi, dictusque dominus episcopus quandam protestationem in scriptis redactam coram priore suppriore ac monachis supradictis tunc palam et publice legi fecit per Magistrum Johannem eundem quem ad hoc organum constituit vocis suae; cujus protestationis tenor de verbo ad verbum per omnia talis erat. In Dei nomine Amen. Nos Ricardus permissione divina Dunolm. Episcopus in his scriptis palam et publice protestamur quod per debitam exactionem omissam dissimulationi seu mitigationi nostram aliqualem aliquodve dictum seu dicendum, factum vel faciendum in praesenti visitatione nostra in vos priorem et capitulum ecclesiae nostrae Dunolmensis exercenda seu pertinentibus ad visitationem eandem intentionis nostrae nequaquam existit a forma et effectu visitationis canonicae praesertim a moderatione Constitutionis Bonifacii papae octavi quae incipit "Debent" superioribus reverentiam quomodolibet resilire nec praejudicare nobis vel successoribus nostris in episcopali quacunque visitatione futura. Quam protestationem habere volumus pro repetita etiam in singularibus actibus ipsam nostram visitationem contingentibus quibuscunque. Lectisque palam ac publice subsequenter per eundem Magistrum Johannem de Aton Constitutione "Quia plerique"† de Officio ordinario libro sexto et per me Simonem de Cherryngge supradictum duabus literis certificatoriis visitationem eandem et citationem monachis ipsius ecclesiae Dunolmensis et cellarum ejusdem factam tangentibus, quarum literarum formae viz. sigillo communi praedictae Dunelm. ecclesiae sigillatae tenor talis erat—Reverendo in Christo patri et domino Domino Ricardo Dei gratia episcopo Dunolm. devoti filii Johannes, prior ecclesiae Dunolm. et ejusdem loci conventus

protestatio dni. epi.

* John of Athon was also official of the Archbishop's Court in York. See Fowler's *Memorials of Ripon*, iv, 17.

† Lib. vi decretalium, Lib. i, tit. xvi, Cap. iv (Ed. Lugd., 1618, Tom. iii, p. 263).

salutem cum devotis et debitis obedientia reverentia et honore. Mandatum vestrum reverendum die nonodecimo mensis Decembris cum ea qua decuit reverentia recepimus seriem continens infrascriptam :—Ricardus permissione divina Dunolm. Episcopus dilectis filiis priori et conventui ecclesiae nostrae Dunolmensis salutem et votivae caritatis continuum incrementum, cum benedictione et gratia Salvatoris. Ut gregem dominicum nostro regimini pastorali creditum et ejus vultum qui praesertim de ipso grege sani qui morbidi fuerint ut sani custodiantur incolumes, morbidis vero conveniens adhibeatur medela infallibiliter agnoscamus inter caeteras sollicitudines nostras eo amplius delectamur quo in suppremi [*sic*] examinis judicio exauditi non erimus allegantes quod dum asperitatem linguarum expavimus seu falsa blandimenta et periculosas adulationes accepimus, subditos in peccatis suis manere vel ea augere permisimus. De cura ipsius gregis sollicita cujus sanguis de nostris requiretur manibus districtam reddituri sumus sine dubio rationem. Ea propterea volentes ipsum gregem nostrum salutare illi (?) visitationis impendendo officium intueri, et sicut expedit cum apostolo arguere obsecrare et increpare in omni patientia et doctrina disposuimus vos priorem et capitulum ac prioratum dictae ecclesiae nostrae Dunolmensis, tanquam gregis nostri ovile praecepimus in loco capituli ipsius ecclesiae die Lunae proxima post festum Conversionis Sancti Pauli apostoli proxime futurum cum continuatione et prorogatione dierum subsequentium, prout opus fuerit, in capite et in membris, in mansuetis paternae caritatis visceribus secundum formam super hoc traditam actualiter visitare. Quocirca vos priorem et capitulum ac omnes et singulos vestrum tenore praesentium praemunimus et citamus peremptorie quod dictis die et loco compareatis coram nobis et compareant personaliter visitationem nostram vobis et eis in forma canonica super hoc tradita inpendendam suscepturos et cum ea qua convenit reverentia actualiter subituros. Vos etiam universos et singulos in animarum vestrarum periculis nihilominus oneramus, ut omnia et singula quae reformatione vel correctione indigent, et in quibus oportunum fuerit per nos in visitatione nostra remedium adhiberi sollicitis animis interim indagantes ea tunc nobis sinceris affectibus fideliter intimetis, ut ope nostri ministerii boni praeserventur a noxiis, curenturque morbidi, et salutaria virtutum suscipiant incrementa. De die vero receptionis praesentium, et quid in praemissis feceritis seu duxeritis

faciendum, nobis rescribatis citra dictum festum Conversionis Sancti Pauli per quatuor dies per vestras literas patentes harum seriem continentes. Valete. Datum in manerio nostro de Aukeland 17° die mensis Decembris A.D. 1342, et consecrationis nostrae nono. Cujus virtute mandati die Lunae proxima post festum Conversionis Sancti Pauli in capitulo dictae ecclesiae Dunolmensis comparere intendimus visitationem vestram secundum formam super hoc traditam specialiter cum humilitate qua convenit actualiter subituros, ac omnibus aliis in dicto mandato vestro contentis reverenter, ut tenemur, juxta juris exigentiam parituros. Valeat vestra reverenda paternitas diu et feliciter in omni prosperitate gaudio et honore. In cujus rei testimonium sigillum commune capituli nostri praesentibus duximus apponendum. Datum Dunolm. in capitulo nostro 19° die Januarii A.D. 1342 (1343). Et secundae* sigilli prioris ejusdem appensione munitae tenor per omnia talis erat. Reverendo in Christo patri ac domino Domino Ricardo Dei gratia Episcopo Dunolm. suus devotus filius Johannes prior ecclesiae Dunolmensis salutem. Cum votiva promptitudine obedientiae reverentiae et honoris mandatum vestrum reverendum 19° die mensis Decembris sub tenore et continentia recepimus infrascriptis :—Ricardus permissione divina Dunolm. episcopus dilecto filio Johanni priori ecclesiae nostrae Dunolmensis salutem gratiam et benedictionem. Quia die Lunae proxima post festum Conversionis Sancti Pauli apostoli proxime futurum ad dictam ecclesiam nostram disposuimus, volente domino, declinare vosque et capitulum nostrum Dunolmense juxta formam super hoc traditam in loco capituli tunc ibidem actualiter visitare, vobis in virtute obedientiae firmiter injungimus et mandamus, quatinus omnes et singulos priores magistros custodes et monachos cellarum ipsius ecclesiae qui debent aut consueverint in casu hujusmodi evocari peremptorie citetis seu citari faciatis, quod compareant coram nobis die et loco memoratis visitationem nostram hujusmodi cum ea qua decet reverentia suscepturi et actualiter subituri, facturique et recepturi quod canonicum fuerit, et salubre. Ad haec vobis ut supra injungimus et mandamus quatinus literas nostras super visitatione nostra praedicta vobis et conventui ecclesiae nostrae praedictae directas cum vobis porrectae fuerint suppriori et conventui dictae ecclesiae nostrae Dunolmensis sub testimonio publico

literae certificatoriae ex parte prioris *pro cellis.*†

* (?) sc. epistolae.

† The last two words are in a later hand.

vel auctentico faciatis sine morae dispendio liberari. Et quid in praemissis feceritis, ac de nominibus eorum quos citaveritis ad praemissa citra dictum festum Conversionis Sancti Pauli per quatuor dies nos certificare curetis per vestras literas patentes harum seriem continentes. Valete. Datum in Manerio nostro de Aukeland 17° die mensis Decembris A.D. 1342. Hujus igitur auctoritate mandati priores magistros custodes cellarum nostrarum ac monachos omnes et singulos in eisdem commorantes citavimus peremptorie quod compareant coram vobis die Lunae proxima post festum conversionis Sancti Pauli in capitulo Dunolmensi visitationem vestram actualiter subituros et humiliter suscepturos, prout iidem priores Magistri Custodes et monachi earundem cellarum hactenus comparere et facere consueverunt, proviso quod eaedem cellae praesentia monachorum non remaneant totaliter destitutae ; sed quod in singulis cellis tot remaneant monachi pro divinis officiis peragendis ac aliis necessitatibus et oneribus supportandis, quot ad arbitrium dictorum priorum magistrorum et custodum fuerint necessarii et sufficere videbuntur. Literas vero vestras supradictas nobis et conventui ecclesiae vestrae praedictae directas dictis suppriori et conventui prout in mandatis habuimus, fecimus porrigi et publice liberari ac eidem mandato vestro in omnibus et per omnia paruimus et parebimus in futurum, juribus privilegiis libertatibus et immunitatibus monasterii Dunolmensis semper salvis. Ad hoc nomina citatorum in schedula annexa praesentibus continentur. Valeat vestra reverenda paternitas ad ecclesiae vestrae regimen et munimen per tempora prospera et longaeva. In cujus rei testimonium sigillum nostrum praesentibus est appensum. Datum Dunolm. 19° die mensis Januarii A.D. 1342 (1343). Ac postmodum de praefati mandato Episcopi praeconizatis per me Symonem de Cherryngge antedictum omnibus et singulis ecclesiae praedictae Dunolmensis et cellarum ejusdem monachis sic citatis quorum nomina in schedula praedicta secundae certificatoriae annexa litera scribebantur, et haec erant quae secuntur [*sic*] : | Dominus Johannes prior, Dominus Thomas supprior, Dominus Henricus Wylde | D^s^ Alanus de Marton | D^s^ Petrus de Hyltone | D^s^ Willelmus de Killyngworth | D^s^ Robertus de Bamburgh | D^s^ Johannes de Buttewyk | D^s^ Johannes de Barneby | D^s^ Willelmus de Gyseburn | D^s^ Radulphus de Twysill | D^s^ Thomas de Hertilpole | D^s^ Petrus de Kellawe | D^s^ Johannes

nota provisionem necessariam.*

Nomina confratrum et

* In a later hand.

de Goldesburgh | Ds Robertus de Midelham | Ds Robertus de Bentone | Ds Johannes de Beverlaco | Ds Walterus Gategang | Ds Thomas de Elvet | Ds Johannes de Hertilpule | Ds Willelmus de Goldesburgh | Ds Robertus de Kyngestone | Ds Willelmus de Charletone | Ds Willelmus de Scaccario | Ds Willelmus de Stappeltone | Ds Adam de Wermouth | Ds Johannes de Byrtheom | Ds Ricardus de Wolvistone | Ds Ricardus de Bykyton | Ds Robertus de Kellawe | Ds Willelmus de Aslagby | senior | Ds Robertus de Hexteldesham | Ds Willelmus de Aslagby | junior | Ds Thomas de Stokton | Ds Willelmus de Hexteldesham | Ds Nichelaus de Crathorne | Ds Willelmus de Hovedene | Ds Johannes de Norham | Ds Jacobus de Insula Sacra | Ds Adam de Egglesclyff | Ds Edmundus de Karliolo | Ds Johannes de Tykhill | Ds Ricardus de Dunelmia | Ds Johannes de Castro | Ds Uthredus de Bamburgh | Ds Thomas de Essendene | Ds Willelmus de Massam | Ds Philippus de Dunelmia | Ds Ricardus de Meltone | Ds Johannes de Neutone | Ds Robertus de Brakenbery | Ds Johannes de Dunelmia | Ds Rogerus de Alvertone | Ds Willelmus de Daltone | prior apud Fynchall | Ds Thomas de Heberine supprior | Ds Nicholaus de Alvertone | Ds Jordanus de Seton | Ds Johannes de Nortone | Ds Thomas de Thurstanestone | Ds Ricardus de Tynmouthe | Ds Robertus Marmioun | Ds Johannes de Shasthowe | Ds Emericus de Lomley* | Magister apud Jarowe , Ds Adam de Werke | Ds Simon de Derlintone | Ds Hugo de Wodeburne Magister apud Wermouth | Ds Adam Cort | Ds Nicholaus de Luceby, prior apud Stanford | Ds Willelmus de Bamburgh | Ds Robertus de Thorpe | Ds Ricardus Harpyn ac | Ds Robertus de Cambhowe | Ds Ricardus de Whiteword Ds Johannes de Langton commorantes apud Lethome | Ds Gilbertus de Ellewyk prior apud Insulam Sacram | Ds Johannes de Hovedene | Ds Michael de Chiltone | Ds Johannes de Heppestotes | Ds Adam de Cornsow | Ds Willelmus de Insula magister apud Farne | Ds Galfridus de Lincoln.

Idem dominus Episcopus tunc palam dixit quod habere secum vellet in actu suae visitationis memoratae Magistros Johannem de Aton et Willelmum Legate suprascriptos ac assessor fratrem Johannem de Butrewyk religiosum ordinis sancti

* Gravestone in Cathedral. A very interesting portion of the ledgerstone which once lay across the remains of Emeric of Lumley. The stone appears to have been shortened. The inscription is "Passez pur Lam . . . e de Emmeric de Lomlei Prior de Fi . . . . ." Here, however, he is described as Master of Jarowe.

Benedicti clericali caractere insignitos, meque Simonem de Cherrynge notarium et clericum antedictum, et praecepit quod omnes monachi tunc praesentes a capitulo praedicto recederent priore et Johanne de Butrewyk praefatis duntaxat exceptis, quem quidem priorem examinare primo vellet, ut dicebat, qui monachi praecepto parentes eidem mox in claustrum abierunt. Idemque episcopus cum suis clericis, fratre Johanne de Butrewyk et me notario memoratis, priorem examinavit eundem super articulis certis in scriptis redactis sibique expositis diligenter visitationem tangentibus antedictam, ipsoque priore super articulis hujusmodi examinato tunc complete, praedictus dominus Episcopus Suppriorem ac alios ipsius ecclesiae monachos vocari fecit quod comparerunt in ipso capitulo coram eo, qui statim juxta formam vocationis hujusmodi comparentes, idem dominus Episcopus dictum diem ac visitationem eandem continuavit cum die crastino proximo tunc venturo quem priori suppriori caeterisque monachis omnibus et singulis existentibus tunc ibidem praefixit et etiam assignavit ad comparendum personaliter coram ipso in domo capitulari praelibata dictae diei crastinae hora prima, necnon ad faciendum et recipiendum ulterius in dicto visitationis negotio, quod canonicum fuerit et salubre, ac caeteros quoscunque ecclesiae et cellarum praedictarum monachos citatos, ut praemittitur, et nullatenus comparentes, usque in eundem diem crastinum expectavit ad faciendum et recipiendum in eodem negotio juxta vim formam et effectum citationis eis in hac parte prius factae. Eodem vero die crastino viz. 28° die mensis Januarij praedicti circiter ipsius diei horam primam anno Indictione et pontificatu subscriptis, idem dominus Episcopus in domo capitulari saepedicta personaliter constitutus cum suis clericis, fratre Johanne de Butrewyk et me notario supradictis incepit alios ecclesiae et cellarum praedictarum professos monachos visitare, de quibus examinavit complete super articulis hujusmodi personas tresdecim dicto die. Post quarum examinationem personarum sic tunc factam dominus Episcopus praefatus eundem diem ac visitationem praedictam continuavit iterato cum die crastino proximo tunc sequenti, quem cum continuatione et prorogatione dierum subsequentium usque ad finalem expeditionem visitationis ejusdem praedicto priori ac omnibus et singulis aliis monachis ad praeceptum ipsius episcopi tunc ibidem congregatis praefixit et assignavit, quod coram eo in ipsa domo capitulari dicto die crastino mane personaliter com-

parerent, facturi et recepturi ulterius in negotio visitationis hujusmodi quod justicia suaderet. Quoscunque etiam monachos alios ecclesiae et cellarum praedictarum tunc absentes et diem 28° supradictum ex continuatione seu praefixione hujusmodi habentes, usque in praedictum diem crastinum expectavit ad faciendum et recipiendum in dicto negotio quod jus esset. Eisdem autem anno ✠—Indictione et pontificatu suprascriptis prior et monachi praedictarum ecclesiae et cellarum in numero magno congregati comparuerunt personaliter in domo capitulari supradicta, ipsamque visitationem juxta formam continuationis et praefixionis hujusmodi subierunt. De quibus monachis examinabantur super articulis praelibatis tunc complete viginti quatuor, quos, ut dicebatur, idem dominus Episcopus tribus diebus aliis suprascriptis examinare non potuit negotiis variis occupatus, habitaque per ipsum dominum Episcopum cum eisdem Magistris Johanne de Aton et Willelmo Legate meque subscripto notario deliberatione subsequenter aliquali de et super compertis in visitatione memorata, praefatus dominus Episcopus eundem Magistrum Johannem organum constituit suae vocis ad exponendum suo nomine priori caeterisque commonachis suis ad numerum quinquaginta praesentibus tunc ibidem ipsius Episcopi voluntatem et alia quaedam actum visitationis tangentia supradictae, dictusque magister Johannes de compertis ipsis illico publice tunc exposuit eis duo, quorum primum vitam fratris Galfridi de Lincolnia* monachi commorantis in cella de Farne multipliciter maculatam et secundum ministrationem inhumanam ejusdem ecclesiae monachis in infirmaria languentibus exhibitum concernebat. Quibus expositis praedictus dominus Episcopus priori praecepit eidem quod illa faceret competenter et celeriter emendare: decernensque omnia alia et singula in dicta visitatione comperta forent clausa, et protestando adiciens palam publice et expresse quod tunc ea nec publicavit nec voluit etiam publicare, sed intendebat ante publicationem ipsam tam super compertis hujusmodi quam decreto visitationis ultimae per dominum Ludovicum Episcopum Dunolmensem in ipso Capitulo dudum factae deliberare plenius, ut dicebat, ac ad citandum alios ecclesiae et cellarum praedictarum monachos tunc vel antea coram eo nullatenus in actu

* "D'no G. de Lincoln' versus Lythum, 6*s.* 8*d.*" Surtees' *Durham Account Rolls*, ii, 497. This was in 1299, so that if it was the same man, he must have been old in 1344.

visitationis ejusdem comparentes, literas suas priori praefato dirigere, si necesse fuerit sibique viderit expedire. Sisque recessit illa vice dominus Episcopus memoratus a capitulo saepedicto.

✠ Indictione, pontificatu, et die crastino proximo superscripto, die videlicet 29ª ejusdem mensis Januarii praefati prior et monachi constituti personaliter in domo capitulari superdictam juxta formam continuationis et praefixionis praedictarum visitationem eandem actualiter subierunt et examinati complete tunc fuerunt super articulis memoratis illi scilicet, professi monachi viginti unius numero quos idem dominus Episcopus praedictis duobus diebus praecedentibus ob occupationem aliam necessariam circa quam, ut dicebatur, tunc vacavit examinare commode non valebat. Die vero tricesima ejusdem mensis Januarii anno —.

Et ego Simon de Cherrynge clericus Cantuariensis diocesis publicus apostolica auctoritate notarius praescriptis omnibus et singulis dum sic, ut permittitur, agerentur die vicesima septima, vicesima octava, vicesima nona, et tricesima mensis Januarii supradicti praesens interfui una cum venerabilibus viris et discretis Magistris Johanne de Aton et Willelmo Legat superscriptis testibus ad praemissa vocatis specialiter et rogatis, eaque sic fieri vidi et audivi, scripti ac in hanc publicam formam redegi, meoque signo consueto signavi rogatus in testimonium praemissorum.

Nos autem Ricardus permissione divina Episcopus Dunolm. supradictus sigillum nostrum huic publico apponi fecimus instrumento ad certitudinem praesentium et memoriam futurorum, ac in fidem etiam plenariam omnium et singulorum coram nobis prout in ipso instrumento exprimuntur habitorum. Datum apud Welehalle* primo die mensis Junii A.D. 1344, nostrae vero consecrationis anno undecimo.

Order for Array of Men of the Palatinate (20 Feb., 1343).

[Hutchinson *Durham*, i, 293 (Sched. xiii, aº 10).]

De hominibus arraiandis juxta Statutum Wyntoniae.†

* Welehale was a house some sixteen miles from York, built by Bishop Kellow; it had a chapel, and seems to have been a favourite residence of the bishops.

† The Statute of Winchester was issued in 1285, being "the sum of the series of documents touching the Assize of Arms and Watch and Ward" (Stubbs, Charters, 459). Bishop Stubbs there prints the Statute in full. Bishop Richard is here bringing it into operation, with a view to the protection of the Palatinate from Scottish incursions.

Ricardus Dei gratia Episcopus Dunelmensis Henrico de Langeton* et aliis salutem. Quia pro certo intelleximus quod Scoti inimici nostri regnum Angliae et dominium et proprietatem nostram in proximo ingredi hostiliter et invadere proponunt, Volentes eorum malitiae, quatinus poterimus, obviare, assignamus vos etc. ad arraiandum et triandum† omnes homines potentes et defensabiles in Warda de Stockton, infra aetatem quindecim et sexaginta annorum existente, et in warda praedicta commorantes, ita quod singuli eorum juxta statum suum et secundum formam statuti dudum apud Wyntoniam editi sint bene muniti et armati, et etiam quod prompti sint et parati quotiens ex parte nostra fuerint praemuniti ad proficiscendum una cum aliis fidelibus nostris contra inimicos nostros praedictos ad eorum malitiam cum Deo adjutorio reprimendam. Ita ideo vobis mandamus firmiter injungentes quod, omni excusatione cessante, permissa omnia et singula faciatis diligenter et expleatis in forma praedicta. Damus autem vobis etc. tenore praesentium potestatem arestandi omnes illos quos in praemissis rebelles inveneritis seu remissos et eos prisonae nostrae committendi in eadem moraturos quousque de eisdem aliter duxerimus ordinandum. Mandamus enim vicecomiti nostro Dunelmiae et Sadbergiae quod eos illos quos ex causa praedicta per vos etc. ei liberari contigerit a vobis etc. recipiat, et in prisona nostra salvo custodiri faciat in forma praedicta. Intentionis tamen nostrae non existit quod operarii et alii pauperes qui ex laboribus manuum suarum sustentantur praetextu hujus commissionis nostrae vobis factae inquietentur molestentur in aliquo seu graventur. In cujus rei etc. has literas nostras patentes etc. Datum Dunelmiae.

A Bribe for a Scot's Truce (25 Feb., 1343).

Denariis pro treuga cum Scotis habenda concessis.

[Hutchinson's *Durham*, i, 294 (Sched. xiii, A° x).]

Ricardus Dei gratia Episcopus Dunolmensis Johanni Randolf et aliis salutem. Cum pro bono pacis sive treugae cum Scotis inimicis nostris usque ad finem Pentecostes proxime futurum habendo de Communi consilio et unanimi

* Henry of Langeton was the Bishop's official in charge of the Ward of Stockton.

† Arriandum et triandum, to array and test or try: Triare = tritare, a deriv. of terere, to sort out as one does the grain.

consensu totius Comitatus dominii et libertatis nostrae regiae Dunelmiae et Sadbergiae concessum sit solvere eisdem clx libras etc. sub poena duplificationis etc. Quae quidem clx*l.*, necnon et viii*l.* xiii*s.* et iv denarii pro expensis nunciorum etc. de eadem communitate per communem consensum ejusdem, prout antiquitus fieri consuevit proportiantur et assidentur levandae, viz. de Westwarda Wapentachii de Sadberge xvi*l.* Nos concessionem et assessionem praedictas volentes debite executioni demandari, assignavimus vos etc. ad omnes villas et hamletta in dicta Warda de Derlyngton, portionaliter sive particulariter usque ad summas eandem wardam de Derlyngton, ut permittitur, contingentes juxta discretiones vestras, et prout alias fieri consuevit taxandum et assidendum et ad summas illas districtionibus et aliis viis et modis quibus poteritis levandum et colligendum ita quod dictos etc. habeatis ad scacearium nostrum Dunelm. citra diem etc., sub periculo quod incumbit, ibidem liberandum. Et vobis mandamus firmiter injungentes et ut faciatis et expleatis in forma praedicta. Et ut haec levatio et collectio eo citius ac celerius fiat, damus vobis etc. tenore praesentium potestatem omnes illos qui districtiones suas per vos aut vestros praemissa occasione fieri contigerit, recusserunt, aut averia quaecunque per vos aut vestros dicta occasione impetrata frangendo parcum abduxerunt, attachiandi arestandi et eos prisonae nostrae committendi in eadem moratur, quousque aliud de eisdem duxerimus ordinandum. Mandamus etiam vicecomiti nostro Dunelmensi et Sadbergiae quod vobis etc. in praemissis omnibus et singulis faciendum et explendum, consulens sit et auxilians pareat et intendat, quotiens opus fuerit, et prout ei scire feceritis ex parte nostra, quodque hujusmodi attachiatos et arrestatos a vobis etc. recipiat et in prisona nostra salvo custodiri faciat in forma superius dicta. In cujus rei testimonium has literas nostras fieri fecimus patentes. Datum Dunelmiae xx° Feb., 1342 (1343).

COMMISSIONES CONSIMILES HABENT SUBSCRIPTI IN WARDIS SUBSCRIPTIS.

Joh. de Lumley, militi et aliis in Eastwarda Sadberg.
Joh. de Hurworth et aliis in Westwarda Sadberg.
Joh. de Hetheworth et aliis in Warda Cestriae.
Joh. de Meneville et aliis in Warda de Esyngton.
Henr. de Langeton et aliis in Warda de Stokton.

DOCUMENTS CONCERNING ST. MARGARET'S, DURHAM (1343).

[From the Mickleton MSS., Cosin's Library, Durham.]

The present rectory of St. Margaret's, Durham. was originally only one of the four chapelries under the huge parish of St. Oswald's ; these were St. Margaret's, Durham, Witton Gilbert, Croxdale, and St. Leonard's. St. Margaret's appears to have been made into an independent parish in 1388. The papers here printed show that in Bishop Bury's time the inhabitants of the Crossgate side of Durham, "ultra veterem pontem," over Framwellgate Bridge, could not have their chief religious rites performed for them in this chapel. The removal thence of their font by the Prior and Convent of St. Cuthbert shows that there was some jealousy between them and the Cathedral Monastery as patrons of the ancient St. Oswald's Church ; and the language of Bishop Bury, when he orders the offenders to restore the font, sedulously avoids any recognition of rights of performance of the sacraments independently in the chapel. It is not unlikely that this inferior position roused the Crossgate people to claim a church of their own, which they obtained before the end of the century.

A letter from Matthew, Episcopus Manchensis, on Indulgences for those who helped towards St. Margaret's Church in building or support (22 Feb., 1344).

[Mickleton MSS., No. 94, 1.]

Universis Sanctae Matris Ecclesiae filiis ad quorum notitiam praesentes literae pervenerint Frater Matthaeus ordine Fratrum minorum, Dei gratia Manchensis Episcopus* salutem in Domino sempiternam . . . . . obsequium et Deo totius inpendere opinam[us] quotiens mentes fidelium ad caritatis opera per . . . . . indulgentiarum munera propensius excitamus. De Dei igitur omnipotentis misericordia et gloriosissimae Virginis Mariae gratias [*sic*] ejusdem patronae nostrae, et beati Cuthberti Confessoris, ac beatorum Petri et Pauli Apostolorum ejus, omniumque Sanctorum meritis confidentes omnibus Christi fidelibus quorum Dyo-

* Matthew, Bishop of Le Mans, or of the Isle of Man ?

cesis hanc nostram indulgentiam ratam habuerit pariter et acceptam de peccatis suis vere* confessis et contritis, qui ad fabricam ecclesiae sanctae Margaretae in Crossegate ultra veterem pontem in Dunelm., seu sustentationem . . . . . vel aliorum vectorum (?) dictae ecclesiae pertinentium manus porrexerint adjutrices, vel qui sanctae ecclesiae in testamentis suis aliisque argentum vel alia bona legaverint seu devoverint. Et praecipue ad fabricam altaris ejusdem ecclesiae, in qua quoddam altare in honore beati Thomae gloriosissimi Martyris est erectum et Deo dedicatum, et qui pro animarum fidelium, quorum corpora in dicta ecclesia et cemeterio ejusdem sepeliuntur seu sepeliri contingant in futurum orationem Vincenti† cum Salutatione Angelica dicerint, quotiescunque quandocunque praedicta fecerint pia mente, quadraginta dies de injuncta sibi poenitentia relaxamus. In cujus rei testimonium sigillum nostrum fecimus his apponi. Datum Dunelmi 8° Kallendarum Martii, A.D. 1343 (1344), et consecrationis nostrae septimo.

BISHOP BURY ON THE SAME (Sept., 1343).

[Mickleton MSS., No. 94, 6, and also No. 13.]

Ricardus permissione divina Dunelmi Episcopus universis Abbatibus, Prioribus, Archidiaconis et Decanis eorumque Officialibus et Ministris Rectoribus et Vicariis Capellanis parochialibus ac quibuscunque aliis nobis subditis salutem in eo qui est omnium vera salus. Specialis illa dilectis quam ad beatum Thomam Martyrem gloriosum quondam Cantuarensem Archiepiscopum gerimus et habemus, Nos excitat jugiter et inducet ut ecclesiae Sanctae Margaretae in Crossegate ultra veterem pontem juxta civitatem nostram Dunelmensem australis ala, infra quam quoddam altare ad honorem ejusdem Martyris est constructum, incepta ibidem sumptuose, ad cujus perfectionem decentem parochianorum ecclesiae praedictae non suppetunt facultates, Universitatem igitur vestram rogamus et hortamus in Christo, vobis nihilominus in virtute sanctae obedientae et in remissione peccaminum injungentes, quatenus cum nuntii ecclesiae praedictae ad vos venerint pro elemosinis ad perfectionem hujusmodi petendis ac etiam colligendis ipsis ad tantae pietatis et caritatis opus, grata subsidia erogetis. Et ut ad id mentes vestrae ac aliorum fidelium propensius excitentur

* Vere, in margin.

† The Prayer of Vincentius.

de Dei omnipotentis misericordia ac beatissimae virginis matris ejus, dictique Thomae Martyris et beati Cuthberti patroni nostri omniumque sanctorum meritis et precibus confidentes, omnibus Christicolis per nostras civitatem et Diocesin Dunolmensem constitutis et alii quorum diocesani hanc nostram indulgentiam ratam habuerint et acceptam, de peccatis suis vere contritis et confessis, qui ad perfectionem operis ejusdem gratiam contulerint donaverint seu legaverint subsidia caritatis, quadraginta dies indulgentiae concedimus per praesentes. Ratificantes insuper et quatenus de jure possumus confirmantes, omnes et singulas indulgentias hujus rei gratia rite concessas nostrisque temporibus concedendas. In quorum omnium testimonium sigillum nostrum fecimus his apponi. Datum apud Aukland xi kal. Oct., A.D. 1343, et consecrationis nostrae decimo.

On the Font at St. Margaret's, removed by the Prior of Durham (14 Feb., 1343).

Instrumentum Concernens Fontem Baptismalem in Capella Sanctae Margaretae in veteri Burgo Dunelm. amotum per Priorem D.

[Mickleton MSS., 94, 11.]

[This document is also to be found in the Cartuarium Secundum, f. 252*v*.]

In Dei nomine, Amen. Per praesens publicum instrumentum cunctis pateat evidenter, quod orta nova materia litis et controversiae inter religiosos viros Dominum Johannem* Priorem Ecclesiae Dunelm. et ejusdem loci Conventum ecclesiam parochialem S^{ti} Oswaldi juxta Dunelmum et Capellam Sanctae Margaretae in veteri Burgo D. consistentem ab eadem ecclesia S^{ti} Oswaldi, tanquam a matrice ecclesia dependentem in usus suos proprios optinentes, ex parte una, et Laicos inhabitatores veteris Burgi supradicti ex parte altera, occasione amotionis fontis baptismalis a capella supradicta, prout ego Notarius infrascriptus 14° die mensis Februarii Anno ab incarnatione Domini secundum cursum et computationem Ecclesiae Anglicanae 1342, Indictione undecima, vidi et audivi per venerabilem in Christo patrem D^{m} Richardum [de Bury] Dei gratia Dunelm. Episcopum in Castro suo Dunelm. personaliter constitutum stantem in Camera sua in praesentia quorundam Laicorum praedictorum ac dicti Domini Prioris personaliter existentium

* John Fossor, Prior from 1341–1374.

vidi et audivi dictam materiam distincte et aperte recitari. Dictus honorabilis pater praefatos Laicos tunc praesentes primo ac postea dictum Dominum Priorem alloquebatur in haec verba, vel in aliis verbis consimilibus eundem effectum exprimentibus, dicens, Constat vobis Laicis supradictis hic praesentibus, quod vos et multi alii vicini vestri dicti Burgi veteris inhabitatores cum magno et frequenti clamore nobis infra modicum tempus elapsum, quasi incessanter conquesti fuistis, quod dictus Prior fontem Baptismalem a praedicta Capella Sanctae Margaretae sine licentia vestra ac vobis ignorantibus amovit seu amoveri fecit injuste, unde non modicum admirantes cum eodem Priore super amotione dicti fontis et aliis dictam Capellam tangentibus amicabilem hujusmodi isto die tractatum, quem in hujus tractatu satis humilem et rationabilem invenimus, et ob reverentiam nostram sui gratia, et ad instantem supplicationem nostram consensit et consentit expresse, quod dictus fons qui in eadem Capella per aliquos bonos viros pacis zelatores, nobis ac dicto priore ignorantibus, loco quo prius, ut audivimus, nunc est repositus, remaneat in eadem Capella in eodem statu et eodem modo quo fuerat tempore amotionis ejusdem ; ita quod nullum jus novum per repositionem dicti fontis aut per consensum vel tolerantiam dicti Domini Prioris in hac parte seu per aliquod factum nostrum in praemissis eisdem laicis, ut praedicitur, inhabitatoribus quovismodo accrescat vel possessio nova acquiratur eisdem, praemissa omnia vobis Laicis antedictis hic praesentibus, intimamus, ut vos sciatis et constare faciatis aliis vicinis vestris dicti veteris Burgi inhabitatoribus, quod praefatus Prior sic ut praemittitur consentit ac dictum fontem in eadem Capella tolerare intendit ob reverentiam nostram, non virtute alicujus compulsionis sibi factae auctoritate nostra sit ex gratia sua speciali sicut hactenus, ut asseruit, ex gratia Prior Dunelm. qui pro tempore fuerat extitit toleratum, et consulimus vobis Laicis antedictis hic praesentibus, et aliis vicinis vestris absentibus praelibatis quod humiliter amicabiliter et curialiter vos habeatis et geratis erga Priorem Dunelm. ad gratiam suum et benevolentiam in praemissis optinendam sine lite. Et credimus pro firmo, quod si ita feceritis vos invenietis eundem Priorem vobis satis favorabilem benevolum et gratiosum in omnibus et singulis dissentionibus et controversiis ipsum Priorem et vos occasione dictae Capellae qualitercunque tangentibus : Credimus etiam quod dicta

materia litis et controversiae habuit exordium ex verbis vestris injuriosis et reprobis in praejudicium dicti Domini Prioris Dunelmi, et aliorum sibi adhaerentium perperam et contemptabiliter prolatis. Et multum regravamus vobis, Priori Dunelmensi, pro eo quod tantam gratiam et tantum favorem in hac parte praefatis Laicis veteris Burgi antedicti inhabitatoribus ob reverentiam nostram et ad instantem supplicationem nostram fecistis et facere intenditis, ut est dictum ; scientes pro constanti quod die Dominico proximo futuro ad praedictam Capellam mittere intendimus aliquos vel aliquem de Clericis nostris ad notificandum vice nostra praefatis Laicis dicti Burgi veteris inhabitatoribus in eadem Capella, hora magnae Missae congregatis, quod praedictum fontem in Capella perlibata, non virtute alicujus compulsionis seu processus judicialis, sed ad instantem nostram supplicationem et ob reverentiam nostram duntaxat tolerare intenditis gratiose et sine violentia quacunque ipsis inhabitatoribus indebite inferenda, donec discussum fuerit in forma juris : Utrum fons ille baptismalis dictis Religiosis invitis, vel ex gratia Prioris Dunelmensis, qui pro tempore fuerit, debeat ibidem remanere. Ad quam discussionem coram nobis vel commissariis nostris uno vel pluribus debite faciendam, legitimo impedimento cessante, semper erimus parati. Acta sunt haec in praedicta Camera venerabilis patris saepedicti Anno, indictione, mense, et die praenotatis, praesentibus Magistro Edmundo Howard Archidiacono Northumbriae, Domino Thoma Surtays Milite, Magistro Hamone Belers, Juris Civilis professore, Magistro Johanne Hirlaw Vicario ecclesiae beati Nicholai de Novo Castro super Tynam, et aliis in multitudine copiosa testibus ad haec vocatis specialiter et rogatis. Ac statim postea eisdem die et loco praefatus dominus Joannes Prior Ecclesiae Dunelmensis humiliter cum reverentia qua decuit supplicavit venerabili Patri memorato, quod si dictus Prior [? in] aliquam sententiam excommunicationis occasione amotionis dicti fontis a praedicta Capella fuerit quovismodo involutus, idem venerabilis pater eundem Priorem a praedicta sententia excommunicationis absolvere dignaretur. Ad quam supplicationem venerabilis pater praelibatus respondendo asseruit quod bonarum mentium est agnoscere culpam, ubi culpa non est, et eundem Priorem a quacunque sententia, si quam occasione praemissa quovismodo incurrebat, absolvit et ait illi offensam etiam nostram quam occasione amotionis dicti fontis incurristis vobis corditer indulgemus vices nostras

ad absolvendum omnes alios regulares et seculares a quacunque sententia excommunicationis, si quam occasione amotionis praedicti fontis quovismodo incurrerint vobis simplicitur committentes praesentibus in Absolutione, ut praedicitur, impensa, et in aliis postea, ut permittitur, peractis. Magistris Symone de Skeryng Notario publico et Johanne de Hirlawa (*sic*) supradicto testibus vocatis specialiter et rogatis. Et subsequenter, videlicet 16° die mensis Februarii supradicti Anno et Indictione pernotatis, Reverendus vir Magister Hamo Belers in praedicta Capella personaliter constitutus hora magnae missae ejusdem diei celebrandae, et nomine et mandato, ut asseruit, dicti venerabilis patris palam et publice in lingua materna notificavit inhabitatoribus veteris Burgi antedicti utriusque sexus in praedicta Capella Sanctae Margaritae personaliter constitutis in multitudine copiosa, quod dictus fons non erat ibidem repositus auctoritate venerabilis patris supradicti nec ibidem remanere deberet virtute compulsionis alicujus judicis, sed quod idem Prior ab reverentiam dicti Domini Episcopi et ad supplicationem ejusdem concessit quod fons ille ex gratia dicti prioris in ipsa Capella remanere deberet, sicut ante amotionem fontis ejusdem remansit. Ita quod nullum jus novum praefatis inhabitatoribus ex repositione fontis ejusdem vel ex tolerantia Domini Johannis Prioris antedicti quovismodo accrescat. Et consiluit idem Magister Hamo inhabitatoribus eisdem, nomine quo supra, quod iidem inhabitatores erga priorem Dunelmensem humiliter et reverenter se gererent ut gratiam ipsius Prioris in hac parte per eorum humilitatem et rationabilem gestum eorundem impetrare valeant et habere. Et constanter asseruit idem Magister Hamo quod si dicti inhabitatores non cum humilitate, sed irreverenter, et cum omni rigore quo poterunt contra dictum Priorem in hoc casu processerint, nullum favorem in hac parte a praedicto venerabili patre obtinebunt.

Acta sunt haec in praedicta Capella S^tae^ Margaretae 16° die mensis Februarii supradicti Anno et Indictione praelibatis, praesentibus Magistris Willelmo de Ripton et Johanne de Hirlawe antedicto, Ranulpho de Dunelmia Willelmo de Cokyn, et aliis Clericis et Laicis in multitudine copiosa testibus ad haec vocatis specialiter et rogatis. Et Ego Hugo dictus Palmer de Corbrig, Clericus Dunelmensis Diocesis, sacrosanctae sedis Apostolicae auctoritate Notarius publicus, praemissis omnibus et singulis

dum sic, ut praemittitur, diversis diebus et locis superdictis agerentur una cum praefatis testibus, praesens interfui, eaque sic vidi et audivi, scripsi, supplicavi, et in hanc publicam formam redegi, ac signum meum consuetum apposui rogatus in fidem et testimonium omnium praemissorum.

AN ORDER TO WARN THE INHABITANTS THAT THEY HAVE NO RIGHTS TO HAVE THE SACRAMENTS IN ST. MARGARET'S CHAPEL (11 March, 1343).

INSTRUMENTUM SUPER RECOGNITIONEM INHABITANTIUM IN VETERI BURGO, QUOD NULLUM JUS HABEANT VENDICARE SACRAMENTA ECCLESIASTICA IN CAPELLA BEATAE MARGARETAE.

[Mickleton MSS., No. 94, 12.]

In Dei Nomine, Amen. Per praesens publicum Instrumentum nostrum cunctis pateat evidenter, quod Anno Domini ab incarnatione ejusdem secundum cursum et Computationem Ecclesiae Anglicanae 1342 Indictione 11^{a} mense Martii die 11^{a}, constituti personaliter in majori camera Prioris Ecclesiae Dunelmensis Adam Bette, Robertus Jakes, Dom^{s} Johannes Jakes, Willelmus de Chilton, Laurentius Gike, Gilbertus de Duxfield, Adam Mayson, Thomas Fawer, Johannes Postell, Willelmus de Coken, Henricus Forestarius, Walterus de Aldewood, et Adam Bacon, asserentes se incolas et inhabitatores veteris Burgi Dunelm. pure sponte et absolute fatebantur in praesentia Reverendi viri Dom. Johannis Prioris Ecclesiae Dunelmensis tunc ibidem personaliter constituti, quod Capella S^{tae} Margaretae in praedicto veteri Burgo situata, a tempore quo fuit erecta semper erat Capella, ab ecclesia parochiali S^{ti} Oswaldi juxta et prope Dunelmum consistente, tanquam ab ecclesia matrica notorie dependens, quodque Prior et Conventus Dunelm. praedictam ecclesiam S^{ti} Oswaldi cum praedicta Capella, et omnibus aliis juribus ad eandem Ecclesiam pertinentibus fuerunt a diu. est et sunt in usus suos proprios canonice assecuti, portione Vicariae ejusdem ecclesiae duntaxat excepta. Fatebantur insuper quod nullum Matrimonium potuit de consuetudine vel de jure ad eandem Capellam solemnizari, nec parvuli in eadem Capella baptizari, aut mulieres inibi [? purificari], post tempus approbationis, Ecclesiae S^{ti} Oswaldi praedictae cum suis juribus et pertinentiis universis praefatis religiosis, ut praedicitur, factae, sed tantum de licentia et gratia speciali Prioris et Conventus

Dunelmiae Rectorum Ecclesiae et Capellae praedictarum, seu vices eorum in ea parte gerentis. Et humiliter supplicarunt incolae et inhabitatores praedicti Domino Johanni Priori memorato, quod de gratia sua speciali concederet eis licentiam quod parvuli valeant in praedicta Capella baptizari, et mulieres inibi purificari, quodque Matrimonia valeant ad eandem Capellam solemnizari, ac bona fide promiserunt iidem inhabitatores Dom° Johanni Priori memorato quod si licentia, ut praedicitur, petita eis concederetur, occasione illius concessionis nullum fiat praejudicium ecclesiae S^tl^ Oswaldi praedictae, aut Priori et Conventui Rectoribus ejusdem. Quibus sic peractis Dominus Johannes Prior antedictus de gratia sua speciali, ut asseruit, praefatis incolis et inhabitatoribus ad instantem supplicationem eorundem concessit eis licentiam in hac parte petitam ad beneplacitum voluntatis ejusdem Prioris et sine praejudicio dictae ecclesiae S^tl^ Oswaldi et ejusdem ecclesiae Rectorum duratur [am]. Acta fuerunt haec Anno Indictione mensi die et loco praenotatis, praesentibus Domino Johanne de Buterwik, D^no^ Radulpho de Twysill, Monachis Ecclesiae Dunelmensis Magistro Johanne de Hirlaw, Willelmo de Swothopp, Thoma Fossour, et aliis in multitudine copiosa testibus ad haec vocatis specialiter et rogatis. Et subsequenter, videlicet 12° die mensis Martii supradicti Anno et Indictione praenotatis constituti personaliter in minori camera Domini Johannis Prioris antedicti, Nicholaus de Myton et Robertus Barker incolae et inhabitatores veteris Burgi praenotati regratiabantur eidem Domino Priori de licentia supradicta praefatis incolis et inhabitatoribus vicinis eorum gratiose, ut praedicitur, concessa, et fatebantur omnia vera esse quae per dictos vicinos suos proximo die praecedente in praesentia ejusdem Domini Prioris fuerunt, ut praedicitur, confessata, et humiliter supplicaverunt eidem Domino Priori quod ex gratia sua speciali consimilem licentiam concederet eisdem. Ac dictus Dominus Prior licentiam sic petitam eis gratiose concessit pro libito voluntatis suae, et non ultra duraturam. Praesentibus in ultimis confessione supplicatione et concessione praelibatis in eadem Camera minori, ut praedicitur, factis Dom° Johanne de Hertilpole monacho, Johanne de Doudale, Willelmo de Swethop, Magistro Johanne de Herlawe et aliis Testibus ad haec vocatis specialiter et rogatis.

Et Ego Hugo dictus Palmer de Corbrig, Clericus Dunelm. sacrosanctae sedis Apostolicae auctoritate Notarius publicus

praemissis omnibus et singulis sic in praedictis duabus cameris 11ª et 12ª diebus praenotatis, ut praemittitur, agerentur una cum praefatis testibus praesens interfui, eaque sic fieri vidi et audivi, scripsi, publicavi, et in hanc publicam formam redegi et signum meum consuetum apposui rogatus. In testimonium omnium praemissorum.

---

i Cartuar., fol. 253, 4*a*.

ARRANGEMENTS FOR THE ALVERTON HOSPITAL
(9 April, 1343).
[Cartuarium 3ᵐ, f. 17 *b*.]

Ordinatio Hospitalis de Alverton.*

Universis Christi fidelibus ad quos pervenerit haec scriptura Ricardus [Byry]*. permissione divina Dunelmensis Episcopus salutem in Domino sempiternam. Noveritis nos scrutatis archivis nostris Dunelm. inter ordinationes et concessiones praedecessorum nostrorum Episcoporum Dunelm. transcriptum ordinationis cujusdam per bonae memoriae Nicholaum [Bp. Farnham, 1241–1249] praedecessorem nostrum Dunelm. Episcopum super hospitali nostro de Alverton factae reperisse et inspexisse in haec verba :—Nicholaus Dei gratia Dunelm. Episcopus omnibus sanctae matris ecclesiae filiis praesens scriptum visuris vel audituris aeternam in Domino salutem. Cum per celebris memoriae Philippum [de Pictavia, 1197–1208] quondam Dunelm. Episcopum praedecessorem nostrum hospitalis de Alverton fundatorem, atque praedecessores nostros alios bona quaedam tam ecclesiastica quam secularia eidem hospitali ad opus pauperum transeuntium seu ibi commorantium sint collata, dictique hospitalis et fratrum atque custodum ejusdem ordinatio ipsorum praedecessorum nostrorum morte interveniente hucusque extiterit prorogata, Nos ipsius hospitalis ac rerum ejusdem compensando facultatem de consilio virorum discretorum ac zelum Dei habentium, in nomine sanctae et individuae Trinitatis de dicto hospitali fratribus atque custode ordinavimus statuimus in hunc modum In domo siquidem hospitalis praedicti unus sit procurator ydoneus ac Deo devotus residens in eadem, qui custos ejusdem dicatur, ipsius negotia fideliter ac diligenter juxta prudentiam totis viribus procurabit, stabitque cum uno serviente et tribus equis et duobus garcionibus, erunt et in eodem hospitali duo capellani honesti cum duobus clericis, unus etiam pistor et brasiator cum uno

* In a later hand above the line.

garcione, et unus coquus cum uno garcione, quinque fratres sani sive clerici sive laici, qui habebunt habitum et regulam fratrum de Kypier, quorum unus sit janitor et procurator pauperum singulis noctibus recipiendorum, illius [? alter] vero sit claviger dispensae et buteler. Tertius autem sit lardarius, ortolanus, et gardinarius. Quartus siquidem sit custos Wannagii, granger et granarius. Quintus vero sit procurator infirmorum in lectulis et distributor reliquiarum. Quod si aliquod fuerit inventum delicatum distribuatur inter infirmos decumbentes in lectulis magis indigentes. Sint etiam ibi tres sorores, quae habeant similiter habitum et regulam sororum, quarum duae gerant curam infirmorum in lectis, cum necesse fuerit, et aliis temporibus intendant aliis utilitatibus domus. Sint etiam ibi in infirmaria tresdecim infirmi in lectulis, et humaniter sustententur in lectis cibariis et aliis donec convaluerint, vel humaniter contigerit de eisdem. Cum autem contigerit aliquem de praedictis infirmis discedere, alius in loco suo sine mora succedat, si sit qui indigeat vel caritatem petat. Singulis autem noctibus admittantur ad portam hospitalis triginta pauperes, et ibidem habeant dimidium panem et potagium. Et si quis ita debilis fuerit et infirmus quod recedere non possit, provideatur ei de hospitio juxta portam. Panis autem tam infirmorum quam pauperum tanti ponderis sit, quod de quarterio frumenti fiant decies xx panes. Et cum in possessionibus immobilibus vel redditibus contigerit dictum hospitale augmentari, secundum quantitatem ejusdem augmentationis elemosina pauperum transseuntium suscipiendorum ad partem suscipiant incrementum, secundum arbitrium ejusdem procuratoris, et similiter elemosina infirmorum in lectis decumbentium ; liberam autem potestatem nobis et successoribus nostris in eo reservamus visitandi ac corrigendi, voluntes et statuentes ut in omnibus dignitas et auctoritas nostra et successorum nostrorum et ecclesiae Dunelmensis plenius salvetur. Ipsum siquidem quem per nos vel successores nostros ad dicti hospitalis custodiam seu procurationem pro tempore contigerit assignari ejusdem hospitalis esse volumus et dici Custodem ac per ipsum officium boni ac veri adimpleri custodis, et ne id quod per nos in hac parte actum est in dubietatem futuris temporibus labatur praesenti scripto sigillum nostrum fecimus apponi. Acta apud Alvertone in vigilia Apostolorum Symonis et Judae anno gratiae 1244. Quam quidem ordinationem nos Ricardus Dunelmensis Episcopus supradictus approba-

mus et confirmamus et decrevimus in nostro hospitali praedicto inviolabiliter observandum: juribus et dignitate nostris et successorum nostrorum ac etiam ecclesiae nostrae Dunelmensis in omnibus semper salvis. Salva nihilominus nobis et successoribus nostris plena et libera potestate dictum nostrum hospitale visitandi ac corrigendi, et puniendi crimina quaecunque et defectus tam in rebus quam in personis ejusdem nostri hospitalis, necnon ordinationem immittandum, addendo eidem vel ab ea subtrahendo, prout futuris temporibus secundum Deum et pro utilitate hospitalis ejusdem et degentium in ea nobis videbitur expedire. In quorum omnium testimonium sigillum nostrum fecimus his apponi. Datum in manerio nostro de Howdene 9° die mensis Aprilis A.D. 1343, et consecrationis nostrae x°.

As to fish taken within the Palatinate.

Pro Episcopo Dunelmensi super Balaenis et Sturionibus infra dominium captis, anno xvij° Edwardi III (15 May, 1343).

[Rymer, *Foedera* (ed. 1821), ii, 2, p. 1225.]

Rex, dilectis et fidelibus suis Ricardo de Aldeburgh, Alexandro de Nevill, Willelmo Bassett, Thomae de Metham et Thomae de Fencotes, salutem.

Ex gravi querela venerabilis patris Ricardi episcopi Dunelmensis accepimus quod cum nos nuper susceperimus in protectionem et defensionem nostram ipsum episcopum, homines, terras, res, redditus, et omnes possessiones suas, omnibus et singulis inhibentes ne quis eis in personis aut rebus suis injuriam molestiam dampnum inferret aut gravamen:—idemque episcopus habeat et habere debeat, ipseque et praedecessores sui quondam episcopi loci praedicti, a tempore quo non extat memoria, habere consueverint wreccum maris* infra dominium manerii sui de Hoveden, tam de piscibus regalibus, quam de aliis rebus quibuscunque ad terram ibidem projectis:—quidam malefactores et pacis nostrae perturbatores, duo cete et duos sturiones, pretii trium millium librarum, ad terram infra dominium ipsius episcopi praedictum per maris intemperiem projecta, quae ad praedictum episcopum tanquam wreccum suum

* Wreccum maris. This is a legal term used by Bracton (thirteenth century), as equivalent to "quicquid ex naufragiis ad littus appellat." The Latin late word is merely the English word, from A.S. wrac.

pertinere debent, dum idem episcopus in diversis obsequiis nostris, tam in transmarinis quam cismarinis partibus, et sub protectione nostra praedicta fuit, vi et armis ceperunt et asportaverunt, et alia enormia ei intulerunt ad grave damnum ipsius episcopi et contra protectionem nostram praedictam ac contra pacem nostram :—Et quia transgressiones praedictas, si taliter perpetratae fuerint, relinquere nolimus impunitas, assignavimus vos quatuor, tres et duos vestrum, quorum vos, praefate Willelme, unum esse volumus, justiciarios nostros ad inquirendum per sacramentum proborum et legalium hominum de comitatu Eborum, per quos rei veritas melius sciri poterit, de nominibus malefactorum praedictorum, qui transgressiones praedictas perpetrarunt, et de transgressionibus illis plenius veritatem et ad easdem transgressiones audiendum et terminandum secundem legem et consuetudinem regni nostri Angliae. Et ideo vobis mandamus quod ad certos dies etc. quos etc:, quorum etc. ad hoc provideretis, inquisitionem illam faciatis, et transgressiones praedictas audiatis et terminetis in forma praedicta, facturi etc. et aliis etc.

Mandavimus enim vicecomiti nostro comitatus praedicti quod ad certos etc. quorum etc. ei scire faciatis, venire faciat coram vobis etc. tot etc. per quos etc. et inquiri.

In cujus rei etc.

Teste Rege apud Westmonasterium 15° die Maii.

Per ipsum Regem.

Edward III restores to Newcastle-on-Tyne its privileges (20 May, 1343).

[From the *Chartae Regum Episcopis Dunelm. Concessae*, p. 54, collected for Bishop Cosin in 1663, and preserved in the Consistory Court Office at Durham. There are several documents referring to the care of the River Tyne printed in the *Registrum Palatium Dunelmense*, iv, pp. 258–261 and 334–337.]

Edwardus Dei gratia Rex Angliae et Franciae et Dominus Hiberniae, omnibus ad quos literae praesentes pervenerint salutem.

Licet villam nostram Novi Castri super Tinam, quam nuper pro quibusdam excessibus per Burgenses ejusdem villae factis capi fecimus in manum nostram, eisdem Burgensibus concesserimus et restituerimus habendum et tenendum sibi et successoribus suis cum omnibus libertatibus et liberis

consuetudinibus ad eandem villam pertinentibus eodem modo et adeo libere et integre, sicut iidem Burgenses et eorum antecessores Burgenses villae illius villam ipsam ex concessione progenitorum nostrorum quondam Regum Angliae et nostra, ante captionem ejusdem in manum nostram pervenerunt, Intentionis tamen nostrae non existit quod venerabili Patri Richardo Dunelm. Episcopo, aut libertatibus suis Episcopatus praedicti per restitutionem et concessionem praedictas in aliquo derogetur, sed quod idem episcopus et successores sui libertatibus praedictis plene gaudeant et utantur, prout idem Episcopus et ejus praedecessores libertatibus illis semper hactenus rationabiliter uti et gaudere consueverunt. Et hoc vobis et omnibus aliis quorum interest vel interesse poterit significamus per praesentes. In cujus rei testimonium has literas nostras fieri fecimus patentes.

Teste Me ipso apud Westmonasterium xx° Maii et Regni nostri Angliae xvj°, Regni vero nostro Franciae iij°.

Per ipsum regem.

Notarial transcript of three letters (10 July, 1343).

Transcriptum Notarii super tres literas, viz. fundatoris Episcopi R. et confirmationis capituli Dunelm. salva priori jurisdictione ordinaria, etc. . . . de Lasyngby.

[Cartularium 3um, f. 18 *v.*]

Ordinatio sive fundatio domus de Laysingby. Conventio inter nos et Abbatem de Jervays habita (?) de decimis habendis de Laysingby in 3° Registro, f. ccc et . . . .*

In Dei nomine, Amen. Per praesens publicum instrumentum cunctis pateat evidenter, quod anno Domini ab incarnatione ejusdem secundum cursum et computationem ecclesiae Anglicanae, 1343°, Indictione undecima mense Julii die decima, discretus vir Magister Ricardus de Tanfield, domini Archidiaconi Dunelmensis Officiarius, in prioratu Dunelmensi sedens pro tribunali, viz. in Capella juxta et prope minorem cameram reverendi viri Johannis Fossour Prioris ecclesiae Dunelmensis tres habens [literas]† patentes tenorem infrascriptum continentes in praesentia dicti Domini Prioris ac mei notarii et testium subscriptorum, inspexit examinavit et palam et publice perlegit: tenor vero primae literae supradictae talis est:—Omnibus hanc cartam visuris vel audituris Johannes de Lytlegraynes et

* This, from 'Conventio etc.,' is in a later hand, and all but illegible.
† 'Literas' omitted in MS.

Alicia uxor ejus salutem in Domino sempiternam. Noveritis nos pro salute animarum nostrorum, antecessorum nostrorum, et pro salute animae Domini Edwardi Dei gratia illustris Regis Angliae et haeredum suorum necnon et pro salute animae Domini Antonii eadem gratia Dunelmensis Episcopi, et successorum suorum et pro animabus omnium fidelium defunctorum, dedisse concessisse et hac praesenti carta nostra confirmasse Deo et beatae gloriosae virgini Mariae in cujus nomine et honore quamdam capellam in manerio nostro de Laysingby construi et fundari fecimus, et domino Waltero de Preston capellano totum manerium nostrum de Laysingby cum omnibus suis pertinentiis ut in dominicis villenagiis cum villanis et eorum sequelis et catallis omnibus, redditibus, pratis, pasturis, moris, mariscis, turbariis, stagnis aquae, vivariis et molendinis, cum omnibus pertinentiis suis in liberam puram et perpetuam elemosinam imperpetuum; quem quidem presbiterum praedictorum manerii et capellae constituimus et facimus magistrum perpetuum habendum et tenendum eidem magistro et successoribus suis presbiteris ibidem Deo servituris ad sustentationem sex capellanorum ibidem Deo servituorum et divina celebrantium, prout inferius continetur, libere quiete bene et in pace cum omnibus suis pertinentiis in liberam puram et perpetuam elemosinam imperpetuum. Ita tamen quod si contingat praefatum magistrum, vel quemcunque alium ipsius loci magistrum, in vita nostra seu ulterius nostrum cedere vel decedere, vel culpis suis exigentibus amoveri, bene licebit nobis et utrique nostrum in tota vita nostra et utriusque nostrum infra xl dies post cessum vel decessum seu amotionem cujuslibet magistri praedictorum manerii et capellae loco suo alium ydoneum presbiterum ipsorum manerii et capellae facere et constituere pro libito nostro magistrum perpetuum. Et si forte, quod absit, infra illos xl dies, quantum in nobis est ipsorum manerii et capellae alium magistrum non fecerimus, bene licebit Domino Episcopo Dunelmensi, qui pro tempore fuerit, unum presbiterum ydoneum praedictorum manerii et capellae facere et constituere magistrum illa vice; ita tamen alias cum vacaverit in vita nostra vel alter utriusque nostrum nobis nec alterutri nostrum non cedat in praejudicium quominus ipsorum manerii et capellae alium possumus [*sic*] facere et constituere magistrum. Et volumus quod praedicti capellani per praefatum magistrum et successores suos eligantur, et, quotienscunque necesse fuerit, per eundem amoveantur, et alii suis locis ponantur, qui

sunt honesti, casti, sufficienter literati, et bene morigerati. Et singuli magistri primo die introitus sui jurent de personali residentia facienda et fidelitate domini in omnibus observanda, terras et tenementa, calices, libros, vestimenta et omnia alia ornamenta et alia bona quaecunque ad dictas domum et capellam spectantia, quantum in eis est, salve et fideliter custodienda et custodiri facienda ; et singuli capellani in suo introitu idem praestent sacramentum quamdiu ibidem sint moraturi, omnes et presbiteri cum sanitate gaudent singulis diebus, simul in praedicta capella pro animabus nostris et omnium antecessorum et successorum nostrorum Regum et episcoporum praedictorum, necnon et omnium fidelium defunctorum divina et omnes horas canonicas una cum ' placebo' et 'dirige' cantent et celebrent. Ita quod una missa de beata Maria Virgine in praedicta capella et una de die et tres missae pro animabus nostris et animabus omnium fidelium defunctorum, et una missa pro anima domini Antonii Episcopi Dunelmensis et successorum suorum Episcoporum Dunelm. in capella Beati Johannis Baptistae singulis diebus celebrentur. Concedimus etiam Deo et ecclesiae Sancti Cuthberti Dunelm. quod post obitum utriusque nostrum, Episcopus Dunelmensis qui pro tempore fuerit, et omnes ejus successores Episcopi ejusdem loci imperpetuum loco cujuslibet Magistri praedictorum manerii et capellae cedentis vel decedentis seu culpis ejus exigentibus amoti, alium presbiterum discretum et honestum ipsorum manerii et capellae faciat et constituat magistrum curam illius loci gerentem, qui similiter juret se suo perpetuo ibidem residere, nisi urgentibus negotiis loci illius ac manerii ipsum abesse oporteat, vel contingat. Et nos Johannes et Alicia et haeredes nostri totum praedictum manerium cum omnibus pertinentiis suis praedictis, magistro et sacerdotibus ibidem Deo servituris, prout plenius pernotatur, contra omnes homines warantizabimus, acquietabimus, et defendemus imperpetuum. Et ut praesens concessio et donatio nostra Deo et beatae Mariae Virgini ac magistro et presbiteris ibidem Deo servituris in forma qua superius notata stabiles et irrevocabiles imperpetuum permaneant, excludimus omnibus haeredibus nostris per praesens scriptum, et donum nostrum omnem viam et omnimodum jus et clameum quod per quodcunque breve vel quacunque actione ratione vel occasione eis competere possit petendi vendicandi vel clamandi praedictum manerium cum pertinentiis vel aliqualem partem ejusdem imperpetuum. Et in perpetuum testimonium

hujus rei ac majorem securitatem faciendam, praesenti scripto sigilla nostra apposuimus, his testibus, dominis Willelmo de Colvyle, Ricardo de Romunby, Ricardo de Waxhaud, Johanne Hamisald, Marmeduco Darell, militibus, Johanne Dayvylle de Distone, Willelmo de Smythone, Willelmo de Amundville, Alano Norreys, Nicholao de la Lound, Ricardo de Thornetone, Stephano Maunsell de Aluerton, Hugone de Otryngtone, Johanne Clerico, Nicholao Astyn, Willelmo de Aslakby, et aliis. Datum apud Laysingby die dominica proxima post festum Sanctorum Tiburtii et Valeriani Martirum Anno regni Regis Edwardi 18°. Principium vero secundae literae supradictae talis est :—

2° Carta episcopi Dunelm.

Universis sanctae matris ecclesiae filiis praesens scriptum visuris vel audituris Antonius permissione divina Episcopus Dunolmensis salutem in auctore salutis. Noveritis nos cartam domini Johannis de Lythegaynes et dominae Aliciae uxoris suae Deo et beatae Mariae et Magistro domus de Laysingby confectam inspexisse in haec verba et eadem litera secunda sic finit :—Quia coram nos Antonius pro salute animae nostrae et animarum successorum nostrorum Episcoporum Dunelm. et similiter pro quinque marchatis terrae quas praedictus dominus Johannes, et Alicia nobis dederunt tenendum et possidendum, nobis et successoribus nostris et ecclesiae nostrae Dunelmensi imperpetuum in omnibus et singulis conditionibus et articulis suis, prout superius continetur, pro nobis et successoribus nostris ratificamus, roboramus, et per praesens scriptum imperpetuum confirmamus. In cujus rei testimonium praesenti scripto confirmationis sigillum nostrum apposuimus his testibus, Dominis Driano filio Alani, Roberto de Hiltone, Johanne de Wolmer, Radulpho filio Willelmi, Willelmo le Vavasour, Guysthardo de Carrom, Roberto de Nunwyk, Olivero de Buscy, militibus, magistro Willelmo de S^to^ Botulpho Seneschallo Dunelm. domino Thoma de Levesham, magistro Adam de Driffeld, domino Ricardo de Claxton vicario de Alverton, Johanne Morgan, Johanne Longspey et aliis. Datum apud Alverton die dominica proxima post festum omnium Sanctorum Anno regni Regis Edwardi 19°, et pontificatus nostri anno 8°. Totum vero residuum istius secundae literae supradictae inter praedictum principium et praedictum finem ejusdem literae conscriptum de verbo ad verbum superius continetur. Tenor insuper tertiae literae supradictae talis est :—Omnibus hoc scriptum visuris vel audituris Ricardus Prior Dunelmensis et ejusdem loci

3a carta prioris et capituli.

conventus salutem in Domino sempiternam. Noverit universitas vestra nos confirmationem venerabilis patris nostri Antonii Dei gratia Dunelmensis Episcopi, quam fecit domino Johanni Lythegaynes et dominae Aliciae uxoris suae inspexisse in haec verba :—Universis sanctae matris ecclesiae filiis praesens scriptum visuris vel audituris Antonius permissione divina Dunelmensis Episcopus salutem in auctore salutis. Noveritis nos cartam domini Johannis de Lythegaynes et dominiae Aliciae uxoris suae Deo et beatae Mariae et magistro domus de Laysingby confectam inspexisse in haec verba :—Omnibus hanc cartam visuris vel audituris Johannes de Lythegaynes et Alicia uxor ejus salutem in Domino sempiternam. Noveritis nos pro salute animarum nostrarum antecessorum nostrorum et pro salute animae Domini Edwardi Dei gratia illustris Regis Angliae et haeredum suorum, necnon et pro salute animae domini Antonii eadem gratia Dunelm. Episcopi et successorum suorum et pro animabus omnium fidelium defunctorum dedisse concessisse et hac praesenti carta nostra confirmasse, Deo et beatae et gloriosae Virgini Mariae, in cujus nomine et honore quandam capellam in manerio nostro de Laysingby construi et fundari fecimus, et domino Waltero de Prestone capellano totum manerium nostrum de Laysingby cum omnibus suis pertinentiis, ut in dominicis villenagiis cum villanis, et eorum sequelis et catallis omnibus redditibus pratis pasturis moris mariscis turbariis stagnis aquis vivariis et molendinis etc. prout supra in prima carta continentur, usque datum apud Laysingby die dominica proxima post festum sanctorum Tiburtii et Valeriani martirum Anno regni Regis Edwardi 18°, et pontificatus nostri anno 8°. Nos vero dictam donationem, ordinationem, ac praedicti patris Episcopi Dunelmensis confirmationem, ratam habentes, quantum in nobis est, tenore praesentium confirmamus, indempnitate matricis ecclesiae nostrae de Alvertone in juribus libertatibus decimis oblationibus obventionibus ac jurisdictione nostra ordinaria nobis in omnibus semper salvis. In cujus rei testimonium praesenti scripto sigillum capituli nostri fecimus apponi. Datum Dunelm. 18° kalend. Decembris, A.D. 1291. Quibus tribus literis supradictis sic ut praedicitur inspectis examinatis et perlectis praefatus Officiarius injunxit et praecepit mihi notario infrascripto, quod totum tenorem trium literarum ad aeternam rei memoriam fideliter transcriberem et exemplarem, et easdem literas vidi et inspexi integras et non rasas, non cancellatas, non abolitas, nec

in aliqua parte earundem vitiatas, et ut mihi notario appariut omni suspicione carentes, sigillis de quibus in eisdem literis memoratur consignatas. Acta fuerunt haec in prioratu Dunelm. in praedicta capella 10° die mensis Julii A.D. 1343 indictione praenotata praesentibus dominis Johanne de Buterwyk, Ricardo de Bykertone et Willelmo de Stapilton monachis dictae ecclesiae Dunelmensis, magistro Johanne de Hirlaw, domino Roberto de Daltone, capellano, Ricardo de Dunelmo, Thoma de Gaytrik, et multis aliis testibus ad hoc vocatis et rogatis. Et ego Hugo dictus Palmer de Corbrigg, clericus Dunelmensis diocesis sacrosanctae sedis apostolicae auctoritate notarius publicus praemissis omnibus et singulis, dum sic in eadem capella, ut praemittitur, agerentur, una cum praefatis testibus praesens interfui, eaque sic fieri vidi et audivi, scripsi, publicavi, et in hanc publicam formam redegi, et signum meum consuetum apposui rogatus in fidem et testimonium omnium praemissorum.

PERMISSION TO BURY TO ALLOW HIS MONASTIC GUESTS TO EAT FLESH (8 August, 1343).

[Vatican Library, Reg. Vat. 162 (Clementis VI, Communium Anno Secundo Liber Sextus), f. 112, ep. 233.]

Rubrica CCXXXIII: Ricardo episcopo Dunelmen. conceditur quod Religiosi ad suum hospitium declinantes possint vesci carnibus.

Venerabili fratri Ricardo Episcopo Dunelmen. salutem.

Provenit ex tue devotionis affectu quo nos et Romanam ecclesiam revereris ut petitionibus tuis quantum cum Deo possumus favorabiliter annuamus cum itaque sicut ex parte tua fuit propositum coram nobis frequenter contingat nonnullas Religiosas personas ad mensam tuam tuumque hospitium declinare quibus secundum statuta et consuetudines suorum ordinum est esus carnium interdictus. Nos tuis supplicationibus inclinati ut eisdem personis auctoritate apostolica escendi vcarnibus in eodem hospitio illis diebus dumtaxat quibus a sacris canonibus esus carnium communiter prohibitus non existit dummodo ad abstinentiam carnium ipse persone voto vel juramento speciali minime sint astricte licentiam concedere et cum eis dispensare super hijs valeas cum hoc expedire videris super quo tuam conscientiam oneramus predictis statutis seu consuetudinibus ac privilegiis

apostolicis contrariis nequaquam obstantibus devotioni tue tenore presentium indulgemus. Nulli ergo etc. nostre concessionis et voluntatis infringere etc. Datum apud Villamnovam Avinionencis diocesis vi Idus Augusti anno secundo.

Bury forbids the Prior to go to the Benedictine Chapter (20 August, 1343).

Litera Domini Episcopi directa priori ne se transferat ad Capitulum provinciale.

[*Tres Scriptores*, p. cxxix; Reg. ii, f. 116 *b*.]

Ricardus permissione divina Episcopus Dunolmensis dilecto filio . . . . . .* Priori Ecclesiae nostrae Cathedralis Dunolmensis salutem cum benedictione dexterae Regis regum. Licet in celebratione capituli vestri provincialis jam instante, cui interesse proponitis, ut accepimus, vestram reputemus praesentiam fore quodam modo fructuosam; quia tamen Scotti, imbuti faece tirannidis consuetae, se parare dicuntur ad invadendum partes nostras, depraedationes et homicidia, nisi per potentiam arceantur, more solito commissuri. Nos, arbitrantes communem utilitatem privatis negotiis fore merito praeferendam, praesertim ubi proprium cujuslibet interesse conspicitur, ac ipsorum Scottorum proterviam aliis postpositis refraenandam, vos, tam ex parte domini nostri Regis firmiter injungendo mandamus, quatinus, attentis periculis gravissimis et jacturis, quae imminere regno poterunt, si ad repellendum ipsorum inimicorum rabiem et furorem non adfuerit opportuna providentia et gentium fortitudo, vos extra partes nostras nullicubi conferatis, sed potius cum fueritis debite praemuniti, cum tota gente vestra sitis paratissimi, una nobiscum et cum caeteris nostrarum partium incolis excogitatam malitiam quorumcunque volentium insurgere ex adverso, unitis viribus repulsuri; sicut indignationem domini nostri Regis duxeritis evitandam. Valete. Data apud Aukeland, xx^mo^ die mensis Augusti [1343].†

* John Fossor.

† So dated because the preceding and subsequent documents in the Register belong to this year.

Appointment to certain chief offices (22 August, 1343).

De officiis capitalibus Pincernae, Gaugetae, et librarie commissis.

Ricardus, Dei gratia omnibus etc. salutem.

Sciatis quod constituimus dilectum nobis Johannem de Nesbyt, burgensem de Hertilpole, capitalem pincernam nostram, capiendo ad opus nostrum in portu villae de Hertilpole prisas nostras nobis de vinis in portum praedictum adductis et adducendis ab antiquo debitas. Concessimus etiam eidem Johanni officium Gaugetae* doliorum vini in portu praedicto, et similiter officium ulnariae pannorum de partibus transmarinis in portum praedictum seu alibi in libertatem nostram regiam adductorum seu adducendorum. praecipiendo inde feoda debita et consueta. Ita tamen quod praedictus Johannes semel quolibet anno nobis reddat ad factum (?) nostrum Dunelmense de omni eo quod ad nos pertinet ratione officiorum praedictorum. In cujus rei testimonium etc. patentes. Datum Dunolmiae xxij° die mensis Augusti, A.D. 1343.

Confirmation by Bury of Bishop Beaumont's orders respecting certain Churches (13 Sept., 1343)

[Cartuarium primum, f. 101 *v.*]

Confirmatio Ricardi de Byry, Episcopi Dunolm: super confirmatione Ludovici episcopi de ecclesiis quas habemus in proprios usus.

Universis sanctae matris ecclesiae filiis ad quos praesentes literae pervenerint Ricardus permissione divina Dunolm. episcopus salutem et sinceram in Domino caritatem. Noveritis quod cum nuper dilecti filii Johannes, Prior ecclesiae nostrae Dunolm. et ejusdem loci conventus coram nobis in capitulo ecclesiae praedictae, ut est moris, nostrae visitationis officium actualiter exercentibus, fuissent aliqualiter impetiti (*sic*)† super possessione quarundem ecclesiarum et capellarum ab eis dependentium infra nostram dioecesim, quas in usus proprios se asserverunt et dixerunt rite et canonice possidere, ac etiam cujusdam portionis annuae quatuor marcarum argenti, quam ab ecclesia de Eden dictae nostrae dioecesis percipiunt annuatum, nobis exhibuerunt et ostenderunt quasdam literas bonae memoriae Domini Ludovici d.g. Dunolm. Episcopi nostri praedecessoris immediati sigillo ipsius pendente sigillatos, ac etiam signo solito Johannis filii Johannis de Thresk de Eborum clerici

* Gaugeta is a mediæval word for the gauging of casks of wine, as here.

† ? impediti.

publici apostolica auctoritate notarii, qui dictis literis se subscripsit consignatas tenorem qui sequitur per omnia continentes. Universis Christi fidelibus ad quorum notitiam praesentes literae pervenerint Ludovicus permissione divina Dunolm. Episcopus salutem in sinceris amplexibus Salvatoris. Cum delecti filii Magistri Ricardus de Eryum Canonicus ecclesiae beati Petri Ebor. et Willelmus de Qwychum Rector Ecclesiae de Staindrope nostrae Dunolmensis diocesis nostri in hac parte Commissarii, processus in subscriptis negotiis prout de jure requirebatur vice nostra fecerint ac diffiniendo in eisdem pronunciaverint in hac forma :—In Dei nomine, Amen. Nos Ricardus de Eryum, Canonicus Ecclesiae beati Petri Ebor. et Willelmus de Qwychum, Rector Ecclesiae de Staindrope Dunolmensis diocesis Commissarii venerabilis in Christo patris et domini Domini Ludovici Dei gratia Dunolm. Episcopi ex officii sui debito dudum suam diocesin Dunolm. visitantis comperimus, prout in visitatione ipsa compertum extitit, quod Religiosi viri prior et conventus monasterii Dunolmensis contra jus commune ecclesias parochiales de Jarowe, Weremouth Monachorum, Insulae Sacrae, Witton, Whitworth, Bywell Petri, St Oswaldi, Acley, Heghingtone, Merington, Dalton in Valle, Hesilden, Billinghame, Midelhame, Pytingdon, Norhame, Branxtone, Elingeham, Edlingehame, et Bedlington, una cum capellis ad eas pertinentibus et dependentibus [*sic*] ab eisdem dictae Dunolmensis diocesis possident ac tenent, et unam portionem annuam quatuor marcarum argenti ab ecclesia de Eden ejusdem diocesis contra jus commune percipiunt, Volentes propterea super praemissis judicialiter procedere contra ipsos, mandavimus et fecimus eosdem Religiosos super his coram nobis ad judicium evocari. Expositis siquidem et objectis judicialiter parti dictorum Religiosorum omnibus supradictis, factaque contestatione ad ea juramento secundem qualitatem et naturam negotii per dictam partem praestito, testibus insuper per partem eandem productis, quibus in forma juris admissis juratis et examinatis, eorumque attestationibus publicatis, quam plurimis etiam litteris tam apostolicis quam quorundam episcoporum Dunolmensium praedecessorum dicti domini nostri Lodovici nunc Dunolm. Episcopi, et nonnullis aliis instrumentis et munimentis exhibitis et productis, parti quoque ipsorum Religiosorum assignato termino competenti ad exhibendum et introducendum omnia quibus uti volebant in hujusmodi negotio. Et demum in facto concluso parti

ipsorum Religiosorum certum diem praefiximus ad diffinitivam sententiam audiendam. Nos igitur commissarii supradicti diligenter auditis et plenius intellectis juribus rationibus et probationibus, cognitisque ad plenum hujusmodi negotii meritis, deliberatione quoque super praemissis nobiscum et cum peritis perhibita, diligenti parte ipsorum religiosorum propter hoc in nostra praesentia constituta, et ferri sententiam postulante, Dei nomine invocato, memoratos Religiosos supradictas ecclesias parochiales de Jarowe, Wermouth Monachorum, Insulae Sacrae, Witton, Whiteworth, Bywell Petri, Sancti Oswaldi, Acley, Heghingtone, Merington, Dalton in Valle, Hesilden, Billingham, Midelham, Pitingdon, Norham, Branxtone, Elingeham, Edlingeham, et Bedlingtone cum suis capellis et pertinentiis, ac dictam portionem annuam quatuor marcarum in ecclesia de Eden praedicta, ex assignatione et concessione sibi et suo monasterio praedicto canonice factis, in usus suos proprios habuisse et possedisse hactenus canonice ac etiam juste et licite possidere et fructus ipsarum ecclesiarum et capellarum ac portionem praedictam percipere, ipsosque religiosos super his omnibus sufficienter munitos esse in his scriptis pronunciamus et declaramus, ac etiam diffinimus eosdem religiosos et eorum monasterium ab officio dicti patris et ejus inquietatione in praemissis sententialiter absolventes. Lecta lata et in scriptis pronunciata fuit ista sententia per nos Commissarios supradictos parte eorundem religiosorum, ut praemittitur, praesente in Galilia Dunolm. mense Junii die nono A.G. 1320. In quorum omnium testimonium praesentes literas fieri fecimus patentes nostris sigillis consignatas. Actum et datum die et loco et anno supradictis. Nos igitur Ludovicus Episcopus supradictus deliberatione nobiscum et cum peritis super dictis processibus et sententia praedictorum Commissariorum nostrorum nobis exhibitis et ostensis habita diligenter, quia liquido nobis constat dictos nostros commissarios bene et legitime processisse ac diffiniendo pronunciasse, ut superscribitur in negotio memorato, omnia per eos in hac parte vice nostra habita atque facta acceptamus, approbamus, ac quantum ad nos pertinet confirmamus, auctoritate et dignitate nostra et successorum nostrorum ac ecclesiae nostrae Dunolmensis per omnia semper salvis. In quorum testimonium has literas nostras sigilli nostri appensione ac subscriptione et signi Magistri Johannis de Threske notarii publici appositione fecimus communiri. Actum et datum in manerio nostro de Alver-

Nota quod monasterium Dunelmense et ecclesiae reliquae eidem appropriatae sententialiter absolvuntur et liberantur ab officio et inquietatione episcopi Dunolmensis.

tone die 11° mensis Junii supradicti, A.D. 1325 et consecrationis nostrae octavo. Et ego Johannes filius Johannis de Thresk de Ebor. clericus auctoritate apostolica notarius publicus pronuncia communi per commissarios praedictos in Galilea Dunolmensi nono die mensis Junii A.D. 1325 indictione octava facta et habita, ut permittitur, una cum discretis viris magistris Johanne de Nassingtone officiario domini Archidiaconi Dunolm. Johanne de Herlaw et Thoma Ive clericis ac domino Petro de Manyford dicti patris sequestratore et Hugone de Corbrigg notario publico, necnon acceptioni approbationi et confirmationi per venerabilem patrem memoratum in manerio suo de Alvertone 11° die mensis praedicti anno et indictione supradictis, factis habitis ut suprascribitur, una cum reverendis viris Magistris Johanne de Insula, juris civilis professore, domino Thoma de Hessewell, rectore ecclesiae de Seggefeld, et Magistro Johanne de Herlawe memorato testibus ad praemissa vocatis et rogatis, praesens interfui et omnia et singula sic fieri vidi et audivi et in testimonium praemissorum praesentibus literis me subscripsi, et signum meum de mandato venerabilis patris antedicti et ad rogatum partis dictorum religiosorum apposui consuetum. Nos igitur Ricardus Episcopus supradictus inspectis dictis literis diligenter, deliberatione quoque super eisdem nobiscum et cum peritis habita pleniori, quia contenta in eis rite et legitime fuisse facta liquido nobis constat, eas ratificamus et approbamus, et quantum ad nos pertinet tenore praesentium confirmamus, jure et dignitate nostris et successorum nostrorum ac ecclesiae nostrae Dunolmensis in omnibus semper salvis. In cujus rei testimonium sigillum nostrum praesentibus duximus apponendum. Datum in manerio nostro de Aukeland 13° die mensis Septembris A.D. 1343 et nostrae consecrationis decimo.

Bp. Bury on the same parishes (13 Sept., 1343).

[Cartuarium primum, f. 102 *b*.]

Universis Christi fidelibus ad quorum notitiam praesentes literae pervenerint Ricardus permissione divina Dunolm. Episcopus salutem et sinceram in Domino caritatem. Literas bonae memoriae Domini Ludovici Dei gratia Dunolm. Episcopi nostri praedecessoris immediati ex parte dilectorum filiorum Prioris Ecclesiae nostrae Dunolm. ejusdem loci conventus nobis exhibitas nos inspexisse noveritis in haec verba. Universis praesentes literas inspecturis Ludovicus

Dimissio Ricardi de Byr Episcopi de procurationibus non percipiendi nec de jure exigendis tempore visitationis in ecclesiis quas habemus infra diocesin Dunolmensem i proprios usus.

permissione divina Dunolm. Episcopus salutem in Domino. Universitati vestrae tenore praesentium intimamus quod cum ecclesiam nostram Cathedralem Dunolm. in Capitulo nostro loci ejusdem, et caeteras ecclesias nostrae Dunolm. diocesis, ac clerum et populum ejusdem diocesis pluries in forma canonica visitaverimus, dilecti filii prior et Conventus dictae ecclesiae nostrae Dunolmensis nonnullas ecclesias et capellas ejusdem nostrae diocesis in proprios usus obtinentes procurationes ratione visitationis nostrae, quam in praedicto Capitulo et aliis ecclesiis supradictis eisdem Religiosis appropriatis pluries prout convenit exercuimus, nobis ut prima facie apparuit de jure debitis a praedictis Religiosis per nos instanter petitas, solvere contradixerunt constanter, asserentes et allegantes ipsos fore a praestatione et solutione procurationum quarumcunque ratione quarumcunque ecclesiarum quas in proprios suos usus in diocesi nostra Dunolmensi tenent liberos totaliter et immunes et speciali privilegio sufficienter exemptos ac in possessione vel quasi hujusmodi libertatis immunitates et exemptionis esse et fuisse a tempore et per tempus cujus contrarii memoria non existit; et nos ac praedecessores nostros omnes et singulos Episcopos Dunolmenses extra omnem possessionem vel quasi juris percipiendi a praedictis Religiosis hujusmodi procurationes continue extitisse toto tempore supradicto, quae procurator dictorum Religiosorum pro ipsis Religiosis se offerebat in forma juris probare paratum, petens a nobis pluries et instanter quod facta nobis fide super praemissis prout convenit in hoc casu dictos dominos suos ab impetitione nostra in hac parte duceremus ab officio nostro in ea parte dimittendos. Unde nos, auditis et inspectis allegationibus rationibus privilegiis et probationibus ipsorum Religiosorum ad probationem praedictae intentionis eorundem factis exhibitis et ostensis, ac per nos diligenter examinatis et intellectis, advertentes turbationum procellas inter quas jam diu est ex crebris incursibus adversantium miserabiliter fluctuarunt, inscientesque benevolentiam amplam et ferventem quam praedecessores nostri erga monasterium eorum et ipsos gesserunt, ipsum et eos locupletando possessionibus ac votivis privilegiis et libertatibus efficaciter muniendo, considerantes etiam quod ipsi Religiosi, tanquam benedictionis filii, regulares observantias custodiunt summo opere, quibus jugiter delectamur; quodque elemosinarum largitiones, hospitalitatis onera et nonnulla alia opera caritatis, sicut eisdem incumbit, indefinenter sustinent

et supportant., nos dictorum religiosorum jura immunitates privilegia et libertates quibus usi sunt hactenus et gavisi, quantum cum Deo possumus, in suo statu illebata consistere, ac benevole confovere, ne nostris temporibus deperire quicquam eis aliqualiter videatur, paternis affectibus cupientes ut in praemissis pietatis actibus continuis proficiant incrementis, volumus et concedimus quod ipsi ratione ecclesiarum suarum et Monachorum praedictorum ad praestationem seu solutionem procurationum aliquarum pro diebus quibus ea visitavimus vel visitabimus in futurum nullatenus pro tempore nostro teneantur vel ea occasione inquietentur aut etiam onerentur omnino, sed eos pro tempore nostro ab hujusmodi praestatione quietos esse volumus et concedimus per praesentes. In cujus rei testimonium sigillum nostrum praesentibus est appensum. Datum Dunolmiae 6° die Januarii A.D. 1328 et consecrationis nostrae undecimo. Nos igitur Ricardus Episcopus supradictus attendentes diligenter in speculo mentis nostrae quanto dilectionis fervore et quanta affectione benevolentiae specialis nostri praedecessores Episcopi Dunelm. dictos Religiosos et eorum monasterium propter eorum opera meritoria quibus Deo se exhibent placidos sunt hactenus prosecuti, volentesque ea propter ipsorum jura immunitates libertates et privilegia quibus hactenus sunt gavisi, quantum cum Deo possumus illibata benevole conservare, eisdem concedimus per praesentes quod ipsi ad praestationem seu solutionem procurationum aliquarum ratione visitationum quas in eos et eorum monasterium ac ecclesias suas praedictas exercuimus hucusque vel exercebimus in futurum pro tempore nostro nullatenus teneantur, vel ea occasione inquietentur, vel graventur, sed ipsos a praestatione hujusmodi, prout in literis praedecessoris nostri praedicti superius est expressum, pro tempore nostro praedicto quietos esse volumus liberos et immunes. In cujus rei testimonium sigillum nostrum fecimus his apponi. Datum in manerio nostro de Aukland 13° die mensis Septembris A.D. 1343, et nostra consecrationis x°.

∴ nota.

∴ nota.

Nota quod Prior ecclesiae Cathedralis Dunelmensis pro ipsorum ecclesiis appropriatis sunt immunes a solutione procurationum episcopo ratione visitationis suae etc. libertas ecclesiae Dunelmensis et aliarum est appropriata.

[Cartuarium 1um, f. 84 *b* (14 Sept., 1343).]

Omnibus Christi fidelibus ad quorum inspectionum vel audientiam pervenerit haec scripta Ricardus permissione divina Dunelm. Episcopus salutem in Domino sempiternam. Literas celebris memoriae domini Ricardi* Dei gratia

Confirmatio Ricardi de Biry Dunolm: episcopi super ordinationem Ricardi de

* Richard Kellowe, Bishop of Durham (1311–1316).

Kellawe Episcopi factam pro pace et quiete Supprioris et Conventus Dunolm: tempore mutationis (?) Prioratus.

Dunolm. Episcopi praedecessoris nostri mediati inspexisse nos noveritis continentiae infrascriptae :—Christi fidelibus universis praesentes literas inspecturis vel audituris Ricardus permissione divina Dunolm. Episcopus salutem in Domino. Quanto viros ecclesiasticos et potissime peculiares filios nostros monachos Dunolmenses divinis obsequiis vacare novimus instantius et in observantia mandatorum domini studiosius delectari tanto promptius ipsorum quiete [*sic*] volumus et ferventibus studiis laboramus et cupimus affectuosius providere, decoris debitum arbitrantes ac pium reputantes et interitorium (?) germina scandalorum procidere, jurgiorum evellere seminaria, litiumque materias impedire. Sane cum mortuo bonae memoriae Domino Ricardo de Hoton,* quondam Priore ecclesiae Dunolm., vicarius generalis. et nonnulli ministri domini Antonii† tunc Dunolm. Episcopi praedecessoris nostri tam auctoritate et mandato ipsius Episcopi quam auctoritate propria quum plura fecerint ordinaverint statuerint et decreverint suppriorem tunc existentem priores cellarum et omnes alios monachos officiales a suis administrationibus et officiis ammovendo, [*sic*] alios eorum locis et officiis subrogando, ipsosque sic ammotos minus decenter pro voluntate sua ad remota loca destinando, monachorum in Cellis commorantium domi revocando et aliis eorum loco destinando, seculares quamplures tam infra prioratum quam extra ammovendo et de commorantibus defideliter deserviendo episcopo et respondendo, juramentum extorquendo, et alia innumera dura insolita et inaudita ipsis monachis immaniter irrogando, in gravem lesionem et manifestum praejudicium antiquae libertatis et approbatae consuetudinis supprioris et monachorum capituli prioratus ejusdem, ad quos tempore vacationis prioratus omnis administratio ordinatio et dispositio in spiritualibus et temporalibus in personis et rebus ad prioratum ipsum qualitercunque pertinentibus ab antiquo pertinuit et ex approbata consuetudine dinoscitur pertinere; Nos paci tranquillitati et quieti supprioris et monachorum praedictorum ac statui prioratus tempore vacationis volentes prospicere in futurum, ne quod sit de facto attemptatum et factum fuerat per eosdem vicarium et ministros trahi possit ab aliis in exemplum, quicquid per praefatos vicarium et ministros contra

* Richard Hoton was Prior from 1299–1308.

† Antony Bek, Bishop of Durham (1283–1311).

antiquam et approbatam consuetudinem in lesionem libertatis monachorum et praejudicium eorundem in quibuscunque actum ordinatum statutum fuerit, seu decretum servato processu et juris ordine qui requiritur in hoc casu revocamus cassamus adnullamus, nec uncquam firmitatis extitisse vel esse sententialiter declaramus. Volumus nihilominus et concedimus pro nobis et successoribus nostris ut quotienscunque Prioratum ipsum de cetero vacare contigerit, Supprior cum consilio monachorum in spiritualibus et temporalibus in personis et rebus infra monasterium et extra ad ipsum prioratum quomodolibet spectantibus libere administret ordinet et disponat, prout ad commodum et utilitatem dicti Prioratus videbit amplius expedire. Et pro custodia optinenda nomine Episcopi qui pro tempore fuerit, unus tamen clericus cum tribus hominibus et tribus equis siue pluribus in eodem prioratu vacationis tempore moram trahat, de personis aut rebus infra monasterium vel extra ad Prioratum ipsum pertinentibus se nullatenus intromittens; sed ne per extraneos aut aliunde venientes aliquid procuretur aut fiat in jacturam seu dispendium Domus, sollicitus agat vigilet attentius et laboret. Qui quidem clericus pro tempore morae suae per communes domus ministros pro se tribus hominibus et tribus equis sustentationem recipiat competentem, ultra praemissa nihil penitus exacturus. Et ne libertas hujusmodi saepedictorum Supprioris et monachorum in scrupulum veniat recidivae quaestionis, aut contra praemissa a quoquam aliquid attemptetur, Capitulo et monachis Monasterii Dunolm. praesentes literas fieri et sigillo nostro fecimus communiri. Datum in manerio nostro de Aukland duodecimo die mensis Novembris A.D. 1311 et pontificatus nostri primo.

Nota hoc scriptum.

Nos igitur Ricardus Episcopus praedictus revocationem cassationem adnullationem ac revocationis cassationis et adnullationis declarationem, necnon concessionem et ordinationem pro tempore vacationis dicti prioratus Dunolm. ab eodem praedecessore nostro factas, ut supra ponuntur, in omnibus suis clausulis et atticulis ratas habentes et gratas eas pro nobis et successoribus nostris tenore praesentium confirmamus. In quorum omnium testimonium praesentibus sigillum nostrum duxerimus apponendum. Datum in manerio nostro de Aukeland, 14° die mensis Septembris, A.D. 1343.

LICENTIA AD ELIGENDUM PRIOREM (4 March, 1340).

[Cartuarium, 1m, f. 85.]

R. Dei gratia Dunelm. Episcopus karissimis in Christo filiis conventui Dunelm. salutem gratiam et benedictionem. Accedentes ad nos dilecti in Christo filii et commonachi vestri, A. Supprior cum tribus aliis de fratribus nostris detulerunt nobis litteras vestras patentes continentes quod a nobis, tanquam a patre et patrono, licentiam eligendi vobis priorem petebatis,—Nos autem nolentes quod ecclesia Dunelm. solatio prioris diu destituta remaneret, petitioni vestrae favorabiliter annuimus, et vobis concessimus ut priorem domui vestrae eligere valeatis. In hujus rei testimonium his literis sigillum nostrum apponi fecimus. Datum apud Auclent 4o nonas Martii, pontificatus nostri anno sexto (1340).

INSTRUMENTUM SUPER PRAEBENDA DE THORPE.

[Cartuarium 3m, f. 43 *r*.]

[This deed was issued in 1348; as, however, it refers to acts done by Bishop Bury, and incorporates a letter addressed by Bury (25 Sept., 1343) to Pope Clement VI, it is here placed among the documents of 1343.]

In Dei nomine, Amen. Anno ab ejusdem incarnatione secundum cursum et computationem Ecclesiae Anglicanae 1348 incipiente, indictione prima Pontificatus sanctissimi patris et domini nostri Domini Clementis divina providentia papae sexti anno sexto mensis Martie die 25a venerabilis et religiosus vir Dominus Johannes Fossor, prior ecclesiae Cathedralis Dunelmensis constitutus personaliter in ipsius ecclesiae prioratu quasdam literas certificatorias magno et vero sigillo bonae memoriae Ricardi de Bury nuper Dunelm. Episcopi satis noto mihi Symoni Notario publico infrascripto sigillatas necessarias eidem priori et utiles, ut dicebat, circa prosecutionem negotiorum quorundam ipsum et ecclesiam Dunelmensem praedictam in sacrosancta Romana Curia tangentium tradidit, et praecepit, ut ipsas propter metum amissionis earum quae verisimiliter contingere posset, si dictas literas ad ipsam Curiam destinare transcriberem ac transcriptum hujusmodi signo meo solito consignarem, quarum tenor literarum per omnia talis erat. Sanctissimo in Christo patri ac domino suo reverendissimo Domino Clementi divina providentia sacrosanctae Romanae ac universalis

ecclesiae summo Pontifici—Ricardus ecclesiae Dunelmensis minister humilis cum omni subjectione debita tanto patri devota pedum oscula beatorum. Literas vestras more Romanae Curiae bullatas tenorem continentes qui sequitur cum humilitate votiva me noveritis imperpetuum recepisse. Clemens Episcopus, servus servorum, dilectis venerabilibus fratribus Archiepisco Ebor. et episcopo Dunelm. salutem et apostolicam benedictionem. Ad reprimendum actus nephareos perversorum, qui etiam per fallaces modos et excogitatas astutias Apostolicam sedem offendere temerariis ausibus non verentur, tanto fortius auctoritas praesidentis debet insurgere, quanto eorum praesumpta nequitia, si remaneret, inprimis praeberet materiam aliis similia licentius perpetrandi; nuper siquidem fidedigna relatio ad apostolatus nostri perduxit audiendum quod licet canonicatus et praebenda de Thorppe, Ecclesiae de Hovedene Ebor. diocesis, quos bonae memoriae Arnaldus sancti Eustatii Diaconus Cardinalis dum viveret obtinebat, per ipsius obitum qui dudum felicis recordationis Benedicto Papa duodecimo praedecessore nostro in humanis agente, apud sedem eandem diem clausit extremum; apud sedem ipsam notorie vacavisset, et dilectus filius Magister Bernardus de Sistre Archidiaconus Cantuarensis tunc et nunc collector et receptor fructuum beneficiorum ecclesiasticorum apud dictam sedem vacantium in Regno Angliae a camera apostolica specialiter deputatus, dictos canonicatum et praebendam juxta reservationem praedictam praedecessorem nostrorum de fructibus beneficiorum hujusmodi sic vacantium factam ad manus dictae camerae post ipsius Cardinalis obitum per plures annos tenuisset et teneret ac percepisset et perciperet ex eis fructus redditus et proventus ad opus dictae camerae pacifice et quiete, tamen Johannes Fossor, prior ecclesiae Dunolmensis ad quem alias canonicatuum et praebendarum ejusdem ecclesiae de Hoveden collatio dicitur pertinere in fraudem dictae camerae ac ipsius sedis contemptum ipsorum canonicatus et praebendae, de quibus nuper dilecto filio Magistro Roberto de Turre de Adria scriptori et abreviatori literarum nostrarum duximus providendum, vacatione durante cum Rogero de Blaykestone laico Dunelmensis diocesis quendam contractum per ipsius prioris patentes literas sub datis ante ipsorum canonicatus et praebendae vacationem confictas iniisse dicitur, per quem ipse prior jus patronatus quod in dicta praebenda habebat dicto Rogero pro certa summa pecuniae pro necessariis prioratus sui ejusdem

Dunolmensis ecclesiae, ut dicebat, ab ipso Rogero recepta, usque ad certum tempus vendidit seu dimisit; quodque ipse Rogerus praetextu contractus seu venditionis hujusmodi dictam praebendam Magistro Radulpho de Blaykeston fratri suo clerico dictae Dunelmensis diocesis dicitur contulisse, qui praetextu talis collationis se in eadem praebenda et possessione ipsius per laicalem potentiam procuravit et fecit intrudi ac perceptione fructuum ejusdem praebendae praefatae cameram spoliari, ipsamque praebendam extunc occupavit et detinuit, prout adhuc illam de facto detinet occupatam, fructusque proventus et redditos ipsius per plures annos percepit et percipit temere et de facto in gravem contemptum et injuriam dictae sedis. Quia igitur tantae temeritatis excessum non possumus, sicut etiam salva conscientia non debemus, conniventibus oculis pertransire, fraternitati vestrae in virtute sanctae obedientiae districte praecipimus et mandamus, quatinus vos vel alter vestrum ex nostro officio super contractu [et] collatione ipsi Radulpho per eundem Rogerum factam, necnon spoliatione intrusione et occupatione ac fructuum dictae praebendae perceptione praedictis ab ipso Radulpho attemptatis simpliciter et de plano sine strepitu et figura judicii, auctoritate apostolica vos diligentius informetis, et si per informationem hujusmodi aut facti notorium vel alias repereritis ita esse, Priorem quod contractum praedictum sicut ad illum de facto processit, omnino revocet, ac Radulphum quod ab ipsius praebendae occupatione desistat, et de ipsis fructibus per ipsum vel alium ejus nomine praeceptis ex ea usque ad tempus collationis per nos factae de illa Magistro Roberto praefato eidem camerae integre satisfaciat, et alias tam ipse quam dictus Prior pro praemissis injuria et contemptu nobis et eidem sedi condignam ad vestrum arbitrium, seu vestrum alterius, praestent emendam per censuram ecclesiasticam compellatis. Non obstante si eis vel eorum alicui aut quibusvis aliis communiter vel divisim ab eadem sit cede [*sic*] indultum, quod interdici suspendi aut excommunicandi non possint per literas apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Quod si forte Prior a contractu, et Radulphus praedictus ab occupatione praefatis non destituerint et emendam ipsam praestare noluerint cum effectu ipsos Priorem et Radulphum ex parte nostra peremptorie citare curetis, ut infra trium mensium spatium post citationem vestram hujusmodi se apostolico conspectui personaliter repraesentent

super praemissis pro meritis recepturi ac facturi et recepturi quod justitia suadebit. Diem vero hujusmodi praefixionis, et formam, et quicquid super his duxeritis faciendum nobis per literas vestras harum seriem continentes fideliter intimare curetis. Datum Avinione xv kal. Januar. pontificatus nostri anno primo. Quas quidem literas juxta traditam mihi formam satagens pro viribus executioni debitae demandari, vocatis coram me ad certos diem et locum dictis Johanne Fossor Priore, et Radulpho ad videndum receptionem et juramenti praestationem testium ex officio apostolico producendorum contra eos in negotio memorato, necnon ad personaliter jurandum de veritate dicenda super quibusdam interrogatoriis capitula in ipsis literis contenta factum et personam unius eorum seu alterius, ut suggerebatur concernentia sibi faciendis ac ad faciendum et recipiendum ulterius in dicto negotio quod mandatum apostolicum exigebat. Comparentibus itaque personaliter dictis priore et Radulpho coram me die et loco sibi statutis et in forma praetacta juratis, adductisque in hac parte coram me et per partem officii nonnullis testibus, tam religiosis dicti monasterii Dunelmensis quam secularibus, qui facti notitiam pleniorem habere dicebantur, et ut verisimiliter credebatur, ac super requirendis ab eis contingentibus negotium antedictum juratis dicere veritatem, et consequenter ipsis super hoc examinatis, ut decuit, inquisitionem in hac parte facere, ac informationem inde sumere sollicitam inchoavi. Cumque per responsionem ad interrogatoria praestitis Priore et Radulpho juratis, ut praemittitur, facta, ac per depositionem juratorum testium praedictorum absque cujuslibet vacillationis scrupulo certissime comperissem, quod canonicatuum et praebendarum dictae ecclesiae de Hoveden collatio ad priorem Ecclesiae Dunelmensis nusquam pertinuit nec pertinet in praesenti, sed ad priorem qui pro tempore fuit et Capitulum ecclesiae Dunelmensis conjunctim ad dictos canonicatus et praebendas cum vacaverint, Archiepiscopo Ebor. diocesano loci de Hoveden praesentare pertinet, et sic competiit ab antiquo; quodque Johannes Fossor Prior Ecclesiae Dunelmensis cum Rogero de Blaykestone laico Dunelmensis diocesis nullum contractum umquam iniit per quem ipse Prior jus patronatus quod in dicta praebenda de Thorpe habebat dicto Rogero ad certum tempus vendidit, vel imperpetuum quinimmo nec alio quovismodo dimisit, nec super ipso vel hujusmodi contractu idem Prior suas literas aliquas confictas

seu veras dicto Rogero fecit quomodolibet nec concessit; insuper quod nec ipse Rogerus praetextu cujusvis contractus praetacti dictam praebendam praefato Radulpho de Blaykeston fratri suo contulit nec etiam assignavit, quae sic se habere ut jam praemisi fama publica in partibus Dunelm. testatur et vehementer acclamat, me non valente per evidentiam vel meam solertiam aliquam ipsorum alicujus investigare contrarium, sicque juxta quorundam mihi assidentium peritorum consilium cum suggestis in literis apostolicis comprehensa in suis substantialibus careret patenter primordio veritatis, ab informatione quavis ulterius in hoc casu sumenda supersedisse penitus debuissem. Ne tamen in hujusmodi sollicitudine mihi injuncta valerem argui negligens seu rebellis ad ulteriorem executionem dicti negotii procedendum fore praeelegi pariter et decrevi; sed permissis sic parumper pendentibus porrecta fuit in literatoria prohibitione regia sigillo suo magno signata una primo, et postmodum alia, tertio quaedam aggravatoria valde comminans, mandans, ac expresse prohibens sub poenis ac obtestationibus gravibus et diversis ne contra judicium redditum in curia ipsius domini Regis coram justitiariis suis de Banco, per quod Rogerus de Blakeston nuper recuperavit praesentationem suam ad praebendam de Thorpe in ecclesia Beati Petri de Hovedene nuper vacantem, ut asserit, quicquam quod in ipsius Regis seu coronae suae praejudicium aut recuperationis seu judicii praedictorum enervationem aliqualem aut perturbationem cedere posset quavis auctoritate attemptarem vel attemptare praesumerem quovismodo. In tantum utique praemissorum praetextu regiae indignationis aculei me juri coronae suae et regni legibus detrahentem iniquum, necnon status et praerogativae suorum contemptorem arguebant, adversum quod nedum jacturam bonorum meorum quamplurimum, verum etiam occupationem et subtractionem possessionum libertatum et jurium episcopatus Dunelmensis mihi commissi non vano timore metui, sed tanquam ex plerisque perspicuis indiciis et imminentibus periculis debui verisimiliter perhorrere, propter quae ab ulteriori informatione seu executione quacunque in hac parte omnino desistere sum compulsus, super quo dignetur vestra sanctitas compassione paterna me habere benignius excusatum. Sanctitatem vestram incolumem conservet Altissimus ad ecclesiae suae sanctae requiem et munimen. Datum apud Stokton xxv die mensis Septembris A. gratiae 1343, meae vero consecrationis decimo.

Et ego Symon de Cherrynge clericus Cantuarensis diocesis publicus apostolica auctoritate notarius ac registrarius, notarius et scriba praefati Ricardi Episcopi in negotio antedicto et dum praemissa agebantur et fierent praedictas literas magno et vero ipsius Ricardi Episcopi sigillo mihi satis noto, ut permittitur, sigillatas, non cancellatas, non abolitas, nec corruptas, sed omni vitio et suspicione carentes, prout mihi apparebat, palpavi et inspexi diligenter, easque de mandato dicti Prioris transcripsi fideliter et redegi in hanc formam, necnon cum eis ac transcripto seu transumpto hujusmodi collationem postmodum viz. 26° die mensis Martii supradicti, anno indictione pontificatu et loco praedictis, veram feci una cum discretis viris magistro Willelmo de Farnham, Willelmo de Bracina, et Walrano de Lambtone clericis ad praemissa eisdem 25° et 26° diebus, ut praemittitur, acta et habita testibus vocatis specialiter et rogatis. Et quia literarum praedictarum ac dicti transcripti seu transumpti tenorem inveni per omnia concordare, nihil addito vel diminuto quod sensum mutet seu viciet intellectum, eidem transcripto vel transumpto praesenti signum meum apposui solitum in testimonium atque fidem praemissorum.

Seizure of the lands of R. o' th' Hall (24 Nov., 1343).

Seisina Terrarum Rogeri o' the Hall in Whitehall concessa Johanni o' the Hall filio suo.

[Hunter MSS., iv, part ii.]

Ricardus Dei gratia Episcopus Dunelm. dilecto sibi Willelmo de Morden Escaetori suo etc. salutem. Quia accepimus per inquisitionem quam per vos fieri fecimus, quod Rogerus o' the Hall ad S. Jacobum proficiscens jam defunctus tenuit de nobis in capite in Balliva vestra die quo iter praedictum arripuerit unum mesuagium quod vocatur Whytehall lxvij acras terrae et unam clausturam eidem mesuagio adjacentem per servitium xl^{s} et viij^{d} ad Scaccarium Dunelm. terminis consuetis solvendorum ; Et quod tenuit die praedicto xx acras terrae de Magistro Willelmo de Birkeley per certa servitia, quodque Johannes o' the Hall filius praedicti Rogeri est haeres ejus propinquior et plenae aetatis, cepimus fidelitatem ipsius Johannis de mesuagio lxvij acris terrae et Claustura praedictis, et illa ei reddidimus,

et etiam securitatem ab eodem Johanne de rationabili relevio suo ad Scaccarium nostrum Dunelm. reddendo recepimus, Vobis mandamus quod eidem Johanni de mesuagio, lxvij acris terrae et claustura praedictis cum pertinentiis quae occasione mortis praedicti Rogeri patris sui cepistis in manum nostram plenam seisinam habere faciatis, Salvo jure cujuslibet. De alia terra quae de praefato Magistro sic tenetur et quam occasione mortis ejusdem Rogeri cepistis in manum nostram vos ulterius non intromittatis, salvo jure nostro et alterius cujuscunque. Exitus si quos de dicta terra quae de praefato Magistro Willelmo sic tenetur percepistis, illis quorum fuerint liberantes. Datum etc. 24° die Novembris A° x.

COMMISSION TO INQUIRE AS TO HINDRANCES ON THE TYNE (apparently 1343).

PRO EPISCOPO DUNELM. AUDIEND. ET TERMINAND. TRANSGRESSIONES.

[From the notes to Hutchinson's *History of Durham*, i, 292. Schol., xvi, A° 11.]

Commissio ad inquirendum de impedimentis navium in aqua de Tyne.

Ricardus, Dei gratia, etc. dilectis etc. Johanni Priori Dunelm. etc. salutem. Sciatis quod cum metas aquae de Tyna inter comitatum Northumbriae et nostra communa Dunelm. existentes, viz. a filo aquae praedictae versus Austrum infra nostram regiam libertatem Dunelmensem existat, et gurgites in australi parte ejusdem aquae nimis excessive constructi, per nos et ministros nostros libertates ejusdem minui et ad statum debitum reduci debeant, nosque et populus nostri domini et libertatis nostrae praedictae carbones maritimos, marleram, petras, buscam, maeremium, ferrum, blada, victualia, et alia bona et mercimonea (?) quaecunque de dominio et libertate praedictis provenientia, sive in eisdem empta, de quibus custuma aliqua cuiquam secundum consuetudinem regni Angliae praestanda non est de loco in locum infra libertatem nostram praedictam sicut per terram ducere et cariare debeamus, et piscatores tam nostis quam hominum nostrorum, salmones et alios pisces in australi meta (?) aquae praedictae captos ad villas nostras mercatorias et alibi infra libertatem nostram praedictam cariare, et ibidem ad utilitatem rei publicae nostrae libertatis praedictae pacifice vendere a tempore quo non existit memoria consueverint, ut est notum. Assignavimus vos etc. vos praefati Rogere et Rogere unum esse volumus justiciaros

nostros ad inquirendum etc. qui malefactores et pacis nostrae perturbatores nostra cum Johanne etc. qui ministri nostri non sunt, gurgites nostras in australi parte aquae praedictae apud Gatesheved, Quicham, et Ryton, vi et armis fregerunt et secuerunt et quinque naviculas nostras cum frumento carbonibus maritimis et aliis providentiis nostris apud praedictam villam de Quickham cartatas et usque dictam villam de Gatesheved nuper venientes et ibidem ad discartandum applicatas ceperunt, et naviculas illas ilibi extra libertatem nostram praedictam ad discartandum contra voluntatem nostram et servientium nostrorum in eisdem existentium duxerunt, non permittentes nos nec aliquem de populo libertatis nostrae praedictae batellas seu naviculas aliquas cum bonis aut rebus quibuscunque venalibus vel non venalibus, de quibus custuma aliqua non debetur in aqua in villis praedictis nec in Heworth super Tyna, Heberne, Jarou seu Winestowe cartatas ad aliquem locorum per australem costam aquae praedictae applicare nec discartare, neque piscatores nostros aut hominum nostrarum salmones et alios pisces in aqua in villis praedictis captos ad villas nostras mercatorias nec alibi in terra libertatis nostrae praedicta cariare, nec ibidem in auxilium sustentationis nostrae et populi libertatis nostrae praedictae vendere nec vendicandum exponere ; immo nos et quemcunque ejusdem libertatis nostrae quascunque res per batellas et naviculas et per aquam in villis praedictis usque ad aliquem locum dictae libertatis nostrae cariantes easdem batellas et naviculas alibi extra libertatem nostram praedictam ad discartandum applicare, dictosque piscatores salmones et alios pisces in villis praedictis, ut praedicitur, captos similiter alibi extra eandem libertatem nostram ad vendendum cariare, de die in diem vi armata etc. et contra pacem nostram etc. et ad transgressiones praedictas audiendum et terminendum secundum leges et consuetudines regni Angliae et nostrae regiae libertatis. Et ideo vobis mandamus quod ad certos dies et loca, quos septem etc. virorum quorum, alterum vos, praefati Rogere etc. ad hoc provideritis, inquisitionem illam faciatis et transgressiones praedictas etc. salvis omnibus amerciamentis. Mandamus etiam Vicecomiti nostro praedicti comitatus Dunelmensis quod ad certos dies et loca quos vos etc. ei scire faciatis, venire facias coram vobis etc. tot et tales probos et legales homines de balliva sua per quos rei veritas in praemissis melius sciri poterit et inquiri. In cujus rei etc. Datum Dunelm.

Documents bearing on the Bishop's Visitation (19 Feb., 1344).

[Cartuarium, 1um, f. 103 *r*.]

Protestatio et provocatio, capituli protestatio et confessio errorum Ricardi de Byry Episcopi super correctionibus faciendis in visitatione sua, et* quod non tanquam attornatus sed et ordinarius visitaret.

In Dei nomine Amen. Per praesens publicum Instrumentum cunctis appareat evidenter quod anno ab incarnatione Domini secundum cursum et computationem ecclesiae Anglicanae 1343, indictione 12a, pontificatus sanctissimi patris ac domini nostri Domini Clementis divina providentia Papae Sexti anno secundo die Jovis proxima post festum Sancti Valentini viz. 19a die mensis Februarii, hora quasi dictae diei,† Reverendus in Christo pater Dominus Ricardus Dei gratia Dunolm. Episcopus constitutus personaliter in domo capitulari suae Cathedralis Ecclesiae Dunelmensis, et ibidem sedens in loco suo episcopali, adventus sui causam ad dictum locum per venerabilem et discretum virum Magistrum Johannem de Atonn‡ Canonicum ecclesiae cathedralis Lincoln. utriusque juris professorem, quem dictus venerabilis pater ad exponendum causam hujusmodi constituit organum suae vocis, palam fecit enarrari ; quam quidem causam Magister Johannes praelibatus dicebat esse pro correctionibus compertorum in visitatione ultima per ipsum Dominum Episcopum tanquam Abbatem prioris et conventus dictae ecclesiae Dunolmensis actualiter exercita in domo capitulari praedicta faciendum adjiciens inter caetera tunc per eum enarrata, quod nihil censetur actum dum aliquid superest ad agendum, et quod actus perfectio ex consummatione contingit operis, quodque praefatus Dominus Episcopus in actibus correctionem hujusmodi cum omni mansuetudine procederet, et rigorem justitiae oleo misericordiae temperaret, et faceret quod in hac parte suo competeret officio pastorali, et quod antea tam propter sui debilitatem corporis quam inevitabiles et necessarias occupationes dominum nostrum Regem Angliae ipsiusque regnum et populum contingentes, et alias causas legitimas circa correctiones easdem intendere comode [*sic*] non valebat. Quibus sic peractis Willelmus de Qwalton clericus procurator prioris et conventus praedictorum nomine et mandato eorundem unam protestationem coram venerabili praedicto patre in eodem loco suo Episcopali sedente palam et publice fecit et perlegit ac provocavit in scriptis sub forma infrascripta, cujus protestationis

* From "et" to "visitaret" is by a later hand.

† Hour omitted.

‡ Fowler, *Memorials of Ripon* (Surtees, No. 115), p. 189. The name is spelt Aton, as also here below.

sequitur tenor talis. In Dei nomine, Amen. Ego Willelmus de Qwalton clericus procurator Religiosorum virorum dominorum Prioris et Conventus ecclesiae Dunelmensis ordinis Sancti Benedicti, coram vobis venerabili patre et domino Domino Ricardo D.G. Dunelmensi Episcopo, nomine dominorum meorum antedictorum et eorum omnium communiter et divisim palam et publice protestor, quod per aliqua dicta seu dicenda allegata vel alleganda proposita vel proponenda petita vel petenda, exhibita vel exhibenda ex parte eorundem communiter vel divisim seu quovis alio modo coram vobis faciendum non intendo, nec ipsi Domini mei intendunt per comparicionem (*sic*) quamcunque coram vobis seu aliis quibuscunque personis per ipsos dominos meos aut ex parte eorundem communiter seu divisim faciendum vel quovis alio modo juribus privilegiis consuetudinibus seu compositionibus quibuscunque ipsos qualitercunque contingentibus renunciare nec eisdem contravenire, sed eisdem firmiter inhaerere et ea statumque ipsorum dominorum meorum et Ecclesiae Dunolmensis ac meum integrum et illesum inviolabiliter observare. Tenor vero provocationis praedictae talis est. In Dei nomine, Amen. Licet Religiosi viri Prior et Conventus ecclesiae Dunelmensis Ecclesias Sancti Oswaldi juxta Dunelm. et de Midelham, Merington, Acley, Billingham, Hesilden, Dalton in Valle, Weremouth monachorum, Jarowe, Bywell Petri, Bedlington, Edlingeham, Ellyngeham, Insulae Sacrae, Brankestone et de Norham, Dunolmensis diocesis cum capellis ab eisdem ecclesiis dependentibus, ac omnibus suis juribus et pertinentiis universis fuerint et sint in usus suos proprios canonice assecuti, portionibus vicariarum ecclesiarum earundem duntaxat exceptis, ipsasque ecclesias juxta hujusmodi assecutionem a tempore et per tempus, cujus principii memoria hominum non existit, continue possiderint et possideant canonice in praesenti, fuerintque et sint venerabilis vir et discretus Dominus Johannes Fossour Prior ecclesiae Dunolmensis, qui nunc est, et ejusdem loci conventus omnes et singuli bonae famae, status integri, vitae laudabilis, et conversationis honestae ab omni crimine liberi totaliter et immunes—Ego tamen Willelmus de Qwaltone procurator Domini Johannis prioris et conventus praedictorum in possessione praemissorum existentium metuens et conjiciens ex quibusdam probabilibus causis et verisimilibus conjecturis dictis dominis meis grave praejudicium posse generari in futurum, ne quis vel qui quacunque auctoritate suffultus aut suffulti quicquam grave vel penale

Protestatio procuratoris prioris et capituli coram Episcopo in visitatione facta ne per eorum temporitionem (?) in indempnitatem aliqua indicat contra eorum privilegia seu consuetudines.

Provocatio procuratoris prioris et capituli.

in ipsorum vel alicujus eorum praejudicium circa praemissa vel aliquod praemissorum quovismodo attemptet vel attemptent, faciat aut faciant, quomodolibet indebite attemptari monendo citando suspendendo excommunicando interdicendo sequestrando molestando perturbando inquirendo cognoscendo procedendo interloquendo decernendo pronunciando diffiniendo exequendo ammonendo denunciando, seu quovis alio modo dictos dominos meos vel eorum aliquem seu ecclesiam Dunelmensem praedictam indebite gravando sacrosanctam sedem apostolicam directe et curiam Ebor. pro tuitione dictorum dominorum meorum pro se communiter et divisim ac omnibus aliis eis adhaerentibus et adhaerere volentibus in his scriptis provoco et provocando appello, subjiciens praefatos dominos meos omnes et singulos ac omnes ecclesias supradictas me ac omnes eis adhaerentes et adhaerere volentes protectioni tuitioni et defensioni sedis et curiae praedictarum : protestor insuper me velle nomine quo supra istam provocationem et appellationem in competentiorem formam, si opus fuerit, redigere et eam, quotiens opus fuerit, innovare ac omnibus quorum interest intimare et notificare locis et temporibus congruis et oportunis, juris beneficio nobis in omnibus semper salvo. Ac postea in continenti venerabilis pater Episcopus praelibatus quendam protestationem in scriptis redactam palam et publice legi fecit per dominum Willelmum de Hemyntone presbyterum, in cujus ore tunc ad hoc posuit verba sua. Cujus protestationis tenor talis est. In Dei nomine, Amen. Nos Ricardus permissione divina Dunelm. Episcopus in his scriptis palam et publice protestamur quod per debitam exactionem omissam dissimulationem seu mitigationem nostram aliqualem aliquodve dictum seu dicendum factum vel faciendum in praesenti visitatione nostra in vos priorem et capitulum ecclesiae nostrae Dunelmensis exercenda seu pertinentibus ad visitationem eandem intentionis nostrae nequaquam existit a forma et effectu visitationis nostrae, praesertim a moderatione constitutionis Bonefacii Papae Octavi, quae incipit "Debent" superioribus reverentiam quomodolibet resilire nec praejudicare nobis vel successoribus nostris in episcopali quacunque visitatione futura, quam protestationem habere volumus pro repetita etiam in singularibus actibus ipsam nostram visitationem contingentibus quibuscunque. Exhibitaque in continenti post lecturam protestationis praedictae una litera certificatoria sub sigillo prioris supradicti consignata per quam apparuit subpriorem et capitulum

ipsius Ecclesiae Dunelmensis praemunitos in genere ac quosdam monachos ejusdem ecclesiae in specie per ipsum priorem fuisse peremptorie citatos, qui coram Domino Episcopo memorato comparerent die et loco supradictis facturi et ulterius recepturi prout in ipsa litera certificatoria continetur. Idem Dominus Episcopus, certis causis ipsum moventibus, ut dicebat, dictum diem Jovis ac correctiones easdem continuavit et prorogavit cum die crastino proximo tunc venturo quem dicto priori caeterisque monachis omnibus et singulis existentibus tunc ibidem praefixit et assignavit ad comparendum coram ipso in domo capitulari praedicta die crastina praelibata, necnon ad faciendum et recipiendum ulterius in dicto correctionis negotio quod fecisse et recepisse debebat die Jovis supradicto, et quod canonicum fuerit et salubre; ac caeteros quoscunque dictae ecclesiae Dunelmensis et cellarum ejusdem monachos praemunitos, ut praemittitur, et citatos et nullatenus comparentes, usque in eundem diem crastinum expectavit ad faciendum et recipiendum in eodem negotio juxta vim formam et effectum citationis eis in hac parte prius factae omnibus et singulis in eodem statu remanentibus quo fuerunt die Jovis supradicto, praesentibus tunc ibidem discretis viris Magistris Johanne de Atonn, Willelmo Legate, Symone de Cherryngge notario publico et domino Willelmo de Hemyngtone supradictis ac domino Johanne de Buterwyk monacho dictae ecclesiae Dunolmensis testibus ad praemissa vocatis specialiter et rogatis. Et eodem die vicesimo mensis Februarii supradicti inter horam ipsius diei primam et tertiam anno indictione et pontificatu supradictis Willelmus de Qwaltone procurator prioris et conventus praedictorum nomine et mandato eorundem copias protestationis suae et provocationis praedictorum venerabili patri domino Episcopo memorato in praedicto loco suo Episcopali personaliter constituto porrexit. Protestabatur etiam et provocavit sicut prius. Quas copias discretus vir Magister Willelmus Legat, dicti patris Cancellarius, nomine et mandato ejusdem patris ab eodem procuratore recepit. Et tum dictus venerabilis pater acta dictae diei Jovis corum eo habita, ut praefertur, per Magistrum Symonem de Cherryngge notarium fecisset publice recitari. Magister Ricardus de Tanfeld clericus ex parte prioris et conventus praedictorum dicta acta multis argumentis inpugnavit, pro eo quod inter caetera scriptus erat in eisdem quod praefatus venerabilis pater comperta in visitatione sua

Non tanquam Episc.

praedicta corrigere intendebat tanquam abbas quod facere non potuit, ut dicebat, magister Ricardus memoratus. Ad quod etiam probandum Willelmus de Walton procurator antedictus nomine et mandato prioris et conventus dominorum suorum praedictorum duas literas apostolicas veras et integras et, ut mihi notario apparuit, omni suspicione carentes, unam viz. Gregorii Papae in qua continetur expresse ista clausula quae sequitur—"Cum autem"—Episcopus Dunelmensis, qui pro tempore fuerit, accesserit personaliter tanquam ordinarius non tanquam abbas ad ecclesiam Dunelmensem visitandum semel in anno, vel bis si necesse fuerit, sicut Episcopi visitant ecclesias non cathedrales per Angliam in quibus monachi sunt abbates Deum habentes prae oculis, diligenter inquirat de statu dictae ecclesiae et quae ibi corrigenda invenerit per consilium prioris et conventus ejusdem ecclesiae studeat emendare. Et ea quae pertinent ad religionis augmentum [et] pacis et caritatis fraternae conservationem per assensum et consilium eorundem formare et firmare. Et aliam Celestini Papae in qua continentur ista verba quae sequuntur—"Praeterea sicut felicis recordationis Gregorius septimus praedecessor noster instituisse dinoscitur." Ita praesenti decreto censemus ut Monachi Dunelmenses de sua semper congregatione liberam electionem prioris habeant, et ei quicunque communi fratrum consilio et eorum propria voluntate, electus prior esse merebitur, secundum antiquam consuetudinem et hactenus observatam dexteram Episcopi et primum locum et honorem post Episcopum et in ecclesia Dunelmensi sedem abbatis in Choro et omnia officia et jura abbatis super monachos, et possessiones eorum prioris nomine indulgemus, et super ecclesias et clericos ecclesiis deservientes, quos in episcopatu Dunelmensi cujuscunque largitione adipisci valebit, Archidiaconatus officium ejus discretioni concedimus. Quibus litteris, ut praedicitur, exhibitis et pro magna parte lectis et inspectis, ac per dictum venerabilem patrem, ut dicebat, intellectis, idem venerabilis pater dicebat se in actis illis errasse, videlicet, in illis verbis "tanquam abbas" et illa verba de actis eisdem subduxit, et ea per Magistrum Symonem notarium memoratum cancellari fecit; voluit insuper, ut dicebat, ac etiam decrevit, quod si aliqua contra dicta privilegia vel contra aliqua alia privilegia Religiosorum praedictorum per eundem venerabilem patrem, seu per alium vel alios quoscunque ipsius auctoritate vel mandato, ante praedictum diem Veneris vel eodem die facta fuerant,

aut post illum diem fieri contingeret in futurum, omnia sic facta et facienda pro infectis et omnino invalidis semper extunc haberentur. Et praecepit idem venerabilis pater quod omnes laici a praedicta domo capitulari abirent, asserens se velle ad correctiones compertorum in visitatione sua praedicta procedere et protestationem suam praedictam in omnibus et singulis observare usque ad finem correctionum earundem, praesentibus in praedictis actis dicto die Veneris, ut praedicitur, habitis discretis viris Magistris Johanne de Atonn Willelmo Legat, Symone de Cherrynge memoratis, et domino Johanne de Buterwyk monacho dictae ecclesiae Dunelmensis, testibus ad praemissa vocatis specialiter et rogatis.

Et ego Hugo dictus Palmer de Corbrigge clericus Dunelmensis diocesis sacrosanctae sedis apostolicae auctoritate notarius publicus, praemissis omnibus et singulis dum sic ut praemittitur agerentur diebus nona decima et vicesima mensis Februarii supradicti una cum discretis viris Magistris Johanne de Atonn, Willelmo Legat, Symone de Cherrynge ac domino Johanne de Buterwyk monacho dictae ecclesiae Dunelmensis ac aliis clericis et laicis in multitudine copiosa testibus ad praemissa vocatis specialiter et rogatis, praesens interfui, eaque sic fieri vidi et audivi, scripsi, publicavi et in hanc publicam formam redegi, ac signum meum consuetum apposui rogatus in fidem et testimonium omnium praemissorum.

Charter for T. de Gray, Kt. (10 April, 1344).

Carta Domino Thomae de Gray Militi concessa.

[Hunter MSS., *Miscell.*, iii.]

Ricardus Dei gratia Dunelm. Episcopus Roberto de Calne Cancellario temporalitatis nostrae Dunelm. salutem. Sciatis quod de gratia nostra speciali perdonavimus dilecto nostro Thomae de Gray, militi, filio Thomae de Gray jam defuncti transgressionem quam idem pater suus fecit dum vixit in perquirendo quaecunque terras et tenementa quae de Nobis tenentur in capite, Licentia nostra super hoc non obtenta. Concessimus etiam eidem militi quod ipse feoffare* possit Johannem de Bellyngham et Robertum Gray de Weperden de omnibus terris et tenementis cum pertinentiis, quae praedictus miles de nobis et successoribus

* Feoffare—a Low Latin word; Ducange does not give this form, though he has "feoffator."

nostris per servitia inde debita et de jure consueta. Et quia miles praedictus ad partes exteras est iturus, ipsum quousque redierit in nostram protectionem suscepimus, una cum omnibus terris et tenementis suis ac rebus et bonis aliis quibuscunque in nostra regali dominio constitutis. De quibus omnibus et singulis volumus et mandamus quod eidem militi literas patentes in forma debita faciatis sigillo nostro Regio consignatas. In quorum testimonium sigillum nostrum fecimus his apponi. Datis apud Hoveden x° die mensis Aprilis, A.D. 1344, nostrae vero consecrationis xi°.

ROLL ADDRESSED TO BURY'S ESCHEATOR (April, 1344).

(Reg Palat. Dunelm. iv, 350.)

ROTULUS CANCELLARII DOMINI RICARDI DE BURY EPISCOPI DUNELM. DE ANNO PONTIFICATUS SUI xij°.

De fidelitate capta.

Ricardus Episcopus etc. dilecto sibi Willelmo de Blaykestone escaetori suo in comitatu Dunelm. et Sadberge salutem. Quia accepimus per inquisitionem quam per vos fieri fecimus quod Thomas Surtays miles jam defunctus tenuit de nobis in capite die quo obiit manerium del Ryddynge et quatuor-viginti acras terrae et prati cum pertinentiis in eodem manerio in dicto comitatu Dunelm. per servitium triginta et trium solidorum et quatuor denariorum per annum, et quod tenuit de praedicto duas partes unius mesuagii et quindecim acras terrae cum pertinentiis in Derlyntone in eodem comitatu Dunelm. per servitium unius denarii per annum pro omni servitio, quodque Thomas filius praedicti Thomae est haeres ejus propinquior et plenae aetatis ; cepimus fidelitatem ipsius Thomae filii Thomae de tenementis praedictis, et illa ei reddidimus ac etiam securitatem ab eodem Thoma filio Thomae de rationabili relevio suo nobis reddendo . . . . . Vobis mandamus quod eidem Thomae filio Thomae de tenementis praedictis cum pertinentiis quae occasione mortis praedicti Thomae patris sui cepistis in manum nostram plenam seisinam habere facia, salvo jure cujuslibet. Datum Dunelm. etc. die . . . Aprilis anno supradicto (1344).

[These legal documents are followed by several more, iv, 350–363, ending with a brief notice of the death of Bishop Richard—" Et memorandum quod xiiij° die Aprilis viz. in festo Sanctorum Tiburtii et Valeriani hora nona ejusdem

diei A.D. 1345, Dominus Ricardus de Bury Episcopus Dunelmensis migravit ad Dominum in manerio suo apud Aukeland."]

SEISINA TERRAE JOHANNIS DE BIRTLEY CONCESSA HAEREDI POST MORTEM JOHANNAE RELICTAE DICTI JOHANNIS. ROTUL. RIC. DE BURY (12 April, 1344).

[Hunter's *Miscell.*, iv, p. 1.]

Ricardus Dei gratia Episcopus Dunelm. dilecto sibi Willelmo de Blaykeston Escaetori suo in comitatu Dunelm. salutem. Quia accepimus per inquisitionem, quam per vos fieri fecimus, quod Johanna quae fuit uxor Johannis de Birtley defuncti tenuerit ad vitam suam maneria de Birtley et Aksheles cum pertinentiis, de haereditate praedicti Johannis quondam viri sui in Balliva vestra die quo obiit, et quod praedicta maneria tenentur de nobis in capite per homagium et fidelitatem et per servitium reddendi nobis viz. viginti solidos et quatuor denarios per annum pro dicto manerio de Birtley, et tresdecim solidos et quatuor denarios per annum pro dicto manerio de Aksheles, et quod eadem Johanna tenuit ad vitam suam de haereditate praedicta xx solidatas et unam denaratam redditus cum pertinentiis in Swalwelles in eadem Balliva vestra die praedicto, quodque Willelmus de Birtley filius praedicti Johannis est haeres ejusdem Johannis propinquior et plenae aetatis, cepimus fidelitatem praedicti Willelmi de tenementis praedictis et illa ei reddidimus, securitatem ab eodem Willelmo de rationabili relevio suo nobis reddendo recepimus, ac homagium nobis in hac parte debitum ad voluntatem nostram respectuavimus, Vobis mandamus quod eidem Willelmo de maneriis et redditu praedictis cum pertinentiis, quae per mortem praedictae Johannae cepistis in manum nostram plenam seisinam habere faciatis, salvo jure cujuslibet. Datum Dunelm. per manum Roberti de Calne xij° die Aprilis, anno pontificatus nostri xi°.

[Note attached.] Johannes de Birteley venit hic in cancellariam xxvij° die Julii Anno Pontificatus Domini Ricardi Episcopi nunc, viz. A.D. 1344, et cognovit se debere Domino Episcopo viginti et septem libras, undecim solidos, unum denarium et unum obolum, quos ei solvet, viz. unam medietatem die Dominica proxima post festum S. Bartholomei Apostoli, et alteram medietatem ad festum S. Michaelis proximo sequens, Et nisi etc. concedit quod Vicecomes Dunelm. fieri faciat.

As to the Manor of Hart and Hartlepool town (19 May, 1344).

Ad seisandum Manerium de Hart et villam de Hartilpol.

[Sched., xv, A° 11.]

Ricardus Dei gratia Episcopus Dunelmensis Willelmo de Mordon esceatori nostro in comitatu Dunelmensi et Sadbergiae salutem. Quibusdam certis de causis vobis mandamus quod statim visis praesentibus capiatis in manum nostram manerium de Hart ac villam de Hertilpol cum omnibus suos pertinentibus et ea salvo custodiri faciatis donec aliud inde praeceperimus, ita quod de exitibus inde provenientibus nobis respondeatis. Et sicut vos et vestra erga nos indempnitas (?) conservari volueritis, nullatenus omittas. Datum Dunelmiae xix° Maii, 1344.

A Protestation by Bishop Bury, as to the way of holding his Visitation (1 June, 1344).

[Cartuarium, 1um, f. 105*r*.]

Protestatio Ricardi de Byry sub manu publica de prosequendo in visitatione sua secundum formam statuti qui vocatur "Debent."

In Dei nomine, Amen. Per praesens publicum instrumentum cunctis appareat evidenter quod anno ab incarnatione Domini secundum cursum ecclesiae Anglicanae 1343, indictione duodecima, pontificatus sanctissimi patris ac domini nostri Clementis divina providentia Papae sexti anno secundo, die Jovis proxima post festum Sancti Valentini, die scilicet decima nona mensis Februarii hora quasi prima dictae diei, Reverendus in Christo pater Dominus Ricardus Dei gratia Dunelmensis Episcopus constitutus personaliter in domo Capitulari suae Cathedralis ecclesiae Dunelmensis, et ibidem sedens in Episcopali loco suo Religiosis viris Domino Johanne de Fossour ipsius Ecclesiae priore ac aliis ejusdem ecclesiae monachis, necnon clericis et laicis in multitudine copiosa tunc in ipsa domo congregatis, idem Dominus Episcopus quandam protestationem in scriptis redactam palam et publice legi fecit per dominum Willelmum de Hemyngtone presbyterum, in cujus ore tunc ad hoc posuit verba sua; cujus protestationis tenor de verbo ad verbum per omnia talis erat. In Dei nomine, Amen. Nos Ricardus permissione divina Dunelmensis Episcopus in his scriptis palam et publice protestamur quod per debitam exactionem omissam dissimulationem seu mitigationem nostram aliqual-

em, aliquodve dictum seu dicendum factum vel faciendum in praesenti visitatione nostra in vos priorem et capitulum ecclesiae nostrae Dunelmensis exercenda seu pertinentibus ad visitationem eandem intentionis nostrae nequaquam existit a forma et effectu visitationis canonicae praesertim a moderatione constitutionis Bonifacii Papae octavi, quae incipit "Debent superioribus," reverentiam quomodolibet resilire nec praejudicare nobis vel successoribus nostris in episcopale quacunqui visitatione futura. Quam protestationem habere volumus pro repetita etiam in singularibus actibus ipsam nostram visitationem contingentibus quibuscunque. Et post lecturam protestationis praedictae dictus Dominus Episcopus adventus sui causam ad dictum locum per venerabilem et discretum virum Magistrum Johannem de Atone Canonicum Lincolniensem juris utriusque professorem, quem ad exponendum causam hujusmodi constituit organum suae vocis, palam faceret enarrari; quam quidem causam Magister Johannes praelibatus dicebat esse pro correctionibus compertorum in visitatione ultima per ipsum Dominum Episcopum ac praelatum ordinarium Ecclesiae Dunelmensis praedictae actualiter exercita in domo capitulari praedicta faciendis: adjiciens inter caetera tunc per eum enarrata quod nihil censetur actum dum aliquid superest ad agendum; et quod actus perfectio ex consummatione contingit operis, quodque praefatus Dominus Episcopus in actibus correctionum hujusmodi cum omni mansuetudine procederet, et rigorem justitiae oleo misericordiae compararet, et faceret quod in hac parte suo competeret officio pastorali, et quod antea tam propter sui debilitatem corporis quam inevitabiles et necessarias occupationes Dominum Regem Angliae ipsiusque regnum et populum contingentes et alias circa correctiones easdem intendere commode non valebat. Exhibitaque subsequenter una certificatoria littera sub sigillo prioris ejusdem consignata per quam apparuit suppriorem et capitulum ipsius ecclesiae praemunitos in genere, ac quosdam ecclesiae praedictae monachos in specie per ipsum priorem citatos esse peremptorie, quod coram Domino Episcopo memorato comparerent die et loco supradictis facturi et recepturi, prout in ipsa certificatoria littera continetur. Idem Dominus Episcopus, certis causis ipsum moventibus, ut dicebat, dictum diem Jovis ac correctiones easdem continuavit et prorogavit cum die crastino proximo tunc venturo quem priori caeterisque monachis omnibus et singulis existentibus tunc ibidem praefixit et etiam assignavit

Certificatio citationis supprioris, etc.

ad comparendum coram ipso in domo Capitulari praedicta die crastina praelibata : necnon ad faciendum et recipiendum ulterius in dicto correctionis negotio quod fecisse et recepisse debebant die Jovis supradicto et quod canonicum fuerit et salubre. Ac caeteros quoscumque ecclesiae et cellarum ejusdem monachos praemunitos et citatos sed nullatenus comparentes, usque in eundem diem crastinum expectavit ad faciendum et recipiendum in eodem negotio juxta vim formam et effectum citationis eis in hac parte prius factae, omnibus et singulis in eodem statu remanentibus quo fuerunt, die Jovis supradicto, praesentibus tunc ibidem venerabilibus et discretis viris Magistro Johanne de Aton et domino Willelmo de Hemyngtone supradictis ac Magistro Willelmo Legat dicti domini Episcopi Cancellario, et Waltero de Farnedale clericis testibus ad praemissa vocatis specialiter et rogatis. Eodem vero die crastino viz. vicesima die mensis Februarii supradicti inter horam ipsius diei primam et tertiam anno inditione et pontificatu supradictis idem Dominus Episcopus in ipsa domo Capitulari personaliter constitutus cum Johanne de Aton, Willelmo Legat et fratre Johanne de Butterwyk, meque Symone de Cherryngge notario publico infrascripto, quos secum habuit, dictus Dominus Episcopus in actu visitationis praedictae objecit priori praefato quaedam comperta et detecta in visitatione memorata contra eum, et habitis ad eadem responsionibus prioris praedicti Dominus Episcopus praefatus eundem diem ac correctiones hujusmodi continuavit et prorogavit iterato cum die crastino proxime tunc sequenti, quem cum continuatione et prorogatione dierum subsequentium usque ad finalem expeditionem correctionum hujusmodi praedicto priori ac omnibus et singulis aliis monachis tunc ibidem congregatis, praefixit et assignavit quod coram eo in ipsa domo capitulari dicto die crastino compararent facturi et recepturi ulterius in dicto correctionum negotio quod justitia suaderet, et quod fecisse et recepisse debebant in hac parte die vicesima mensis Februarii suprascripti. Quoscumque etiam monachos ecclesiae et cellarum praedictarum tunc absentes, et diem vicesimam praedictam ex continuatione seu praefixione hujusmodi habentes, usque in praedictum diem crastinum expectavit ad faciendum et recipiendum in negotio hujusmodi quod jus esset. Eodemque die crastino, die scilicet vicesimo primo mensis Februarii supradicti, hora quasi tertia ipsius diei, anno indictione et pontificatu praedictis, idem Dominus Episcopus in dicta domo capitulari person-

aliter constitutus cum Johanne de Aton, Willelmo Legate, fratre Johanne de Buterwyk et me notario, supradictis objecit certis monachis dicti capituli quaedam comperta et detecta contra eos in visitatione supradicta, et habitis responsionibus per eosdem ad objecta memorata praefatus Dominus Episcopus dictum diem ac correctiones hujusmodi continuavit et prorogavit iterato usque in diem Lunae proxime tunc sequentem cum continuatione et prorogatione dierum subsequentium usque ad finalem expeditionem correctionum praedictarum, quem diem Lunae praefixit et assignavit praedicto domino Priori ac caeteris monachis in ipsa domo tunc praesentibus, quod coram eo in ipsa domo comparerent facturi et recepturi ulterius in negotio correctionum hujusmodi quod justitia suaderet. Quoscunque insuper monachos ecclesiae et cellarum praedictarum tunc absentes, et dictum vicesimum primum diem ex continuatione seu praefixione hujusmodi habentes, usque in praedictum diem Lunae expectavit ad faciendum et recipiendum in negotio hujusmodi quod juris fuerit et consonum etiam rationi. Eisdem etiam anno indictione et pontificatu die vicesima tertia ejusdem mensis Februarii, die viz. Lunae supradicto Dominus Episcopus memoratus in domo capitulari praedicta personaliter constitutus una cum eisdem magistris, Johanne de Aton et Willelmo Legate ac fratre Johanne de Buterwyk meque Simone supradictis, quaedam comperta et detecta in visitatione praelibata ipsam visitationem ac statum et priorem caeterasque personas ejusdem ecclesiae tam communiter quam singulariter tangentia legi fecit palam publice et expresse coram ipsis priore suppriore et quibusdam monachis aliis dicti capituli praesentibus tunc ibidem ipsisque compertis et detectis examinatis ac discussis, idem Dominus Episcopus praefatum Magistrum Johannem de Aton organon constituit vocis suae ad intimandum suo nomine praedictis priori suppriori caeterisque monachis praesentibus tunc ibidem ipsius Domini Episcopi voluntatem exitum visitationis hujusmodi concernentem. Quibus praefatis magister Johannes tunc dixit quod praedictus Dominus Episcopus habita deliberatione plenaria de et super compertis ac detectis hujusmodi injunctiones suas in hac parte faceret, et eas priori et capitulo ipsius ecclesiae mitteret suo sigillo consignatas. Et his sic actis, ut praemittitur, atque gestis idem Dominus Episcopus mores actus et vitam laudabilem prioris et capituli praedictorum multipliciter recommendans extra capitulum ecclesiae abiit saepedictae.

Et ego Symon de Cherryngge clericus Cantuarensis diocesis publicus apostolica auctoritate notarius praemissis omnibus et singulis dum sic ut praemittitur agerentur die decima nona, vicesima, vicesima prima, et vicesima tertia, mensis Februarii supradicti praesens interfui una cum venerabilibus viris et discretis Magistris Johanne de Atonn, et Willelmo Legat suprascriptis testibus ad praemissa vocatis specialiter et rogatis; eaque sic fieri vidi et audivi scripsi et in hujusmodi publicam formam redegi meoque signo consueto signavi rogatus in testimonium praemissorum.

Nos autem Ricardus permissione divina Episcopus Dunolmensis supradictus sigillum nostrum huic publico apponi fecimus instrumento ad certitudinem praesentium et memoriam futurorum ac in fidem etiam plenariam omnium et singulorum coram nobis, prout in ipso instrumento exprimuntur, habitorum. Datum in manerio nostro de Welhalle, primo die mensis Junii Anno Domini 1344, nostrae vero consecrationis anno undecimo.

LETTER FROM BISHOP BURY, GRANTING TO THE CATHEDRAL PRIOR HIS HALF OF THE FINES ON THE PRIOR'S LANDS (8 Dec., 1344).

[Cartuarium Primum, f. 188 *r*.]

Breve R. Bery, Episcopi, directum vicecomiti Dunelm. ad liberandum priori medietatem amerciatorum provenientium de feodo ipsius prioris.

Ricardus Dei gratia Episcopus Dunelm. Vicecomiti Dunelm. salutem. Cum in quadam compositione dudum inter praedecessores nostros Episcopos Dunelm. et praedecessores nunc prioris Dunelm. inita et firmata inter caetera contineatur quod si aliquis liber homo de terra vel de feodo prioris convincatur, vel nolit stare judicio, ita quod debeat, terram amittere per feloniam, Episcopus tenebit terram illius in manu sua per unum annum et unum diem, et de exitibus illius terrae et catallis et vasto felonis vel felonum in omnibus Episcopus habebit unam medietatem et prior aliam medietatem per manum ballivi Episcopi. Post annum vero et diem elapsum prior vel capitalis dominus dicti felonis habebit dictam terram tanquam escaetam suam, et omnia amerciamenta et proficua de placitis coronae provenientia et de assisis et omnibus aliis placitis quae terminabuntur per judicium vel finem vel concordiam in curia Episcopi de terra vel feodo prioris, dimidiabuntur sine difficultate et dilatione inter Episcopum et priorem, prout in compositione praedicta plenius continetur. Nos com-

positionem illam volentes inviolabiliter observari, tibi praecipimus quod eidem nunc priori Dunelmensi medietatem omnium proficuorum, quae de terra vel feodo ipsius prioris in curia nostra tempore quo steteris vicecomes noster Dunelmensis* provenerunt, ac etiam medietatem hujusmodi proficuorum exnunc quamdiu te vicecomitem nostrum ibidem fore contigerit, solvi et habere facias juxta formam compositionis praedictae, prout temporibus praedecessorum nostrorum praedictorum virtute compositionis ejusdem fieri consuevit. Recipiens a praefato Priore literas suas acquietantiae summam quam si sic solveris testificantes, per quam tibi inde in compoto tuo debitam fieri volumus allocationem. Datum Dunelm. per manum Roberti de Calne† clerici nostri viij° die Decembris Anno pontificatus nostri undecimo.

Patent for a Sheriff and Escheator (26 Jan., 1345).

Constitutio Vicecomitis et Escaetoris Dunelmensis et Sadberge.

[Hutchinson, i, 291, Sched., xvij, A° 11.]

[This is said to be the earliest known patent for a Sheriff and Escheator on the Chancery Rolls.]

Ricardus, Episcopus etc. Omnibus ad quos praesentes literae pervenerint salutem. Sciatis quod de avisamento consilii nostri ordinavimus et constituimus dilectum nobis Willelmum de Blaykestone Vicecomitem et escaetorem nostrum in comitatibus Dunelmiae et Sadbergiae, ac eidem Willelmo officia praedicta commisimus exequenda, prout de jure et secundum legem et consuetudinem regni Angliae et nostrae regiae libertatis exequi debent, et totis temporibus retroactis exequi consueverunt. Ita tamen quod idem Willelmus de exitibus de officiis praedictis provenientibus nobis respondeat ut debebit. In cujus rei testimonium has literas nostras fieri fecimus patentes quamdiu nobis placuerit duraturas. Datum Dunelmiae per manus Roberti de Calne clerici nostri 26° die Januarii, anno pontificatus nostri xi°.

Constitutio vicecomitis et escaetoris Dunelm: et Sadberg.

* The Sheriff of the Palatinate was probably at this time William of Blaykeston.

† Robert of Calne was the temporal Chancellor; also Rector of Dinsdale.

Bury's Permission to acquire land to a value of £20 (20 Feb., 1345).

Licentia Ricardi de Bury concessa domino Priori Dunelm. ad impetrandum terras ad valentiam xx^{ti} librarum.

Amortizatio.

[Cartuarium 2^{m}, 286 *v.*]

Ricardus Dei gratia Episcopus Dunolm. omnibus ad quos praesentes litterae pervenerint salutem. Sciatis quod cum per litteras nostras patentes concesserimus et licentiam dederimus pro nobis et successoribus nostris Episcopis Dunelmensibus, quantum in nobis est, dilectis nobis in Christo Priori et Conventui Dunelm. quod ipsi viginti libratas terrarum tenementorum et reddituum per annum, tam de feodo suo proprio quam alieno, exceptis terris et tenementis et redditibus quae de nobis tenentur in capite, adquirere possint habendum et tenendum sibi et successoribus suis imperpetuum, Statuto de terris et tenementis ad manum mortuam non ponendis non obstante, prout in literis praedictis plenius continetur. Nos volentes concessionem nostram praedictam effectui debito mancipari concessimus et licentiam dedimus pro nobis et successoribus nostris praedictis, quantum in nobis est, Waltero Smythe de Monketone, quod ipse tresdecim solidatas et quatuor denariatas redditus cum pertinentiis in Monketone, quae de nobis non tenentur, dare possit et assignare praefatis priori et conventui habendum et tenendum sibi et successoribus suis imperpetuum, Et Roberto de Dalton Capellano quod ipse concedere possit quod unum mesuagium et viginti acrae terrae cum pertinentiis in Monkhesildene, quae similiter de nobis non tenentur, et quae quidem mesuagium et terra valent per anuum in omnibus exitibus juxta verum valorem eorundem, ultra servicia inde debita, sexdecim solidos, sicut per inquisitionem inde per dilectum nobis Willelmum de Mordon nuper escaetorem nostrum in comitatu Dunelm. et Sadberge, de mandato nostro captam et in cancellaria nostra Dunelm. retornatam est compertum, quam quidem mesuagium et terram Willelmus de Cambhous et Lecelina uxor ejus tenent ad vitam ipsius Lecelinae de haereditate praedicti Roberti, quae etiam post mortem ejusdem Lecelinae ad praefatum Robertum et haeredes suos reverti deberent post mortem ejusdem Lecelinae praefatis priori et conventui remaneant; Tenendum sibi et successoribus suis simul cum redditu praedicto imperpetuum in partem

Mounktone.

Monkhesildene.

satisfactionis viginti libratarum terrarum tenementorum et redditum praedictorum. Et eisdem priori et conventui quod ipsi redditum praedictum cum pertinentiis a praefato Waltero recipere ac dicta mesuagium et terram cum pertinentiis post mortem praedictae Lecelinae ingredi possint, et tenere sibi et successoribus suis praedictis imperpetuum, sicut praedictum est, tenore praesentium similiter licentiam dedimus specialem statuto praedicto non obstante. Nolentes quod praedicti Walterus et Robertus vel haeredes sui aut praefati prior et Conventus, seu successores sui ratione statuti praedicti per nos vel successores nostros inde occasionentur in aliquo seu graventur, salvis tamen capitalibus dominis feodi illius servitiis inde debitis et consuetis. In cujus rei testimonium has literas nostras fieri fecimus patentes. Datum Dunelmiae per manum Roberti de Calne clerici nostri 20° die Februarii, anno pontificatus nostri 12°.

PROCLAMATION FOR THE ARREST OF SHIPS (1 April, 1345).

DE NAVIBUS ARESTANDIS.

[Hutchinson, *Hist. Durham*, i, p. 291, Sched., 18, A° 12°.]

Ricardus Dei gratia Dunolmensis Episcopus dilectis in Christo filiis Reginaldo de Donyngton clerico et Johanni de Nesbyt de Hertilpol salutem. Quia pro certo intelleximus quod excellentissimus princeps et Dominus Edwardus Rex Angliae ex certis causis defensionem et commodum regni Angliae tangentibus volens navigium regni sui promptum habere et paratum assignavit certos fideles suos locum tenentes nobilis viri Roberti de Ufford comitis Suffolciae. Admiralli* flotae navium ab ore Thamesis versus partes boreales ad faciendum omnia et singula quae ad officium Admiralli pertinent infra certos portus boreales, necnon ad omnes naves magnas et parvas, flunos et bargeas† et alia vasa‡ pro transitu maris apta in eisdem portibus sine dilatione arestandi et simplici eskippamento§ et dimidio muniri ac dominos et magistros navium flunorum bargearum

* *Admirallus*, thus used for an "Amir of the Sea," is a very early example of the word we now are so familiar with in naval affairs. It was by getting into the Late Latin that the *d* came in; the French *amiral* is nearer the original. The article on the word in the great English Dictionary is an admirable account of it. The first example of the English word, as of a ruler at sea, is dated 1425, where the form of it is 'amyrale.'

† Flunos et bargeas, evidently different forms of ships or boats.

‡ Vasum, a vessel.

§ Eskippamentum; Du Cange says "instrumentum navis," equipment.

et aliorum vasorum hujusmodi quemlibet, videlicet, ad proficiscendum in proprio vase una cum marinariis ad hoc competentibus in obsequium ipsius Domini Regis compelli et ad eadem naves flunos bargeas et vasa sic bene et sufficienter inventa arraiare et ad certos portus venire et congregari faciendum ; Nos navigium libertatis nostrae regiae volentes pro defensione regni et libertatum praedictorum parari ad proficiscendum in obsequium ipsius domini Regis, ut praedictum est, assignavimus vos ad omnes naves magnas et parvas, flunos et bargeas et alia vasa pro transitu maris apta tam in portu villae de Hertilpol quam alibi in costera maris, ripis, fluviis, et aliis aquis et locis quibuscunque infra libertatem nostram praedictam existentes tam per vos quam per deputatos viros in hac parte sine dilatione arrestandum, et simplici eskippamento et dimidio muniri, ac dominos et magistros navium, flunorum, bargearum, et aliorum vasorum hujusmodi, quemlibet videlicet ad proficiscendum in proprio vaso una cum marinariis ad hoc competentibus in obsequium ipsius Domini Regis viis et modis quibus melius expedire videritis compelli et ad eadem naves flunos bargeas et alia vasa, sic bene et sufficienter munitos arraiari et ad certos portus prout vobis, praefate Reginalde, tam per ipsum dominum Regem quam per nos plenius est nunciatum, venire et congregari faciendum et omnia et singula etc. Ita ideo vobis mandamus etc. Mandamus etiam Ballivis et probis hominibus villae de Hertilpol etc. auxiliantes etc. In cujus rei testimonium has literas nostras fieri fecimus patentes. Datum Dunelmiae 1° Aprilis, 1345.

CLAIM AS TO TITHE OF COALS AT KELLAW (9 April, 1345).
[Cartuarium 4°, f. 97 *b*.]

Ad idem etiam facit eis contestata coram officiali Dunelmensi in consistorio celebrato 8° Idus Martii A.D. 1344to inter dominum Ricardum de Sthuteforth vicarium ecclesiae de Kellow partem actricem et Thomam de Kellow manentem in Trillesden renuentem. Cujus partis actricis libellus fuit talis :—In Dei nomine, Amen. Coram vobis Domini Dunelmensis Episcopi officiali, vestrisve commissario uni vel pluribus dicit et in jure proponit dominus Ricardus de Shotforth perpetuus vicarius ecclesiae parochialis de Kellow nomine suo et vicariae suae de Kellow antedictae contra Thomam de Kellow manentem in villa de Trillesden* et

* Now Trimdon.

contra quemcunque legitime intervenientem in judicio pro eodem, quod licet decima carbonum subterraneorum de minera in et de tota parochia ecclesiae de Kellow supradictae auctoritate sufficienti ad vicarium dictae ecclesiae et ipsam vicariam pertineat et pertinuisset ab [et] antiquo fuissent, quod idem vicarius et praedecessores sui vicarii, qui pro tempore fuerint, ac ipsa vicaria fuisset in possessione juris vel quasi dictam decimam carbonum qualitercunque infra loca et limites dictae parochiae de Kellow provenientium percipiendum. Dictus tamen Thomas decimam justam carbonum in et de villa campoque et territorio de Trillesden supradictam infra parochiam ecclesiae de Kellaw antedictae notorie existentes de minera ibidem proveniente a festo Pascha A.D. 1344 hucusque* quam facit et aestimat ad duas marcas argenti, perperam subtraxit occupavit et detinuit minus juste, ipsos vicarium et vicariam a possessione sua vel quasi jure percipiendi hujusmodi decimam temere spoliando spoliareve [*sic*] mandando, aut spoliationem hujusmodi ipsius nomine factam ratam habendo pariter et acceptam in animae suae periculum et vicarii memorati ac praelibatae vicariae praejudicium non modicum et gravamen, ac ipsi vicario et vicariae dictae supra de decima carbonum superius memorata ipsis notorie debita absque causa rationabili satisfacere recusavit, et ad huc recusat minus juste ex parte dicti vicarii legitime requisitus. Quare petit dictus vicarius probatis in hac parte probandis de jure ipsum vicarium suo nomine ac ipsam vicariam ad possessionem legalem aliquam juris cum liberis introitu et exitu, percipiendi decimam carbonum praelibatam ac facultatem ipsam decimam reponendi in solo et area ejusdem Thomae, quousque dicta decima com[m]ode poterit abduci et cariari per vos, domine judex, canonice restitui et restituendum fore decretum, eundemque Thomam ad solutionem decimae, ut praedicitur, subtractae, vel ejusdem aestimationem supradictam legitime condempnari, necnon pro jure vicariae suae et ipsius nomine percipiendum et habendum imperpetuum hujusmodi decimam carbonum sententialiter et diffinitive pronunciari et declarari justitiae complementum in omnibus permissis et ea contingentibus fieri et exhiberi. Praemissa proponit et petit dictus vicarius conjunctum seu divisum prout sibi magis videbitur expedire, certaus se durtaxat ad ea probanda quae sibi sufficere poterint ad id quod intendit. Praefigimus parti reae praedictae diem Martis proximum

* In MS., hususque.

post festum Sancti Ambrosii Episcopi incipiente A.D. 1345° loco quo supra ad deliberandum et proponendum omnes et utrique parti ad ulterius faciendum quod jus dictabit. Quibus die et loco, die Martis proximo post festum dicti Ambrosii Episcopi, viz. nonis Aprilis in Galilea Dunelm. A.D. 1345to partibus actrice et rea personaliter, ut supra, coram Magistro Johanne de Dunelm. nostro commissario comparentibus lite affirmative contestata per ipsam partem ream ad libellum praedictum sic dicendo narrata prout narratur vera esse et petita prout petuntur fieri debere seque condempnationem in petitis velle subire. Idem commissarius noster praefixit et assignavit diem Jovis proximum tunc sequentem loco quo supra partibus supradictis ad audiendum pronunciationem seu sententiam diffinitivam super contentis in libello supradicto. Quibus die et loco die scilicet Jovis proximo post festum Sancti Ambrosii, viz. 7° Idus Aprilis in Galilea Dunelm. A.D. 1345to partibus actrice et rea personaliter coram nobis domini Dunelmensis Episcopi officiali comparentibus et sententiam ferri expresse petentibus diffinitivam. Nos Officialis antedictus processimus ad sententiam modo et forma qui sequuntur :—In Dei nomine, Amen. Auditis et intellectis meritis causae quae super spoliatione decimae minerae carbonum subterraneorum in et de campo et territorio de Trillesden pendet indecisa in Consistorio Dunelm. inter dominum Ricardum de Shuttforde vicarium de Kellow Dunelmensis Diocesis, partem actricem ex parte una, et Thomam de Trillesden renuentem ex altera, oblato nobis et parti reae libello cujus tenor talis est :—In Dei nomine, Amen etc. prout supra continetur : liteque affirmative contestata ad dictum libellum per ipsam partem ream, per ista verba narrata prout narratur vera esse et petita prout petuntur fieri debere, ipsamque partem ream se velle condempnationem subire in narrantis et petitis. Et quia invenimus partem actricem suam intentionem legitime probasse per confessionem partis reae judicialiter emissam, ipsum vicarium vicariae suae nomine et ipsam vicariam ad possessionem vel quasi juris percipiendi decimam minerae carbonum praelibatam cum liberis introitu et exitu restituimus, et restituendum fore decrevimus, ipsamque partem ream ad solutiones hujusmodi decimae per ipsum subtractae vel ejus aestimationem supradictam et ad permittendum ipsam decimam in solo vel area sua reponi, quousque idem vicarius vicariae suae nomine poterit hujusmodi decimam abducere commode et cariare condempnamus, necnon pro

jure ipsius vicarii et vicariae suae percipiendi et habendi imperpetuum hujusmodi decimam carbonum subterraneorum sententialiter et diffinitive pronunciamus, et declaramus in his scriptis. Acta fuerunt haec in Galilea Dunelmensi in consistorio inibi celebrato diebus et annis praenotatis. In quorum omnium testimonium has literas fieri fecimus patentes sigillo officii nostri communitas. Datum Dunelm. v° idus Aprilis A.D. 1345to.

Revocatio literarum patentium pro Muragio.
(13 April, 1345).

[Randal's MSS., Sched. xv, a° 11.]

Ricardus Dei gratia Episcopus Dunelmensis dilectis etc. Ballivis et probis hominibus burgi Dunelm. salutem. Licet nuper per literas nostras patentes vobis concessimus quod per certum tempus nondum petitum caperent de rebus venalibus ad villam praedictam venientibus certum Muragium* in auxilium villae praedictae claudendae, quibusdam tamen certis de causis concessionem nostram praedictam jam duximus omnino revocandam. Et ideo vobis mandamus quod hujusmodi amodo non capiatis, nec aliquem ea occasione de caetero molestari aut inquietari faciatis quovis modo sub periculo quod incumbit. Datum Dunelmiae xiii° Aprilis 1345.

Agreement with Prior and Convent.

Declaratio indentata inter Dominum Ricardum Episcopum Dunelm. et Dominum Priorem et Conventum (undated).

[Cartuarium Vetus, f. 28 *b*. (near end of MS.)]

Ricardus permissione divina Episcopus Dunolm. omnibus ad quos literae praesentes pervenerint salutem in domino. Cum in conventione inter bonae memoriae Dominum Ricardum [Kellowe] quondam Episcopum Dunolm. praedecessorem nostrum ex una parte et religiosos viros Priorem et Conventum ecclesiae Dunolmensis ex altera inita contineantur quaedam obscura et minus plena quae inter ministros nostros et Prioris et Conventus praedictorum pluries oriebantur contentiones et rixae et alia plura pericula utrique parti multotiens imminebant, nos volentes dictorum Prioris

* Muragium—a *corvée* on goods landed at a port; "vectigal ad muros aedificandum"—Du,Cange, *s.v.*; in theory to be spent on the fortifications of the harbour town.

et Conventus quietudini in hac parte hujusmodi litium materiis penitus amputatis paterna affectione prospicere, et praefatas obscuritates dictas lites generantes lucidius declarare concedimus pro nobis et successoribus nostris et tenore praesentium declaramus quod ubicunque contingat aliquem de hominibus et tenentibus dictorum Prioris et Conventus in terra nostra vel feodo capi vel imprisonari occasione quacunque, praeterquam si aliquis appellatus forte fuerit per appellationem in Curia nostra, praefati Prior et Conventus Curiam suam habebunt de eisdem, si per Ballivos eorum petantur ante judicium loco et tempore oportunis. Et si homines et tenentes nostri capiantur in terra vel feodo dictorum Prioris et Conventus de talibus ipsi Prior et Conventus nullatenus se intermittent; si vero aliquis de feodo vel terra Prioris et Conventus in Curia nostra in misericordia in casu quocunque inciderit, postquam per duos liberos homines terrae nostrae et duos ipsorum Prioris et Conventus praefata misericordia fuerit taxata, Volumus et concedimus quod inter nos et ipsos sine contradictione aliqua dimidietur, super compotum nostri Vicecomitis annuatim praesente aliquo ballivo vel alio ex parte dictorum Prioris et Conventus, si voluerint et comode [*sic*] interesse poterint, et sibi viderint expedire. In cujus rei testimonium partem unam hujus indenturae penes dictos Priorem et Conventum remanentem sigillo nostro fecimus consignari, et alteri parti penes nos remanenti commune sigillum capituli est appensum. Datum, etc.

Nota pro tenentibus Prioris captis pro aliqua felonia deliberandum Curiae Prioris ad petitionem ballivi sui apud Norham.

Indentura facta inter Constabularium de Norham et Senescallum Domini Prioris super deliberatione facta de tenente Prioris in Curia dicti Prioris judicando juxta formam cujusdam compositionis quae vocatur "Le Convenit."* In tempore Lodwici [*sic*] episcopi successoris dicti Ricardi supradicti haec indentura facta inter Robertum de Maners, vicecomitem de Norham ex parte una, et Symonem de Esche, senescallum Domini Prioris Dunelm. per speciale factum ex altera apud Norham, die Jovis proximo ante festum Conversionis Sancti Pauli A.D. 1331, testatur quod cum Ricardus filius Willelmi praepositi de Schoresworth indentatus fuerit coram Johanne Graunt Coronatore Domini

* "Le Convenit" was an agreement, which is described by Dr. Greenwell in the *Feodarium Prioratus* (Surtees Society, p. 212), from the Durham MS., i^ma iv^tae Pont 4; it is also mentioned in the *Tres Scriptores*, by Graystones, p. 37. It is explained in this document. It was made between Bishop Richard le Poore, "dictus Pauper," and the Prior and Convent of Durham, in 1229; by it their disputes were finally settled. "Priori et Conventui praejudicialis in multis," says Graystones.

Loudevici Episcopi de latrocinio, et super hoc captus et in prisona de Norham detentus et postmodum coram Roberto de Maners in pleno comitatu apud Norham de dicto latrocinio arenatus, et super hoc dictus Simon de Esche petiit Curiam Domini Prioris Dunelmensis, ut de tenente suo secundum formam et effectum cujusdam facti quod vocatur "Convenit" inter praedecessores Domini Loudowici Episcopi et praedecessores domini Prioris factam, et praenotatus Simon in pleno comitatu tradidit et liberavit praedicto Roberto vicecomiti breve domini Loudowici Episcopi de liberatione praedicti Ricardi facienda in haec verba :—Ludowicus permissione divina Dunelm. Episcopus vicecomiti suo de Norham salutem. Cum in carta bonae memoria Ricardi quondam Episcopi Dunelm. praedecessoris nostri quam inspeximus contineatur quod idem Ricardus concessit Priori Dunelm. qui tunc fuit, et Capitulo ejusdem loci quod si quis de terra vel feodo Prioris Dunelmensis attachiatus fuerit per ballivos Episcopi pro aliqua re pertinente ad Curiam ipsius Prioris, Prior vel ballivus suus Curiam suam exiget et habebit sine conditione, si eam exigat ad horam et terminum. Et si latro captus fuerit in terra ipsius Prioris et in Curia ejus fuerit adjudicatus executio judicii fiet per ballivos Prioris ad furcas Episcopi libere et sine contradictione ; et idem Prior habebit liberam Curiam suam cum Soke et Sake et Tol et Them et Infangthef, et etiam sicut in quibusdam literis celebris memoriae Ricardi nuper Episcopi Dunelmensis praedicti nostri immediate quas inspeximus contineatur, quod idem praedecessor noster volens quietudini praedictorum Prioris et Conventus Dunelm. prospicere, concessisset pro se et successoribus suis et declarasset quod ubicunque contingeret aliquem de hominibus et tenentibus ipsorum Prioris et Conventus in terra ipsius episcopi tunc praedecessoris nostri vel feodo capi et inprisonari occasione quacumque praeterquam si alias appellatus forte fuerit per appellationem in Curia ipsius praedecessoris nostri praefati Prior et Conventus Curiam suam habebunt de eisdem, si per ballivos eorum petantur ante judicium loco et tempore oportunis. Etiam vero intelleximus quod quidam Ricardus filius Willelmi praepositi de Schoresworth homo et tenens praedicti Prioris indictatus coram te de latrocinio, et ea occasione captus et in custodia tua in prisona nostra existens, arenandus inde est coram te super quo praedictus Prior juxta tenorem cartae et literae praedictarum supplicaverit nobis praedictum Ricardum sibi liberari in Curia sua

judicandum : Nos volentes fieri quod est justum in hac parte tibi praecipimus quod, si ita est, tunc ipsum Priorem Curiam suam de ipso Ricardo habere permittas, et ipsum eidem Priori seu ballivo suo liberes, juxta formam cartae et literarum praedictarum. Dictus Robertus habito respectu ad breve Domini Episcopi in pleno comitatu tradidit et liberavit praedictum Ricardum filium Willelmi praepositi simul cum indictamento* coram coronatore Domini Ludowici Episcopi facto praedicto Simoni tanquam Senescallo dicti domini Prioris ad Curiam suam judicandum, quod talis est Ricardus filius Willelmi praepositi de Schoresworth indictatus coram me Johanne Graunt coronatore domini Lowedewyci Episcopi de latrocinio, videlicet de xxiiij^or^ ovibus et xxiiij^or^ agnis furatis de bonis Roberti Stagman apud Norham. In cujus rei testimonium praedicti Robertus et Symon huic indenturae sigilla sua alternatim apposuerunt per testimonium domini Roberti de Horneclif Militis, Thomae filii domini Thomae Gray, Roberti de Hagarston, Willelmi de Preston, Johannis de Chiltone, Ricardi de Clyfford, et aliis. Datum apud Norham die et anno supradictis.

A Brief of Bishop Richard, incorporating a Royal Mandate (undated).

De deferentibus literas, bullas, instrumenta etc.

[Hutchinson, *Durham*, i, 296, Sched. xix, A° 10.]

Ricardus Dei gratia Episcopus Dunelmensis Vicecomiti Dunelmiae et Sadbergiae salutem. Mandatum domini nostri Regis in haec verba recepimus. Edwardus Dei gratia etc. venerabili in Christo patri Ricardo eadem gratia Episcopo Dunelm. salutem. Mandamus vobis quod in singulis locis, tam supra costeram maris quam alibi infra libertatem vestram Dunolmensem, publice proclamavi et ex parte nostra firmiter inhiberi faciatis, ne quis cujuscunque status seu conditionis fuerit sub gravi forisfactura nostra infra regnum nostrum Angliae deferat literas Bullas, instrumenta, seu processus aliqua nobis aut populo nostro praejudicialia etc., quod in lesionem coronae et dignitatis nostrae regiae aliqualiter cedere valeat, archiepiscopis etc. et corpora hujusmodi deferentium in prisonis vestris etc. Et ideo tibi praecipimus quod proclamationem et inhibitionem et scrutinium praedicta in ballia vestra ubi expedite videris etc. Et similiter vicecomiti Norham.

* Indictamentum, a legal word, an Inditement.

THE HORSES, ETC., WHICH HAD BROUGHT BURY'S BODY, CLAIMED BY PRIOR AND CONVENT (20 April, 1345).

INSTRUMENTUM DE EQUIS PORTANTIBUS LITERAM ET CAPELLAM EPISCOPI.

[From *Tres Scriptores*, Surtees Soc., f. cxxxii.]

In Dei nomine, Amen. Appareat quod anno ab incarnatione Domini 1345, die 20° mensis Aprilis, in mei Symonis de Charryng notarii publici et testium praesentia subscriptorum, infra Prioratum ecclesiae Dunolmensis, in quodam stabulo inter magnam portam et bracinum Prioratus ejusdem constructo, constitutus personaliter venerabilis vir et discretus Magister Johannes de Whytchyrche, rector ecclesiae de Seggesffeld, Dunolm. diocesis; executorem testamenti domini Ricardi de Bury nuper Episcopi Dunolm. se dicens, liberavit executorio nomine supradicto, ut dicebat, et tradidit fratri Waltero Gategang monacho et sacristae ipsius ecclesiae Dunelmensis praesenti tunc ibidem duos equos magnos griseos, qui literam in qua jacebat corpus dicti domini episcopi tunc defuncti portabant ad ipsam ecclesiam Dunolmensem ecclesiasticae tradendum ibidem sepulturae; ac etiam unum equum mulum, videlicet, qui capellam dicti defuncti ad ecclesiam portabat eandem; quos omnes tres equos memoratos idem magister Johannes asserebat ex consuetudine debitos esse Priori et Conventui ecclesiae Dunolm. occasione portationis et sepulturae praedictarum: praesentibus tunc ibidem domino Willelmo Pichecoc capellano ac Petro de Clif, Thoma Brounesgrove et Willelmo Page testibus.

[From the *Tres Scriptores*, p. cxxxiii.]

THE PRIOR AND CONVENT CLAIM THE ROBES WORN BY BURY (21 Sept., 1345).

LITERA DIRECTA EPISCOPO PRO VESTIMENTIS QUAE NOBIS CONTULIT DOMINUS RICARDUS DE BURY EPISCOPUS DUNOLMENSIS.

[*Reg.*, ii, f. 127 *b*.]

Pateat universis per praesentes quod cum quaedam contentio fuisset mota inter vos Priorem et Conventum Ecclesiae Dunelmensis super vestimentis quae nuncupantur alba et serico brudata, videlicet una casula, una dalmatica, et una tunica, tribus capis, et duobus frontellis, ex largitione Domini Ricardi de Bury dudum Dunolmensis episcopi, ad nos et ecclesiam Dunolmensem pertinentibus, et in posses-

sione nostra existentibus, quae praefato domino Ricardo, dum vixit, pro vita sua gratanter accommodavimus, et quae dominus Robertus Calne, Willielmus de Hemmyngton et Willielmus de Assh, executores testamenti dicti defuncti, occupant et detinent minus juste, petentes, ex parte una, et dictos executores contradicentes ex altera, conquievit in hunc modum : viz. quod dicti executores omnia vestimenta et frontalia supradicta nobis traderent, restituerent, et de eisdem satisfacerent ad plenum ; ita quod nos ipsos executores erga quoscumque occasione praemissorum conservaremus indempnes. Cujus concordia praetextu dicti executores nobis vestimenta praedicta cum frontellis supradictis tradiderunt et liberaverunt ; et nos eodem praetextu cavemus et obligamus nos per praesentes ad conservandum dictos executores semper indempnes ratione hujus deliberationis dictorum vestimentorum cum frontellis, ut praemittitur, erga omnes.

In cujus rei testimonium sigillum nostrum commune praesentibus est appensum. Data Dunolmi xxj die mensis Septembris anno etc. xl° v°.

On the MSS. from St. Alban's Abbey (undated).

De libris Monasterii S. Albani per dictum Abbatem datis et venditis ; sed per Michaelem successorem eidem Monasterio restitutis.

[Printed in the *Gesta Abbatum Mon. S. Albani*, ii, 200.]

Iste Abbas convocatis senioribus contulit ex eorum assensu Domino Ricardo de Byri clerico portanti sigillum privatum Regis quatuor istos libros, viz. Terentium, Virgilium, Quintilianum, et Ieronymum contra Rufinum, sub spe promotionis negotiorum domus in Curia domini nostri Regis : abominabile prorsus donum ; tantae aestimationis clerico ut libros alienaret, qui summum solatium et unicum claustralibus esse debent.

Venditi sunt praeterea, ipso dictante, et Capitulo quod tunc erat consentiente, triginta duo libri eidem Domino Ricardo de Byri pro quinquaginta libris argenti, unde Abbas habuit penes se viginti quinque libras, medietatem videlicet totius summae ; et Refectorio assignavit quindecim libras, et Coquinario decem libras, in subsidium ipsius officii liberavit. Factum infame cunctis assensum praestantibus, ut illam unicam refectionem animae ventris usibus facerent deservire, et spirituales epulas quoquo pacto carnalibus exigentiis applicarent.

Ricardus tamen praefatus expost factus Episcopus Dunelmensis, plures ex istis libris, ductus conscientia, monasterio restituit ; in quorum principiis scribitur nomen ejus ; quosdam ejus executores successori hujus Abbatis Ricardi Domino Michaeli de Mentemor vendiderunt ; qui ad redimendum eos adhibuit vires suas, et rehabuit eos meliori foro quam extraneus emisset, ut Conventus Sancti Albani pro tanto beneficio ejusdem Ricardi de Biry animam haberent specialiter in suis orationibus commendatam.

Papal Provision for Bury's Successor (10 June, 1346).

[Vatican Library, Reg. Vat. 170 (Clementis VI Communium, Anno quarto Liber Tertius), fol. 15 *v.*, ep. ii.

Rubrica : Thomas de Hatfeld preficitur in episcopum Dunelmensem.

Dilecto filio Thome de Hatfeld electo Dunelmen. salutem etc. In supreme dignitatis specula ex divini dispositione consilii constituti de universis orbis ecclesiis quarum cura nobis imminet generalis iuxta pastoralis officii debitum quantum nobis ex alto permittitur solicite cogitamus, sed earum propensior solicitudo nos angit quas propriis pastoribus destitutas vacationum conspicimus expositas detrimentis ut per nostre providencie studium Pastores eis preficiantur ydonei ac rectores providi deputentur sub quorum Regimine huiusmodi ecclesie spiritualibus proficiant incrementis et temporalibus commodis gratulentur. Olim siquidem bone memorie Ricardo episcopo Dunelmen. regimini Dunelmensis ecclesie presidente Nos cupientes eidem ecclesie cum illam quovismodo vacare contigerit per apostolice sedis providenciam ydoneam presidere personam provisionem ipsius ecclesie ea vice dispositioni nostre duximus specialiter reservandam. Decernentes ex tunc irritum et inane si secus super hiis per quoscumque quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigeret attemptari. Postmodum vero eadem ecclesia Dunelmen. per obitum eiusdem Ricardi qui nuper in partibus illis debitum nature persolvit pastoris solatio destituta Dilecti filij capitulum eiusdem ecclesie huiusmodi reservationis et decreti ut dicitur ignari te Canonicum Eboracensem in sacerdotio constitutum per formam compromissi licet de facto in Dunelmen. Episcopum concorditer elegerunt. Tuque similiter predictorum reservationis et decreti ut asseritur inscius electione huiusmodi

de te facte prestitisti assensum licet de facto ad instanciam Capituli predictorum deinde vero reservatione et decreto prefatis ad tuam deductis noticiam electionis prefate negocium proponi fecisti in consistorio coram nobis Nos igitur electionem predictam utpote post et contra reservationem et decretum huiusmodi acceptatam reputantes prout erat irritam et inanem ac ad provisionem ipsius ecclesie celerem et felicem de qua nullus preter nos hac vice se intromittere potuit neque potest reservatione et decreto obsistentibus supradictis paternis et solicitis studiis intendentes post deliberationem quam ad preficiendum eidem ecclesie personam utilem que sciret vellet et posset ecclesiam ipsam in suis manutenere iuribus et etiam adaugere cum nostris fratribus habuimus diligentem, Demum ad te cui de litterarum scientia, vite mundicia, honestate morum, spiritualium prudencia, et providentia temporalium, ac aliis multiplicium virtutum meritis apud nos fidedigna testimonia perhibentur direximus oculos nostre mentis quibus omnibus ac etiam concordi eorumdem Capituli te eligentium voluntate attenta meditatione pensatis de persona tua prefate Dunelmen. ecclesie de dictorum fratrum consilio auctoritate apostolica providemus. Teque illi preficimus in Episcopum et pastorem curam et administrationem ipsius ecclesie tibi tam in spiritualibus quam in temporalibus plenarie committendo. In illo qui dat gratias et largitur premia confidentes quod dextera domini tibi assistente proficia prefata Dunelmen. ecclesia per tue circumspectionis et providencie ministerium fructuosum regetur utiliter et prospere dirigetur ac honoris et comodi, dante domino, multiplicibus proficiet incrementis. Quocirca discretioni tue per apostolica scripta mandamus quatenus impositum tibi onus a domino suscipiens reverenter curam et administrationem predictas sic exercere studeas solicite fideliter et prudenter quod eadem ecclesia gubernatori provido et fructuoso administratori gaudeat se commissam. Tuque proinde preter eterne retributionis premium nostram et apostolice Sedis benedictionem et gratiam uberius consequi merearis.

Datum apud Villamnovam Avinionem diocesis v idus Junij Anno Quarto.

In eodem modo Dilectis filiis capitulo ecclesie Dunelmen. salutem etc.

In supremo etc. usque incrementis Quocirca discretione vestre per apostolica scripta mandamus quatenus eidem electo tanquam patri et Pastori animarum vestrarum

humiliter intendentes ac exhibentes ei obedientiam et reuerenciam debitam et devotam eius salubria monita et mandata suscipiatis ilariter et efficaciter adimplere curetis. Ita quod mutuo inter vos et ipsum spirituale possit habundare gaudium et prosperitatis optate consurgere incrementum. Alioquin sentenciam quam idem electus rite tulerit in rebelles ratam habebimus et faciemus auctore domino usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

Datum ut supra.

In eodem modo Dilectis filiis Clero Civitatis et diocesis Dunelmen. salutem etc.

In supreme etc. usque incrementis. Quocirca discretioni vestre per apostolica scripta mandamus quatenus eidem electo tanquam patri et pastori animarum vestrarum humiliter intendentes ac exhibentes ei obedientiam et reverentiam debitam et devotam eius salubria monita et mandata suscipiatis ilariter et efficaciter adimplere curetis. Ita quod mutuo inter vos et ipsum spirituale possit habundare gaudium et prosperitatis optate consurgere incrementum. Alioquin sententiam quam idem electus rite tulerit in rebelles ratam habebimus et faciemus auctore domino usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

Datum ut supra.

In eodem modo dilectis filiis universis vassallis ecclesie Dunelmen. salutem etc.

In supreme etc. usque incrementis. Quocirca universitati vestre per apostolica scripta mandamus quatenus eundem electum pro nostra et apostolice Sedis reverentia debito prosequentes honore ipsiusque monitis et mandatis humiliter intendentes ei fidelitatem solitam necnon consueta servicia et iura sibi a vobis debita exhibere integre studeatis. Alioquin sententiam sive penam quam idem electus rite tulerit seu statuerit in rebelles ratam habebimus et faciemus auctore domino usque ad satisfactionem condignam inviolabiter observari.

Datum ut supra.

In eodem modo Dilectis filiis Populo civitatis et diocesis Dunelmensis salutem etc.

In supreme etc. usque incrementis.

Quocirca universitatem vestram rogamus et hortamur attente per apostolica vobis scripta mandantes quatenus eundem electum tanquam patrem et pastorem animarum vestrarum suscipientes devote ac debita honorificentia prosequentes ipsius monitis et mandatis salubribus humiliter

intendatis ita quod ipse in vobis devotionis filios et vos subsequenter in eo patrem invenisse benivolum gaudeatis.

Datum ut supra.

In eodem modo Venerabili fratri. . . . Archiepiscopo Eboracensi salutem etc.

Ad cumulum tue cedit salutis et fame si personas ecclesiasticas presertim Pontificali dignitate preditas divine propitiationis intuitu oportuni presidii ac favoris gratiam prosequaris. Olim siquidem etc. usque incrementis. Cum igitur eidem electo ut in comissa sibi ecclesie predicte cura utilius proficere valeat favor tuus esse noscatur plurimum oportumus fraternitatem tuam rogamus et hortamur attente per apostolica tibi scripta mandantes quatenus eundem Electum et commissam sibi ecclesiam tibi metropolitico iura subiectam habens pro nostra et Sedis apostolice reverencia propensius commendatos in ampliandis et conservandis juribus suis sic eum tui favoris presidio prosequaris quod ipse per tue auxilium gratie se possit in comisso sibi ecclesie predicte regimen utilius exercere. Tuque divinam misericordiam et eiusdem Sedis gratiam valeas exinde uberius promereri.

Datum ut supra.

In eodem modo Carissimo in Christo filio Edu[a]rdo Regi Anglie Illustri salutem etc.

In amore virtutum et operibus caritatis decet celsitudinem Regiam haberi continue studiosam maxime cum ex hijs procul dubio retributionis eterne bravium (?) et humane laudis preconium acquiratur. Olim siquidem etc. usque incrementis. Qua igitur fili karissime virtutis opus esse dinoscitur personas ecclesiasticas et presertim dignitatum titulis insignitas benigno favore prosequi easque verbis et operibus pro Regis eterni gloria venerari. Serenitatem Regiam rogamus et hortamur attente quatenus eundem Thomam Electum dictamque Dunelmensem ecclesiam sue cure comissam habens pro divina et apostolice sedis reverentia propensius commendatos dicto Electo circa recuperanda manutenenda et amplianda bona et iura ipsius ecclesie te liberalem exhibeas et in cunctis oportunitatibus gratiosum. Ita quod idem Electus Regii favoris fultus presidio in comissa sibi predicta cura eiusdem ecclesie possit assidue deo propicio prosperari ac tibi exinde a retributore bonorum omnium perempnis vite premium rependatur et a nobis condigna proveniat actio gratiarum.

Datum ut supra.

APPENDIX.

Vatican Library, Reg. Vat. 106 (Joh. XXII, Com. An. xviii, Pars. i), ep. 9 $\frac{29}{9}$-.

PROVISION FOR HURST, CHICHESTER (11 June, 1334).

Dilecto filio Manueli nato dilecti filii nobilis viri Nicolai de Spinola de Luculo canonico Cicestren. in legibus studenti salutem.

Nobilitas generis morum decor et alia in te ingentia dona virtutum super quibus apud nos fidedignorum testimonio commendaris exposcunt ut ad personam tuam apostolice liberalitatis dexteram extendamus; Cum itaque Canonicatus et prebenda dicta de Hurst ecclesie Cicestren. quos Venerabilis frater noster Ricardus Episcopus Dunelmensis olim eiusdem ecclesie Canonicus promotionis tempore per nos facte de ipso ad Dunelmensem ecclesiam tunc vacantem in eadem Cicestren. ecclesia obtinebat per promotionem huiusmodi et consecrationis munus de mandato nostro in partibus illis impensum eidem vacare noscantur ad presens, nullusque de illis preter nos hac vice disponere possit pro eo, quod nos diu ante vacationem huiusmodi omnes Canonicatus et prebendas ceteraque benefitia ecclesiastica per promotionem quorumcumque prelatorum ad Episcopales vel superiores dignitates per nos tunc promotorum et promovendorum in antea et consecrationis munus per nos seu auctoritate nostra ubicumque impensum et impendendum eisdem tunc vacantia et in antea vacatura collationi et dispositioni nostre specialiter reservantes decrevimus extunc irritum et inane si secus super hiis a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contingeret attemptari Nos volentes tibi huiusmodi tuorum meritorum obtentu gratiam facere specialem Canonicatum et prebendam predictos sic vacantes cum plenitudine Juris canonici ac omnibus iuribus et pertinentiis suis apostolica tibi auctoritate conferimus et de illis etiam providemus decernentes prout est irritum et inane si secus super hiis per quoscumque quavis auctoritate scienter vel ignoranter attemptatum forsan est hactenus vel imposterum contigerit attemptari Non obstantibus quibuscumque statutis et consuetudinibus contrariis ipsius ecclesie Cicestren. iura-

mento confirmatione sedis apostolice vel quacumque firmitate alia roboratis, Aut si aliqui apostolica vel alia quavis auctoritate in eadem ecclesia in Canonicos sint recepti vel ut recipiantur insistant Seu si super provisionibus sibi faciendis de Canonicatibus et prebendis ac beneficiorum aliorum preiudicium generari, Aut si venerabili fratri nostro . . . Episcopo et dilectis filiis Capitulo Cicestren. vel quibusvis aliis communiter vel divisim a sede predicta indultum existat quod ad receptionem vel provisionem alicuius minime teneantur et ad id compelli non possint, quodque de canonicatibus et prebendis eiusdem ecclesiis aliisque benefitiis ecclesiasticis ad eorum collationem provisionem seu quamvis aliam dispositionem coniunctim vel separatim spectantibus nulli valeat provideri per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem et qualibet alia prefate sedis indulgentia generali vel speciali cuiuscumque tenoris existat per quam presentibus non expressam vel totaliter non insertam effectus huiusmodi gratie impediri valeat quomodolibet vel differri, et de qua cuiusque toto tenore habenda sit in nostris litteris mentio speciali, Seu si presens non fueris ad prestandum de observandis statutis et consuetudinibus eiusdem ecclesie solitum iuramentum dummodo in absentia tua per procuratorem ydoneum et cum ad ecclesiam ipsam accesseris corporaliter illud prestes. Nulli ergo etc. nostre collationis provisionis et constitutionis infringere etc.

Datum Avinione iii idus Junii Anno decimo octavo.

In eodem modo Venerabili fratri . . . Archiepiscopo Ebredunen et dilectis filijs . . . Decano Lichefelden, ac . . . Sacriste Avinionen, ecclesiarum salutem. Nobilitas generis etc. usque illud prestet. Quocirca mandamus quatenus vos vel duo aut unus vestrum per vos vel alium seu alios eundem Manuelem vel procuratorem suum eius nomine in corporalem possessionem predictorum canonicatus et prebende ac iurium et pertinentiarum eorum inducatis auctoritate nostra et defendatis inductum amoto exinde quolibet detentore facientes eum vel dictum procuratorem pro eo ad eandem prebendam in dicta ecclesia in Canonicum recipiet in fratrem stallo sibi in choro et loco in Capitulo ipsius ecclesie cum plenitudine iuris Canonici assignatis sibique de ipsorum Canonicatus et prebende fructibus redditibus proventibus iuribus et obventionibus universis integre responderi Non obstantibus omnibus supradictis seu si prefatis Episcopo et Capitulo vel quibusvis aliis communiter vel divisim a

predicta sit sede indultum quod interdici suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Contradictores auctoritate nostra etc.

Datum ut supra.

Vatican Library, Reg. Vat. 106 (Joh. XXII, Com. An. xviii, Pars. i), ep. 1035.

PROVISION FOR THE DEANERY OF WELLS (6 Aug., 1334).

Dilecto filio Magistro Robberto de Stratford, Decano ecclesie Wellen. salutem.

Sedis apostolice circumspecta prudentia personarum qualitatem considerans illas non immerito munificentia sue liberalitatis attollit quibus ad id propria virtutum merita conspicit laudabiliter suffragari. Cum itaque Decanatus ecclesie Wellen. quem Venerabilis frater noster Ricardus episcopus Dunelmensis olim eiusdem ecclesie Decanus tempore promotionis per nos facte de eo ad ecclesiam Dunelmensem tunc vacantem in dicta Wellen. ecclesia obtinebat per huiusmodi promotionem ipsius et consecrationis munus in illis partibus de mandato nostro impensum eidem vacare noscatur ad presens, nullusque dicto decanatu preter nos hac vice disponere possit, pro eo quod nos diu ante vacationem huiusmodi omnes dignitates personatus et officia ceteraque beneficia ecclesiastica per promotionem quorumcumque prelatorum ad Episcopales dignitates tunc promotorum et in antea promovendorum et consecrationis munus per nos seu de mandato nostro impensum eisdem tunc vacantia et imposterum vacatura apud sedem apostolicam intelligentur vacare illa collationi et dispositioni nostre specialiter reservantes, Decrevimus extunc irritum et inane si secus super hiis a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contingeret attemptari, Nos volentes tibi laudabilium meritorum tuorum intuitu gratiam facere specialem prefatum Decanatum sic vacantem cum omnibus iuribus et pertinentiis suis motu proprio, non ad tuam vel alterius pro te nobis oblate petitionis instantiam sed de nostra mera liberalitate apostolica, tibi auctoritate conferimus et de illo etiam providemus. Decernentes prout est irritum et inane si secus super hiis a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter attemptatum forsan est hacte-

nus vel contigerit imposterum attemptari. Non obstantibus quibuscumque statutis et consuetudinibus prefate Wellen. ecclesie contrariis iuramento confirmatione apostolica vel quavis alia firmitate vallatis (?) : Aut si aliqui super provisionibus sibi faciendis de dignitatibus personatibus seu officiis ipsius ecclesie speciales vel de beneficiis ecclesiasticis in illis partibus generales dicte sedis vel legatorum eius litteras impetrarint etiam si per eas ad inhibitionem reservationem et decretum vel alias quomodolibet sit processum, quibus omnibus in assecutione dicti decanatus te volumus anteferri, sed nullum per hoc eis quoad assecutionem dignitatum personatuum vel officiorum aut aliorum beneficiorum ecclesiasticorum preiudicium generari. Seu si venerabili fratri nostro . . . Episcopo et dilectis filiis Capitulo Wellen. vel quibusvis aliis communiter vel divisim a dicta sit sede indultum quod ad receptionem vel provisionem alicuius minime teneantur et ad id compelli non possint quodque de dignitatibus personatibus vel officiis ipsius ecclesie aliisque beneficiis ecclesiasticis ad eorum collationem provisionem seu quamvis aliam dispositionem coniunctim vel separatim spectantibus nulli valeat provideri per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi [mentionem] et qualibet alia dicte sedis indulgentia generali vel speciali cuiuscumque tenoris existat per quam presentibus non expressam vel totaliter non insertam effectus huiusmodi nostre gratie impediri valeat quomodolibet vel differri et de qua cuiusque toto tenore habenda sit in nostris litteris mentio specialis. Seu si presens non fueris ad prestandum de observandis statutis et consuetudinibus ipsius ecclesie solitum iuramentum dummodo in absentia tua per procuratorem ydoneum et cum ad ecclesiam ipsam accesseris corporaliter illud prestes Volumus autem quod quam primum vigore presentis gratie fueris possessionem pacificam assecutus Archidiaconatum ecclesie Cantuarien. quem obtines, quemque extunc vacare decernimus, omnino dimittere tenearis, Nulli ergo etc. nostre collationis provisionis constitutionis et voluntatis infringere etc. Datum Avinione viij idus Augusti Anno decimo octavo.

In eodem modo dilectis filiis . . . Archidiacono Norwicen. et . . . precentori Londonien. ac Ricardo de Chaddesleye Canonico Saresbirien. ecclesiarum salutem etc.

Sedis apostolice etc. usque dimittere teneatur. Quocirca mandamus quatenus vos vel duo aut unus vestrum per vos

vel alium seu alios eundem Magistrum Robbertum vel procuratorem suum eius nomine in corporalem possessionem decanatus ac iurium et pertinentiarum predictorum inducatis auctoritate nostra, et defendatis inducto, amoto exinde quolibet detentore, ac facientes ipsum Magistrum Robbertum vel procuratorem suum pro eo ad ipsum decanatum ut est moris admitti. Sibique de ipsius decanatus fructibus redditibus proventibus iuribus et obventionibus universis integre responderi. Non obstantibus omnibus supradictis. Seu si eisdem Episcopo et Capitulo vel quibusvis aliis communiter vel divisim a dicta sit sede indultum quod interdici suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Contradictores auctoritate nostra etc.

Datum ut supra.

Vatican Library, Reg. Vat. 108 (Johannis XXII, Com. Ann. xix, Pars. iii), ep. 40.

"Provision" for a Canonry of Bosham (17 Oct., 1334).

Rubrica: xl. Will'o de Lahegh fit gratia de canonicatu et prebenda ecclesie de Boseh̃in Cicestren. diocesis.

Dilecto filio Will'o de Lahegh canonico ecclesie de Boseh̃in Cicestren. diocesis salutem etc. Sedis apostolice circumspecta benignitas personarum qualitatem considerans illas non immerito munificentia sue liberalitatis attollit quibus ad id propria virtutum merita conspicit laudabiliter suffragari. Cum itaque canonicatus et prebenda ecclesie de Boseh̃in Cicestrensis diocesis quos Venerabilis frater noster Ricardus Episcopus Dunelmensis olim eiusdem ecclesie Canonicus tempore promotionis per nos facte de ipso ad Dunelmensem ecclesiam tunc vacantem in dicta ecclesia de Boseh̃in obtinebat, per huiusmodi promotionem et munus consecrationis de mandato nostro in illis partibus impositum eidem vacare noscantur ad presens, Nullusque de dictis Canonicatu et prebenda preter nos hac vice dispensare possit, pro eo quod nos diu ante vacationem huiusmodi omnes canonicatus et prebendas ceteraque benefitia ecclesiastica per promotionem quorumcunque prelatorum ad episcopales dignitates promotorum et in antea promovendorum et munus consecrationis de mandato nostro ubicumque impensum eisdem tunc vacantia et in antea

vacatura apud sedem gratiam intelligentes vacare illa collationi et dispositioni nostre specialiter reservantes, decrevimus ex tunc irritum et inane, si secus super hiis a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigeret attemptari. Nos volentes te qui in legum studio laudabiliter profecisse et super alijs meritis apud nos fidedignorum comendaris testimonio prosequi gratiose dictos canonicatum et prebendam prefate ecclesie de Bosehin sic vacantes cum plenitudine iuris canonici ac omnibus iuribus et pertinentiis suis apostolica tibi auctoritate conferimus et de illis etiam providemus. Decernentes prout est irritum et inane si secus super hiis a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter attemptatum, forsan est hactenus vel contingerit imposterum attemptari. Non obstantibus quibuscumque statutis et consuetudinibus ipsius ecclesie contrariis iuramento [con]firmatione apostolica vel quacumque firmitate alia roboratis, Aut si aliqui apostolica vel alia quavis auctoritate in eadem ecclesia in canonicos sint recepti vel ut recipiantur insistant. Seu si super provisionibus sibi faciendis de canonicatibus et prebendis in eadem ecclesia speciales vel de benefitiis ecclesiasticis in illis partibus generales nostras vel praedecessorum nostrorum Romanorum pontificum aut legatorum sedis predicte litteras impetrarint, etiam si per eas ad inhibitionem reservationem et decretum vel alias quomodolibet sit processum, quibus omnibus in assecutione dictorum canonicatus et prebende nolumus anteferri: Sed nullum per hoc eis quoad assecutionem prebendarum et beneficiorum aliorum preiudicium generari. Seu si venerabili fratri nostro . . . Episcopo Cicestren. et dilectis filiis Capitulo eiusdem ecclesie vel quibus alijs communiter vel divisim a dicta sede indultum existat quoad receptionem vel provisionem alicuius minime teneantur, et ad id compelli non possint quodque de canonicatibus et prebendis eiusdem ecclesie vel aliis beneficiis ecclesiasticis ad eorum collationem provisionem seu quamvis aliam dispositionem coniunctim vel separatim . . . nulli valeat provideri per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem et qualibet alia dicte sedis indulgentia generali vel speciali cuiuscunque tenoris existat, per quam presentibus non expressam vel totaliter non insertam, effectus huiusmodi nostre gratie impediri valeat quomodolibet vel differri, et de qua cuiusque toto tenore habenda sit in nostris litteris mentio specialis. Seu si presens non fueris ad prestandum de observandis

statutis et consuetudinibus eiusdem ecclesie solitum iuramentum dummodo in absentia tua per procuratorem idoneum et cum ad ecclesiam ipsam accesseris corporaliter illud prestes: Aut quod Canonicatum et prebendam in Ecclesia sancti Thome Martiris Glasueye Exonien. diocesis qui secundum taxationem decime quatuor Marchas sterlingorum ut asseritur non excedunt nosceris obtinere. Nulli ergo etc. nostre collationis provisionis et constitutionis infringere etc.

Datum Avinione xv kalendas Novembris Anno decimo nono.

In eundem modum dilectis filiis . . . Archid. Norwicen. et Henrico de Hydesworch ac Johanni de Offord Canonicis Londonien. (?) ecclesiarum salutem etc.

Sedis apostolice etc. usque noscitur obtinere. Quocirca mandamus quatenus vos vel duo aut unus vestrum per vos vel alium seu alios eundem Will'm vel procuratorem suum eius nomine in corporalem possessionem canonicatus et prebende de Boseħin ac iurium et pertinentiarum predictorum inducatis auctoritate nostra, et deffendatis inductum amoto ab eis quolibet detentore, facientes ipsum vel dictum procuratorem pro eo in dicta ecclesia de Boseħin ad eandem prebendam in canonicum recipi et in fratrem stallo sibi in choro et loco in capitulo ipsius ecclesie cum plenitudine iuris canonici assignatis; Sibique de ipsorum canonicatus et prebende fructibus redditibus proventibus iuribus et obventionibus universis integre responderi, Non obstantibus omnibus supradictis, seu si eisdem Episcopo et Capitulo vel quibusvis aliis communiter vel divisim ab eadem sit sede indultum, quod interdici suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Contradictores auctoritate nostra etc.

Datum ut supra.

Vatican Library, Reg. Vat. 108 (Johannis XXII, Com. Ann. xix, Pars. iii), ep. 49.

Provision for a Canonry of Salisbury (19 Oct., 1334 ?).

Rubrica: Edimundo Trussel fit gratia de Canonicatu et prebenda ecclesie Saresbirien. vacantibus.

Dilecto filio Edimundo trussel nato dilecti filii nobilis viri Will'i trussel militis Canonico Saresbirien. salutem etc.

Nobilitas generis, vite munditia, devotionis tue sinceritas, et alia tue merita probitatis, quibus fidedignorum apud nos

commendaris, testimonio nos inducunt ut personam tuam speciali prosequamur gratia et favore, Cum itaque Canonicatus et prebenda ecclesie Saresbiriensis quos Venerabilis frater noster Ricardus episcopus Dunelmensis olim canonicus Saresbirien. tempore promotionis per nos facte de ipso ad Dunelmen. ecclesiam tunc vacantem in ipsa Saresbirien. ecclesia obtinebat, per huiusmodi promotionem et consecrationis munus sibi de mandato nostro in partibus illis impensum vacavisse, et adhuc vacare noscantur, de quibus nullus preter nos disponere potest pro eo quod nos dudum ante vacationem huiusmodi omnes canonicatus et prebendas ceteraque benefitia ecclesiastica, que per promotionem quorumcunque prebatorum per nos ad episcopales dignitates tunc promotorum et in antea promovendorum et consecrationis munus de mandato nostro ubicunque impensum eisdem vacare contingeret, apud sedem apostolicam intelligentes vacare illa, collationi et dispositioni nostre specialiter reservantes decernimus ex tunc irritum et inane si secus super hiis a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contingeret attemptari. Nos volentes tibi tuorum meritorum premissorum intuitu gratiam facere specialem canonicatum et prebendam predictos sic vacantes cum plenitudine iuris canonici ac omnibus iuribus et pertinentiis suis motu proprio, non ad tuam vel alterius pro te nobis oblate petitionis instantiam, sed de mera nostra liberalitate apostolica tibi auctoritate conferimus, et de illis etiam providemus, decernentes prout est irritum et inane si secus super hiis a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter attemptatum forsan est hactenus vel imposterum contigerit attemptari. Non obstantibus quibuscumque statutis et consuetudinibus eiusdem ecclesie contrariis iuramento confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis aut si aliqui apostolica vel alia quavis auctoritate in eadem ecclesia in canonicos sint recepti vel ut recipiantur insistant. Seu si super provisionibus sibi faciendis de canonicatibus et prebendis in eadem ecclesia speciales vel de beneficiis ecclesiasticis in illis partibus generales dicte sedis vel legatorum eius litteras impetrarint, etiam si per eas ad inhibitionem reservationem et decretum vel alias quomodolibet sit processum, quibus omnibus te in assecutione dictorum canonicatus et prebende volumus anteferri. Sed nullum per hoc eis quoad assecutionem canonicatuum et prebendarum ac beneficiorum aliorum preiudicium generari. Seu si venerabili fratri nostro . . . Episcopo et dilectis filiis capitulo

Saresbiriensi vel quibusvis aliis communiter vel divisim a dicta sit sede indultum quod ad receptionem vel provisionem alicuius minime teneantur, et ad id compelli non possint, quodque de canonicatibus et prebendis ipsius ecclesie ac aliis benefitiis ecclesiasticis ad eorum collationem provisionem vel quamcumque aliam dispositionem coniunctim vel separatim spectantibus nulli valeat provideri per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem, et qualibet alia dicte sedis indulgentia generali vel speciali cuiuscumque tenoris existat per quam presentibus non expressam vel totaliter non insertam effectus huiusmodi gratie impediri valeat quomodolibet vel differri et de qua cuiusque toto tenore habenda sit in nostris litteris mentio specialis. Seu si presens non fueris ad prestandum de observandis statutis et consuetudinibus eiusdem ecclesie solitum iuramentum dummodo in absentia tua per procuratorem idoneum et cum ad ecclesiam ipsam accesseris corporaliter illud prestes, Nulli ergo etc. nostre collationis provisionis et constitutionis infringere etc.

Datum Avinione xiii kalendas Novembris Anno xix.

In eodem modo Venerabilibus fratribus . . . Archiepiscopo Cantuariensi et . . . episcopo Londonien. ac dilectis filiis . . . Archidiacono Norwicen. salutem etc.

Nobilitas generis etc. usque illud prestes. Quocirca mandamus quatenus vos vel duo aut unus vestrum per vos vel alium seu alios eundem Edmundum vel procuratorem suum eius nomine in corporalem possessionem canonicatus et prebende ac iurium et pertinentiarum ipsorum inducatis auctoritate nostra et defendatis inductum, amoto ab eis quolibet detentore, facientes ipsum vel dictum procuratorem pro eo ad eandem prebendam in canonicum recipi et in fratrem stallo sibi in choro et loco in capitulo ipsius ecclesie cum plenitudine iuris canonici assignatis. Sibique de ipsorum canonicatus et prebende fructibus redditibus proventibus iuribus et obventionibus universis integre responderi non obstantibus omnibus supradictis. Seu si eisdem episcopo et capitulo vel quibusvis aliis communiter vel divisim a dicta sede indultum existat quod interdici suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Contradictores auctoritate nostra etc.

Datum ut supra.

Vatican Library, Reg. Vat. 119 (Bened. XII, Com. et De Curia, An. i, Pars. i), ep. 968.

On the Deanery of Wells (12 March, 1335).

Rubrica: DCCCCLXVIII. Waltero de Londoniis decernitur quod provisio sibi facta per dominum papam Johannem de decanatu ecclesie Wellen. perinde valeat ac si ipsius domini pape littere super hoc confecte fuissent.

Dilecto filio Waltero de Londonijs decano ecclesie Wellen. salutem.

Rationi congruit et convenit honestati ut que prodierunt de Romani pontificis providentia circumspecta et eius superveniente occasu perfectionis plenitudinem assequi nequiverunt imperfectionis detrimenta non lugeant quinimo valida perseverent et sui effectus plenitudinem sortiantur, Sane dudum felicis recordationis Johannes papa xxii predecessor noster omnes dignitates personatus et offitia ceteraque beneficia ecclesiastica que per promotionem quorumcumque prelatorum per eum ad Episcopales dignitates promotorum et promovendorum in antea et consecrationis munus per eum vel de mandato ipsius ubicumque impensum eisdem tunc vacantia et in antea vacatura, collationi et dispositioni sue specialiter reservans, Decrevit extunc irritum et inane si secus super hiis a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigeret attemptari ac deinde decanatu ecclesie Wellen. quem venerabilis frater noster Ricardus Episcopus Dunelmen. olim eiusdem ecclesie decanus tempore promotionis per eundem predecessorem facte de ipso Ricardo ad ecclesiam Dunelmensem tunc vacantem in dicta ecclesia Wellensi obtinebat, per huiusmodi promotionem ipsius et consecrationis munus extra Romanam Curiam de ipsius predecessoris mandato impensum eidem vacante, idem predecessor attendens quod nullus de illo ea vice preter eum disponere poterat, obsistentibus reservatione huiusmodi et decreto, ac volens personam tuam meritorum tuorum intuitu ac consideratione Carissimi in Christo filii nostri Edwardi Regis Anglie Illustris pro te ipsius Regis confessore ac Elemosinario sibi tunc super hoc supplicantis, humiliter prerogativa prosequi gratie specialis decanatum predictum sic ut premittitur vacantem cum omnibus iuribus et pertinentiis suis videlicet ii kalendas Decembris pontificatus sui anno decimonono tibi auctoritate apostolica contulit et providit etiam de eodem. Non obstante quod in

Lincolnien. et Saresbirien. necnon in Maiori et sancti Martini Magni Londonien. ecclesiis ac in libis Capellis Regiis de Bruggnorth et de Hastonge Canonicatus et prebendas ac parrochialem ecclesiam de Hareswell Lichefelden. Cicestren. et Saresbirien. dioces. obtinebas. sicut adhuc nosceris obtinere. et in eadem Lincolnien. ecclesiis dignitatem vel personatum seu officium in dicta Lincolnien. ecclesia ut premittitur expectabas, et processus habiti per easdem et quecumque inde secuta quoad dignitatem personatuum vel offitium huiusmodi extunc essent cassa et irrita et nullius penitus existerent roboris vel momenti ipsis quoad Canonicatum et prebendam quos in ipsa Lincolnien. ecclesia vigore litterarum ipsarum obtinebas et obtines ut prefertur, in suo nichilominus robore duraturis, quodque quam primum tu vigore dicte gratie eiusdem decanatus fores possessionem pacificam assecutus, dictam parrochialem ecclesiam quam extunc vacare decrevit omnino dimittere tenereris: Verum quia de collatione et provisione ac voluntate huiusmodi per litteras dicti predecessoris cum exinde ipsius superveniente obitu facte non fuerint liquere (?) non potest nos consideratione dicti Regis nobis pro te etiam in hac parte humiliter supplicantis super hoc de oportuno remedio tibi providere volentes, apostolica auctoritate volumus collationem provisionem et voluntatem huiusmodi dicti predecessoris perinde valere ac si super eis littere ipsius predecessoris facte ac ipsius Bulla bullate fuissent et quod presentes littere ad plenam probationem collationis provisionis et voluntatis predictarum ubique in inditio et extra inditium faciendam perinde sufficiant et valeant, quemadmodum littere predecessoris eiusdem sufficerent ac valerent, si ut premittitur super hiis confecte et eius bulla bullate fuissent, nec ad probationem huiusmodi aliquod aliud adminiculum requiratur, decernimus insuper irritum et inane si secus super hiis a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter attemptatum forsan est hactenus vel contigerit imposterum attemptari. Non obstantibus omnibus premissis necnon quibuscumque statutis et consuetudinibus eiusdem ecclesie Wellen. contrariis iuramento confirmatione apostolica vel quacumque firmitate alia roboratis. Aut si aliqui super provisionibus sibi faciendis de dignitatibus vel personatibus aut offitiis in dicta ecclesia speciales vel de beneficiis ecclesiasticis in illis partibus generales dicte sedis vel legatorum eius litteras impetrarint, etiam si per eas ad inhibitionem reservationem et decretum vel alias quomodolibet sit processum, quibus omnibus

te in ipsius decanatus assecutionem volumus anteferri, sed nullum per hoc eis quoad assecutionem dignitatum personatuum officiorum vel beneficiorum aliorum preiudicium generari. Aut si venerabili fratri nostro . . . Episcopo et dilectis filiis Capitulo Wellen. vel quibusvis aliis communiter vel divisim ab eadem sit sede indultum quod ad receptionem vel provisionem alicuius minime teneantur, et ad id compelli non possint, quodque de dignitatibus personatibus vel offitiis eiusdem Wellen. ecclesie vel aliis benefitiis ecclesiasticis ad eorum collationem provisionem seu quamvis aliam dispositionem coniunctim vel separatim spectantibus nulli valeat provideri per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem et qualibet alia dicte sedis indulgentia generali vel speciali cuiuscumque tenoris existat, per quam presentibus non expressam vel totaliter non insertam, effectus huiusmodi nostre gratie impediri valeat quomodolibet vel differri, et de qua cuiusque toto tenore habenda sit in nostris litteris mentio specialis aut si presens non fueris ad prestandum de observandis statutis et consuetudinibus eiusdem Wellen. ecclesie solitum iuramentum dummodo in absentia tua per procuratorem ydoneum et cum ad ecclesiam ipsam accesseris corporaliter illud prestes. Volumus autem quod ex nunc Canonicatum et prebendam predictos quos in prefata Capella de Hastynge ut prefertur obtines quosque exnunc vacare decernimus omnino dimittere tenearis. Nulli ergo etc. nostre constitutionis et voluntatis infringere etc.

Datum Avinione ii nonas Martii anno primo.

In eundum modum Venerabili fratri . . . Episcopo Londonien. et dilectis filiis Guill'mo de Norwico archidiacono Norwicen. Capellano nostro ac Ricardo de feriby Canonico Londonien. ecclesiarum salutem.

Rationi congruit etc. usque dimittere teneatur. Quocirca mandamus quatenus vos vel duo aut unus vestrum per vos vel alium seu alios eundem Walterum vel procuratorem suum eius nomine in corporalem possessionem dicti decanatus iuriumque et pertinentiarum eius inducatis auctoritate nostra et defendatis inductum, amoto exinde quolibet detentore, facientes ipsum Walterum vel dictum procuratorem pro eo ad dictum decanatum prout est moris admitti sibique de ipsius decanatus fructibus redditibus proventibus iuribus et obventionibus universis integre responderi. Non obstantibus omnibus supradictis, Aut si prefatis Episcopo et

Capitulo vel quibusvis aliis communiter vel divisim a prefata sit sede indultum quod interdici suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Contradictores auctoritate nostra etc.

Datum ut supra.

Chartae Regum Episcopis Dunolm. concessae, p. 52 (Consistory Court Offices, Durham).

BURY'S CLAIMS ON THE NAVIGATION SUPPORTED BY EDWARD III (20 August, 1335).

Edwardus Dei gratia Rex Angliae, Dominus Hiberniae et dux Aquitaniae, Majori et Ballivis suis Villae suae Novi Castri super Tinam salutem. Ex parte venerabilis Patris R[icardi de Bury] Dunelm. Episcopi nobis est ostensum, quod licet ipse et praedecessores sui Episcopi loci praedicti, et eorum homines infra aquas de Tine et Tese per filum aquae de Tine praedicta ascendere et descendere per totam costeram* Episcopatus praedicti, pisces, carnes, buscam, carbones, et alias res quascunque tam venales quam non venales in navibus et batellis suis cartare et discartare, et pescatores ejusdem Episcopatus in aqua praedicta et in mari piscare et pisces capere et omnia bona praedicta pro voluntate sua ducere et reducere, et commodum suum inde facere infra Episcopatum praedictum, quam alibi debeant et consueverunt a tempore cujus contrarium suum non existit. Vos nihilominus ipsum Episcopum et homines suos praedictos in rebus suis praedictis per filum aquae de Tine praedictum descendere et ascendere, cariare et discariare, et pisces capere et ea pro voluntate sua ducere et reducere, ac commodum suum inde facere possint, ut deberent, impeditis minus juste ipsos ad ducendum naves et batella sua usque dictam villam Novi Castri, et eos ibidem discariare, indebite compellendo in ipsius Episcopi et hominum suorum praedictorum grave praejudicium et libertatis suae Dunolmensis lesionem manifestam; et quia eidem Episcopo aut hominibus suis praedictis injuriam fieri nolumus in hac parte, Vobis mandamus quod ad hujus[modi] impedimentis eidem Episcopo seu hominibus suis praedictis de caetero inferendis penitus desistentes, ipsos naves et batella cum bonis et rebus suis praedictis per costeram praedictam cartare et discartare, et piscatores pisces capere ac omnia

* Costera, a Late Latin word; French *côtière*, for the sea-coast.

bona sua praedicta tam venalia quam non venalia per filum aquae praedictae ducere et reducere ad commodum suum inde faciendum libere et absque impedimento de caetero permittatis, prout hactenus facere consueverunt : et si quae bona eorundem occasione praedicta capta fuerint vel arrestata, ea eisdem sine dilatione restitui faciatis. Teste me ipso apud Ebor. xx° Augusti, anno regni nostri viij° [1335].

From the Ancient Correspondence of the Public Record Office, Vol. xxxix, Nos. 41, 42, 43, 44, and 9 Edward III.

LETTER FROM THE BAILIFFS, ETC., OF GREAT YARMOUTH TO BURY (1335). No. 42.

A le tres honurable piere en Dieu et seign^r^ Evesqe de Duresme Chaunceller nostre Seign^r^ le Roy D'engleterre, les Baillifs et gentz de la ville de graunt Jernem[uth] honurs et reverences, oue qantqils poent de pertz (?) services. A vostre treshonurable seignurie signefioms per cestes nos lettres qe nous avoms par diligent examinement et creable [? preuve] de gantz dignez de foi sur ces iurez entendictz qe Roger de Blakeneye, William de Gostfard, et Nichole de Pallyngge noz comburgois et Roger de Wykamhamptone citein de Norwicz marchantz avoient nadgers charge en le Port de graunt Jernem[uth] en la nief le dit William appelle le Nicholaz diverse marchandies Escarbotz, Worstedes Blaidetz et autres diverse launges et lingez a la mountaunce des biens marchandies et de la nief avandite de cccliij et xiij *li.* desterlings dalez dilloges a Hamburge en Alemain, de faire ent lor profit, la quele nief oue les biens marchandies et merchantz avandetz par auentiorose tempeste du meer furent chacez de . . . . . .* la terre et le poer de Ercevesqe de Bremen. Et sur ces vindrent les Ministres le dit Ercevesqe et autres de son pople et a force et armes entrerent la dite nief, et enchacerent le mestre, mariners et les marchantz, et les biens et marchandies avantdites emporterent et la dite Nief oue batille detindrent et uncores detenont qe amountent a la summe susdite . . . . . † shonurable Seign^r^ vous plese as ditz marchantz ordiner couenable remedie. Escripte a Jernemuth le xxviij iour . . . . . .† lan du Regne le Roy Edward tiercz puis le conquestere viij°.

* Illegible.

† Torn away.

LETTER FROM HENRI DE PERCY TO BP. BURY (1336).
No. 43.
[In very bad condition.]

A tres honorable prelat son trescher et treshonorable seigneur Syre Richard par la grace de D[ieux] Evesqe de D[uresme] et Chaunceller D'engleterre . . . . . Henri de Percy honour et reverence. Par mon cher et bienasme vallete William de L[asse]ham (?) qe demoure . . . . . castel . . . . . Berewyk en le service nostre seignour le Roi, vous requere, mon treshonorable seignour, qe graunter vous pleise . . . . . qil ne soit empesche ne endamage en nul plee tanqe il demonstr . . . . . chose graunter le plus gracieusementz par encheson de ceste ma priere, si au pleisaunce vous veigne, mon trescher . . . . . Honorez soiez mon treshonorable seigneur. Escribez a Alnewyke le xiij iour de Martz (1336).

LETTER FROM HENRI DE PERCY TO BP. BURY (1336).
No. 44.

A honorable prelat seon treschere et tres honorable seigneur Sire Richard par la grace de Dieu Evesque de Doresme, Chanceller d'Engleterrer le seon Henri de Percy en requeraunt sa benediction honours et reverences. Por mon cher et bienasme vallette Robert Darell qe demeure en la service nostre seigneur le Roi sur la saue garde de Berewyke, vous requere, mon tres honorable seigneur, qe graunter vous pleise au dit Robert une protection sous le graunt seal, qil ne soit empesche en mille plee tanqc a la fest seint Michiel prochein suivante. Ceste chose octrier voillez le plus gracieusement, per encheson de ceste ma requeste, si au pleisaunce vous veigne, mon tres cher Seigneur. Longe dure de honorable vie vous octroie Dieux, mon tres honorable Seigneur. Escritz a Willante le tiercz jour de April (1336).

No. 41.

A treshonorable pere en Deux Richar par la grace de Deux Eveske de Duresme, Richard conte Darundell salutz et cherez ametez. Trescher Sire, nous vous priomps pur [lamor Deux ?] qe vous voiletz eyder nostre valet Thomas de Lychepoil, portour de cestez, qe il seyd eyde de la Chartre nostre seygnour le Roy d. . . . . priay, cher Sire, ce. . . . . sicum nous fromps de vous, Sire : ly seint espirit soyd garde de vous. Escrit a Neuchastel sur Tynge a nostre d. . . . . (1336).

Vatican Library, Reg. Vat. 125, ep. 28.

APPOINTMENT TO EGGLESCLIFFE (7 May, 1338).

Dilecto filio Ubertino de Zennetis Rectori parrochialis ecclesie de Egglesclif Dunelmen. diocesis salutem etc.

Probitatis merita super quibus apud nos fidedignorum testimonio commendaris rationabiliter nos inducunt ut ad personam tuam Apostolice provisionis dexteram extendamus. Dudum siquidem omnes parrochiales ceteraque beneficia ecclesiastica cum cura vel sine cura quorumcumque per assecutionem pacificam dignitatum vel personatuum aliorumque beneficiorum ecclesiasticorum quorumlibet auctoritate litterarum nostrarum vel fe. recordationis Johannis pape xxii predecessoris nostri tunc eis collatorum et conferendorum in posterum tunc vacantia et in antea vacatura dispositione ac provisioni nostre duximus reservanda, ac decernimus extunc irritum et inane si secus super hiis a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigeret attemptari, Postmodum autem, sicut ex tenore peticionis ex parte tua nobis porrecte collegimus, dilectus filius Magister Symon Sapiti Archipresbiter Plebis de Colle Vulteram (?) diocesis olim parrochialis ecclesie de Egglesclif Dunelmen. diocesis Rector sedis Apostolice Capellanus Archipresbiteratum eiusdem plebis de Colle tunc vacantem auctoritate quarumdam litterarum dicti predecessoris fuit canonice ac pacifice assecutus, ac deinde per certum procuratorem suum ad hoc legitime constitutum dictam ecclesiam in manibus Venerabilis fratris nostri Ricardi episcopi Dunelmensis infra tempus debitum realiter dimisit et expresse renunciavit eidem, ac dictus episcopus reservationis et decreti huiusmodi fortan ignarus prefatam parrochialem ecclesiam ad collationem suam alias spectantem auctoritate ordinaria quamvis de facto tibi reservationem et decretum huiusmodi etiam ignoranti contulit, quem ad eius regimen utilem et ydoneum reputabat, tuque certior redditus de premissis ad nos super hoc duxisti humiliter recurrendum. Nos igitur attendentes quod nullus preter nos de dicta parrochiali ecclesia disponere potuit neque potest, quodque huiusmodi collatio per dictum Episcopum de dicta ecclesia ut premittitur tibi facta viribus non subsistit, reservatione ac decreto obsistentibus supradictis, ac volentes tibi clerico et familiari commensali predicti Episcopi pro quo idem Episcopus nobis per suas patentes litteras humiliter supplicavit, huiusmodi meritorum tuorum intuitu gratiam facere specialem, eandem parrochialem

ecclesiam sic vacantem cuius fructus redditus et proventus viginti librarum et quindecim solidorum Sterlingorum iuxta novissimam taxationem decime valorem annuum sicut asseritur non excedunt, cum omnibus iuribus et pertinentiis suis apostolica tibi auctoritate conferimus et de illa etiam providemus, decernentes prout est irritum et inane si secus super hoc a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter attemptatum forsan est hactenus vel contigerit imposterum attentari. Non obstanti aliqui super provisionibus si faciendis de huiusmodi vel aliis ecclesiis seu beneficiis ecclesiasticis in Civitate vel diocesi Dunelmensi speciales sive in illis partibus generales nostras vel predecessorum nostrorum Romanorum Pontificum aut Legatorum dicte sedis litteras impetrarint, etiam si per eas ad inhibitionem reservationem et decretum vel alias quomodolibet sit processum quibus omnibus te in assecutione dicte parrochialis ecclesie volumus anteferri, Sed nullum per hoc eis quoad assecutionem parrochialium ecclesiarum et beneficiorum aliorum preiudicium generari. Seu si dicto episcopo vel quibusvis aliis communiter vel divisim ab eadem sit sede indultum quod ad receptionem vel provisionem alicuius minime teneantur, et ad id compelli non possint, quodque de huiusmodi parrochialibus vel aliis ecclesiis seu beneficiis ecclesiasticis ad eorum collationem provisionem presentationem seu quamvis aliam dispositionem coniunctim vel separatim spectantibus nulli valeat provideri per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem, et qualibet alia dicte sedis indulgentia generali vel speciali cuiuscumque tenoris existat, per quam presentibus non expressam vel totaliter non insertam effectum huiusmodi nostre gratie impediri valeat quomodolibet vel differri, et de quo cuiusque toto tenore habenda sit in nostris litteris mentio specialis, seu quod canonicatum et prebendam ecclesie Credintonie Exonien. diocesis cuius fructus redditus et proventus duarum librarum et decem solidorum Sterlingorum iuxta taxationem decime valorem annuum non excedunt nosceris obtinere. Volumus autem quod postquam dictam parrochialem ecclesiam vigore presentium fueris pacifice assecutus eosdem Canonicatum et prebendam, quos extunc vacare decernimus, omnino dimittere tenearis. Nulli ergo etc. nostre collationis provisionis constitutionis et voluntatis infringere etc.

Datum Avinione nonas Maij Anno Quarto.

Vatican Library, Reg. Vat. 133 (Ben. XII, Secret. An. iv), fol. 123, ep. 381.

A Brief on election of Lewis of Bavaria to be Emperor (13 Nov., 1338).

Venerabili fratri Ricardo episcopo Dunelmen. Non sine admiratione turbationeque magna percepimus quod licet carissimus in Christo filius noster Edwardus Rex Anglie illustris non ignoraverit nec ignoret cum toti mundo sit notorium et nos etiam sibi iamdudum cupientes suis obviare periculis per nostras litteras duxerimus intimandum, qualiter Ludovicus de Bavaria olim, ut asseritur, discorditer in Regem Romanorum electus, suis detestandis excessibus culpis inobedientiis et contumatiis exigentibus per diversos processus felicis recordationis Johannis pape xxii predecessoris nostri de consilio fratrum suorum sancte Romane ecclesie cardinalium solemniter factos habitos et etiam publicatos diversis excommunicationis et aliis gravibus penis et sententiis spiritualibus et temporalibus extitit innodatus ac de criminibus diversarum heresium et notoriorum totique Christianitati odiosorum scismatum sentencialiter et publice condempnatus, ac demum iure si quod ex electione sua discordi sibi forsan fuerat ad Regnum Roman. vel Imperium acquisitum iusto dei et ecclesie inditio privatus fuit sententialiter et ea que circa ipsum vel per eum circa receptionem Imperialis diadematis seu alia hec quomodolibet tangentia nulla cassa et irrita declarata extiterunt et quatenus de facto processerant cassata irritata et etiam anullata in omnes et singulos cuiuscunque forent dignitatis, status vel conditionis etiam si pontificali Regali vel quacumque alia ecclesiastica vel mundana dignitate fulgerent qui eidem Ludovico quandiu esset extra gratiam ecclesie ac communionem fidelium assisterent parerent obedirent intenderent aut ipsum pro Rege vel Imperatore haberent tenerent nominarent scienter vel eidem Regalis vel Imperialis nominis titulum assignarent seu ascriberent non solum excommunicationis et Anathematis sed etiam alijs diversis penis et sententiis spiritualibus et temporalibus sicut in eisdem processibus plenius continetur, inflictis tamen Rex idem nedum cum eodem Ludovico confederationes inire tractatusque firmare illicitos communicare ac participare in sue salutis honoris et forme dispendium quod dolentes referimus procuravit, quin immo quod dampabilius et detestabilius est ab eo qui nec Rex nec Imperator est vicariatus officium per totam Alamanniam et Germaniam ac earum omnes et singulas

provincias et partes sub nominis Imperialis titulo dicitur suscepisse cuius quidem vicariatus pretextu nonnullos prelatos et personas ecclesiasticas partium earumdem in nostra et eiusdem ecclesie devotione ac fidelitate debitis persistentes ad parendum prefato Ludovico vel ipsi Regi prefati Ludovici nomine ac prestandum pro Terris, bonis et iuribus que tenent ab ipso Imperio recognitionis et fidelitatis iuramenta in divine maiestatis offensam ac iniuriam manifestam nostram et eiusdem ecclesie ad quos regimen et administratio eiusdem Imperii eo vacante, sicut nunc vacat, pertinet pleno iure se nostrum et eiusdem ecclesie constituendo contra sui claritatem generis persecutorem et hostem. Cum autem nos cupientes Regem eundem ab muris huiusmodi si ea forsan ingressus fuerit retrahere et ad viam reducere veritatis eidem super hoc sicut vidimus expedire, scribamus fraternitatem tuam rogamus requirimus attentius et hortamur quatinus gravia pericula quibus Rex idem si relata nobis circa hec vera sunt se involuit et gravius si perduraret quod absit in devijs huiusmodi se procul dubio implicaret ponens vijs et modis quibus expedire cognoveris ante oculos mentis sue ipsum ab ipsis antequam invalescant ulterius seu in conspectu dei et hominum feteant aut putrescant potius retrahere non ommittas.

Datum Avinione idibus Novembris Anno Quarto.

Reg. Vat. 136 (Bened. XII, Secret. An. vii), fol. 114, ep. 287.

A Brief from Pope Benedict XII (a. 1341), addressed to three Bishops, Winchester, Chichester, and Durham (7 July, 1341).

Venerabilibus fratribus . . . Wintonien. et . . . Cicestren. ac . . . Dunelmen. episcopis.

Ad reprimendum actus nepharios perversorum tanto est viribus insurgendum quanto eorum prava temeritas si impunita remaneat transiret aliis dampnabilius in exemplum. Nuper siquidem ad audienciam apostolatus nostri fidedigna relatione pervenit quod dum pridem dilectus filius Magister Oliverius de Cerzeto Decanus ecclesie sancti Ilarij Pictavien. Cancellarius noster et Auditor causarum Palacii apostolici cui certam causam super quadam prebenda Lichefelden ecclesie audiendam commisimus cum potestate citandi in Romana Curia et ad partes et fine debito terminandam quendam Nuncium cum certis suis litteris per quas Venera-

bilem fratrem nostrum . . . Episcopum Lichefelden et Robertum de Kildesby germanum Will'i de Kildesby cuius consilijs precipue diceris inherere citari prout ex concessa per nos sibi poterat potestate mandabat ut ipsi termino coram eo in dicto Palatio compararent in causa ipsa prout iustum existeret processuri ad partes ipsas specialiter destinasset idem Nuncius, non credens sibi insidias preparatas sed posse mandatum sibi impositum adimplere, cum ad Civitatem Londonien. pervenit subito captus fuit et de mandato dictorum Will'mi et Roberti ad quorum manus dicte citationis littere devenerunt fuit et est tenebroso carceri cum diris compedibus mancipatus, quod licet excellencia Regia de huiusmodi turpi facto a nonnullis suum honorem diligentibus informata mandasset dictum Nuncium relaxari tamen dicti Will'us et Robertus ut possent eorum ausum dampnabilem sub conficto velamine palliare ac cum falso colore prefatum Nuncium in eisdem carceribus facere detineri a Regia Curia litteras impetrarunt continentes quod idem Nuncius deberet propter homicidium quod eum ipsi Will's et Robertus in ipsis partibus commisisse minus vere asserunt detineri. Quia igitur talia in gravem divine maiestatis offensam iuris iniuriam dampnabilis exempli perniciem nostrumque et ipsius sedis contemptum non modicum redundare noscuntur et propterea nolentes illa incorrecta sicut nec etiam salva conscientia possumus nec debemus sub dissimulatione transire mandamus quatenus vos vel duo aut unus vestrum per vos vel alium seu alios prefatos Will'm et Robertum ex parte nostra peremptorie citari curetis ut infra. Trium Mensium spatium post citationem vestram huiusmodi personaliter apostolico se conspectui represent nostris super premissis beneplacitis parituri ac facturi et recepturi quod iusticia suadebit. Diem vero huiusmodi citacionis et formam et quicquid super hijs duxeritis faciendum nobis per vestras litteras harum seriem continentes studeatis fideliter intimare.

Datum Avinione nonis Julij anno septimo.

Vatican Library, Reg. Vat. 151 (Clement VI, Communium Anno Primo Liber Quintus), fol. 133 *v.*, ep. 688.

On the appointment of Tabelliones (11 Nov., 1342).

Rubrica: vi^c^lxxxviii Ricardo episcopo Dunelmen. datur auctoritas concedendi Tabellionatus* officium quatuor personis ydoneis.

* The office of Tabellio was that of Town Clerk.

Venerabili fratri Ricardo Episcopo Dunelmen. salutem etc.

Ne contractuum memoria deperiret inventum est Tabellionatus officium quo contractus legitimi ad cautelam presentium et futurorum memoria manu publica notarentur unde interdum apostolica sedes officium huiusmodi personisque ad illud reperiuntur ydonee concedere consuevit ut illud prudenter et fideliter ubilibet exequantur et ad eas cum necesse fuerit in hiis que ad officium ipsum pertinent fidualite[r] recurratur. Cum itaque sicut asseris in tua diocesi Notariorum auctoritate apostolica creatorum defectus maximus haberetur cum non sit nisi unus iam Octuagenarius et infirmus Nos tuis supplicationibus inclinati fraternitati tue de qua plenam in domino fiduciam obtinemus conced[end]i auctoritate nostra predictum officium Quatuor clericis quōd ad hoc duxeris eligendos dummodo non sint coniugati nec in sacris ordinibus constituti si ipsos ad illud post diligentem examinationem ydoneos esse repereris iuramento prius ab eorum singulis iuxta formam presentibus annotatam recepto plenam et liberam concedimus tenore presentium facultatem. Forma autem quod quilibet eorum prestabit talis est. Ego . . . clericus non coniugatus nec in sacris ordinibus constitutus . . . diocesis ab hac hora in antea fidelis ero beato Petro et sancte Romane ecclesie ac domino meo domino Clementi pape VI et successoribus suis canonice intrantibus non ero in consilio auxilio consensu vel facto ut vitam perdant aut membrum vel capiantur mala captione consilium quod mihi per se vel litteras aut Nuncium manifestabunt ad eorum dampnum scienter nemini pandam si vero ad meam notitiam aliquid devenire contingat quod in periculum Roman. Pontific. aut ecclesie Romane vergeret seu grave dampnum illud pro posse impediam et si hoc impedire non possem procurabo bona fide id ad notitiam domini pape perferri Papatum Romanum et Regalia sancti Petri ac iura ipsius ecclesie specialiter si qua eadem ecclesia in Civitate vel terra de qua sum oriundus habeat adiutor eis ero ad defendendum et retinendum seu recuperandum contra omnes homines Tabellionatus officium fideliter exercebo. Contractus in quibus exigitur consensus partium fideliter faciam nil addendo vel minuendo sine voluntate parcium quod substanciam contractus immutet. Si vero in conficiendo aliquod instrumentum unius solius partis sit requirenda voluntas hoc ipsum faciam ut scilicet nil addam vel minuam quod immutet facti substanciam contra volun-

tatem ipsius. Instrumentum non conficiam de aliquo contractu in quo sciam intervenire seu intercedere vim vel fraudem contractus in prothecollum redigam et postquam in prothecollum redigero maliciose non differram contra voluntatem illorum vel illius quorum est contractus super eo conficiam publicum instrumentum salvo meo iusto et consueto salario sic me deus adiuvet et hec sancta dei evangelia.

Datum Avinione iij nonas Novembris anno primo.

Vatican Library, Reg. Vat. 153 (Clementis VI, Communium Anno primo Liber Septimus), fol. 71 *v.*, ep. 147.

Provision of a Canonry of Chichester (12 Dec., 1342).

Rubrica : cxlvii Thome Lestine de Wissande providetur de canonicatu et prebenda ecclesie Cicestren. vacantibus.

Dilecto filio Thome Lestine de Wissande Canonico Cicestren. salutem.

Suffragantia tibi merita probitatis super quibus apud nos fidedignorum commendaris testimonio promerentur ut personam tuam speciali prosequamur gratia et favore Dudum siquidem felicis recordationis Johannes papa XXII predecessor noster in sui apostolatus premordiis omnes canonicatus et prebendas ceteraque beneficia ecclesiastica per susceptionem muneris consecrationis quibusvis prelatis per eum seu auctoritate ipsius impensi et imposterum impedendi tunc vacantia et in antea vacatura donec ipsum Christi dignatio regimini universalis ecclesie concederet presidere collationi et dispositioni sue reservans decuerit ex tunc irritum et inane si secus super hijs a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigeret attemptari ac deinde dicto predecessore sicut domino placuit de hac luce subtracto et nonnullis ex canonicatibus et prebendis ac beneficiis huiusmodi tempore obitus dicti predecessoris vacantibus et pie memorie Benedicto papa XII predecessore nostro et ipsius Johannis immediato successore viam universe carnis ingresso Nos ad apicem summi apostolatus assumpti cum a nonnullis in dubium verteretur an de huiusmodi canonicatibus et prebendis ac beneficijs ecclesiasticis que tempore obitus dicti Johannis predecessoris vacabant posset post ipsius obitum per alium quam per Romanum pontificem ordinari ad cuiuslibet ambiguitatis scrupulum in hac parte tollendum per litteras nostras declaravimus canonicatus et prebendas ac beneficia ipsa fore per reservationem et decre-

tum dicti Johannis predecessoris affecta nec ea vice de illis potuisse vel posse per alium quam per Romanum pontificem quoquomodo disponi decernentes irritum et inane quicquid in contrarium a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter attemptatum forsan esset hactenus vel contingeret imposterum attemptari. Cum itaque canonicatus et prebenda quos Venerabilis frater noster Ricardus Episcopus Dunelmen. olim canonicus ecclesie Cicestren. tempore promotionis facte de ipso per eundem Johannem predecessorem ad ecclesiam Dunelmen. tunc vacantem in dicta Cicestren. ecclesia obtinebat per huiusmodi promotionem ipsius et consecrationis munus de mandato dicti Johannis predecessoris et eo vivente in partibus illis impensum eidem vacavisse et adhuc vacare noscantur nullusque de ipsis canonicatu et prebenda de quibus sic vacantibus dicti Johannes et Benedictus dum vixerunt minime ordinarunt preter nos hac vice disponere possit reservatione declaratione ac decretis obsistentibus supradictis, nos volentes tibi premissorum meritorum tuorum intuitu gratiam facere specialem canonicatum et prebendam predictos sic vacantes quorum fructus redditus et proventus vigintiquinque Marcharum sterlingorum secundum taxationem decime valorem annuum sicut asseritur non excedunt cum plenitudine iuris canonici ac omnibus iuribus et pertinentiis suis apostolica tibi auctoritate conferimus et de illis etiam providemus decernentes prout est irritum et inane si secus super hiis a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter attemptatum forsan est hactenus vel contigerit imposterum attemptari. Non obstantibus quibuscumque statutis et consuetudinibus eiusdem ecclesie Cicestren. contrarijs iuramento confirmatione apostolica vel quacumque firmitate alia roboratis. Aut si aliqui apostolica vel alia quavis auctoritate in eadem ecclesia in canonicos sint recepti vel ut recipiantur insistant seu si super provisionibus sibi faciendis de canonicatibus et prebendis in dicta ecclesia speciales vel de beneficiis ecclesiasticis in illis partibus generales dicte sedis vel legatorum eius litteras impetrarint etiam si per eas ad inhibitionem reservationem et decretum vel alias quomodolibet sit processum quibus omnibus te in assecutione dictorum canonicatus et prebende volumus anteferri. Sed nullum per hoc eis quoad assecutionem canonicatuum et prebendarum ac beneficiorum aliorum preiudicium generari. Aut si venerabili fratri nostro . . . Episcopo et dilectis filiis decano et Capitulo Cicestren. vel quibusvis aliis communiter vel divisim a sede

sit predicta indultum quod ad receptionem vel provisionem alicuius minime teneantur et ad id compelli non possint quodque de canonicatibus et prebendis ipsius ecclesie vel aliis beneficiis ecclesiasticis ad eorum collationem provisionem vel quamvis aliam dispositionem coniunctim vel separatim spectantibus nulli valeat provideri per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem et qualibet alia dicte sedis indulgencia generali vel speciali cuiuscumque tenoris existat per quam presentibus non expressam vel totaliter non insertam effectus huiusmodi nostre gracie impediri valeat quomodolibet vel differri et de qua cuiusque toto tenore habenda sit in nostris litteris mentio specialis Seu si presens non fueris ad prestandum de observandis statutis et consuetudinibus ipsius ecclesie solitum iuramentum dummodo in absentia tua per procuratorem ydoneum et cum ad ecclesiam ipsam accesseris corporaliter illud prestes Seu quod in de Haukelande* canonicatum et prebendam ac in Derlington quandam perpetuam capellaniam ecclesiis Dunelmen. et Morinen. dioces. nosceris obtinere. Nulli ergo etc. nostre collationis provisionis constitutionis et voluntatis infringere etc.

Datum Avinione ij nonas Decembris Anno primo.

In eodem modo Venerabili fratri Ricardo episcopo Dunelmen. et dilectis filiis . . . Priori Monasterii de le Wes per priorem soliti gubernari Cicestren. dioces. ac archidiacono Norwicen. salutem etc.

Suffragantia dilecto filio etc. usque noscitur obtinere. Quocirca mandamus quatenus vos vel duo aut unus vestrum per vos vel alium seu alios prefatum Thomam vel procuratorem suum eius nomine in corporalem possessionem dictorum canonicatus et prebende ac iurium et pertinentiarum ipsorum inducatis auctoritate nostra et deffendatis inductum amoto ab eis quolibet detentore facientes ipsum vel procuratorem suum eius nomine in corporalem possessionem dictorum canonicatus et prebende ac iurium et pertinentiarum ipsorum inducatis auctoritate nostra et deffendatis inductum amoto ab eis quolibet detentore facientes ipsum vel procuratorem suum eius nomine in corporalam possessionem dictorum canonicatus et prebende ac iurium et pertinentiorum ipsorum inducatis auctoritate nostra et deffendatis inductum amoto ab eis quolibet detentore facientes ipsum vel procuratorem suum pro eo ad dictam prebendam in canoni-

* Auckland.

cum eiusdem ecclesie Cicestren. recipi et in fratrem Stallo sibi in choro et loco in capitulo ipsius ecclesie cum plenitudine iuris canonici assignatis sibique de ipsorum canonicatus et prebende fructibus, redditibus proventibus juribus et obventionibus universis integre responderi. Non obstantibus omnibus supradictis. Seu si eisdem Episcopo Decano et Capitulo vel quibusvis aliis communiter vel divisim a dicta sede indultum existat quod interdici suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Contradictores auctoritate nostra etc.

Datum ut supra.

Vatican Library, Reg. Vat. 153 (Clementis VI, Communium Anno primo Liber Septimus), fol. 129 *v.*, ep. 266.

Provision for a Canonry of Salisbury (29 April, 1343).

Rubrica: cclxvii Magistro Ricardo de Tormerton providetur de canonicatu et prebenda ecclesie Saresbirien vacantibus.

Dilecto filio Magistro Ricardo de Tormerton Canonico Saresbiriensi utriusque juris perito salutem etc.

Litterarum sciencia morum decor et alia multiplicia vite ingentia dona virtutum super quibus apud nos fidedigno commendaris testimonio promerentur ut personam tuam speciali prosequamur gratia et favore. Dudum siquidem felicis recordationis Johannes papa XXII predecessor noster intendens de beneficiis ecclesiasticis que quondam Gilbertus de Mildelton tunc temporis obtinebat cum illa quovismodo vacare contingeret per apostolice sedis providentiam ordinari tam beneficia ipsa dum adhuc idem Gilbertus in humanis ageret videlicet kalendas aprilis pontificatus sui anni tertiidecimi quam in sue promotionis exordijs omnes canonicatus et prebendas ceteraque beneficia ecclesiastica que per susceptionem muneris consecrationis quibuscumque promotis per eum et imposterum promovendis ad quarumcumque Cathedralium ecclesiarum regimina per ipsum predecessorem seu auctoritate sua ubicumque impensi et in antea impendendi tunc vacantia et imposterum vacatura collationi et dispositioni sue generaliter reservavit decernens in qualibet reservationum huiusmodi irritum et inane si secus super hijs a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigeret attemptari ac deinde tam dicto Johanne

quam pie memorie Benedicto papa XII predecessore nostro ipsius Johannis immediato successore viam universe carnis ingressis et nonnullis ex canonicatibus et prebendis ac beneficiis huiusmodi tempore obitus dicti Johannis vacantibus. Nos divina favente gratia ad apicem summi apostolatus assumpti cum a nonnullis in dubium verteretur an de canonicatibus et prebendis ac beneficiis huiusmodi que tempore obitus dicti Johannis predecessoris vacabant posset post eiusdem Johannis predecessoris obitum per alium quam per romanum pontificem ordinari ad cuiuslibet ambiguitatis scrupulum in hac parte tollendum per nostras litteras declaravimus canonicatus et prebendas ac beneficia ipsa fore per reservationem et decretum dicti Johannis predecessoris affecta nec ea vice de illis potuisse vel posse per alium quam per romanum pontificem quoquomodo disponi decernentes irritum et inane quicquid in contrarium a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter attemptatum esset hactenus vel contigeret imposterum attemptari. Verum canonicatu et prebenda de Horton in ecclesia Saresbirien. quos prefatus Guilbertus tempore reservationis huiusmodi facte de suis beneficijs obtinebat per ipsius obitum qui dicto Johanne predecessore in humanis agente extra romanam curiam diem clausit extremum vacantibus idem Johannes predecessor canonicatum et prebendam huiusmodi venerabili fratri nostro Ricardo Episcopo Dunelmen. priusquam in episcopum Dunelmen. foret assumptus cum plenitudine iuris canonici ac omnibus iuribus et pertinentiis suis apostolica sibi auctoritate contulit et providit de illis ac eumdem Ricardum priusquam ipse dictorum canonicatus et prebende possessionem existeret assecutus Dunelmen. ecclesie tunc vacanti prefecit in episcopum et pastorem sibique in partibus illis fecit munus consecrationis impendi. Cum autem sicut tua petitio continebat Canonicatus et prebenda huiusmodi sic vacantes quondam Petro de Berkeley absque apostolica auctoritate primo et deinde ipso Petro sublato de medio tibi per Venerabilem fratrem nostrum Robertum Episcopum Saresbiriensem reservationes et decreta ignorante[m] predicta tanquam per obitum dicti Petri vacantes collati extiterint et huiusmodi collationes tam prefato Petro quam tibi qui eidem collationi non consensisti facte de iure propter reservationes et decreta huiusmodi viribus non subsistant nobis humiliter supplicasti ut providere tibi super hiis de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur attendentes quod de dictis canonicatu et prebenda de quibus sic vacanti-

bus Johannes aliter et Benedictus predecessores prefati dum vixerunt minime ordinarunt, nullus preter nos hac vice disponere potuit neque potest reservationibus declaratione ac decretis obsistentibus supradictis ac volentes personam tuam premissorum tuorum intuitu meritorum prosequi gratiose dictos canonicatum et prebendam sicut premittitur vacantes cuius quidem prebende fructus redditus et proventus annui iuxta taxationem decime usque ad sexdecim librarum sterlingorum summam non ascendunt cum plenitudine iuris canonici ac omnibus iuribus et pertinentiis suis apostolica tibi auctoritate conferimus et de illis etiam providemus decernentes prout est irritum et inane si secus super hiis per quoscumque quavis auctoritate scienter vel ignoranter attemptatum forsan est hactenus vel imposterum contigerit attemptari. Non obstantibus quibuscumque statutis et consuetudinibus dicte ecclesie Saresbirien. contrariis iuramento confirmatione dicte sedis vel quacumque firmitate alia roboratis aut si aliqui apostolica vel alia quavis auctoritate in eadem ecclesia in canonicos sint recepti vel ut recipiantur insistant. Seu si aliqui super provisionibus sibi faciendis de canonicatibus et prebendis in dicta ecclesia speciales vel de beneficiis ecclesiasticis in illis partibus generales nostras vel predecessorum nostrorum romanorum pontificum aut legatorum dicte sedis litteras impetrarint etiam si per eas ad inhibitionem reservationem et decretum vel alias quomodolibet sit processum quibus omnibus te in assecutione canonicatus et prebende predictorum volumus anteferri. Sed nullum per hoc eis quoad assecutionem canonicatuum prebendarum et beneficiorum aliorum preiudicium generari. Aut si Episcopo qui est pro tempore et dilectis filiis Capitulo Saresbirien. vel quibusvis aliis communiter vel divisim a sede predicta indultum existat quod ad receptionem vel provisionem alicuius minime teneantur et ad id compelli non possint quodque de canonicatibus et prebendis eiusdem ecclesie aut alijs beneficijs ecclesiasticis ad eōrum collationem provisionem seu quamvis aliam dispositionem coniunctim vel separatim spectantibus nulli valeat provideri per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem et qualibet alia dicte sedis indulgentia generali vel speciali cuiuscunque tenoris existat per quam presentibus non expressam vel totaliter non insertam effectum huiusmodi nostre gratie impediri valeat quomodolibet vel differri et de qua cuiusque toto tenore habenda sit in nostris litteris

mentio specialis. Aut si presens non fueris ad prestandum de observandis statutis et consuetudinibus ipsius ecclesie solitum iuramentum dummodo in absencia tua per procuratorem ydoneum et cum ad ecclesiam ipsam accesseris corporaliter illud prestes Seu quod in Exonien. et de Westburnii Wygornien. dioces. ecclesiis canonicatus et prebendas et parrochialem ecclesiam de Bissopescon Saresbirien. diocesis obtines et quod pro prebenda et de Allecamgges dicte Saresbirien. diocesis cuius possessionem numquam habuisti in curia nosceris litigare quodque tibi de canonicatu ecclesie Wellen. sub expectatione prebende et dignitatis vel personatus seu officij cum cura vel sine cura tibi dudum per nostras certi tenoris litteras duximus providendum aut quod dilectus filius Stephanus de Mucheledeuer qui pro clerico se gerit Winthonien. diocesis dictam prebendam de Horton post dicti Petri obitum occupaverit et detineat occupatam ac tibi et dicto Episcopo Saresbirien. super ea et eius occasione in Curia Cantuarien. loci metropolitica moverit questionem et eis in dicta curia super ea pendere noscatur. Nulli ergo etc. nostre collationis provisionis et constitutionis infringere etc.

Datum apud pontem sorgie Avinionen. diocesis iiij kalendas Maij Anno primo.

In eodem modo Venerabili fratri . . . Episcopo Saresbiriensi et dilectis filiis Oliverio de Cerzeto decano sancti Ylarii Pictaven. Capellano nostro ac Petro de Inkepenne canonico Saresbirien. ecclesiarum salutem etc.

Litterarum scientia etc. usque pendere noscatur. Quocirca mandamus quatenus vos vel duo aut unus vestrum per vos vel alium seu alios eundem Magistrum Ricardum vel procuratorem suum eius nomine in corporalem possessionem dictorum canonicatus et prebende ipsius ecclesie Saresbirien. ac iurium et pertinentiarum eorumdem inducant auctoritate nostra et deffendant inductum amoto exinde dicto Stephano et alio quolibet detentore facientes eum vel dictum procuratorem pro eo ad eandem prebendam in dicta ecclesia Saresbirien. in canonicum recipiet in fratrem Stallo sibi in choro et locum in capitulo ipsius ecclesie cum plenitudine iuris canonici assignatis sibique de ipsorum canonicatus et prebende fructibus redditibus proventibus iuribus et obventionibus universis integre responderi non obstantibus omnibus supradictis. Seu si prefatis Episcopo et Capitulo vel quibusvis aliis communiter vel divisim a predicta sit sede indultum quod interdici, suspendi vel excommunicari non

possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Contradictores auctoritate nostra etc.

Datum ut supra.

Vatican Library, Reg. Vat. 159 (Clementis VI, Communium Anno Secundo Liber Tertius), fol. 433, ep. 1787.

On a Provision for Stanhope Rectory (23 Oct., 1343).

Rubrica: MVII^{c}LXXXVII Will'mo de Tichill fit gratia beneficio cum cura vel sine cura ad collationem Episcopi de . . . Prioris et Capituli Dunelmen.

Dilecto filio Will'mo de Tithill Rectori Parrochialis ecclesie de Stanhop Dunelmen. diocesis salutem etc.

Probitatis tue merita super quibus apud nos laudabile tibi perhibetur testimonium attendentes dignum arbitramur et congruum ut personam tuam provisionis apostolice gratia prosequamur Volentes itaque tibi pro quo Venerabilis frater noster Ricardus Episcopus Dunelmen. cuius Capellanus existis nobis super hoc humiliter supplicavit premissorum intuitu gratiam facere specialem beneficium ecclesiasticum cum cura vel sine cura cuius fructus redditus et proventus si cum cura Quadraginta si vero sine cura sint Triginta Marcharum Sterlingorum secundum taxationem decime valorem annuum non excedant spectans ad collationem provisionem presentationem seu quamvis aliam dispositionem . . . Episcopi qui est pro tempore et dilectorum filiorum . . . Prioris et Capituli Dunelmen. communiter vel divisim si quod vacat ad presens vel cum vacaverit quod tu per te vel procuratorem tuum ad hoc legitime constitutum infra unius mensis spacium postquam tibi vel eidem procuratori de illius vacatione constiterit duxeris acceptandum conferendum tibi post acceptationem huiusmodi cum omnibus iuribus et pertinentiis suis donationi apostolice reservamus. Districtius inhibentes eisdem Episcopo Priori et Capitulo ne de huiusmodi beneficio interim etiam ante acceptationem huiusmodi nisi postquam eis constiterit quod tu vel procurator predictus illud nolueritis acceptare disponere quoquomodo presumant ac decernentes exnunc irritum et inane si secus super hiis a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigeret attemptari. Non obstan. si aliqui super provisionibus sibi faciendis de huiusmodi vel aliis beneficiis ecclesiasticis in illis partibus speciales vel generales nostras vel predecessorum nostrorum Romanorum ponti-

ficum aut legatorum sedis apostolice litteras impetrarint etiam si per eas ad inhibitionem reservationem et decretum vel alias quomodolibet sit processum quibus omnibus preterquam auctoritate nostra huiusmodi beneficia expectantibus te in assecutione dicti beneficii volumus anteferri sed nullum per hoc eis quo ad assecutionem beneficiorum aliorum preiudicium generari. Seu si eisdem Episcopo Priori et Capitulo vel quibusvis alijs communiter vel divisim a prefata sit sede indultum quod ad receptionem vel provisionem alicuius minime teneantur et ad id compelli non possint quodque de huiusmodi vel aliis beneficiis ecclesiasticis ad eorum collationem provisionem presentationem vel quamcumque aliam dispositionem coniunctim vel separatim spectantibus nulli valeat provideri per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Et qualibet alia dicte sedis indulgencia generali vel speciali cuiuscumque tenoris existat per quam presentibus non expressam vel totaliter non insertam effectus huiusmodi gratie impediri valeat quomodolibet vel differri et de qua cuiusque toto tenore habenda sit in nostris litteris mentio specialis. Aut quod parrochialem de Stanhop Dunelmen. diocesis nosceris obtinere. Seu quod defectum natalium pateris de soluto genitus et soluta super quo tecum quod eo et qualibet constitutione contraria non obstantibus possis huiusmodi beneficium libere recipere et licite retinere auctoritate apostolica dispensamus. Volumus autem quod postquam huiusmodi beneficii si curatum fuerit possessionem pacificam fueris assecutus dictam parrochialem ecclesiam quam ut premittitur obtines quamque extunc vacare decrevimus omnino dimittere tenearis Nulli ergo etc. nostre reservationis inhibitionis et constitutionis dispositionis et voluntatis infringere etc.

Datum Avinione viiij kalendas Novembris Anno secundo.

Venerabilibus fratribus . . . Tregestin et . . . Norwicen Episcopis ac dilecto filio Oliverio de Cerzeto decano ecclesie sancti Ylarii Pictavien. Capellano nostro salutem etc. Probitatis dilecti filii etc. usque dimittere teneatur. Quocirca mandamus quatenus vos vel duo aut unus vestrum per vos vel alium seu alios huiusmodi beneficium per vos ut premittitur reservatum si tempore reservationis nostre huiusmodi vacabat vel vacavit postea aut quamprimum illud vacare contigerit eidem Will'o post acceptationem huiusmodi cum omnibus iuribus et pertinentiis suis auctori-

tate nostra conferre et assignare curetis inducentes eum vel dictum procuratorem pro ipso in corporalem possessionem dicti beneficij et iurium et pertinentiarum ipsius et defendentes inductum ac facientes ipsum vel dictum procuratorem pro eo ad illud ut est moris admitti sibique de ipsius beneficii fructibus redditibus proventibus iuribus et obventionibus universis integre responderi. Non obstantibus omnibus supradictis. Seu si eisdem Episcopo Priori et Capitulo vel quibusvis aliis communiter vel divisim ab eadem sede indultum existat quod interdici suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Contradictores auctoritate nostra etc.

Datum ut supra.

Organisation of Houghton Rectory (23 Oct., 1343).

Bulla super redditibus ecclesiae de Houghton infra Dunelmensem diocesin disponendis.

Clemens Episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri Ricardo Episcopo Dunolmensi et dilectis filiis Priori et Archidiacono Ecclesiae Dunolmensis salutem et apostolicam benedictionem.

Solicitat Nos cura continua, qua sumus universis orbis ecclesiis ex debito servitutis apostolicae obligati, ut circa statum ecclesiarum ipsarum salubriter dirigendum totis studiis intendamus, et annuamus favorabiliter piis desideriis devotorum, per quae divini cultus augmentum et scientiarum fructus conspicimus provenire. Exhibita siquidem nobis tua, frater Episcope, nuper petitio continebat quod de tua dioecesi Dunolmensi est quaedam parrochialis ecclesia in redditibus fertilis et habundans et ad collationem Episcopi Dunolmensis qui est pro tempore pertinens, quae vocatur ecclesia de Hoghton.

Quae cum vacavit hactenus ad importunam instantiam principum et magnatum regni Angliae, qui fuerunt, personis curialibus insufficientibus et levibus, qui redditus ipsius in lascivos et prophanos usus converterunt hactenus et convertunt, per Episcopos Dunelmenses praedecessores tuos, ad vitandum turbationem rogantium, retroactis temporibus est collata ; quodque si ecclesiam ipsam tempore tuo vacare contingeret, te id idem facere oporteret. Propter quae desideras quod redditus ejusdem ecclesiae ad divini

cultus augmentum et profectum Reipublicae, ac praesertim ipsarum partium, quae viris literatis plurimum indigent, disponantur, viz. quod instituatur et ordinetur in ipsa parrochiali ecclesia perpetua Vicaria, cui pro portione de ipsius ecclesiae redditibus septuaginta Marcae sterlingorum annuae assignentur, et quod perpetuus Vicarius ipsius ecclesiae habeat curam gerere animarum, jura episcopalia solvere, et omnia alia onera supportare ; quodque de residuis redditibus ecclesiae memoratae quinque praebendae ordinentur, quarum una sit majoris valoris aliis, et ipsam habeat unus, qui sit Rector Ecclesiae memoratae, cui etiam mansum rectoris qui nunc est ejusdem ecclesiae assignetur, et qui ad aliquem suscipiendum sacrum ordinem minime astringatur, quique de fructibus et redditibus praebendae suae hujusmodi majoris debeat quatuor Capellanis perpetuis, celebraturis perpetuo in ecclesia memorata pro incolumitate nostra et tua et pro salute animarum omnium fidelium defunctorum, cuilibet viz. ipsorum de centum solidis dictae monetae annis singulis providere, et ad hoc faciendum et complendum teneatur se astringere proprio juramento ; quodque ipse Rector, in casum in suo hujusmodi juramenti transgressor extiterit, sit a sua praebenda ipso facto privatus. Qui quatuor Capellani praefato Rectori teneantur in omnibus quae ad divinum officium pertinent humiliter obedire : aliae vero quatuor Praebendae, quarum quaelibet annuatim valebit viginti-quinque Marcas hujusmodi sterlingorum, quatuor clericis et Scholaribus, ydoneis aptis ad studium debeant assignari, quorum duo in Theologia, et alii duo in Jure Canonico vel Civili studebunt. Et quilibet eorum in assecutione Praebendae quae sibi assignabitur jurabit ad sancta Dei evangelia corporaliter manu tacta, fideliter scholasticis insistere disciplinis, ac solerter et curiose studium continuare et prosequi, quousque quilibet eorum in facultate in qua studuerit fuerit Doctoratus.

Quare tu, praedicte Episcope, nobis humiliter supplicasti ut cum praedictae summae prout pro unoquoque praedictorum distinctae sunt, juxta patriae conditionem cuilibet eorum sint congruae et sufficientes, necnon fructus redditus et proventus ipsius Ecclesiae Parrochialis ad haec omnia sufficere dinoscantur, ordinari ea omnia auctoritate apostolica mandaremus, Nos igitur qui inter caetera desideria cordis nostri praecipue affectamus ut praedictus cultus divinus ubilibet augeatur, fructusque scientiarum ex quibus non solum animarum salus sed etiam temporalia commoda

provenire noscuntur, ad Dei laudem et gloriam amplientur, et propterea tua pia desideria etiam profectum publicum concernentia in hac parte compleri volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, discretioni vestrae, ut vos omnes, vel tu, frater Episcope, cum altero vestrum, fili Prior et Archidiacone, praedicta omnia et singula juxta praemissum modum de fructibus redditibus et proventibus ipsius ecclesiae Parrochialis, si expedire videritis, super quo vestras conscientias oneramus auctoritate apostolica statuere et ordinare, illaque, ipsa ecclesia quovismodo vacante, auctoritate praedicta executioni mandare, contradictores necnon quoslibet et rebelles per censuram ecclesiasticam compescere libere valeatis, auctoritate praedicta tenore praesentium duximus concedendum. Non obstantibus quibusvis reservationibus apostolicis specialibus vel generalibus factis de Parrochiali Ecclesia supradicta. Seu si aliqui super provisionibus sibi faciendis de hujusmodi Ecclesiis vel aliis beneficiis ecclesiasticis in illis partibus speciales vel generales nostras vel praedecessorum nostrorum Romanorum Pontificum aut Legatorum sedis Apostolicae literas impetrarint, etiam si per eas ad inhibitionem reservationem et decretum vel alias quomodolibet sit processum.

Quas literas et processus habitos per eosdem ad ipsam parrochialem ecclesiam volumus et decernimus non extendi, sed nullum per hoc eis quod assecutionem ecclesiarum et beneficiorum aliorum praejudicium generari; Et quibuslibet privilegiis indulgentiis et literis Apostolicis generalibus vel specialibus quorumcunque tenorum existant, per quae praesentibus non expressa vel totaliter non inserta, effectus earum impediri valeat quomodolibet vel differri, et de quibus quorumque totis tenoribus de verbo ad verbum in praesentibus specialis mentio sit habenda: Seu si aliquibus communiter vel divisim a praefata sit Sede indultum, quod interdici suspendi vel excommunicari non possint per literas apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Datum Avinione ix° kal. Nov., Pontificatus nostri Anno Secundo (A.D. 1343).

Vatican Library, Collectoriae 227.

COMPUTUS OF BERNARD OF SISTRE PAPAL NUNCIO (1335-1343).

Hic est Computus Bernardi de Sistre fe. re. domini Benedicti pape XII et successive Sanctissimi in Christo patris et domini domini Clementis divina providentia pape VI^{ti} ac sedis apostolice in partibus Anglie Scocie Wallie et Ibernie Nuncij deputati de omnibus et singulis per eum alios (?) seu alios nomine dicte sedis receptis et liberatis assignatis et expensis de quibuscumque obventionibus ad Ecclesiam Romanam in illis partibus qualitercumque spectantibus a x die mensis Octobris Anno domini M^{o}CCC^{o}XXXV° qua die de Civitate Avinion. suum iter arripuit in Angliam accedendi usque ad xviiij^{am} diem mensis Junij Anno domini M^{o}CC^{o} XLIII°* qua die migravit ad dominum in Civitate London.

Recepta per dominum Bernardum de fructibus quorumdam beneficiorum apud sedem apostolicam vacantium.

Recepta de fructibus quorumdam beneficiorum que apud dictam sedem annis xviii^{o} et xix^{o} pontificatus dicti domini Johannis pape XXII vacaverunt.

De fructibus prebende sancti Boculphi (*sic*) in eadem (Lincolnien.) ecclesia olim vacantis per renunciationem domini Ricardi nunc Dunelmensis Episcopi.

liii solidos iiii^{or} denarios.

De fructibus prebende de Beum̄stre Sar[esbirien.] ecclesie in layco feodo vacantis olim per consecrationem dicti domini Richardi Dunelmen. episcopi.

x libras, xviii solidos, viii denarios.

Adhuc recepta de fructibus dictorum beneficiorum apud dictam sedem apostolicam vacantium xviii^{o} et xix^{o} annis pontificatus dicti domini Johannis pape xxii^{di}.

. . . . . .

De fructibus prebende de Wallokesber̄ in ecclesia Londonien. alias vacantis per consecrationem dicti domini Richardi episcopi Dunelmensis perceptis usque ad diem qua vacante sede Londonen. per . . . Regem jure Regalie collata fuit Magistro Will'o de Custantia.

xvi libras xvi solidos iiii^{or} denarios.

De fructibus prebende de Hurst in Ecclesia Cicestren. olim vacantis per consecrationem dicti domini Richardi

* Should be M^{o}CCC^{o}xliij.

Dunelmen. Episcopi perceptis usque ad diem qua per dictam sedem apostolicam fuit collata domino Manueli de Spinol. xvi libras xiii solidos iiii^or denarios.

De fructibus decanatus Wellen. alias vacantis per consecrationem dicti domini Richardi Dunelmen. Episcopi. lxvi libras xiii solidos iiii denarios.

. . . . . .

Recepta per dictum Bernardum de Sistre de Arreyrargiis quindennalis decime olim per dictum dominum J. papam xxii^dum imposite dimissis per dictum dominum Icherium qui fuit collector generalis eiusdem decime. In quibus dictus dominus Rex Anglie ex concessione dicti domini pape habebat medietatem.

. . . . . .

A priore ecclesie Dunelmensis subcollectore dicte decime in Civitate et diocesi Dunelmen. per dominum . . . Dunelmen. Episcopum deputato, dimisso in Arreyrargiis* per dictum dominum Icherium in xlv libras, xiii solidos, viii denarios, ob. quar., recepit dictus Bernardus xii libr. vii sol. ob. i quar. Residuum vero dominus Rex Anglie levari non permittit quia temporalia Episcopatus Dunelmen. pro quibus debetur fuerunt tunc temporis in manibus suis (fol. 131 : habetur breve Regium super hoc). fol. 117 *v* (=fol. 131).

On the unhappy moral state of the Diocese (26 July, 1344).

[Printed in *Reg. Palat. Dunolm.*, iv, 348 (Additamenta).]

Purce que des plusoures enditementz et presentementz faitz devant viscount des larcyns roberies homicides et autres felonies faites deinz la fraunchise roiale de Duresme nulle execucion nad este faite avant ces houres, par cause que les felouns et larrouns apres ceo qils sont enditez, sont futifs, et vount tapissantz en foreyns countees attendantz la mort le evesque, et espiant le temps que le viscount devant qi ils sont enditetz soit oste de son office, et en le meen temps ils procurent lour enditementz estre beseletz et conceles, et puys reveignent en pais savement come gentz nient enditez. Et coment que james ne reveignent, totes voies lour heirs Ordinatio facta per consilium in crastino S. Jacobi Apostoli anno supradicto.

* The date of this last paragraph must be after Bury's death. Bernard di Sistro evidently does not know the word arreragium. Prior Fossor, being sub-collector of the aforesaid tithe, was careful not to trench on the royal prerogative, which held with a firm hand the Durham temporalities in the vacancy.

sont enheritez si nulle heritage y soit per ount les felons et larrouns sont plus esbaudetz a meffaire, et levesque et les gentz de la fraunchise avantdite ne ount en eschet des terres et tenements tieux futifs enditez tanque en cea ; Acorde est et assentuz per commune conseil levesque tenuz a Duresme lendemayn Seint Jake lapostle lan du sacre sire Richard de Bury evesque de Duresme unzisme, en la presence monser Thomas Surtays seneschal, Sire Robert de Calne Chauncceller de Duresme, monser Richard de Aldeburgh, Monser William Basset, Monsr. Roger de Essh, Thomas de Fencotes, et Roger de Blaykestone justices, sire Wauter de Langechestre clerk, Thomas de Setone, Adam de Bowes, Johan de Meneville, William de Mordon viscount de Duresme, Johan de Throptone coroner, et autres du conseil illoeques assembletz, qe des felons et larrounz futifs, et qi sont enditez des roberies et larcyns, homicides, ou des autres felonies notoirements faites, et qi sont coupables per commune fame et opinion, le viscount per brefe quel il avra de la chauncellerie a la seute celi qi soywer voudra ; envoi tieux enditementz et presentementz en mesme la chauncellerie a mander outre par bref devant justices levesque, a lour sessions a Duresme et Sadberge, et par commission quele ils avront de la countee facent eut execucion per proces de ley en manere come les justices de la place le Roi fount par ailleurs. En mesme la manere les appeux de roberies, homicides, et autres felonies attaintez en countee, et queux ne pount estre terminez illoeques per les causes susdites ; soient remuetz per bref devant les justices susdites et illoeques soient termines per ley come desus est dit.

Of the terms for the Vicarage at Leek (27 July, 1344).

Ordinatio Vicariae Villae de Leek mensae episcopi Dunelm. appropriatae.

[Hunter, iii, 118 ; Ex Archivis Ecclesiae Dunelm.]

Willelmus permissione divina Ebor. Archiepiscopus, Angliae primas, Sedis apostolicae Legatus, dilecto filio Domino Johanni Appelethorp, Capellano, salutem, gratiam et benedictionem. Ad praesentationem venerabilis in Christo patris Domini Ricardi Dei gratia Dunelm. Episcopi. Te de cujus meritis et virtutibus sinceram in Domino fidu-

ciam optinemus, ad vicariam ecclesiae parochialis de Leek nostrae diocesis mensae episcopali Dunolm. appropriatae per nos inferius ordinatam, vacantem admittimus intuitu caritatis, et vicarium perpetuum cum onere personalis residentiae, juxta formam constitutionis Legati editae in hoc casu, instituimus canonice in eadem. Ordinamus insuper volumus statuimus et decernimus in his scriptis quod vicaria praedicta consistat in aula mansi Rectoris de Leek, cum cameris adjunctis superius et inferius cum coquina braciatoris et veteri Aula cum clausula interiori duntaxat. Item in toto alteragio* ecclesiae parochialis de Leek praedictae, decimis foeni de Leek, Knayton, Landmot, Brathwath, Suton, et Kepwik, Alverton, et Crosseby, ac in caeteris minutis decimis parochiae de Leek quocunque nomine censeantur. Item, in redditibus et proventibus quibuscunque dictae ecclesiae residuis, praeter illa quae inferius reservantur, ac etiam in duabus bovatis terrae dominicalis ecclesiae de Leek supradictae in territorio de Silton jacentes cum suis juribus et pertinentiis universis perpetuis futuris temporibus duraturis. Residuum vero mansi Rectoriae praedictae ac decimas garbarum totius parochiae de Leek et annuum redditum xxvj*s*. et viij*d*., quae Johannes de Leek Rectori dictae ecclesiae de Leek solvere consuevit, necnon decimam foeni de pratis dominicalibus Rectoris subtus Soteclif, et de pratis de Berghby Episcopo Dunolm. et ejus mensae episcopali specialiter reservamus. Onera vero ordinaria quaecumque dictae ecclesiae de Leek qualitercunque incumbentia, Vicarium dictae ecclesiae de Leek, qui pro tempore fuerit, supportare volumus et subire ; necnon ipsum Vicarium ad Cancelli ejusdem ecclesiae de Leek refectionem ac librorum et aliorum ornamentorum teneri volumus perpetuis temporibus successivis. Reservata nobis potestate augendi et mutandi et diminuendi dictam vicariam, et portiones ejusdem prout ad honorem Dei et utilitatem ecclesiae et animarum parochianorum ejusdem melius videbitur expedire, jure, jurisdictione, dignitate, honore, et pontificatu nostris et ecclesiae nostrae Ebor. in omnibus et per omnia semper salvis. In cujus rei testimonium sigillum nostrum praesentibus est appensum. Datis apud Thorp juxta Ebor. 27° die mensis Julii, A.D. 1344, et Pontificatus nostri 3°.

* Alteragium, 'obventio altaris,' Du Cange.

A Letter from the Prior and Convent of Durham to Bishop Bury (2 Jan., 1345).

Litera directa Episcopo.

[*Hist. Dunelm. Tres Scriptores*, p. cxxx.]

Reverendo in Christo patri et domino suo Domino Ricardo Dei gratia Dunolmensi Episcopo, sui devoti filii Johannes [Fossor] Prior Ecclesiae Dunolmensis et ejusdem loci Conventus, salutem, obedientiam, reverentiam et honorem.

Licet cum favoris plenitudine in omnibus nostris petitionibus erga nos adeo paternae dilectionis gratia se extenderit affluenter quod ad ea peragenda cum plena promptitudine, quae satisfacere debeant, recreabiliter votis vestris filiales affectus non possunt non extendi, habet tamen interdum purae voluntatis serenitas alicujus oppositae nubis obstaculum, quo ad tempus exterius clarere nequiens necessario delitescit. Dictante igitur Constitutione per felicis memoriae dominum Benedictum summum Pontificem nuper edita, quod annis singulis quoddam annale capitulum pro reformatione ordinis cum universis prioribus, custodibus, et magistris cellarum exteriorum provide celebremus, providit nostra communis deliberatio subsequentia quod confirmationes [*sic*] indigentes indagine circumspecta ac graviora negotia eos equaliter sicut nos tangentia, quae cum magna maturitate et congrua decidi convenit et oportet, in dicto duntaxat capitulo omnibus approbantibus exitum decisorium finaliter sortiantur. Unde, pater reverende, reputantes negotia, et praesertim domini Radulfi de Nevill, pro quibus jam scripsistis, et consilia ardua quodammodo et de difficili fieri consueta, ne praefati confratres nostri extrinseci nos arguere valeant fuisse nimis praecipites, et ad decisionem negotiorum hujusmodi propter sui arduitatem, ipsis inconsultis, indebite processisse, ad ea expedienda finaliter et praecise usque ad annale Capitulum, quod erit circa festum Sancti Johannis Baptistae duximus expectandum : tunc enim, recedente nube nunc opposita, per ipsius clementiam, qui post nubila dat serenum, fiet vobis* unitis nostris sensibus† grata responsio et inoffendibilis, ut speramus. Valeat vestra reverenda paternitas diu prospera et jocunda. Data Dunolmi, ii die Januarii (1345).

* ? nobis.

† Interlined here stand the words "perplena responsio nobis desuper infundenda."

[Cartuarium 3um, f. 341 *v.*]*

Cum autem Episcopus Dunelmensis qui pro tempore fuerit accesserit personaliter tamquam ordinarius non tamquam Abbas, ad ecclesiam Dunelmensem visitandam, semel in anno vel bis, si necesse fuerit, sicut episcopi visitatio, Ecclesias non Cathedrales per Angliam in quibus monachi sunt Abbates Deum habentes pro oculis, diligenter inquirat de statu dictae ecclesiae et quae ibidem corrigenda invenerit, per consilium prioris et conventus ejusdem ecclesiae studeat emendare et ea quae pertinent ad religionis augmentum pacis et caritatis fraternae conservationem per consensum et consilium eorundem formare et firmare verum . . . ptum† ratione visitationis factae, vel faciendae, quia domicilium episcopi ita vicinum est ecclesiae praedictae procurationem non exiget nec habebit, sed post Visitationem ad propria redibit.

Pro visitatione reverendissimi in Christo patris et domini Domini R. Episcopi in Capitulo ecclesiae suae Cathedralis in forma consueta facienda in hoc scripto sunt memoriae commendanda.

Ne sit Episcopus onerosus decrevimus nostrorum praedecessorum vestigiis inhaerentes ut cum ad Visitationem de cetero faciendam in ecclesia Dunelmensi memorata, descenderit in Visitationis actu duas vel tres honestas personas clericali caractere insignitas quarum una ad minus sit religiosa Ordinis supradicti et unum notarium clericum suum habeat et non plures, consuetudine aliqua obtenta et compositione qualibet inter partes ipsas super hoc in contrarium facta hactenus non obstante.

In constitutione Bonifacii Papae VIII vocati debent sic'

[A later note added.]

1. Et expost Dominus Ricardus Kellowe immediatus successor Antonii, tempore cujus edita est dicta constitutio debent (*sic*) in actu visitationis suae usus est dictam constitutionem sumendo secum Hugonem de Monte Alto, Magistrum Hospitalis de Kepyer et Monachum Dunelmensem.

Notulae visitationis in quibus monachi Dunelmenses fuerunt assessores.

2. Et Ricardus Bury sumpsit in actu visitationis suae Dominum Johannem de Buterwyke Monachum Dunelmensem.

3. Thomas Hattfeld in prima visitatione sua habuit secum Walterum Scaresbeke Mon. Dunelm. 4. In secunda visitatione ejusdem Thomam Graystandes Mon. Dunelm. 5. Et in tertia visitatione sua Magistrum Uthredum de Bolton Mon. Dunelm.

* From a document of the thirteenth century on the relation between the Bishop as Bishop and the Bishop as Abbot.

† ? scriptum.

6. Commissarii Domini Alexandri Nevylle Ebor. Archiepiscopi secum habuerit Magistrum Uthredum Bolton praedictum.

7. Johannes Fordham semel visitavit et nullam personam religiosam secum habuit de unanimi consensu ipsius et Capituli.

8. Walterus Skirlawe in prima visitatione sua habuit secum Magistrum Johannem Acley Mon. Dunelm. 9. in secunda visitatione sua habuit secum Dominum Robertum Claxton, Mon. Dunelm.

10. Thomas Longley sumpsit secum monachum monasterii sanctae Mariae Ebor.

11. Commissarii Domini Johannis Kemp, Ebor. Archiepiscopi secum habuerit Willelmum Dalton, mon. Dunelm.

Item in visitatione bonae memoriae Walteri Skirlawe Dunelm. Episcopi Dominus Robertus Pikton Prior Sancti Leonardi prope Stamfordiam licet citatus comparere noluit, allegando se subditum Domini Episcopi Lincolniae, et in nullo subjectum Episcopo Dunelmensi ; ideo ad evitandam litem vel brigam quae possit moveri inter dominos Dunelm. et alios diocesanos in quorum jurisdictione sint cellae a Monasterio Dunelmensi dependentes, et priores eorundem dictorum diocesanorum obedientiarii, videt quod citationem Dunelmensem solum se extenderet ad personas illas quae sunt infra jurisdictionem suam, maxime cum vertitur in dubium an personae extra suam jurisdictionem debent aut consueverint in actu visitationis Domini Dunelm. comparere et clericis forma antiquitus observata erat, ut patet per citationem Ricardi Dunelmensis episcopi et certificatorium Prioris sub anno 1314 in qua citatione sic vobis in vertute obedientiae firmiter injungimus et mandamus quatenus cellarum vestrarum priores magistros et custodes infra nostram Diocesim existentium et monachos eorum quum debent et consueverint evocari et possint commode interesse peremptorie citetis quod compareant etc. Et in certificatoria sic. Hujus igitur auctoritate mandati priores cellarum de Finchall et de Insula sacra magistros et custodes de Wermouth, Jarowe, et de Farne monachos qui consueverent evocari et commode interesse prout personaliter citavi quod compererent coram vobis die et loco in mandato vestro contentis etc.

Item cum prior Dunelmensis sit archidiaconus in omnibus ecclesiis sibi et monasterio Dunelm. appropriatis, ita

quod nec Archidiaconus Dunelmensis nec Archidiaconus Northumbriae in dictis ecclesiis habeant aliquo modo se intromittere ut Archidiaconi dirigendum foret mandatum a domino Dunelm. dicto Priori ut Archidiacono in ecclesiis sibi appropriatis ad citandum vicarios clerum et populum earundem ecclesiarum ad comparendum coram Domino diebus praefixis, etc.

Item memorandum ad monendum Dominum de videndis sententiam deffinitivam commissariorum, et confirmationem Lodowici super ecclesiis monachis Dunelmensibus appropriatis in registro dicti Domini Lodowici et ad acceptandum dictas sententiam et confirmationem sine ulteriori exhibitione super premissis, et quas sententiam et confirmationem Prior et capitulum parati erunt exhibere cum Dominus Dunelmensis accesserit ad suam visitationem faciendam.

Licet prior et capitulum ecclesiae Cathedralis Dunelmensis per privilegia sua sint immunes a solutione procurationum pro ecclesiis eis appropriatis, tamen in visitatione Domini Thomae Longley nuper Episcopi Dunelm. vicarii earundem ecclesiarum qui tenentur ad onera ordinaria procurationes solverunt.

[N.B.—These pages appear to have been written about the close of the fifteenth century, or (more probably) about the early years of the sixteenth century.]

On the foundation of Durham College at Oxford.

Antony—a—Wood (Ed. Clarke), ii, p. 263 *seq.*, says: "That it was not founded till after the yeare 1333 is easy to be contradicted from good proof . . . . and that Richard de Bury had noe hand in the first foundation of this College." Wood goes on to state that this House was begun about 1290, for Richard of Hoton became Prior in 1289; and he says: "iste Prior locum Oxon. comparavit et aedificare fecit." "And for the greater enlargement of their enclosure, Mabile Wasse, Abbess of Godstow (see *Reg. Godstow*, p. 121), with her Convent, willed and granted to them divers tenements and lands. And among the rest whatsoever of right they had in [a] void ground near to Perilous Hall, in Horsemonger Street." The first Prior of Durham College was John of Beverley, in the year 1333; he was afterwards locally sainted.

Will of R. Neville, a.d. 1355.

[Surtees Society, ii, *Wills and Inventories*, p. 26.]

Dominus Radulphus de Nevyll, qui primus fuit secularis, exceptis Episcopis, qui in ecclesia Dunelmensi habuit sepulturam, dedit Sancto Cuthberto et ecclesiae unum vestimentum de rubeo welveto auro et serico et magnis perlis cum ymaginibus sanctorum in tabernaculis stantibus, ditissime brudatis; viz. unam casulam cum ij tunicis et j capa et ij pannis pro altari et j alba cum Nativitate et Passione Christi brudata, et j stola et manipula, quod habuit in cautione a Domino Ricardo de Bury Episcopo Dunelm. pro c libris argenti, et quia idem Episcopus pro magno Altari illud ordinavit, ille, post mortem ejusdem Episcopi eidem Altari et ecclesiae illud libere condonavit. Item, in exequiis ejusdem corpus ejus in una vereda cum vij equis usque ad valvas cimiterii ferebatur, et ibidem, equis cum vereda revertentibus, milites corpus ejusdem accipientes in ulnis suis in navem Ecclesiae inferebant, ubi solemnes exequiae pro eo fiebant; et ad missam in crastino oblati fuerunt viij equi, iv pro tempore guerrae cum iv hominibus armatis et omnibus armis et apparatu eorum, et iv pro tempore pacis; et iij panni aurei indici coloris cum floribus intextis. Item, Ecclesia habuit nongentas et quinquaginta libras cerae et lx torchis circa corpus ejusdem; et statim Dominus Johannes filius ejus et haeres ejus emit a Priore et Sacrista iiij meliores equos pro centum marcis; et postea miserunt eidem Prior et Conventus iiij alios equos cum uno de pannis aureis, et xij torchis, pro quibus ipse remisit alias centum marcas. Item, sacrista de duobus pannis aureis fecit unum vestimentum cum duobus tunicis pro diebus caparum et ejus anniversario. Item, Aleicia uxor ejusdem Radulphi statim post funerationem ejusdem misit sacristae Dunelm. ad reparationem ecclesiae centum et viginti libras argenti. Item, eadem Aleicia pro anniversario Radulphi et suo dedit ecclesiae unum vestimentum cum duobus tunicis et una capa et tribus albis et duabus stolis et tribus manipulis de nigro satyn cum orariis de armis Domini Radulphi et Domini de Aldlay patris ejusdem Aleiciae brudatis. Item, dedit Priori unum lectum de nigro syndone, cum eisdem armis insutis, cum cortinis et plumaribus et pluribus laneis nigris tapetiis. Item, in testamento suo dedit Priori et Conventui quinquaginta libras argenti,

videlicet, cuilibet monacho Dunelmi commoranti viginti solidos. Item, habuit Sacrista tres centum libras cerae et quinquaginta torchys; et super corpus ejusdem duos pannos aureos, unum rubeum cum floribus sarracenicis intextis, de quo fecit unam capam cum orario de velveto indici coloris cum lunis et stellis brudatis, et ex alio panno nigro aureo cum ramis arborum et foliis et bestiis et albis rosis in finibus; et alios duos de serico rubei coloris, ex quibus fecit unum vestimentum ad altare Beatae Mariae et aliud in capella Prioris.

INDEX.

Abbot, Bishop of Durham as, 263
Absalon, Prior, 138
Acley (Aycliffe), 40, 48*n*, 120, 138*n*, 181, 182, 197; J. Mgr, 264
Admirals, the, 131; Admiral, the, 211*n*
Akle, H. of, 62
Aksheles, 203
Aldeburgh, R. de, 132, 171, 260
Aldeston, 66
Aldlay, Lord of, 266
Aldwod, J. de, 95, 107, 120
Aldewood, W. de, 167
Alexander VI, Pope, xxxvi
Almeric de Bellomonte, 26*n*
Alnwick, Abbot of, 72; Prior of, 72; Dean of, 10, 80; convent of, 149, 150
Alteragium, 261*n*
Alvertone, R. de, 155; N. de, 155; W. de, Vicar of Aycliffe, 48, 61
Alverton gate in Durham, 120
Amizcrosse, 113
Amondreness, 17*n*
Amortization of land, 210
Amundville, W. de, 176
Anforth, G. de, 108
Ansforth, W., 95, 121
Antony (Bek), Bishop of Norwich, 78; of Durham, 90, 114
Antwerp, xxvii
Appelby, H. of, 78
Applethorp, Dr. J., Vicar of Leake, 50*n*, 260
Archdeacons of Durham and Northumberland, 76, 103
Arengae, x
Arestare, 53*n*
Aristotle, xvi
Arnaldus, Cardinal, 34, 35, 189
Array of men, 158
Arreragium, 259
Artevelde, John of, xxvii
Arundell, R., Earl of, 100, 239; W. de, 149
Asgarby, T., 115; Dionisia, 115
Aslakby, Ismannia, 90; H., 90; W. de, 155, 176; manor of, 83, 87
Asshe, W. of, 65, 74, 75, 220
Aston, R. of, 79; Cantelou, 81
Astyn, N., 176
Atoun, J. de, 148, 151, 155, 158, 196, 199, 201, 205, 206, 207, 208
Auckland, Thomas of, 22; Prebend of, 70; R. of, 67; Bishop at, xxxi, 45, 47, 48, 112, 139, 149, 248; Bury dies at, 203; castle of, xliv; manor of, xii; St. Andrew's Collegiate Church, 29, 66, 76, 77
Auditors of Durham monks, 19
Aungerville, origin of name, xii*n*, xiii
Averium, 117*n*
Avignon, 37, 43, 47, 134, 137, 191; Bury, ambassador to, xxviii; Court of, 34; letter from, 63; villa nova de, 222; sacrist of, 226
Aylestone, R. of, 84
Aymundreby, A. of, 71
Ayr, R., 69; Sigrida, 88; W., 69, 88

Bachiler, Roger, 29
Bacon, A., 167
Balliol, Hall of, Oxford, 75, 103, 145, 147; E. of, 86, 141; J. of, 92
Bamburgh, Adam de, clerk, 22; John of, 22; R. of, 154; T. of, 88; U. of, 155; W. of, 79; church of, 51*n*
Barber, G. le, pardon for, 75
Bardorum societas, 84*n*
Baret, W., 76
Barewe-on-Trent, 80
Barker, R., 168; W., 90
Barnby, J. de, 118, 154
Barnard Castle, 21, 87; chantry at, 67
Bassett, W., Justice of Assize, 89, 115, 171, 260
Bathelspitel chantry, 75
Bathona, N. de, 103
Bearpark, *see* Beaurepaire
Beaumont, Bishop, ix, xviii, xxiii, 3, 7, 8, 115, 119, 157, 181, 216, 265; deed of, 217, 218; H. de, ix
Beaurepaire (Bearpark), 95, 111, 113, 118, 119
Becket, Thomas, the Martyr, 162, 163

Bedburne, Prebend of, at Auckland, 70
Bedelyngton, 80, 81, 88, 181, 182, 197; church of, 102; T. of, 82; vicar of, 71; vicarage of, 39
Bek, Bishop A., 24, 119, 121, 174, 175, 176, 177, 186
Belers, Hamon de, Dean of Auckland, 71, 165, 166
Beliers, W., 74
Bellyngham, J. de, 58, 201
Beminster, Dioc. Sarum, 258
Benedict XII, 35, 66, 189, 234, 235, 246, 250, 262; brief on Emperor Lewis, 242; addressed to Bishops of Winchester, Chichester, and Durham, 243, 244
Benet, A., 74, 76, 77
Beniston, xxiv*n*
Benton (Mikelburton), 145; W. of, 79; R. of, 70, 155
Berghby, 261
Bermetone, 73; J. of, 66
Bernard, J., 78
Berteley, J. of, 88
Bertrand, Cardinal, 133
Berwick-on-Tweed, 84, 85, 86, 140, 239
Beryngdone, manor of, 88
Besyngby, W., 72
Bette, A., 167
Beverley, J. of, Prior of Durham College, xix, 80, 81, 143, 155, 265
Bicheburn, D. of, 123, 126, 132
Bill, J., 107, 114
Billingham, 123, 132, 138, 181, 197; W. de, 77
Binchester, Sir R. of, 74, 77
Birkeley, W. de, 193; P. de, 250
Birs, 76
Birtley, J. de, 68, 90, 203; Johanna de, 91, 203
Bisaccia, Bishop of, 41, 49, 62, 63
Bishop Auckland, 74
Bishopton, N. of, 67
Bissopescon, parish of, in Sarum diocese, 252
Blakeneye, R. de, 238
Blaktoft, J., 120
Blanchard, J., 67
Blanchland, Abbot of, 83
Blattoris, T., 120
Blaykeston, Roger, 34, 36, 38, 77, 189, 260; Ralph, 34, 36, 38, 61, 63, 189; W. of, sheriff and escheator, 90, 202, 203, 209
Bliss, M., of Rome, xi
Blokett, W. de, 103
Bokham, Mr. J. of, 62
Bolum, 66
Bolton, Uthred de, 263, 264; W. de, 81
Bolunville, Giles, Prebend of Auckland, 70
Boniface VIII, Constitutions of, 23, 198; Constitution "Debent" of, 151, 205
Born, J., Rector of Sedgefield, 69
Bosham, "provision" for a canonry of, 229
Boveye, Rector of, 71
Bowes, A. de, 260; W. de, 83
Bracina, W. de, 193
Bradbury, xxx; Emma of, 75; Reginald of, 75
Bradefeld, P. of, 72
Bradwardine, Archbishop of Canterbury, xxxiii, 57*n*
Brakenbyry, R. de, 95, 107, 120, 155; W. de Gilley de, 108
Branspeth, 68; W. de, 66
Branxtone, 181, 182, 197
Brathwath, 261
Bremen, Archbishop of, 238
Brettebi, J., 74
Bridgenorth, 235
Bridlyngton, Prior of, 40
Brinkburn Priory, 10, 11, 64; Ralph of Preston, Prior, 13
Brittany, ships going to, 52
Broklesby, W. of, 77; church, 77
Brome, J. de la, 108, 121
Broun, William, 29
Brounesgrove, T., 219
Brugges, H. of, 74, 76
Brumtoft, W. of, 72
Brun (River Browney), 12
Brunnum, 79
Brunnynghill, J., 95, 107, 120
Brunspitell, 114
Bryde, J., 89
Brynkeburn, Prior of, 84
Budland, J., 121
Burdon, H., 88, 95, 107, 119; J. de, 120
Burdone, 123
Burgeys, J., 89
Burley, W., xvi, xxxiii
Burton, W. of, priest, 64; Annays, 145, 146
Burwash, Bishop H., of Lincoln, xv*n*, 100
Bury, Bishop, Liber Epistolaris of, viii; his Register, viii, ix; ambassador to France, etc., viii, ix; Constabularius de Burdegala, ix; biography of, xij; tutor to Edward of Windsor, xiii; Chamberlain of Chester, xiii; dealings with St. Alban's Abbey, xv*n*;

did he write Philobiblon? xvi, xxxvi–xl; his character and looks, xvii; receives grant of pardon from Edward III, xvii, xviii; has Papal provision for Durham, xix, xx; receives temporalities, xxii; his many preferments, xxiv*n*; enthroned, xxiv; his feast, xxiv; pays fee to treasury, xxvi; made High Chancellor, xxvi; resigns, xxvi; love for Paris, xxvi; on Commission for Oxford, xxvi*n*; sits on Commission on boundaries of counties, xxvi; complains of Roman exactions, xxix; in commission for peace, xxx; lives at Auckland, xxxi; in money difficulties, xxxi; rights of coinage, xxxi; has to furnish, etc., forty men, xxxii; forbids Prior to leave home, xxxiii; did he write the Philobiblon? xxxvi-xli; his manner of writing, xxxix; his queer words, xxxix; his death, xli; place of burial, how found, xliii; description of his tomb, xliv; scattering of his MSS., xliv; his fears as to literature, xlv; letter of Edward III on his behalf, 1; is Dean of Wells, 2, 3; Papal brief to him, 3–6; restitution of temporalities to, 6, 7; John XXII nominates him Bishop of Durham, 8; grants a commission for Brinkburn, 10, 11; issues indulgences for Relley bridge building, 11; appoints Throuncton Prior of Brinkburn, 15; receipt for £10, 42; has Rectory of Leek (for his table), 50; his proctors to Parliament, 56; signs with a sigillum regium, 58; a fragment of his Register, 65; on borrowed money, 67; on chantry at Barnard Castle, 67; on Kellowe dispute, 68; Commission for Sherburn Hospital, 68; Commission to Archdeacon of Northumberland, 68; confirmation of a grant to Tynemouth, 68; grants power to hear confessions, 68; ratifies a deed, 72; pardon by, 73, 75; grants by, 74; Commission for Mikelbenton. 75; grant to Eston, 77; letter to, from Bishop of Norwich, 78; ordinances of, 78; mandate to Archdeacon of Durham, 79; receives Commission from Archbishop of York, 79; grants Commission to Bishop of Coventry, 79; grants Commission to Bishop of Sarum, 80; mandate on Crayk Rectory, 80; certificate to Archbishop of York, 80, 81; appeal by, 82; letter to Pope, 82; as to his liberties, 84; right to a ferry at Berwick, 84; appoints a proctor, 84; mandate to guard ports, 85; jura regalia of, 85; as to payment at Newcastle, 85; his court, 85; going to France, 86; release from a claim, 86; butler of, 88; pasture at Middleham, 89; Commission against poaching, 89; appoints Bassett his Justice of Assize, 89; rights on the Tyne, 90; composition with the Prior, 90; record of his death, 91; freed from payment to Newcastle, 92; reinstated at Hert., 93; letter on A. Slade, 96; on the Great Seal, 100; on appropriation by Cathedral Convent, 101; ratifies exchange by Kepier Hospital, 105; payment to Edward III, 107; letter on indulgences, 112; expenses in France, 122; his cursores, 123; on a visitation, 127; on his liberties, 128; his visitations, 128*n*; ambassador to France, 131, 133; Pope Benedict XII to, 134; grants licence to Durham Monastery, 138; gives leave to elect a Prior, 139; on victory at Sluys, 140; orders issued for an array, 141; confirms election of Fossour, 143; appropriation of Mikelbenton, 145; visitation of 1343, 150–158; his sermon, 150; orders an array, 158, 159; desires truce with Scots, 159, 160; on St. Margaret's, Crossgate, 162, 163; on Alverton Hospital, 169–171; Tyne rights of, 171; his guest may eat flesh, 178; forbids Prior to go to the Provincial Chapter, 179; his officers, 180; confirms Bishop Beaumont's orders, 180; on livings of the Prior and Convent of Durham, 183–185; confirms grant of Bishop Kellowe, 185–187; grants leave to choose a Prior, 188; on Thorpe Prebend, 188–193; on escheat of lands, 193, 194; on hindrances on the Tyne, 194, 195; visitation, 196–202, 204; charter for Sir T. Gray, 201; Roll

of his Chancellor, 202; his death, 203; granted seizure of lands to J. Birtley, 203; letter granting half fines to Cathedral Prior, 208; permission to Prior to buy lands, 210; indenture by, 215; brief of, 218; horses bearing his corpse to Durham, 219; his will, 219; his robes, etc., claimed by Prior and Convent, 219; Papal provision for his successor, 221; his vacant preferments disposed of, 225–237; claim on Tyne navigation, 237; letter to, from H. de Percy, 239; brief of Clement VI as to Tabelliones, 244–246; provision for Stanhope, 253; bull of Clement VI on the returns from Houghton Rectory, 255; makes conditions for Vicarage for Leek, 260, 261; makes Buterwyk his deputy, 263; did not found Durham College, 265; pledges his robes, 266; burial obsequies of, 266
Bury St. Edmunds, xij
Buscy, O. de, Kt., 176
Butcher, W. the, 68
Buterwyke, R., 124, 139; J., 154, 155, 156, 168, 178, 199, 206, 207, 263
Butler of Bishop Bury, 180
Bykertone, R. of, 155, 178
Byll, J., 95, 120
Bylley, W. de, de Brakenbery, 95
Byres, prebend of, 83
Bytheour, J. de, 155
Bywell, Petri, 78, 181, 197

Cahors, 1*n*
Caldewell, R. of, 80
Calne, R. of, 57, 66, 79, 103, 209, 211, 220; to be constable of Durham Castle, 74; Bury's secretary, 203; Sir R., Chancellor of Durham, 260
Cambhous, W. de, 88, 210; Lecelina, 210, 211; R. de, 155
Camblins, A., 88; S., 88; W., 88
Cambrai, Chapter of, 137
Camera Minor of Durham Priory, 168, 173
Capelforde, 68
Capella, H. de, 103; Episcopi, 219
Carlisle, Bishop of, Commission to, 69; Prior of, 42
Carrom, G. de, Kt., 176
Carrowe, J. of, 68
Cartuaria of Durham Treasury, x
Castro, R. de, 155
Celestinus, Pope, 200
Cerzeto, Oliverius de, 243, 252, 254
Chaddesleye, R. of, Canon of Sarum, 228
Chambre, W. de, xxxvii
Champenays, W., 125
Charletone, W. de, 155
Charthowe, J. de, 155
Chatton, Vicarage of, 148, 149, 150
Chauncellor, G., 107; W., 95
Cherrynge, S. de, notary, 150, 151, 154, 158, 193, 206, 208, 219
Chester-le-Street Church, 76; waste at, 90
Cheswyk, A. de, 97
Chichester, Diocese of, 2; Papal brief to Bishop of, 243; "provision" for a canonry in, 246
Chilton, J. de, 218; M. de, 97, 155; R. de, 120; W. de, 120, 167
Chiveley, E. of, 76
Clarty Loning, the, 114*n*
Claxton, R. de, Vicar of Alverton, 176, 264
Claypath, 69
Clement VI, xxix, 150, 178, 204, 258; mandate of, 33, 34; certificate of, 35–37; letters of, 43, 47; bull of, 86; letter from Bury to, 188–192, 196; provision for Bury's successor, 221–224; on appointment of Tabelliones, 244, 245; provision for a Sarum canonry, 249–253; provision for a Stanhope Rectory, 253–255; bull on Houghton Rectory, 255–257
Clericus, J., 176
Clerk, P., 139
Cleveden, Joan, 73; W. de, 73
Clif, P. de, 219
Clifdon, A. of, 77; Osbert of, 77
Clifford, Robert, Kt., 16, 17, 89; Richard of, 218; Isabella of, 16, 17
Clisseby, J. of, 77
Close on the Wall, Chapel of, 66
Clynton, W. de, 131
Coinage, Bury's rights of, xxxi
Cokyn, H. de, 120; W. de, 166, 167
Coldingham, Priory of, xxix, 86
Coleville, R., 69; W. de, 176
Collech, J. of, Prebend of Bedburne, 70
Colyn, J. Priest, 69
Commission to present for Orders, 69; to examine witnesses, 70
Compromissarii, the, xviii
Confessions, authority to hear, 17, 28
Convenit, Le, 216*n*
Convent of Cathedral, grant of liberties to, 24

Convocation, 83
Conyers, Margaret, 77; Robert, 77; Thomas, 77
Corbaria, P. de, 135
Corbrigg, H. de, 145, 147, 183
Cornsow, A. de, 155
Cornwall, Earl of, J., 100
Corte, Adam, 155
Corvée, the, of Sadberge, 92
Cosin's Library, 107
Costera, 237*n*
Cotes, T. de, 29, 89; J. de, 29
Cotherstone, J. de, 138
Cotum, J. de, 69, 126, 132, 138; Mandeville, 80
Coupland, J. of, 68
Courthows, S., 69
Coventry and Lichfield, Bishop of, 79
Coverham, Abbot of, 67
Cowton, Prior of Durham, xxiv*n*, 95*n*, 104*n*, 108*n*, 113, 116, 128, 143
Coxhowe, 90
Coxside, R. of, 67
Cracroft, J. of, 83, 84
Crathorne, N. de, 155
Crayk, Rectory of, 80
Credinton, xxiv*n*, 241
Crinkildic, 113
Croft, T., bailiff of Harden, 75
Crok, R. del, 77
Crosseby, 261
Crossgate in Durham, 27, 112, 162
Crouke, P. del, 120
Croydon, xxiv*n*
Crumwell, R. of, 81
Cursores, the Bishop's, 85
Custantia, W. de, 258
Cuthbert, St., Patron of Durham, 18, 19

Daldene, J. de, Kt., 139
Dalton in Valle, 181, 182, 197
Dalton, R. of, chaplain, 91, 178, 210; W. de, Prior of Finchal, xix, 155
Dangerville, Sir R. de, 75
Darell, M., Kt., 176; R., 239
Darlington, 75, 76, 78, 79, 87, 160, 202; ordination at, 63; grant from Bishop Bek to, 67
Darreyns, R., 87
David, King of Scotland, 11
Daye, J., 72
Dayvylle, J., de Distone, 176
De Burian Society, xliii
De Byres, 82, 83
Derlingtone, S. de, 155
De Vetula, Poem, xxxiv, xxxix
Dierham, Mr. H., 103
Dilleford, Alexander de, 21
Dodington, 149
Dominicans, the, on Philobiblon, xxxviii
Donyngton, R. de, clerk, 211
Doudale, J. de, 168
Dover, 131
Drianus, Fitz-Alan, Kt., 176
Driffeld, A. de, 176
Driffield, 43*n*
Dunelm., J. de, Commissary for Bury, 214; R. de, 155; P. de, 155; J. de, 155, 214
Durham, Archdeacon of, 82, 255; Archdeaconry, 84; the Bishop as Abbot, 263; Castle, 42, 43, 105, 139; College, vii, xxviii, xli, xlii, 265; Prior and Convent of, 34, 47, 72, 83, 86, 91, 101, 104, 105; the Cells of the House, 128; names of them, 154, 155; remove the font of St. Margaret's Chapel, 163-168; their livings, 181; their Court, 216, 217; £1 for each, 267; fiefs of the Convent, 138; letter to Bury, 262; Prior of, 70, 74, 86, 94, 97–100; St. Margaret's Chapel, xi; W. of, Sacrist, xviii; St. Giles', 104; St. Margaret's, 112, 161–169; burning of, xxxii; gate of North Bailey, 77; borough of, 91; liberty of, 141; liberty of, during death of Bishop, 91; relieved of fine, 93; coinage, 84, 86; Escheator of, 88; old borough of, 88; Sheriff of, 72, 87, 90; R. de, 166; William of, 44
Duxfield, G. de, 167
Dytresdale Church, 66, 79

Ebchester, L. of, 79, 80
Ebredunensis Archiepiscopus (Evreux), 226
Ectone, T. de, 123, 124; J. de, 123, 124
Eden, church of, 180, 181
Edmonsley, G. de, 107
Edlingham, 76, 79, 181, 182, 197
Edmunbyrs, Rector of, 84
Edmund, J., 76
Edmundisle, W. de, 95
Edward of Balliol, 86
Edward I, letters of, ix, 114, 174, 177
Edward II, ix, xiii; of Windsor (Edward III), xiii
Edward III, viii, ix, xxii, 211, 234; has confidence in Bury, xvii; issues licence to choose

a Bishop, xviii; refuses Greystanes, xix; letter to Justitiaries, xxi; dines with Bury, xxiv; favours him, xxv; letter from, 1; Papal bull addressed to, 2; from John XXII, 5; orders restitution of Durham Temporals, 6; defeats papal "provision," 30, 31; orders ships at Yarmouth to be held up, 52; on Simondsburn, 65; mandate for wool, 67; as to Bury's appointments, 67; writs as to aliens beneficed, 71; mandate to Bury, 80; letter, 82; request to Papal Nuncio, 85; mandates, 86; orders Bury to raise troops, 87; mandate against Papal bulls, 89; promises justice to Bury, 93; receipt from, 107; on Bishop's liberties, 128, 140; on his ambassadors, 130, 131; mandate to Bury, 141; indemnity for, 142; on Bury's rights of fish, 171, 172; restores privileges to Newcastle-on-Tyne, 172, 173; mandate of, 218; charter for Bury, 237; supports his claims, 237; holds the temporalities, 259
Egglescliff, W. of, 67; manor of, 87; J. of, 88; A. of, 155; "provision" for, 240
Eland, T., 77; Joan, 77
Elingham, 181, 182, 197
Ellesdone, R. of, 68
Ellewyk, 68, 69, 83, 84; G. of, Prior of Holy Island, xviii, 155; Wm. of, 26; Rector of, 68
Ellote, J., 88; M., 88
Elmedene, Joan (Johanna) de, 72, 123, 125, 126
Elton, J., Prebendary of Auckland, 70; and of West Meryngton, 71
Elvet, T. of, 155
Emberton, W. of, 76, 77, 78
Emelton, W. of, clerical proctor for Parliament, 57; church, 71; vicarage, 76; chantry of, 80
Enghien, xiii
Ententicus of John of Salisbury, xv
Epistolae familiares of Bury, viii
Epplingden, R., 74
Eryum, R. de, 181
Escarbotz, 238
Escheator of Durham, 88; and Sadberge, 209
Eslington, Sir R. of, 72
Essendene, T. de, 155
Esshe, R. de, Seneschal and Kt., 88, 91, 96, 108, 109, 115, 116, 139, 260; S. de, 139, 217; manor of, 88
Exchequer, rolls and keys of the, 84; of the Bishop, 194

Falondon, J., 95, 107; W. de, 47
Fanstone, A., 67
Farndale, W. of, clerk, 65, 76; Master of Illishaghe, 78, 80, 206
Farne Islands, cell in, 157, 264
Farnham, Bishop Nicholas, 113, 169; W. de, 193
Fauconberg, W., Warden of Gateshead Hospital, 75
Faukener, J., 148
Fawer, T., 167
Fencotes, T. de, 115, 171, 260
Fenrother, R. le, 67
Feoffare, 201*n*
Feriby, R. de, Canon of London, 236
Ferner, W., 70
Ferrour, J. de, 73
Ferry, A. of, 75
Fery, 139
Finchale, Prior of, 155; cell at, 264
Fischeburn, A. of, 83; R. of, 138; Thomas of, 138
Fish, Palatinate rights for, xxix; taken in the Palatinate, 171, 172
Fitz-Geoffry, M., 91
Fitz-Marmaduk, Alienor, 72
Fitz-Ralph, Archbishop of Armagh, xxxiii
Fitz-Robert, W., 103
Fitz-William, R., Kt., 176
Flete, J. de, 72
Font of St. Margaret's, Durham, 163, 164
Fordham, Bishop J., 264
Forestarius, H., 167
Forster, G., 88; J., 88
Fossour, J., Prior, xviii, 34–39, 150, 154, 163, 164, 165, 167, 168, 173, 179, 180, 188–193, 194, 195; election of, 139*n*; confirmation of, 143; A., 81
Foxdene, T. of, 78
Frankeleyn, 74; J., 95, 108
French letter to Bury from Yarmouth, 238
Fridaythorpe, Prebendary for Hatfield, 32*n*
Froissart, xxxij
Furcae Episcopi, 94, 99
Furnes, John, Abbot of, xiv

Galfrid of Burdon, Prior of Wearmouth, xviii
Galilee, the, at Durham, 18, 44, 46,

182, 183; Court in the, 214; R. of the, 64
Gascony, ix, 96, 108
Gaston, T. de, xvii
Gategang, H., 70; N., 95, 96, 97, 99, 109, 111, 118; W. de, 155
Gateshead (Gatesheved), 69, 84, 106, 195; the Anchoress house at, 70; order as to withholding tithes, 71; Hospital, 75
Gaucelinus, Bishop of Alba, 43, 63*n*, 64
Gauger of Bishop Bury, 180
Gaynesford, 81, 87
Gaytrik, T. of, 178
Gernoun, R., 76
Ghent, Burgomaster of, ix
Gibletknoll, 114
Gike, L., 167
Gisburne, W. of, 66
Glasueye (Glastonbury ?), 231
Glendale, 59
Glenton, J. of, 87
Godard, W., 74
Godstowe, Abbess of, 265
Godwin, Bishop, on Bury, viii
Goldesburgh, J. de, 155; W. de, 155
Goos, J., killed, 77
Gosewik, W. of, 67
Gostfard, W. of, 238
Gourton, R., Prebend of Auckland, 69
Graunt, J., Coroner of Bishop Beaumont, 216, 218
Gray, T., Kt., 57, 58, 201, 218; Alice, 115; J., 115; R. de Weperden, 201
Graystandes, T., 263
Graystanes, R., consecrated, xix; refused by Edward III, xix; withdraws, xx; Bury's regard for him, xxi; his death, xxi
Graystoke, W. de, 90
Greencroft, 81; Prebend of, 80
Gregory VII, 200
Gresseby, A., Rector of Ellewyk, 69
Gretham Hospital, 74; vicarage, 79; J. of, 88
Grey, Isabel, 68; R., 88; Sir T., 89
Grolier Society, makes monument for Bury, xliii
Grymesby, P., 7; S. de, 7, 96, 108, 109, 116
Guillelmus Episcopus, 137
Gyseburn, W. de, 154

Hadham, S., 103; N., 103
Hadyngton, R. of, 63*n*
Hagarston, R. of, 218
Haitfeld, Rector of, 80
Hakthorpe, J. de, Notary, 148; R. de, 148
Hale, T., 88
Hall, J. o' th', 89; R. o' th', 88
Halyeland, assize in, 87
Halystan Nunnery, 82
Hamburg, 238
Hamisald, J., 176
Happelesthorp, J. de, 49, 50, 62, 81
Harden, 75
Hareswell, 235
Harewolde, A. of, 78, 79
Harlech, Lord, viii
Harpyn, R., 155
Hastings, 235; chapel of, 236
Hasstynggs, J. of, 78, 79, 82
Hatfield, Bishop, 31, 263; Registers of, vii; real founder of Durham College, Oxford, xli; Canon of Sarum, 32; Canon of York, 221; has "provision" for Bishop of Durham, 221
Hautwesill, Vicar of, 65; W. of, Subprior at Durham, 47
Haward (Howard), E., Archdeacon of Northumberland, 16, 33, 39, 40, 41, 69, 76, 143, 144, 165; made Bishop's official, 46; and Vicar-General, 69
Hawyk, W. de, 139
Hay, H. del, 124; J. del, 124
Haye, W. o' th', 88
Heberine, T. de, 155
Heberne, 195
Heghingtone, 181, 182
Heliere, J., 62
Helmesley, R. de, 90
Hemessay, W. de, 83
Hemyngton, W. of, clerical proctor for Parliament, 57; receiver of the Bishop, 74, 76, 198, 199, 204, 206, 220
Henry III, 92, 93, 96
Henry, chaplain to Bishop Bury, 149
Henwell, 114
Hepistotes, S. de, 96
Heppestotes, J. de, 155
Heppiscotes, Alan de, prayers for, 19; induction of, 66
Heppistotes, T. de, 108, 109, 113, 115, 116, 123, 126
Herbylyers, N. de, 102
Hereford, Diocese of, 2
Herle, R. de, 123, 126, 132; W. of, 124; Sibilla de, 125
Herlethorp, W. de, 72
Hert, R. de, 103; manor of, 87, 89, 93

Hertilpool (Hartlepol), 55, 73, 85, 89, 91, 204, 212; J. of, 168
Hesilden, 181, 182, 197; vicarage, 71
Hesswell, T., Master of Sherborn, 33*n*; rector of Sedgefield, 183
Hetheworth, J. de (Heworth), 43, 44, 68, 160, 195
Hette, Joan de, 88; H. de, 109, 117
Hexldesham, Prior and Convent of, 72; R. de, 155
Hillary, J., 48, 72
Hilton, P., Feretrar, xviii
Hiltone, R. de, Kt., 176
Hirlawe, John of, Vicar of St. Nicholas, Newcastle-on-Tyne, 12, 44, 73, 165, 166, 168, 178, 183
Hobelers to be raised, 84
Holcot, R., vii; did he write the Philobiblon? xvi, xxxiii, xxxvi–xl
Holden, 113
Holme, Priory of, 28*n*
Holmesyde, R. de, 103
Homyldon, R. de, 115
Hoo, St. Werburg's, 65
Hornecliff, R. de, Kt., 218
Horsley, Vicar of, 10; church, 77
Horton, prebend of, in Sarum, 250; R. of, 81
Hospital of St. James, at Northalverton, 75; of Gateshead, 75; of Illeschay, 76
Hoton, R. de, Prior of Durham College, 24, 186, 265
Houghton, Rector of, 60; Rectory, 86; bull of Clement VI, on creation of vicarage and prebendaries, 255–257
Houton, J., 71, 80
Hovedene, J. de, 155; W. de, 155
Howden (Hovedene), 49, 50, 51, 72, 76; church of, 34–39, 189; chapel of, 148; manor of, 171
Humberstane, W. of, 76
Hunstanworth, 23, 81; church, 79, 104–107
Hunter, Dr., collections, 10; W., 124, 132
Huntingdon, Archdeacon of, 79; J. of, deacon, 66
Hurst, Canonry of, 225, 258
Hurtleworth-on-Tees, 73
Hurworth, J. de, 160
Hyde, R. of, 69
Hydesworch, H. de, 231
Hyll, W. de, grant of lands in Stanhope, 103
Hyltone, Petrus de, 154

Icherius, 259
Illeschay Hospital, 76, 78
Indictamentum, 218*n*
Indulgences, 112; for helpers at Cathedral, 18; for those who pray for Alan de Heppiscotes, 19; for the auditors of the monks, 19; for helpers to St. Margaret's, Durham, 27
Infangthef, 217
Ingleby, J. of, 82
Inkepenne, P. de, 252
Insula, de, J., D.C.L., 183; Sacra, 155, 181, 182, 197, 264; J. de, 155; W. de, magister apud Farne, 155
Irbi, A. de, 71
Irewyn, J. of, 86
Islep, Simon of, 70
Ive, T., 183
Ivesmosse, 113

Jacobo Capellano, 103
Jakes, R., 167; J., 167
Jarowe, 155; Warden of, 264
Jernemutha (Yarmouth), 52–55
Jerome (contra Rufinum), 220
John XXII, Pope, 134, 240, 242, 249, 258; bull by, xxv, l*n*; bull of, 2; brief to Bury, 3–6; letter to Edward III, 7–9; "provisions" for Hurst Prebend, 225; Deanery of Wells, 227; Bosham canonry, 229; Salisbury canonry, 231; Chichester canonry, 246
John, King, 92
John of Salisbury, xv
Jonkyn, W., 81
Justice of the Bench, 38

Karholo, E. de, 155
Kellowe, Bishop Richard, his Register, viii; on the burning of Durham, xxxii, 24, 89, 94, 97, 98, 99, 130, 138, 186, 187, 215, 263, 264; Mr. W. de, 95, 107, 120; G. de, 107; H. de, 90; J. de, 90; P. de, 154; R. de, 89, 90, 155; T. de, 212, 213; parish, dispute as to appointment, 68; R. de, xxx
Kelser, A., 83
Kelvyngton, R. of, *see* Kylvyngton
Kemp, J., Bishop, of York, 264
Kendal, 62
Kepier Hospital, 104, 263; garb of brethren of, 170
Kepwik, 261
Ketelbury, S. of, 57
Kettel Hall, Oxford, xii*n*
Keworth, J. of, 82

Key, Dr. T., xlii
Kilburne, W. de, 97
Kildesby, R. of, 244; W. of, 244
Killyngworth, W. de, 154
Kilnese, P. de, illegal Vicar of Newton, 40, 59, 60, 61
King of England, prayers for, 20
King of the Romans (Lewis of Bavaria), 242
Kirkeby-in-Kendal, Vicar of, 62
Kirkham, Prior and Convent of, 40, 59
Kirkherle, W. de, 126, 132, 138, 139; Johanna de, 126, 132, 138, 139
Kirkleatham, 17
Kirknewton, 65
Kirkynsolagh, A. de, 124
Knaresdale, Rector of, 67, 71
Knayton, 261
Knockeden-in-Pittington, 104
Kylaye, 88
Kylvese, H. of, 78
Kylvyngton, R., Rector of Gateshead, 57, 69, 148
Kymelisworth Rectory, 78, 88
Kyngeston, R. de, 155
Kytwryght, R., 88; W., 88

Lacey, G., 149
Lahegh, W. de, 229
La Mandalayne, a ship of Sluys, 86
Lambtone, W. de, 193
Lamesley, A. of, Master of Jarrow, xviii
Lanchester, 68, 113, 120, 121; Dean of, 66, 67, 70; Prebend of, 29, 78: Ward of, 130
Landmot, 261
Langdon, Archbishop Stephen, ix
Langechestre, Sire W. de, clerk, 260
Langetoft, S. de, 77
Langeton, H. de, 89, 159, 160
Langley, R. de, 103
Langton, J. of, 90; commorans apud Lethome, 155
Lasseham, W. de, 239
Lasyngby, 76, 173–178; Wardenship of, 80; Master of, 177
Laudum, 145*n*
Ledys, W. of, 80
Leek (or Leake), 50, 81; granted to Bury to support his table, 48, 49; vicarage of, terms for, 260, 261; chancel to be repaired by Vicar, 261
Legate, W., 151, 155, 157, 158, 199, 206, 207, 208; register of, 83
Lemyngton, 52
Lescebury Church, 78
L'Escheker, W., xxix
Lessingby, manor of, 67
Lestine, T., 76; de Wissande, 246
Lethome, 155
Levesham, T. de, 176
Levyngthorp, J. of, Vicar of Heselden, 71
Lewis of Bavaria, Emperor, 242, 243
Leycestre, R. of, 72
Liber Epistolaris of Bury, viii, ix, x*n*, xiv
Librata terrae, 101*n*
Lichfield, Bishop of, 244; T. of, 103
Lichome, *see* Kirkleatham
Lill de Langley, G., 108
Lilleford, W., 68
Lincoln, Bishop of, 79; G. de, 155, 157
Little Geddyng, 79
Lok (in Ireland), xxiv*n*
London, Bishop of, 71; diocese of, 2; Chapter of Fratres Predicantes at, 100; Londoniis, W. de, "provided" with the Deanery of Wells, 234–237
Lonesdale, Roger de, 26
Longley, Bishop T., 264, 265
Long Neuton, 87
Longspey, J., 176
Loro, Petrus de, x
Louis of Bavaria, 134–137
Lound, N. de la, 176
Low Countries, Bury in the, xxvii
Lowyk, Wm., 10, 14
Lucas, R., 90
Luceby, N. de, Prior of Stanford, 155
Luddeworthe, W. de, 139
Lumley, E. de, xviii; Magister de Jarowe, 155*n*; Waleran de, 74; (spelt Lummelay), 90; J. de, 160
Lund, T. de, Prior of Finchale, xviii
Lychepoil, T. de, 239
Lyll, W. de Langley, 95, 121
Lynce, R. Dominus de, 95, 107, 120; T., 95, 108
Lyndesay, J., Dispensation for, 42
Lynton, J. of, 74
Lytlegraynes, J. de, 173, 175, 176, 177; Alicia de, 173, 175, 176, 177

Mainford (Manyford), Peter of, 29, 183
Makard, A., 89
Maltby, Beatrice, 67
Maners, Sir R. de, Sheriff of Norham, 69, 216, 217
Manland, R., 67
Mantalent, Joan, 73
Marchal, Robert, of Staindrop, 22

Mare, T. de la, Prior of Tynemouth, 75
Marlborough, 7
Marmyon, Manser, 60; R., 155
Marsh, Bishop R., 138*n*
Marton, Alanus de, 154
Mass of the B.V.M., 175
Mason, W., of Berwick, 140
Massam, W. de, 155
Matthew, Bishop of Man, 161
Mauduit, J., xxxiii; Dean of Auckland, 29, 80; Alienor, 73; Roger, 73
Maunsell de Alvertone, S., 176
Mayson, A., 167
Meaux, Abbot of, 40
Melton, W. de, Archbishop of York, xxi, 5*n*; R. de, 155
Mennerville, J. de, Sheriff, 139, 160, 260
Mensa Episcopi, 260, 261
Mentemor, M. de, Abbot of St. Albans, 220, 221
Merington, West. 71, 181, 182, 197; R. of, 68
Merkynfeld, A. of, Kt., 87
Merlya, Izda de, 103
Mertok, R. de, 75
Merton, Statute of, 96*n*
Metham, T. de, 171
Mickleton MSS., xi; Mr. J., 107
Middleham, 141, 181, 182, 197; More, 89; R. de, 155; vicarage, 79
Middleton, St. George, 66; in Teesdale, 21; G. of, 2, 249, 250; R. of, 81
Mikelbenton, 75, 76, 103, 145; Vicarage, 79
Milburn (river), 114
Milburnheved, 114
Milneside, 113
Monkheseldon, 210
Monkton, 91, 210
Montague, Wm., 1*n*
Monte Alto, H. de, Master of Kepier, 263
Montefiore, P. de, xxxi, 85
Montfort, Piers de, 93
Montgate, W., 69
Montgomery, J. of, 52, 55
Moral condition of the Palatinate, 259
Mordon, W. de, 55, 210; Sheriff of Durham, 90, 260; Escheator, 193
Morel, Mr. R., 103
Morgan, J., 176
Morinensis Diocesis, 248
Morpeth, 82; license for oratory at, 68; R. of, 28; T. of, 40, 84
Mortham, R. of, 67, 81
MSS., Bishop Bury's search for, xiv, xv; of Philobiblon, xxxvii, xxxviii; his collection, xliv; sold, xlv; acquired by Bury from St. Albans, 220
Multone, 123; W. of, 80
Mucheldever, 252
Murage, 215*n*
Murimeth, Adam of, xvi, xxxvii; on Bury's death, xlii
Myton, N. de, 168

Nassingtone, J. de, 183
Natus, J., 89
Nedderton, 102
Nesbyt, J., 43, 44; Bishop's butler, 88, 89, 180; of Hertilpol, 180, 211; N., 89
Neuton-in-Glendale, 70, 81; vicarage of, 59; A. of, 121; G. of, 87; J. of, 155; R. of, 95, 107; W. of. 74; Long, 87
Neville, A., 171; Archbishop of York, 264; Alicia, 266; Sir Ralph, 26, 72, 74, 77, 90, 262; holds the temporalities, xix; his Compotus Roll, xxii, 7*n*; on commission for peace, xxx; letter of Edward III to, 6; will of, 266, 267; T. of, 68; Archdeacon of Durham, 84
Neville's Cross, Battle of, xxxii
Newark, R. of, 78
Newbyggyng, J., Dean of Lanchester, 67; Alice, 68
Newcastle-on-Tyne, 41, 86, 92, 143, 237; Dean of, 84; hobelars to meet there, 84; rights of, 172, 173; R. of, 75; St. Nicholas, 42; Vicar of, 70
Newham, W. of, 83
Newsom, A. of, 78
Nicolas, 83
Norham, 181, 182, 197; Castle of, 140; Constable of, 216; Sheriff of, 87, 94, 97; J. of, 65, 155
Normanton, T. of, 23, 79, 80, 81
Norreys, A., 176
Northalverton, 75, 93
Northampton, xxiv*n*
North Bailey, Durham, 29
Northumberland, Archdeacon of, 16, 59, 265
Norton, 66, 78; Prebend of, 70, 79; mandate to Vicar of, 70; J. of, 155
Norwich, W. of, Archdeacon, 236
Nostell, St. Oswald's, 51
Nuncios, Papal, letter from, 67

Nunwyk, R. de, Kt., 176

Official of Bishop Bury, 46; of Archdeacon of Durham, 71
Offord, J. de, Canon of London, 231
Oleby, W. of, 78
Orarium of velvet, 266
Orationes ad Principes, the, viii
Orcheyerd, J. o' th', 87, 88; Joan, 89
Ordinarius, Bishop of Durham as, 263
Osmunderley Church, 76
Oterburn, Thomas of, 28
O' the Hall, Roger, 193; John, 193
Otryngtone, H. de, 176
Overconiscliff, 81
Oxford, Bodleian Library and C.C.C. MSS. of Philobiblon in, xxxvii, xxxviii; University, x, 23; Aula periculosa at, xii*n*; Durham College, xxxviii, 265; St. Mary's, xli; Studium Generale at, xiii

Page, W., 219
Palatinate, royal rights of, 97–100
Pallynge, N. de, 238
Palmer, H., of Corbrigge, 166, 168
Pamphleti, xl
Papal Nuncio, 85
Paris, Bury's love of, xxvi
Parliament, proctors for, 56
Parving, 111, 119
Patria, meaning of, 133*n*
Penchier, T., Dispensation for, 43
Penryn, xxiv
Percebrigge, J. of, 52
Percy, H. of, xxx; letter to Bury, 239; J., 71
Periers, Luke de, 75; M. de, 75
Perilous Hall, Oxford, xii*n*, 265
Peter, Cardinal, 133; of Durham, 10, 14; di Trasmonde, 30
Petrarch, xiij, xvi
Philip of Valois, xxvii, 122, 134
Philippa, Queen, x, xxii, xxiii, xxiv
Philobiblon, the, vii, xiv, xxxi, xxxiii, xxxv, 10
Pichecoc, W., 219
Pikton, Dr. R., Prior of St. Leonards, 264
Pittington, 104–107, 181, 182
Pius II, Pope, xiii
Plato's condemnation of poets, xxxvi
Plebis de Colle, 240
Poiton, Bishop Philip of, 169; S. Hilary in, 243
Pole, W. de la, 88
Pomphret Castle, 52
Pons Sorgiae at Avignon, 252
Ponteland, 81
Poore, Bishop R. le, 138*n*
Popley, near London, 144
Postell, J., 167
Pothowe, W. de, 124
Prayer, the Lord's, 19
Preaching, 20
Preston, 17; R. of, 84; W. of, 174, 177, 218
"Provisions," the Papal, xxxiv
Pudsey, Bishop H., 33*n*, 92
Pulton, J., confessor for Isabella of Clifford, 16, 17

Qualton, W. de, 196, 197, 200
Querington, 87
Quicham, 195; W. de, 181
Quinque Portus, the, 131
Quintilian, xv, 220
Quitton, G. of, 80

Raby, 26
Raine, James, xlvii
Raket, H., 69
Ralph of Preston, Prior of Brinkburn, 13
Randolf, J., 95, 107, 120
Raynham, T. of, 78, 79
Redmershille, 89; W. of, 83
Registrum Pal. Dunelm., viii, ix
Relley Bridge, 11, 12*n*, 121
Richard I, 92
Richard, Warden of Werehall Hospital, 91
Ripton, W. de, 166
Robert, Bishop of Durham, 92
Robes of Bishop Bury, 219, 266
Rodum (alias of Faloudon), 47
Roe, J., pardon for, 73
Romunby, R. de, 176
Roxby, 66
Roynge, W., Vicar of Bedlington, 102
Rumsey, J. de, 103
Rungtone, N. de, 103
Ryddynge, manor of, 202
Rykelingden chantry, 67
Ryton Church, 76, 78, 195

Sabina, Bishop of (Papal Nuncio), 82
Sacrist makes a robe, 266
Sadberge, 159, 160, 202, 204, 209, 260; Escheator of, 88; Wappentage of, 92*n*, 160
St. Albans, abbot accepts 25 lbs. of silver, 220; Abbey of, xv, 220

St. Botulph, W. de, Seneschal, 176; (Hull), 258
St. Cuthbert's Shrine, 93; gifts to, 266
St. Giles', Durham, 104; seal of, 105
St. James of Compostella, 88
St. James' Chapel, Durham, 115
St. Jerome contra Reginum, xv
St. Margaret's, Durham, 27
St. Maria d'Aquino, 82
St. Martin's le Grand, London, 235
St. Nicholas', Newcastle, 11
St. Oswald's, Durham, xi, 27*n*, 82, 163, 181, 182; at Nostel, 51
SS. Tiburtius and Valerianus, 176
St. Thomas, Martyr, Altar of, 83, 112
St. Werburg's in Hoo, 65
Salisbury, Bishop Robert of, 250; certificate by, 80; Archdeacon of, xxiv; "provision" for a canonry of, 231; canonry of, 31, 32
Salrichesworth, xxiv*n*
Salutatio Angelica, 19, 20
"Salutes," x
Salve Regina, an Antiphon, 20
Sandypethleche, 113
Sapi, H., 70
Sapiti, S., Archpriest, 240
Sarracenici flores, 267
Satin, black, 266
Scaccario, W. de, 155
Schafte, J., Prebend of Osmunderley, 76
Scaresbek, W., Hostellar, xviii, 263
Scholars at Houghton, 256
Schoresworth, R., Provost of, 216, 217, 218
Scot, A., 95, 107, 108, 120; made bailiff, 130; G., 108; J., 95, 121; W., 95, 121, 130
Scotland, March of, 86
Scots, anxiety as to the, xxiii; King of, xxiv; threaten Bamburgh, 51; war with, 141; forces against, 142; threatening, 159; truce with, 159, 160; active, 179
Scripture, knowledge of, xxxiii; xxxiv, xxxv
Scrop, W. de, xxx
Sedgefield, xxx; Rector of, xlv, 183, 219; Rectory, 80; Sunday market at, 88
Sedlyng, T., 73
Selby, R., 44, 45, 46
Seton Carew, 67
Seton, J. de, 95, 108, 120, 155; Subprior, xviii; T. of, 266
Seymer, R. de, 66, 77, 78
Sharpclaw, W., 74
Shepherd, J., killed, 73; T., 123, 125
Sherburn, Hospital of the Poor at, 33, 68; leave of absence from, 75; South, 107
Sheriff, first appointment of a, 209
Ships to be detained, 211
Shoreswood, R. of, 99
Sichetum, 113
Silverton, W., vicar of Acley, 40
Simondsburne Church, 65, 77, 85, 87; Rectory, xxviii
Sistre, Bernard de, Papal Nuncio, 30; Archdeacon of Canterbury, 35*n*, 189; Compotus of, 258
Skeryng, S. de, Notary, 166
Skirlawe, Bishop W., 264
Skirvingham, 73
Slade, Alicia o' the, 95, 96, 107–111, 113, 116–119, 121, 122
Slater, T., 120
Sleghe, J., resigns Prebend of Norton, 70, 71
Sluys, victory of, xxviii, 72, 86, 140
Smyth, J., 73; W., of Monkton, 91, 102, 210
Smythone, W. de, 176
Sockburne, 70
Somerhouse, W. de, 120; T. de, 120
Somerville, J. de, 145–147
Sorbonne, the, xxvii; library of, xl
Spinola, Manuel de, de Luculo, 225, 259
Spitell, le, 114
Spynay, R., Rector of Leek, 48, 50*n*
Spyncliff, W. de, 114
Stagman, R., goods of, stolen, 218
Staindrop, 82; chaplains of, 26; Rector of, 181
Stamford, St. Leonards by, 264
Stanhope, 103, 254; "provision" for rectory of, 103
Stanton Churchyard, 69; J. of, 83
Stapelton, R. of, 80; W. of, 155, 178
Sthuteforth, R. de (Shotforth), Vicar of Kellow, 212, 214
Stichill, Bishop R., of Durham, 92*n*
Stockton, Ward of, 87; manor of, 34; T. de, 155
Stowton, J. of, 68
Stranton, 81
Stratford, Archbishop, xxviii, 100, 131; R. of, Dean of Wells, 227
Streetford, R. of, 66
Stryvelyn, 122
Suffolk, Earl of, 211
Suham, Magr. P. de, 103
Sunday market at Seggesfeld, 88
Surteys, T., Kt., 40, 65, 89, 165,

202; is Bury's Seneschal, 139, 260; T., 90
Sussex, Elizabeth of, 82
Suton, 261
Swalwelles, 203
Swaynestone, J. of, 77
Swethoppe, W. de, 79, 168
Sweyn, P., 66
Swyneburne, Sir Adam de, 72
Symon, Abbot of St. Albans, xv*n*
Symone, Magr., 149, 188
Syndon, black, 266

Tabellio, 244*n*, 245, 246; form of declaration of, 245
Taillour, J., 68; G., 68; T., 77
Talebot, R., 140
Talyntone, S. de, 103
Tanfield, R. de, 173, 199
Tantone, R. de, 7*n*, 26*n*
Teesdale, H. of, 90
Terence, xv, 220
Terrarius, 118*n*
Thames, the, 211
Thomas, E. C., editor of Philobiblon, vii, xii
Thornehill, J. of, Rector of Thornhill, 62
Thornetone, R. de, 176
Thorp, near York (Bishopthorpe), 261; (Torp) canonry in Howden Church, 35, 38; Prebend of, 188–193
Thorpe, R. de, 155
Thresk of York, J., 180, 182, 183; his son John, 180
Throptone, J. de, 260
Throuncton, R. of, Prior-Elect of Brinkburn, 10, 12–16
Thule ultima, xvi
Thurstanstone, T. de, 155
Tichill (Tithill), W. de, Rector of Stanhope, 253–255
Tonge, R. de, 85
Tormerton, R. de, 249
Tres Scriptores Dunelmenses, ix
Trillesden, manor of, 72, 212–214
Trussel, E., provision for, 231; W., 231
Turnour, J., 96, 108, 109, 113, 117
Turre de Adria, R. del, 34, 36, 189
Tweng, T. de, 17
Twydale, R. de, 88
Twysill, R. de, 154, 168; W. of, 75
Tykhill, J. de, 155; Bishop's Proctor at Rome, 74
Tykley, 73
Tylhull, G. de, 9
Tyne, River, 86; as to obstructions in, 194, 195
Tynemouth Priory, 68, 71; Prior of, 75; R. de, 155; Vicar of, 44–46

Ufford, R. de, Earl of Suffolk, 211
Umfraville, G., xxx; T., 90
Underwode, Cecilia, 43, 44, 84; John, 43, 44

Valentine, clerk, 103
Vaux, J. of, 30, 31
Vavasour, W. le, 176
Vesci, R. de, 149; J. of, 28*n*
Vestments of Bury, xlv, 266, 267
Veyrac, W. de, 30
Vicar, a perpetual, for Houghton, 256
Vincentius Lirinensis, 162
Vineis, P. de, x
Virgil, xv, 220
Visinetum, 96*n*
Visitation of Bishop Bury, 263–265

Waldneuton Church, 79
Waleran (de Lummelay), 74
Walker, R., 73
Waller, W., 89
Walleworth, W. de, 89
Wallokesberniae, Dioc. Lond., 258
Walton, 22, 132; Wm. of, 42; *see also* Qwalton
Wanderford, H., 67
War, the Hundred Years', xxvii
Warshop, R. de, 95, 108, 121
Wartre, W. de, Vicar of Neuton, 59, 61, 81
Wasse, Mabel, Abbess of Godstow, 265
Waxhaud, R. de, Kt., 176
Weighton, J. of, 66
Welhalle, 158*n*; manor of, 208
Wells, Dean of, xxiv*n*; "provision" for Deanery, 227, 234–236; value of, 259
Welletone, W. of, 63, 79
Welpdale, J. de, 95
Were, River, 114
Weremouth, 155, 181, 182, 197; Cell of, 143; Warden of, 264; A. de, 155
Werhall Hospital, 91
Werk-in-Tyndale, manor of, 87
Werke, A. de, 155; J. de, 67
Wes, Monasterium de le, 248
Wessington, 72; W. de, Kt., 139
Westbury, xxiv*n*
Westchestre, R. of, 74
Westminster, 100, 140
Weston, P., 69
West-Wytton, J. of, clerk, 33

Whelpdale, J. de, 107
Whelpington, Rector of, 71
Whestwyk, W. of, 67
Whitcherche, J. de, ix, xxxi, xlv, 65 ; is Vicar-General, 65 ; is Rector of Sedgefield, 80, 219
Whiteby, W. de, 52, 55
Whitefeld, 81
Whitehall, lands in, 193
Whiteword, R. de, 155
Whitparys, R. de, Chief Forester, 73, 87
Whittingham Church, 42
Whitworth, 181, 182
Willelmus Legatus, viii
Willoughby, xii ; J. of, xiii
Wilt, W., 67
Winchelsey, Archbishop, xxiv*n*
Winchester, Papal brief to Bishop of, 243 ; statute of, 158*n*, 159
Winestowe, 195
Winton, T. of, 65, 66
Witton, 113, 181, 182
Wode, W. atte, 52
Wodeburne, H. de, Magister apud Wermouth, 155
Wodum, J., 89 ; W., 89
Wollovere Vicarage, 76
Wolmer, J. de, 176
Wolverton, G., 65 ; John, 65 ; W., 65
Wolvestone, 123 ; R. de, 155
Wool, 86 ; sequestration of, 29 ; purchase of, 85
Worcester, Bishop of, 81 ; diocese, 252
Words, unusual, in Philobiblon, xxxv
Worstedes, 238
Wreccum maris, 171*n* ; rights of, 86
Wydewsone, J. le, 94, 95, 97, 98
Wyginton, W. of, 76
Wykamhamptone, R. de, 238
Wylde, H., 154
Wylingby, R. de, xxi
Wynequik, 52
Wynstone, W. de, 66
Wynterburi, M. de, 103
Wynyard, manor of, 89
Wytton, West, J. de, 83
Wyville, R., Bishop of Sarum, 31

Yarmouth, Great, ships arrested at, 52, 53, 238
Yekemund, Dionisia, 88 ; G., 88
Yeland, J. of, 70, 83 ; W. of, 73
Ynesley, manor of, 88
York, Archbishop of, consecrates Graystanes, xix ; Archbishop of, 66, 83, 260 ; commission from, 79, 80 ; Chapter of, 48, 71, 72, 81 ; Canon of, xxiv*n*

Zennetis, Ubertino di, Rector of Egglescliffe, 240

J. WHITEHEAD AND SON, PRINTERS, ALFRED STREET, LEEDS.

DA
20
S9
v.119

Surtees Society, Durham, Eng.
Publications.
v.119

CIRCULATE AS MONOGRAPH

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY